



Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**



брой 4 (43), юли 2013 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
България бе приета за пълноправен член на Координационната група за надзор на Шенгенската информационна система	3
КЗЛД представи пред Народното събрание и Европейската комисия отчета по Закона за електронните съобщения	4
Пролетна конференция на Европейските органи за защита на данните	7
Международна конференция по проект “Самоотчетност на администраторите на лични данни”	9
Работна среща на КЗЛД с Националната агенция за защита на личните данни на Република Косово	10
Научна конференция на тема “Защита на личните данни в контекста на информационната сигурност”	11
Заседание на Работната група за граници, пътуване и правоприлагане	13
Участие на КЗЛД в Работната група по обмен на информацията и защита на данните	15
Продължава обучението на администратори на лични данни	16
Изпълнение на проект “Обмяна на опит при провеждане на обучение в областта на защитата на личните данни”	18
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	19
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	20
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	21
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	119

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

БЪЛГАРИЯ БЕ ПРИЕТА ЗА ПЪЛНОПРАВЕН ЧЛЕН НА КООРДИНАЦИОННАТА ГРУПА ЗА НАДЗОР НА ШЕНГЕНСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

На 10 и 11 юни в Брюксел се проведеха заседания на надзорните органи за защита на данните на Европол, Шенген и Митници. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха нейните членове – Мария Матева и проф. Веселин Целков.

На 11 юни 2013 г. в Брюксел се състоя първото заседание на новосъздадената **Координационна група за надзор на Шенгенската информационна система (SIS II)**. Групата е правоприемник на

Съвместния надзорен орган по Шенген, който прекрати своята дейност на 9 април 2013 г. В него България участваше като наблюдател в продължение на 5 години. На своето първо заседание, Координационната група прие процедурни правила за работата си, избра свой председател и обсъди работната си програма. По предложение на унгарската страна, подкрепено от Италия и Португалия, след проведено гласуване, единодушно **бе решено България да бъде приета като пълноправен член на новата надзорна структура**. Заедно с нас за пълноправен член бе приета и Румъния. По думите на проф. Целков „въпреки че решението е техническо, това е крачка към приемането ни в Шенген“. През юни 2010 г. Европейският парламент прие предложението за решение на Съвета на Европейския съюз относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген във връзка с Шенгенската информационна система в Република България и в Румъния). В документа, гласуван от Европейския пар-

ламент, се посочва, че България и Румъния отговарят на изискванията за защита на данните, нужни за свързването им с Шенгенската система.

По отношение на бъдещите стъпки на системата ШИС II и на миграционния процес се проведе дискусия с представители на Генерална дирекция „Вътрешни работи“ на Европейската комисия и Европейската агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в областта на свободата, сигурността и правосъдието (eu-LISA).

На заседанието на **Съвместния надзорен орган на Европол**, проведено на 10 юни, бяха изразени резерви по предложението на Европейската комисия за нов Регламент за Европол. Прие се становище, в което се подчертава, че предложеният регламент води до по-слаб режим на защита на данните и това не само би изложило Европол на риск, но би застрашило и правата на физическите лица. В становището е отразена позицията на всички европейски органи за защита на личните данни, изразена в „Резолюция за осигуряване на адекватно ниво на защита на данните в Европол“, приета на състоялата се през месец май в Лисабон Конференция на европейските органи за защита на данните. На заседанието бяха представени окончателен доклад за условията за националните звена на Европол по отношение



обработката на данни в информационната система на Европол, проектодоклад за проведена в периода 4-8 март инспекция на органа, отчетен годишен доклад на служителя по защита на данните в Европол, както и доклад за изпълнението на програмата за проследяване финансирането на тероризма.

На 11 юни се състоя и заседанието на **Съвместния надзорен орган за митниците**. Представен бе проектодоклад за дейността на надзорния орган. Обсъден бе въпросът за създаване на единна точка за достъп до митническата информационна система (МИС) и възможните проблеми, свързани с това, тъй като МИС съдържа информация за митническите дейности, попадащи под юрисдикцията както на Общността, така и на националното право на страните-членки. Състоя се и среща на **Координационната група за надзор на митническата информационна система**. Предоставен бе списък на органите, имащи достъп до информацията в МИС и базата данни с митнически досиета (FIDE). Представена бе актуална информация за нови разработки, необходимостта от преработването на някои инструменти на МИС и извършване на оценка на въздействието.

КЗЛД ПРЕДСТАВИ ПРЕД НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ И ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ОТЧЕТА ПО ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи (Директива за запазване на данни) е транспонирана в българското законодателство през 2010 г. посредством изменения и допълнение в Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Към настоящия момент директивата е в процес на реформа. Дискусиите се провеждат както на равнище държави членки на ЕС, така и под формата на публични консултации. Резултатите от тях очертават редица проблемни области, които според Европейската комисия изискват по-добра обща регулация в бъдеще:

- необходимост от ясно дефиниране на целите за запазване на данни;
- органите, които да имат право на достъп до запазени данни;
- обхват на запазените данни;
- възможности за разширяване на обхвата на Директивата с цел превенция;
- преодоляване на разминаванията по отношение на периодите на запазване, установени в различните държави членки;
- необходимост от обща осведоменост на обществото относно целите за запазване на данни и категориите запазени данни.

Цялостният процес по отстояване необходимостта от запазване на данни, респективно използването им, се крепи върху предоставянето на убедителна статистика, доказваща полезността на тяхното използване. В този контекст Европейската комисия отправи апел към държавите членки да представят освен статистическа информация и убедителни доказателства за полезността на задържането на данни за целите на сигурността и наказателното производство. Като се имат предвид последствията и рисковете за вътрешния пазар и за зачитане правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на личните данни, страната ни трябва да продължи да гарантира чрез общи правила, че високите стандарти за съхраняване, извличане и използване на трафичните данни се поддържат последователно и законосъобразно.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 261а, ал.4 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ежегодно до 31 март предоставят в Комисията за защита на личните данни статистическа информация по определени от закона параметри. Предприятията са задължени да представят на Комисията статистика относно:

- случаите, при които са били предоставени данни на компетентните органи по чл. 250б, ал. 1 и чл. 250в, ал. 4 от ЗЕС;
- времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която компетентните органи са поискали предаването на данните;
- случаите, при които не е могло да се отговори на искането за данни.

Вече трета година на основание чл. 261а, ал. 5 от ЗЕС Комисията обобщава получената статистическа информация и я представя на вниманието на Народното събрание и на Европейската комисия.

С цел създаване на ясни и унифицирани правила за всички субекти, участващи в процеса по задържане на трафични данни, и в качеството си на наблюдаващ орган относно сигурността на данните, в края на 2012 г. Комисията прие задължителни указания, чийто адресат са всички задължени по ЗЕС субекти – предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, компетентни органи по чл. 250б от ЗЕС, съдилища, прокуратура. Приетите задължителни указания съдържат всички параметри, които налагат уеднаквяване в практиката на всички ангажирани субекти и които са отчетени като наложителни в хода на проведените през 2011 г. срещи на Комисията за защита на личните данни със заинтересованите страни. Отчетени са формулярите на Европейската комисия, по чийто образец отделните държави членки са задължени да представят статистическа информация в изпълнение на Директива 2006/24 (Директивата за запазване на данни).

Задължението за запазване на определени трафични данни и за ежегодно представяне на информация на Комисията за защита на личните данни е на **всички доставчици** на обществено достъпни електронни съобщителни мрежи и/или услуги, без да се прави разделение на „малки“ и „големи“ оператори.

Трафичните данни, които подлежат на запазване съгласно чл. 250а, ал. 1 във връзка с чл. 251а от ЗЕС са данни, които са необходими за идентифициране на:

- проследяване и идентифициране на източника на връзката;
- идентифициране на направлението на връзката;
- идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката;
- идентифициране на типа на връзката;
- идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство;
- установяване на идентификатор на ползваните клетки.

Съгласно разпоредбата на чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС, срокът за запазване на трафични данни от страна на предприятията е 12 месеца. Става въпрос за максимално установен срок, като е предвидена възможност за неговото удължаване с още 6 месеца, считано от датата на предоставяне на достъп на компетентните органи.

Трябва да се отбележи сериозният ръст в броя на предприятията, подали информация в КЗЛД през 2013 г. в изпълнение на чл. 261а, ал.4, т.1-3 от ЗЕС. Ако за 2012 година само 22 предприятия са предоставили статистическа информация, то през 2013 година техният брой е 111. Приетите от Комисията задължителни указания, които имат за цел канализиране на целия процес по задържане и достъп до трафични данни и структуриране на действията и информацията, необходима за всички заинтересовани страни, водят до този значителен ръст и ангажираност от страна на предприятията.

След проведените разговори между всички заинтересовани страни и произлезлите от това балансирані указания на Комисията, през 2013 г. няма предприятия, неспазили указаната от Комисията форма за предоставяне на данните, в резултат на което цялата подадена информация е съпоставима и позволява да бъде обработена. За поредна година се установява, че „големите оператори“ на този пазар са изрядни, а информацията от тях очертава достоверно тенденциите в процеса на достъп до трафични данни, поради което е солидна база за статистическия анализ.

На 47 предприятия е било отправено искане за достъп до трафични данни от оправомощените да искат справка органи, а останалите 64 предприятия декларират, че към тях не са постъпвали искания за достъп и те не са предоставяли информация относно трафични данни. Запазва се тенден-

цията за увеличаване на броя случаи, в които компетентните органи са поискали достъп до трафични данни, като се разширява и спектъра на предприятията, които са предоставяли такава информация при поискване. Ако през 2011 година само към 9 предприятия са отправени искания, то за 2012 година техният брой е 47. Ръстът на исканията е повече от 25%. Намалява броят на случаите на непредоставена информация, което се отдава на намаляване броя на неправомерните искания за достъп и не на последно място на стандартизиране на процедурите по искане на информацията, вследствие на указанията на Комисията, издадени през 2012 година.

Разпоредбите на чл. 250б, ал. 1 и чл. 250в, ал. 4 от ЗЕС изчерпателно разписват националните български органи, които имат право да искат извършване на справка за запазени трафични данни. Анализът на постъпилата в КЗЛД информация показва, че основният заявител на искания са Министерството на вътрешните работи (с 26% ръст на поисканата информация) и службите към министъра на отбраната (ръст 86%). При други заявители, като органите на досъдебно производство, се отчита спад с 45% (данните са съпоставени спрямо 2011 година). Подадените от останалите заявители искания са в границата на миналогодишните.

Вследствие на добрата координация между всички заинтересовани страни, предприятията, които не са били в състояние да посочат конкретен заявител за 2012 г. са 17 бр. спрямо 2011 г., когато са били 708 бр.

За поредна година Националната разузнавателна служба не е сред заявителите, подали искания за достъп до трафични данни, което се дължи на факта, че макар и сред нормативно определените органи, имащи право да достъп, тази служба няма правомощия по разкриване и разследване на престъпления, каквото е условието, за да бъде предоставена справка.

Въз основа на предоставената от 111 предприятия информация, могат да бъдат обобщени следните статистически данни съгласно изискванията на чл. 261а, ал. 4, т. 1-3 от ЗЕС:

- случаите, при които са били предоставени данни на компетентните органи по чл. 250б, ал. 1 и чл. 250в, ал. 4 са общо **91159**;
- времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която компетентните органи са поискали предаването на данните, е **1 година**;
- случаите, при които не е могло да се отговори на искането за данни, са **1083**.

Анализът на практиката от последните три години, през които Комисията за защита на личните данни обобщава получената от предприятията статистическа информация, налага следните изводи:

1. Комисията за защита на личните данни се утвърждава в ролята на „интегриращ орган“ по отношение на процедурите, които следва да спазват всички субекти в процеса по задържане и достъп до трафични данни и информацията, обменяна между тях. Установява се тенденция за стремеж към съблюдаване на издадените указания, вкл. към някои от направените от Комисията препоръки.

2. Издадените от Комисията указания успяха да канализират процеса по искане на достъп до запазени трафични данни в две насоки:

- статистическата информация сочи по-малко на брой отправени неправомерни искания за достъп;
- статистическата информация, която предприятията предоставят на Комисията, е във вид, годен за обобщаване и анализ;

3. Бъдещо направление, по което трябва да се работи, е необходимостта от изготвяне на национално ниво на анализ на полезността на използваните запазени трафични данни за целите на разкриването и разследването на престъпления по смисъла на чл. 250а, ал.2 от ЗЕС. Изготвянето на такъв анализ в национален план е препоръка на Европейската комисия до всички държави-членки, в контекста на оценката на полезността на Директива 2006/24.

4. В хода на проведените срещи на Комисията за защита на личните данни с всички заинтересовани страни, бяха споделени редица трудности и констатирани слабости, които са извън компетентността на Комисията, но е целесъобразно да бъдат отчетени при бъдещи законови промени в ЗЕС, респ. в други специални закони.

ПРОЛЕТНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОРГАНИ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 16 и 17 май 2013 г. Лисабон бе домакин на Пролетната конференция на европейските органи за защита на личните данни. Форумът се проведе под наслова „Защита на неприкосновеността: бъдещите предизвикателства”. Представители на Комисията за защита на личните данни бяха нейният председател Венета Шопова и членът на Комисията - Валентин Енев.

Основна цел на двудневните заседания бе задълбочаване на дискусиите по механизмите за защита на личните данни на европейските граждани в условията на бързо развиващите се технологии. Работата на конференцията бе организирана в шест работни сесии - „Изграждане на бъдещето, основано на опита”, „Личните данни: да бъде или не”, „Гарантиране правата на физическите лица в интернет”, „Информационната сигурност: промяна на приоритетите”, „Засилване на сътрудничеството между органите по защита на личните данни и техните надзорни правомощия”, „Модернизацията на Конвенция 108 и реформата в защитата на личните данни в Европейския съюз”. Представен бе един критичен подход към предложението на Европейската комисия за всеобхватна реформа на защитата личните данни. Дискутирани бяха въпроси, свързани със самоличността в условията на уеб базираните услуги.

В първата работна сесия, Стефано Родота от университета в Рим, разгледа проблемите пред идентичността при преминаването от web 2.0 към web 3.0 приложения. От състояние „Аз съм това, което казвам, че съм“, се преминава към състояние „Аз съм това, което Google казва, че съм“, т.е. идентичността все повече се изгражда извън контрола на физическото лице чрез системи за самоуправление (self-management systems). Г-н Родота заяви, че сме изправени пред процеси на „експроприране“ на идентичността. Същевременно, мултиплицирането на идентичности не е само резултат от дейността на различни структури върху един единствен индивид от различни гледни точки. В кибер-пространството физическото лице само по себе си може да приема различни идентичности с цел да общува по-ефективно. Необходимо е да се признае правото на развитие на идентичността в съвременен демократично общество.

Във втората работна сесия, Европейският надзорник по защита на личните данни - Питър Хъстингс, разгледа основните елементи на понятието „лични данни“ на база становището на Работна група по чл. 29. В съответствие с приложимостта на понятието в контекста на Директива 95/46/ЕО спрямо задълженията на администраторите, правата на лицата и ролята на надзорния орган, г-н Хъстингс очерта областите, при които е необходимо да се дават допълнителни указания и препоръки. Сред тях са: правната несигурност и разнопосочната практика, необходимостта от изграждане на общо разбиране и подход, както и от унифицирано правоприлагане. При изготвянето на насоки, понятието „лични данни“ следва да се разглежда в контекста на дефиницията на „съгласието“ и при гъвкаво тълкуване на правната рамка (прилагане на специфични правила според случая), като трябва да се избягва налагането на прекомерни ограничения. Същевременно, препоръките трябва да отчитат, че основната цел е защитата правата на физическите лица. Г-н Хъстингс обърна внимание и на всеки компонент от дефиницията на понятието за лични данни: „Всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано“ – от гледна точка на характера на данните, елементите на съдържанието, формата на текста (снимка, номер, структура), целите на обработката, броя лица, вида на данните (псевдонимизирани, анонимизирани), въздействието върху трети лица и др.



Втората работна сесия стартира с презентация на г-н Дейвид Смит от органа по защита на данните на Великобритания относно използването на анонимизирани и псевдонимизирани данни и възприетите добри практики в тази област (Кодекс за практиката на Офиса на информационния комисар на Великобритания).

В панела, посветен на правата на лицата в интернет пространството, германският федерален комисар по защита на данните, Петер Шаар, разгледа въпроса доколко предложенят регламент за защита на данните може да отговори на предизвикателствата в интернет пространството чрез предвидените нови правила – правото на преносимост на данните и „правото да бъдеш забравен“. В своята презентация той разгледа по-скоро противоречивия ефект на предложените нови права, приложими към дигиталната среда – проблеми, свързани с унифицирането на стандартите и форматите, интелектуалните права, конфликта с други фундаментални права, проследяване разпространението на данните и др. В този работен панел, фокус бяха също така случаите на нежелана поща и проследяване в мрежата, както и информационната сигурност в „облака“. Европейската агенция по мрежова и информационна сигурност направи преглед на своята дейност в областта на неприкосновеността и представи своята гледна точка за жизнения цикъл на личните данни.

Делегатите на конференцията обсъдиха приоритетите пред информационната сигурност. Финландският омбудсман по защита на данните обърна внимание, че защитата на неприкосновеността изисква наличието на практически и ефикасни методи за изключване на възможността за неоторизирано обработване на лични данни. Правото на *доверие в информационната сигурност* е гарант за сигурност за други основни права.

Една от главните теми бе тази за институцията на органа по защита на данните. Информационният комисар на Словения сподели практическия опит на надзорния орган по отношение на сътрудничеството с други органи по защита на данните, като представи както добри, така и лоши примери на взаимодействие. Участниците в конференцията обсъдиха основни аспекти на реализирането на механизма за съгласуваност и концепцията за водещ орган по защита на данните, както и осъществяването на надзор в областта на правоприлагането.

Представени бяха последни развития в модернизиранието на Конвенция 108 за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни.

В заключителната част на конференцията бяха приети четири резолюции: „Бъдещето на защитата на личните данни в Европа“, „Гарантиране защитата на личните данни в трансатлантическата зона на свободна търговия“, „Осигуряване на адекватно ниво на защита на личните данни в работата на Европол“, както и резолюция за акредитирането на Република Сърбия и Република Косово като нови членове Конференцията. В резолюцията относно „Бъдещето на защитата на личните данни в Европа“, органите за защита на личните данни призоваха държавите-членки, Съвета на Европа и Европейския съюз да се възползват пълноценно от предоставената им възможност за ревизиране на правната рамка в посока укрепване правата на физическите лица и гарантиране на ефективна защита в съвременния високо-технологичен и глобализиран свят. Поощряват се компаниите и публичните органи да инвестират повече в информационна сигурност като основен приоритет с цел да се ограничат рисковете от нарушаване на сигурността на данните. Подчертава се необходимостта от засилване на сътрудничеството между органите по защита на данните, както и необходимостта от тяхното ресурсно обезпечаване и гарантиране на достатъчни правомощия, така че да могат да извършват в пълен обем своята надзорна дейност.

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ПРОЕКТ „САМООТЧЕТНОСТ НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ“

На 8 и 9 май 2013 г. в Торонто, Канада, под наименованието „Съществени елементи и оценка на риска“ се състоя международна конференция за отчет на петата фаза на проект „Самоотчетност на администраторите на лични данни“. Домакини на събитието бяха Центърът по управление на информационни политики и Федералният комисар по неприкосновеността на Канада. Участваха представители на Държавния департамент на САЩ, делегати на надзорните органи по защита на данните на Италия, Ирландия, Унгария, Полша, Молдова, Канада (вкл. надзорните органи на Албърта и Британска Колумбия), Мексико, България, както и представители на бизнеса в лицето на Мерк и Ко, ГМАК, Хюлет-Пакард, Аксиом, Оракул, Майкрософт.

Работата на конференцията бе организирана в следните пет основни панела:

1. „Научени уроци от Канада – Влияние на указанията за самоотчетност върху програмите за неприкосновеност“;
2. Предстоящи въпроси на самоотчетността: Разпределена среда;
3. Прилагане на изискванията за самоотчетност спрямо малките и средни предприятия;
4. Рисквата среда на по-високо ниво;
5. Бъдещи теми за работа и дискусия.

В рамките на **първия панел** бе представен опитът на Канада във връзка с изпълнение на изискванията за самоотчетност, и по-специално - издаденият за тази цел от Федералния комисар по неприкосновеността изричен документ - указания за отчетност. Целта на издадените указания е постигането на организационна отчетност на ниво администратори на лични данни. Канадският комисар по неприкосновеността изрично подчерта, че прилагането на изискванията за самоотчетност е постоянен процес, който следва да се базира на задълбочена програма за управление на неприкосновеността. За тази цел са необходими: ясно разписани задължения на съответната организация (администратор на лични данни) със сериозна подкрепа на нейното ръководство и необходими персонал и ресурси; прилагане на контролни механизми, като преглед на информацията, на политиките, провеждане на обучение, средства за оценка на риска и ефективна комуникация; извършване на постоянна оценка на рисковете и на прилаганите контролни механизми. Елемент от организационните задължения на администратора са определянето на служител по неприкосновеността и адекватно ресурсно осигуряване със средства и личен състав, както и наличие на вътрешен одит, който да гарантира съблюдаване на политиките за неприкосновеност, докладване и отчитане пред ръководството на въпроси от първостепенна важност. Особено важен елемент от контролните механизми е наличието на средства за оценка на риска, като политика за неприкосновеност и оценка на цялостното изпълнение на законовите задължения. Достойно място заема и съблюдаването на задължението за докладване на нарушения на сигурността на данните и гарантирането на прозрачност по отношение на лицата, чиито данни се обработват.

Във втория панел, озаглавен „Предстоящи въпроси на самоотчетността: Разпределена среда“, представителят на Италия запозна аудиторията с някои от очертаващите се рискове за защита на данните в съвременното информационно общество. Водещо място заемат рисковете, свързани с обема на обработваните лични данни, следван от рисковете, призтичащи от множеството „играчи“, които имат отношение към обработването на данните. Като сериозна опасност за данните лекторът посочи липсата на прозрачност и информираност, тенденцията за „максимизиране на данните“, както и ниското ниво на мерки за сигурност. Не на последно място следва да се отбележат рисковете, свързани със задържането на данните и опасността нарушения на сигурността да доведат до кражба на самоличност на физическите лица. Очертани бяха основните „играчи“ в т.нар. разпределена среда: разработчиците на приложения, производителите на операционни системи и устройства, магазините за приложенията и трети страни, като всички те имат качеството на администратори на лични данни. Изказано бе мнението, че и крайните потребители следва да имат отговорности по защитата на личните

данни. Обърнато бе специално внимание на поведението на горепосочените групи администратори на лични данни - какво е задължително и какво е препоръчително да се прави. Лекторът наблегна на защитата на личните данни на непълнолетните (когато приложенията са предназначени за тази група лица) с оглед на занижената разбираемост и знания за степента и чувствителността на данните, до които съответното приложение може да получи достъп. Важен гарант за самоотчетността на администраторите в тази връзка е предоставянето на информация по лесен, разбираем и достъпен начин.

По отношение **прилагането на изискванията за самоотчетност спрямо малките и средни предприятия**, участниците в конференцията представиха своя собствен опит. ГМАК направи обзор на практиката си за отчетност и демонстрира, че този принцип може да се прилага не само в големи компании, но и в малки и средни предприятия.

В панела **„Рисковата среда на по-високо ниво“** бе подчертана разликата между рисковете за администратора на лични данни и тези за физическите лица и обществото. Бяха коментирани основните положения в Наръчника на Службата по неприкосновеността на Великобритания относно оценка на въздействието върху неприкосновеността и Методологията на Френския надзорен орган за управление на рисковете върху неприкосновеността. Отбелязан бе подходът на френския орган, насочен към управление на рисковете за физическите лица, които обработването на лични данни може да провокира, особено когато става въпрос за комплексни по своя характер данни или когато идентифицираните опасности са високи. Бе обърнато внимание, че в законодателния пакет на Европейската комисия, изходна позиция е желанието за правно регламентиране на подход, който адекватно и правилно отчита риска. В този смисъл е и позицията на Съвета на министрите, съгласно която „рискът, присъщ на операциите по обработване на данни би следвало да е основният критерий за измерване приложимостта на задълженията при обработване на данни“. Представено бе виждането на Центъра по управление на информационни политики относно това какво представлява „риска за неприкосновеността“. Направена бе класификация на заплахите при управление на личните данни: материални вреди за отделните физически лица, морални вреди за отделно физическо лице, вреди за демократичните и социални ценности на свободното общество. Специално внимание бе отделено на факторите, които увеличават или намаляват сериозността на рисковете, респ. на вероятността от тяхното настъпване.

Ирландският орган по защита на данните представи Кодекса за поведение при нарушения в сигурността на данните, а представителите на САЩ - своя документ с добри практики в сферата на мобилните комуникации.

В заключителната част на форума бяха дискутирани **бъдещите насоки** за неговата работа. Като бъдещи направления бяха предложени: разпределени мрежи и разпределени данни, рискова среда, капацитет на надзорните органи, „големите данни“ (big data), „скалируемост“ (scalability) - способността на дадена система да се справи с нарастващия обем работа. Обсъден бе бъдещият формат на срещите в рамките на проекта.

РАБОТНА СРЕЩА НА КЗЛД С НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ НА РЕПУБЛИКА КОСОВО

На 28 и 29 май се състоя двудневна работна среща на Комисията за защита на личните данни и Националната агенция за защита на личните данни на Република Косово. Мероприятието е естествено продължение на стартиралата миналата година инициатива за задълбочено сътрудничество в областта на защитата на личните данни на Балканите и е в духа на подписаните през 2012 г. в Прищина Меморандум за многостранно сътрудничество и Декларация за многостранно сътрудничество между България, Албания, Република Косово и Черна гора.

В рамките на първия ден от работното посещение, председателят на КЗЛД – Венета Шопова, запозна чуждестранната делегация с вътрешната организация и компетенциите на Комисията за защита на личните данни. Тя направи обзор на основни направления в дейността на надзорния орган, неговите нормативни правомощия и инициативи, информационната дейност и международното сътрудничество.

Проф. Веселин Целков – член на Комисията, представи добрите практики на българския надзорен орган, натрупани през последните години. Той постави акцент върху дейностите на Комисията за повишаване информираността на обществото по проблемите на защитата на личните данни, обучението на администратори, използването на нови информационни технологии в работата на институцията. Проф. Целков обърна специално внимание на практиката на изнесени заседания, съчетана с провеждане на дни на отворени врати, брифинги с представители на регионалните печатни и електронни медии, както и открити приемни за граждани в областни центрове в страната.

През втория ден от посещението си у нас, представителите на Националната агенция за защита на личните данни на Република Косово представиха структурата, правомощията и организацията на работата на своята институция. Отчетени бяха правомощията на националната агенция за сезиране на Конституционния съд на Република Косово при наличие на конфликт между правото на защита при обработване на лични данни и други национални норми. Отбелязаха се специфични различия при дейността на двата надзорни органа по защита на личните данни при налагане на санкции.



Комисията за защита на личните данни запозна своите колеги от Косово с правомощията на КЗЛД при разглеждане на жалби, подадени от физически лица, както и с извършването на проверки на администратори на лични данни. Споделена бе работата на Комисията при осъществяване на контролната дейност през годините, като се отчетоха добрите практики при организирането, протичането и приключването на проверките, извършвани по жалби и сигнали. Обсъдени бяха специфични казуси, които КЗЛД е разглеждала по повод контролните си правомощия. Гостите

поставиха редица практически въпроси, свързани с реализирането на контролната дейност в областта на защита на личните данни.

Двете страни набелязаха общи теми за осъществяване на бъдещо сътрудничество с оглед защитата на физическите лица при обработване на личните им данни и гарантиране законосъобразното обработване на лични данни от страна на администраторите.

НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ТЕМА “ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В КОНТЕКСТА НА ИНФОРМАЦИОННАТА СИГУРНОСТ”

На 6 и 7 юни 2013 г., в гр. Шумен, Националният военен университет „Васил Левски” бе домакин на научна конференция на тема „Защитата на личните данни в контекста на информационната сигурност”. В изпълнение на научноизследователската работа на висшето учебно заведение, през последните 6 години се провеждат научни конференции, посветени на проблемите на сигурността. Тази година форумът бе организиран от Национален военен университет „Васил Левски” – катедра „Информационна сигурност” към факултет „Артилерия, противовъздушна отбрана и комуникационни и информационни системи”, Комисията за защита на личните данни и Държавната комисия по сигурността на информацията. Събитието бе открито от проф. д.в.н. Манол Млеченков и с приветствие от полк. доц. д-р Нелко Ненов – декан на Факултет „Артилерия, ПВО и КИС” – Шумен.

В работата на конференцията взеха участие временно изпълняващият длъжността областен управител на Област Шумен - Ивайло Илиев, Общественият посредник в Община Шумен - Иван Капралов, представители на дирекция „Сигурност на информацията“ в Министерство на отбраната, Държавна агенция „Национална сигурност“, Изпълнителна агенция „Електронни съобщителни мрежи и информационни системи“ към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на вътрешните работи, Административен съд - Шумен.

Председателят на Комисията за защита на личните данни – Венета Шопова, представи доклад на тема „Държавната политика в сферата на защитата на личните данни“. Тя запозна присъстващите на форума със статута, основните и специфични правомощия на институцията и компонентите, съставляващи държавната политика в областта на защитата на личните данни. Г-жа Шопова обърна специално внимание на тематичния и секторния подход при анализа на проблемите, както и на адекватната превенция в тази сфера. В своя доклад тя разгледа различните способы и инициативи, които Комисията реализира в своята превантивна дейност – образователни и информационни кампании на надзорния орган, политика за съгласуваност с други държавни институции, налагане на единни стандарти за защита. „Третият основен компонент от държавната политика е засиленият контрол. Той протича независимо и паралелно от превантивната дейност. Може да има планов характер, да се извършва според конкретния случай или да осъществява последващ мониторинг. Целта е стриктно съблюдаване на императивните норми на Закона, предотвратяване повтарянето на определени лоши практики и нарушения“, заяви госпожа Шопова и представи различните механизми, които надзорният орган упражнява при осъществяване на своята контролна дейност.



В своето изложение, председателят на КЗЛД засегна и настоящата европейска законодателна реформа в областта на защитата на личните данни, чиято основна цел е гарантиране на защитата и сигурността на данните, без да се възпрепятства тяхното свободно движение. „Европа е на прага на въвеждането на първия висок, унифициран стандарт за защита на личните данни, който ще бъде приложим за всички световни компании, предлагащи стоки и услуги на вътрешния европейски пазар и който ще намери своята проекция както в националната политика и практика, така и с оглед на набиращите скорост глобални мрежи по неприкосновеността“, заключи госпожа Шопова.

В доклада на проф. д.т.н. Веселин Целков – член на КЗЛД, на тема „Минимални технически и организационни изисквания за защита на личните данни“, бяха разгледани някои от основните проблеми, свързани с новите информационни технологии и защитата на личните данни. Поставен бе акцент на факта, че в контекста на новите предизвикателства, отчитайки съвременните европейски и международни тенденции в областта на защитата на личните данни, през януари тази година КЗЛД прие нова Наредба №1 за минимално ниво на технически и организационни мерки. В нея е дефиниран нов понятиен апарат, като цели и видове защита на личните данни, оценка и нива на въздействие, както и цели на защитата на данните – гарантиране на тяхната поверителност, цялостност и наличност.

Защитата на данните в контекста на информационната сигурност е основната призма, през която се ревизира действащата законодателна рамка. Очаква се във финалната редакция на проекта на Общ регламент за защита на личните данни, принципите за обработване на данни да бъдат обогатени с един нов принцип - обработката на данни следва да се извършва по начин, който гарантира подходяща сигурност на данните и тяхната конфиденциалност.

Степан Химук - старши юрисконсулт в Комисията за регулиране на съобщенията, изнесе презентация на тема „Законът за електронните съобщения като специален нормативен акт, регламентиращ защитата на данните на потребителите на обществени електронни съобщителни услуги“. Адвокат Десислава Кръстева – старши експерт във Фондация „Право и интернет“, запозна участниците в научния форум с „Правните проблеми, свързани с използването на интелигентни системи за проследяване и разпознаване“. „Модел за изграждане на система за киберсигурност“ бе темата на доклада на д-р Румен Гюров – главен експерт в дирекция „Защита на класифицираната информация“ в Държавната комисия по сигурността на информацията.

В двата дни на събитието бе включена работа по научни секции – „Държава и сигурност“, „Информационна сигурност“ и „Студентско-докторантска“, в която участие вземат ръководители, преподаватели, студенти и докторанти от Национален военен университет „Васил Левски“, Шуменския, Великотърновския и Бургаския свободен университет. Бяха разгледани широк кръг от въпроси, свързани със защитата на информацията и в частност – защитата на личните данни на гражданите.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНАТА ГРУПА ЗА ГРАНИЦИ, ПЪТУВАНЕ И ПРАВОПРИЛАГАНЕ

На 23 май се проведе заседание на Работната група за граници, пътуване и правоприлагане, създадена като подгрупа към Работната група по защита на данните, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Участие в заседанието взеха представители от Европейската комисия, Европейския надзорен орган по защита на данните, както и на компетентните органи по защита на данните на България, Германия, Холандия, Австрия, Белгия, Чехия, Франция, Унгария, Ирландия, Италия, Литва, Полша, Черна гора, Румъния, Швейцария и Великобритания.

Европейската комисия докладва текущото състояние на споразуменията за предоставяне на данни за пътниците. Представена бе информация за състоянието на преговорите с трети страни. Подчертано бе желанието на Европейската комисия да се приключи изготвянето на общ модел за двустранни споразумения за предоставяне на данни на пътниците. Предстоят първите проверки на споразуменията за изготвяне на съвместни оценки. България ще участва в съвместната проверка на Споразумението със САЩ за предоставяне на данни на пътниците, която ще се проведе през юли тази година. Такава проверка ще бъде извършена и на Споразумението с Австралия.

Подготвя се документ по отношение на правната основа за трансферите към трети страни на API данните (данни от паспорта на пътниците и базисна информация за пътуването) и гарантиране прилагането на правото на защита на личните данни при предоставянето на такава допълнителна информация за пътниците. Този документ ще бъде представен за обсъждане и евентуално приемане на Работната група по чл.29.

Европейската комисия информира за наличието на голям брой заявления от различни държави-членки с искане за финансова помощ за създаване на национални отдели за информация за пътниците. Изказа се опасението, че това може да доведе до създаване на национални системи с данни за пътниците, което не е препоръчително, тъй като стремежът е да се създадат хармонизирани системи с данни на пътниците, основани на европейското законодателство.

Участниците в заседанието взеха решение изготвяният от ирландския орган по защита на

данните документ относно т.нар „интелигентни граници“ да бъде представен за гласуване от Работната група по чл.29 на следващото ѝ заседание. С т.нар. „интелигентни граници“ се цели да се ускорят, улеснят и засилят процедурите за гранична проверка на чужди граждани, които пътуват до ЕС. Пакетът се състои от Програма за регистрирани пътници (Registered Traveller Programme — RTP) и Система за влизане/излизане (Entry/Exit System — EES), които ще улеснят пътуването на граждани на трети страни при преминаването на външните граници на Шенгенското пространство и ще засилят сигурността по границите на ЕС. Програмата за регистрирани пътници би позволила на често пътуващите граждани на трети страни да влизат в ЕС след преминаване на опростени гранични проверки, при положение, че са били предварително проучени и проверени. Според оценките, от тази нова про-



грама ще се възползват годишно 5 милиона граждани на трети страни, които пътуват законно до ЕС. Програмата за регистрирани пътници ще използва системи за автоматизиран граничен контрол (т.е. автоматични врати) на големите гранични контролно-пропускателни пунктове, например летищата, които използват тази съвременна технология. По този начин граничните проверки на регистрираните пътници ще бъдат значително ускорени. Често преминават границите по няколко пъти в годината лица, които

пътуват по работа, работниците на краткосрочни договори, научните изследователи и студентите, гражданите на трети държави с тесни семейни връзки с граждани на ЕС, или които живеят в региони, граничещи с ЕС. Улесняването във възможно най-голяма степен на тяхното пътуване ще гарантира, че Европа продължава да бъде привлекателна дестинация и ще спомогне за активизиране на икономическата дейност и за създаване на работни места. Документът, който се обсъди от работната група, включва анализ на новите системи от гледна точка на защитата на лични данни. Въпросът за съществуването на тези интелигентни граници е и част от предложенията на инициативата за укрепване на цялостното управление на Шенгенското пространство, както е посочено в Съобщението относно миграцията, прието на 4 май 2011 г.

На срещата на Работната група се състоя дискусия с представители на Международната асоциация за въздушен транспорт (IATA) и предлаганото „Чекиране на пътници на бъдещето“. До асоциацията е изпратено писмо, прието от Работната група по чл.29, повдигащо въпроси относно притеснения в областта на защитата на лични данни при предлагания нов подход. Във връзка с това, асоциацията е започнала оценка на риска на операциите по обработване на лични данни, която ще бъде изготвена до края на годината. Международната асоциация за въздушен транспорт предлага и нова система за дистрибуция на билети на пътници, за която предстои предоставяне на повече информация.

Предмет на обсъждания бе необходимостта Работната група да излезе с предложение и становище във връзка с предложени нов Регламент за Европол. Българският представител изрази становището, че във връзка с Резолюцията на комисарите по защита на данните, приета на Годишната конференция по защита на данните в Лисабон относно притесненията по отношение на защитата на данните според този Регламент, е наложително Работната група по чл.29 да се занимае специално с този въпрос. Участниците в заседанието взеха решение да изчакат официалното становище на Съвместния надзорен орган на Европол.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В РАБОТНАТА ГРУПА ПО ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯТА И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

През 2013 г. Работната група по обмен на информацията и защита на данните (DAPIX) продължи интензивното обсъждане на текстовете от предложението за общ Регламент относно защитата на личните данни, по-специално на Глави I-IV. Заседанията на Работна група DAPIX се провеждат на равнище държави-членки, като от българска страна участие вземат представители на Комисията по защита на личните данни и представители на Министерството на вътрешните работи. Към момента проектът на Регламент е предмет на задълбочени дебати на равнище ЕС. При проведените заседания под ръководството на ирландското председателство бяха обсъдени редица промени свързани с:

- обхвата на приложното поле на бъдещия Регламент (да се прилага и по отношение на европейските институции, като същевременно се изключат дейността на компетентните публични органи в сферата на полиция и правосъдие, чиято регулация на настоящия етап се предвижда да се извърши в специална директива);

- понятието за съгласие (въвеждането на „недвусмисленото съгласие“ като условие за законосъобразна обработка на лични данни, като същевременно се запазва изискването за „изрично съгласие“ при обработката на специални категории данни);

- формулировката на някои нови понятия като „псевдонимизирани данни“, „ограничаване на обработката“, „нарушение на сигурността на данните“, „генетични данни“, „биометрични данни“, „профилиране“, „обвързващи корпоративни правила“ и др.;

- въвеждането на изключение в принципите за защита на данните и правата на лицата по отношение на данните, обработвани за исторически, статистически, научни и архивни цели;

- постигането на баланс между защитата на личните данни и свободата на изразяване, и публичния достъп до официални документи.

- въвеждането на стандарти за постигане на по-добра прозрачност, които да доведат до повишаване на контрола от субектите на данни върху информацията, която се обработва за тях и по-ефективното прилагане на техните права.

- възможността за изискване на такса, в адекватен размер, при предоставянето на копие от обработваните лични данни от администратора на лицата във връзка с осъществяване на тяхното право на достъп;

- включването в разпоредбите на подход, основан на преценката на влиянието на обработката на данните върху неприкосновеността на личния живот, при която ще се вземат предвид характера, обхвата, контекста и целите на обработката и нивата на риск, и на тази основа ще се определят необходимите мерки, които следва да бъдат предприети;

- залагането на две нива на информиране на физическите лица относно обработката на личните им данни – задължително предоставена информация и допълнително предоставена информация, в зависимост от конкретния случай и след извършена оценка на риска;

- практическото прилагане на новите права за „пренос на данните“ и „да бъдеш забравен“ - съществуват опасения относно практическото прилагане на така заложените разпоредби.

На последното заседание на Съвета по правосъдие и вътрешен ред, проведено на 6 и 7 юни 2013 г. в Брюксел, се обсъдиха част от текстовете от проекта на общ Регламент. Отбеляза се значителният напредък по проекта на Регламент, постигнат от ирландското председателство и се реши да се даде обща подкрепа на основните елементи и принципи в глави I-IV от проекторегламента. Подчерта се, че е постигнато общо разбиране по правната формулировка на текстовете, която да е приемлива за всички заинтересовани в процеса страни, което е съществено за даване на тласък на по-нататъшно-то разглеждане на документа. Оценени бяха усилията на Председателството за постигане на широк

консенсус по ключови въпроси и предложената в тази връзка политика за постигане на съгласие по законодателното предложение в неговата цялост. С оглед на избора на правен инструмент и всеобхватния характер на предложената реформа в сферата на защитата на личните данни, бе отбелязана необходимостта от постигане на съгласие на широка основа по принципните въпроси. Отбеляза се важността на избрания подход, основан на риска, който да отговори от една страна на притесненията на публичния и частния сектор, а от друга - да гарантира висок стандарт на защита на данните. Изказа се подкрепа по ревизираните текстове относно материалния и териториален обхват на регламента, концепцията за съгласието на физическите лица за обработване на лични данни, съвместимостта на правото на защита на данните с правото на достъп до информация и свободата на изразяване. Възприетият механизъм за въвеждане на изключения от приложното поле на Регламента, когато обработването на лични данни се отнася за исторически, статистически, научни и архивни цели бе оценен положително. Подкрепен бе доброволният принцип на кодекси за поведение и механизми за сертифициране и бяха изразени опасения от различен национален подход при разработването на тези инструменти, което може да възпрепятства постигането на унифицирано прилагане на регламента в целия Европейски съюз. Подкрепен бе подходът за по-голяма прозрачност по отношение на ефективното упражняване на контрол от страна на лицата върху обработваните лични данни, отнасящи се до тях.

На заседанието се изтъкната необходимостта да се намери точката на пресичане (focal point), което ще гарантира еднакво прилагане на ефективен регламент във всички държави-членки.

ПРОДЪЛЖАВА ОБУЧЕНИЕТО НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ

Един от приоритетите на Комисията за защита на личните данни е дейността за повишаване на осведомеността на гражданите за техните права в областта на защитата на личните данни, както и на администраторите относно техните задължения по Закона за защита на личните данни. Активната информационна и комуникационна политика на КЗЛД е задача с перманентен характер и е решителен принос към процеса на постигане и отстояване на национално ниво на европейските стандарти в защитата на личните данни. Информационно-образователната дейност сред различни групи в обществото е постоянна задача с ключов приоритет.

В тази връзка от съществено значение е дейността по извършване на обучение в сферата на защитата на личните данни. Систематизираната дейност на Комисията в тази насока стартира през 2011 г. и доведе до натрупване на солидна обучителна практика.

В началото на всяка година КЗЛД приема план за обучение, който се изготвя въз основа на проучените и анализирани потребности от обучение на администраторите на лични данни (дейността по проучване на потребностите също се развива в последните няколко години). Планът включва списък на администраторите, които са набелязани за обучение през годината, както и разпределение на обученията във времето. При изготвянето му се отчитат и годишните цели на институцията – например през 2011 г. бе поставен акцент на обучението на институции с достъп до Шенгенската информационна система, през 2012 г. на обучение за представителите на местната власт в страната, а през 2013 г. на обученията за администратори от публичния и частния сектор, обработващи голям обем от лични данни, както и на съсловни организации. Експертите на Комисията залагат на принципа на „обучение на обучители“, при което лицата, преминали



обучение, получават необходимия набор от знания и умения, които могат да бъдат предадени на техните колеги. За по-голяма устойчивост на обучителните резултати се разпространяват и съответните материали на електронен носител.

Комисията за защита на личните данни започна изпълнението на своя обучителен план за настоящата година. Проведено бе обучение за служители на „Държавна агенция за закрила на детето“, при което бе оказано съдействие на служителите от агенцията и бяха дадени указания за изготвяне на



нова вътрешна инструкция на администратора, която да съответства на Наредба 1 от 31 януари 2013 г. Организирано бе обучение съвместно с ELSA България – Европейската асоциация на студентите юристи бе организирано В мероприятията взеха участие 60 студенти по право от различни български университети, които демонстрираха силен интерес към въпросите, свързани със защитата на личните данни и неприкосновеността. От страна на обучаемите бяха зададени както теоретични въпроси, свързани с правната уредба на проблематиката, така и практически казуси и запитвания, отнасящи се до кредитополучателите и техните права, достъпа до лични данни, събрани чрез видео-

наблюдение, оторизацията на служители за събиране на лични данни, практиката на банките и мобилните оператори, свързани със събирането и обработване на лични данни. Комисията за защита на личните данни бе удостоена със сертификат за изключителни заслуги към Европейската асоциация на студентите юристи ELSA България.

На 21 май служители на Комисията за защита на личните данни проведоха обучение за членове и персонал на Българската хотелиерска и ресторантьорска организация. От страна на обучаемите бе проявен засилен интерес относно мерките за защита на личните данни, начините за съхранение и унищожаване, принципите на обработване. Представителите на Комисията, извършващи обучението, представиха полезна и актуална информация по въпросите на видеонаблюдението, обработването на лични данни в контекста на трудовите правоотношения и опасността от злоупотреби с лични данни. Обучението на Българската хотелиерска и ресторантьорска асоциация е част от стратегията на Комисията, утвърдена в годишния план за обучение, за достигане на максимално широк кръг от администратори, чрез взаимодействие със съсловни организации.

На 21 юни се проведе обучение на обработващи лични данни от Българската народна банка, в което взеха участие над 40 служители от 15 административни звена на банката, които имат отношение към поддържаните регистри с данни. Представени бяха основните аспекти, свързани с обработването на лични данни, като бе поставен акцент на редица практически въпроси. Проведено бе практическо упражнение за извършване на оценка на въздействието на поддържани от банката регистри. Особено положително бяха оценени практическите примери и бе отправена препоръка за отделяне в бъдещите обучения на по-голямо внимание на въпросите, свързани с прилагането на новата Наредба №1 за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни. На 25 юни обучаеми бяха служители на търговски банки, съвместно с Международния банков институт. Присъстваха 20 участници от следните банкови институции: Райфайзенбанк, Пиреос банк, Първа инвестиционна банка, Интернешънъл асет банк, Креди агрикол банк, Алианц банк, Общинска банка, ДСК, Обединена българска банка. Обучението бе специализирано - по въпросите, свързани с прилагането на Наредба № 1, и надграждащо - в него взеха участие много от банковите служители, участвали в обучението по защита на личните данни, състояло се на 14 май 2013 г. и организирано със съдействието на Асоциацията на банките в България. Отбелязано бе, че представените от експертите на КЗЛД практически казуси и примери, както и насочеността на тематиката конкретно към банковия сектор, са допринесли значително за повишаване разбирането и познанията в областта на защитата на личните данни.

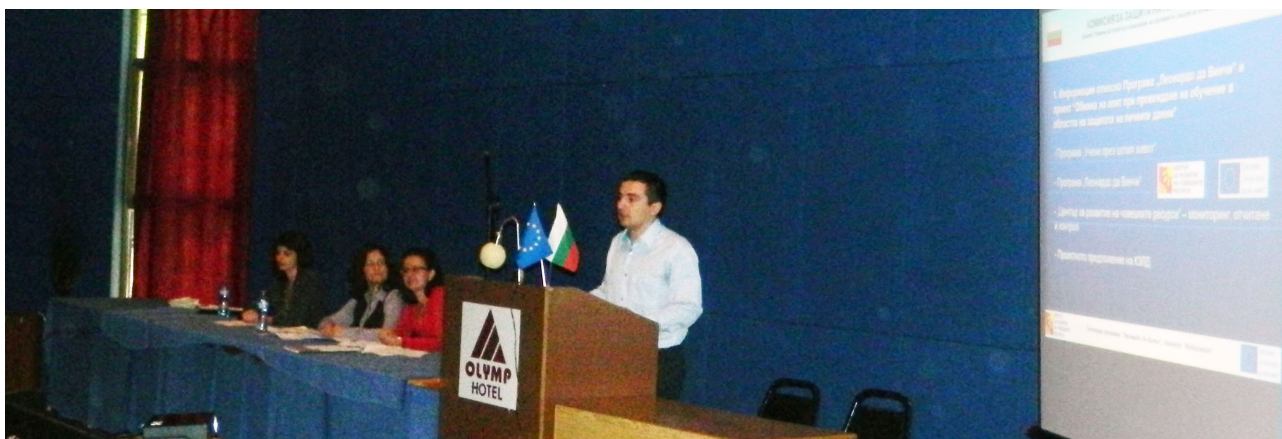
ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОЕКТ „ОБМЯНА НА ОПИТ ПРИ ПРОВЕЖДАНЕ НА ОБУЧЕНИЕ В ОБЛАСТТА НА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ“

Проектът на КЗЛД „Обмяна на опит при провеждане на обучение в областта на защитата на личните данни“ бе реализиран по програма „Леонардо да Винчи“, дейност „Мобилност“. Проектът е финансиран в рамките на програма на Европейската Комисия „Учене през целия живот“, даваща възможност на хора в различни етапи от своя житейски път да получат стимулиращи възможности за обучение в цяла Европа. Тя се състои от четири секторни подпрограми, една от които е „Леонардо да Винчи“, от чиито бюджет са отпуснати средствата по този проект.

Секторна програма „Леонардо да Винчи“ поддържа и осъществява политиката за професионално образование и обучение на страните членки на ЕС, като се съобразява със съдържанието и организацията на тази политика в съответната страна. Целта на програмата е посредством транснационалното сътрудничество и натрупан опит да се повишава качеството на професионалното образование и обучение, да се поощряват иновациите и да се разпространяват добрите професионални практики в Европа.

Проектът „Обмяна на опит при провеждане на обучение в областта на защитата на личните данни“ е насочен към нуждата на служителите на КЗЛД, участващи в обучителни процеси, от запознаване с методите, похватите и спецификите при извършването на обучение от страна на техните европейски колеги. В неговото изпълнение, освен българският надзорен орган по защита на личните данни, се включиха бюрото към полския Главен инспектор по защита на личните данни и офисът към немския Федерален комисар по защита на личните данни и свободата на информацията. Осъществени бяха двустранни работни срещи с цел изпълнение на набелязаните задачи и обмяна на опит. Особено полезни за българската страна бяха въпросите, свързани с обучението на обработващи на лични данни с достъп до Шенгенската информационна система, предвид бъдещото членство на България в Шенген, както и запознаването с постиженията в сферата на онлайн обучението. Друг полезен аспект на обмяната на опит бе идентифицирането на институционални партньори за провеждане на съвместни обучения.

В резултат от изпълнението на проекта, експерти на КЗЛД съставиха Каталог с добри практики за обучение в областта на защитата на личните данни, който да спомогне за реформиране на обучителната програма на Комисия за защита на личните данни и за повишаване качеството на провежданото обучение. В каталога са представени трите партньорски органа, които си сътрудничиха, за да може проектът да стане реалност, както и тяхната обучителна практика. В удобен за съпоставяне и обобщаване табличен вид са представени начинът и методиката на обучение в България, Полша и Германия. След сравнителен анализ на особеностите на обученията, организирани и провеждани в трите държави и при отчитане на техните положителни страни, са идентифицирани, изрично изведени и дефинирани 11 добри практики в сферата на обучението, чието прилагане в бъдещата практика на българския надзорен орган е препоръчително, с цел подобряване на качеството на обучителния процес.



КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2013 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците май и юни 2013 г. са извършени общо 143 проверки.



Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 137 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 130 администратори, а на 7 процедурата е прекратена на различни основания.

През този период приключиха плановите проверки на: Национален център по наркомании – с издаване на задължителни предписания и Министерство на външните работи – Национален визов център към Дирекция „Консулски отношения” и „Мото-Пфое” ЕООД, при които не са установени нарушения на ЗЗЛД.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни за 2013г.” бяха открити проверките на Министерство на вътрешните работи Национално звено Европол, Областна администрация – област Хасково, Общинска администрация – Хасково, Министерство на вътрешните работи – Национална система Евродак към Национален институт по криминалистика и криминология и Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет – Национална система Евродак.

В процес на приключване са плановите проверки на Изпълнителна агенция по горите, „Университетска многопрофилна болница за активно лечение Александровска” ЕАД, Министерство на труда и социалната политика и „Ай Ен Джи Пенсионноосигурително дружество” ЕАД.

През май и юни 2013 г. са съставени 4 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 4 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД е неспазване разпоредбите на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (не са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2013 г.

През периода май-юни 2013 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 6545 потребителски профили на АД. От тях 6413 са на такива, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД, а 132 - на желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 294792 потребителски профила – 265200 на АД, подали заявления за регистрация и 29592 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение. За 6290 АД са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 5456 нови АД. С това общият брой на вписаните в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 223851;
- за освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 76 АД, с което общият брой на освободените от регистрация достигна 27205;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – 49 АД, с което общият им брой достигна 1637;

За периода май-юни КЗЛД не е отказвала вписване в регистъра на АД, с което общият им брой остава 2144.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 544 АД, в това число 164 съгласно решение на КЗЛД от 03.08.2011 г.



През периода са обработени 6630 новоподадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 13695 електронни съобщения до АД, а във входящата поща на електронната система са получени 53 писма, по които е взето отношение. Направени са общо 9 актуализации на регистър БУЛСТАТ с получените от Агенцията по вписванията извадки, включващи нововписани и субекти с промяна на обстоятелствата по последното им състояние.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-33/2013 г. София, 08.05.2013г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 24.04.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-33/04.02.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ** ОУ „Й.К.“.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 06.03.2013г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана ** ОУ „Й.К.“.

Н.Т.Х. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, която е насочена срещу отказ на директора на ** ОУ „Й.К.“ да му предостави информация свързана със сина му – Т.Х. Жалбоподателят сочи, че на 31.05.2012г. е подал заявление с правно основание чл.26 от ЗЗЛД до директора на училището, в което учи синът му. На заявлението е получил отказ до достъп до свързаните със сина му лични данни, което е провокирало жалбоподателя да поде второ заявление за достъп на 13.07.2012г. След изтичане на законовият срок, в който е следвало директора на училището да му отговори, господин Н.Т.Х. е извършил проверка и установил, че върху заявлението е поставен нов щемпел с входящ номер и същото е заведено с дата 24.09.2012г.

Жалбоподателят моли Комисията да извърши проверка, която да установи наличие на извършено нарушение на правата му по ЗЗЛД от страна на училището и да наложи административно наказание.

Към жалбата като доказателства са приложени: заявление с рег.№423/31.05.2012г., отговор на ** ОУ „Й.К.“ от 26.06.2012г. и заявление с в.№471/13.07.2012г. и вх.№ДКП-001-1/24.09.2012г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от ** ОУ „Й.К.“.

На 22.02.2013г. е депозирано в деловодството на Комисията писмено становище от ответната страна в производството. Администраторът на лични данни излага следната фактология:

Н.Т.Х. е родител на ученика Т.Х. от IIб клас. Ученикът преди да бъде записан в първи клас се е явил на тест и резултатът от него показал липса на училищна готовност, за което били информирани родителите на ученика. В процеса на обучение са възникнали проблеми в адаптацията и нежеланието детето да ходи на училище. Директорката на училището уточнява, че с Т.Х. – син на жалбоподателя са възникнали няколко инцидента с негово участие, завършили с телесни наранявания. Родители на деца от същия клас, подали жалби до директора на училището, с които го уведомяват за извършван системен психически тормоз върху децата им от страна на Т.Х.

Вследствие на жалбите от родители на деца, тормозени от Т.Х. и доклади на класния ръководител и педагогическия съветник, Педагогическият съвет на училището е взел решение за налагане на наказание на Т.Х. Наложено е наказание е „Предупреждение за преместване в друго училище“.

Заповедта, с която е наложено наказанието на Т.Х. е връчена на неговите родители, като в деня на връчването ѝ те са подали заявление за достъп до личните данни на сина им.

Директорът на училището е осигурил частичен достъп до исканата информация, като е предоставила на родителите на Т.Х. препис-извлечение от Протокол №5/18.05.2012г., в частта, в която е разгледано поведението на сина им. Не е предоставен достъп до докладите на класния ръководител и на педагогическия съветник, както и до жалбите на родителите на учениците от класа на Т.Х. Мотивите за този отказ са, че жалбоподателят и съпругата му са присъствали на заседанието на педагогическия съвет и са изслушали докладите и жалбите. Второто основание за отказа е наличието на лични данни в изисканите документи, като липсва съгласие на физическите лица, за които те се отнасят, за предоставянето им.

В становището на училището се уточнява, че на 13.07.2012г. с вх.№472, родителите на Т.Х. отново са депозирали заявление с искане да им бъде осигурен достъп до документите, за които им е бил направен отказ по посочените по-горе причини.

Директорката на училището твърди, че е направила отказ, съобразявайки се с разпоредбата на чл.34, ал.4, т.2, буква „в” от ЗЗЛД. Следва да се отбележи, че към представените доказателства, не е приложен втори отказ по заявление 471/13.07.2012г., съобразен с разпоредбата на чл.32 и чл.33 от ЗЗЛД от достъп до лични данни, обоснован на цитирана правна норма. В становището са сочи още, че положението с ученика Т.Х. ескалира и се е наложило училищното настоятелство да се обърне към ОЗ РУ на МВР за оказване на съдействие.

Към становището на ответната страна са приложени: разпечатка от електрона поща във връзка с възникнал инцидент в училището на 19.03.2012г., доклад от М.М. с вх.№292/21.03.2012г., доклад от Д.Я. с вх.№291/21.03.2012г., жалба с вх.№204/22.03.2012г., жалба с рег.№206/23.03.2012г., жалба от родителите на ученици от Іб клас с вх.№217/29.03.2012г., доклад от М.Ц. с вх.№315/04.04.2012г., заповед №223/21.05.2012г. за налагане на наказание, разпечатка от електронна поща – писмо до родителите на Т.Х., заявление от Н.Т.Х. вх.№423/31.05.2012г., отговор на заявление вх.№423/31.05.2012г., препис-извлечение от протокол №5/18.05.2012г. на Педагогическия съвет, справка относно бележки по дисциплината на Т.Х., жалба от родителите на ученици на Іб клас с вх.№91/21.11.2012г., писмо до началника на ОЗ РУ на МВР с вх.№370/12.12.2012г. и уведомително писмо от ОЗ РУ на МВР с рег.№1828/10.01.2013г.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в информационна „Сиела” се установи, че ** ОУ „Й.К.” е общинско училище и третостепенен разпоредител с бюджетни кредити. Принципал му е Столичен на общински съвет, което налага в административното производство да бъде конституирана като заинтересована страна Столична община, като ѝ се даде възможност да изрази становище по жалбата и да представи относими доказателства.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2,

ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

На 06.03.2013г. на редовно заседание на КЗЛД, жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство, както следва: Н.Т.Х. – жалбоподател, ** ОУ „Й.К.” – ответна страна и Столична община – заинтересована страна. От заинтересованата страна е изискано изразяване на писмено становище по случая, но такова не е постъпило по административната преписка.

От събраните по административната преписка доказателства може да се установи следната фактическа обстановка:

Н.Т.Х. е подал заявление с правно основание чл.26 от ЗЗЛД до директора на ** ОУ. Поискан и достъп до личните данни на сина на заявителя - Т.Х. Заявлението е заведено с входящ номер 423/31.05.2012г. Господин Н.Т.Х. е поискал достъп до следните документи, в които се съдържат личните данни на неговият син:

- копие от Протокол от заседание на педагогическия съвет за разглеждане на поведението на Т.Х., състояло се на 18.05.2012г.;

- копие от доклада до директора от госпожа К. – класен ръководител на 1б клас, госпожа М.Ц. и педагогическият съветник – Р.Г., относно поведението на Т.Х.;

- копие от жалба на родителите на ученици от 1б клас срещу Т.Х.;

- доказателства за нарушение на чл.135, ал.1, т.5 от ППЗНП, както се посочи времето и мястото на събитията.

На 22.06.2012г. е изготвен отговор от директора на ** ОУ до заявителя – Н.Т.Х., с който частично се удовлетворява искането му за достъп до документи съдържащи личните данни на сина му. Предоставен му е достъп до препис-извлечение от Протокол №5 от заседание на педагогическия съвет на 48 основно училище, проведено на 18.05.2012г., в частта в която е разгледано поведението на Т.Х. Предоставен е достъп и до справка-извадка от дневника на 1б клас, в която са отразени нарушенията, извършени от Т.Х. Отказан е достъп до докладите и жалбата на родителите на ученици от 1б клас. Мотива за отказа е, че в посочените документи се съдържат лични данни на трети лица и липсва съгласието на тези лица, личните им данни да бъдат предоставени.

На 13.07.2012г. е депозирано второ заявление за достъп до документи съдържащи лични данни, подадено от А. и Н. Х.-ви. Със заявлението се иска достъп до документите, за които е получен отказ на първото заявление. Видно от заявлението то е входирано втори път с дата 24.09.2012г. Към административната преписка липсват доказателства, дали администратора на лични данни е отговорил и на второто заявление.

От становището на ответната страна се установява, че вследствие на жалбите от родители на деца, тормозени от Т.Х. и доклади на класния ръководител и педагогическият съветник, Педагогическият съвет на училището е взел решение за налагане на наказание на Т.Х. Наложено е наказание „Предупреждение за преместване в друго училище”. Заповедта, с която е наложено наказанието на Т.Х. е връчена на неговите родители, като в деня на връчването ѝ те са подали заявление за достъп до личните данни на сина им.

За насроченото открито заседание на Комисията, проведено на 24.04.2013г. страните са редовно уведомени. Жалбоподателят се явява лично. Ответната и заинтересованата страна не се явяват и не се представляват.

Жалбоподателят представя в откритото заседание допълнителни доказателства и прави доказателствени искания за събирането на доказателства от лица, неучастващи в административното производство.

Комисия за защита на личните данни приема новопредставените доказателства, но счита доказателствените искания за неоснователни, поради което ги оставя без уважение. Административният орган е сезиран с жалба от Н.Т.Х. срещу изричан отказ на администратор на лични данни – ** ОУ „Й.К.” да му осигури достъп до документи, съдържащи лични данни на сина му. Видно от материалите по административната преписка, документите, до които е поискан достъп са представени. Неотносимо е събирането на допълнителни доказателства, поради факта, че те са извън предмета на настоящият спор. Следва да се отбележи, че в случай, че жалбоподателят желае да има достъп и до други документи, съставени от други администратори на лични данни, може да упражни, както в настоящият случай правото си на достъп, регламентирано в правната норма на чл.26 от ЗЗЛД. В случай, че получи отказ, независимо дали той е изричен или мълчалив или не е удовлетворен от решението на администратора на лични данни, може да сезира Комисията с нарочна жалба.

Комисията не приема и недопуска, уточняване на жалбата по повод направените от него изявления в откритото заседание. Този правен извод се обуславя от съблюдаването на от едни от основните принципи на правото, а именно равнопоставеността на страните. Копие от жалбата на господин Н.Т.Х. е представена на ответна страна за запознаване с нея и изразяване на становище и ангажиране на доказателства, което е сторено от нейна страна. На откритото заседание не присъства представител на ответната страна, за да му бъде дадена възможност за изразяване на становище по доказателствените искания на жалбоподателят. Отказът на Комисията да събере нови доказателства, неотносими към настоящето производство, не прегражда пътя на защита на жалбоподателят. Както беше посочено по-горе, той първо следва да упражни правото си на достъп и в случай, че не е удовлетворен от решението на администратора, да го оспори по надлежният ред пред Комисията.

Не е спорно между страните, че физическо лице, което има право да заяви достъп до лични данни, съдържащи се в документи налични при администратора на лични данни е упражнил това свое право. На подаденото заявление е получил частичен достъп до исканите от него документи. Отказан му е достъп до документи, в които освен личните данни на сина му се съдържа информация и за трети лица, в случая имената на класния ръководител и педагогическия съветник на училището родителите на деца от 1б клас.

Действително в документите, за които господин Н.Т.Х. е получил отказ от достъп съдържат лични данни на трети лица, но това не е основание да се откаже достъпа. Неоснователно е позоваването на администраторът на лични данни на нормата на чл.34, ал.4, т.2 от ЗЗЛД. Цитираната правна норма сочи, че администраторът на лични данни, може да направи частичен или пълен отказ до достъп до лични данни.

В аналогични случаи, когато едно физическо лице упражнява правата си дадени му със ЗЗЛД и защитата на неприкосновеността на трети лица, които могат да бъдат засегнати от упражненото право, администраторът на лични данни следва да намери разумният баланс между правата на всеки един.

Съгласно Конвенцията за правата на детето, интересите на детето са от първостепенно значение, спрямо останалите интереси, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи. Държавите - страни по конвенцията, се задължават да осигурят на детето такава закрила и грижи, каквито са необходими за неговото благосъстояние, като се вземат предвид правата и задълженията на неговите родители, законните настойници или на другите лица, отговорни по закон за него, и за тази цел те са длъжни да предприемат всички необходими законодателни и административни мерки. В чл.13 от Конвенцията е разписано, че детето има право на свобода на изразяване на мнение. Това право включва свободата да търси, получава и предава информация и идеи от всякакъв вид независимо от границите в устна, писмена, печатна форма или под формата на изкуство или чрез каквито и да са други информационни средства по избор на детето. Упражняването на това право може да подлежи на известни ограничения, но те трябва да бъдат само такива, които са предписани от закона и са необходими: за зачитане правата или репутацията на другите или за защита на националната сигурност или обществения ред или на общественото здраве и морал. С оглед правото на детето на образование и за осъществяването на това негово право и разрешаване на възникналия с Т.Х. проблем с останалите

деца и преподавателите, жалбоподателят е отправил искането си за достъп до документи, в които се съдържа информация необходима за установяването на проблема. В тази връзка, директорът на 48 основно училище е следвало максимално да уважи правото на достъп, още повече, че се касае за дете, разбира се без това да накърнява правата на други лица.

Противопоставим на правото на достъп са правата на третите лица – родителите на учениците от 1б клас, съучениците, класния ръководител и педагогическия съветник. Целта на ЗЗЛД е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай, разумният баланс, който е следвало на намери администраторът на лични данни и да не накърнява правото на достъп до лични данни, респективно неприкосновеността на личността е да се извърши заличаване на личните данни на третите лица - имена и подписи, съдържащи се в изисканите от жалбоподателят документи и да осигури достъп до тях. По този начин не се нарушава правото на физическото лице до достъп до личните му данни, както и правото на неприкосновеност на третите лица, чиито лични данни се съдържат в документите.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1. Обявява жалба рег.№ Ж-33/04.02.2013г., подадена от Н.Т.Х. срещу ** ОУ „Й.К.” основателна.

2. Отменя изричен отказ на администратор на лични данни - ** ОУ „Й.К.”, обективиран в писмо изх.№314/22.06.2012г. да осигури достъп до личните данни на Т.Х., като незаконосъобразен.

3. На основание чл.38, ал.2, предложение първо от ЗЗЛД, издава задължително предписание на ** ОУ „Й.К.”, представлявано от директора – Д.К. да предостави достъп до личните данни на Т.Х., съдържащи се документи посочени в т.2 и т.3 от заявление вх.№423/31.05.2012г., подадено от Н.Т.Х., като заличи съдържащите се в тях лични данни на третите лица, различни от Т.Х. Предоставянето на достъпа да се осигури в законоустановения в ЗЗЛД срок.

4. В едномесечен срок от постановяване на решението на КЗЛД, администраторът на лични данни да уведоми Комисията за изпълнението на даденото задължително предписание, като представи решение за осигуряване на достъп, съгласно указанията.

Решението да се съобщи на страните по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж163/2012
гр. София, 08.05.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 19.04.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж163/02.07.2012 г. от Д.Б. срещу К.Б.М. ЕАД/Г./ и “С.Г.Г.” ООД.

Като заинтересована страна по жалбата е конституирано БТК АД.

Жалбоподателката Д.Б. сезира КЗЛД с жалба срещу мобилни оператори – Г. и В., както и срещу колекторска фирма по повод оказване на психически тормоз върху детето ѝ във връзка с действия на така посочените дружества, свързани с предприети действия по събиране на възникнало задължение. Съгласно изложеното в жалбата, фактическата обстановка по случая е следната:

Като клиент на В., през месец май 2012 г. Д.Б. получава обаждания от лица с настояване да изплати задължение към Г. в размер на 60 лева. Обажданията първоначално били насочени към детето на жалбоподателката, което ползва сим карта “вивабийпър”. С обажданията жалбоподателката и детето били инструктирани за клиентските номера, на които следва да бъде изплатено задължението. От страна на Г. г-жа Д.Б. не получава ясен отговор дали тези клиентски номера съответстват на договор, установен между нея и дружеството.

Жалбоподателката моли за извършване на проверка и преустановяване на психическия тормоз върху детето ѝ.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

С писмо изх. № П3929/15.08.2012 г. от г-жа Д.Б. е изискано да предостави доказателства за договорните взаимоотношения с “БТК” АД, като с писмо вх. № П4660/20.09.2012 г. лицето предоставя ответната информация.

В условията на служебното начало са предприети следните действия:

С писмо изх. № П3386/20.07.2012 г. от “БТК” АД е изискано становище по случая и представяне на относимите доказателства.

С писмо вх. № С364/01.08.2012 г. от “БТК” АД заявяват, че жалбоподателката е клиент на дружеството, притежаваща 3 сим карти, като към едната е включена опцията “бийпър контрол”. Декларираят, че г-жа Д.Б. няма непогасени задължения, поради което личните ѝ данни не са били предоставяни на агенция за събиране на вземания. Съобщава се, че за БТК са непознати номерата, от които лицето твърди, че е обезпокоявано.

С писмо изх. № П3321/19.07.2012 г. от “К.Б.М.” ЕАД (Г.) е изискано да предостави становище по случая, както и да ангажира относимия към твърденията си доказателствен материал.

С писмо вх. № С360/31.07.2012 г. от страна на Г. се съобщава, че г-жа Д.Б. има сключен договор за мобилни услуги № 0291609 от 23.06.2003 г., копие от който се предоставя. Сим-картата по договора е изключена на 20.12.2003 г., поради неплатена дължима сума. След като не е извършено плащане то вземането е цедирано на “С.Г.Г.” ООД. Твърди се, че лицето е надлежно уведомено без да се предоставят доказателства в тази насока.

С писмо изх. № П4978/02.10.2012 г. от “С.Г.Г.” ООД е изискано становище по жалбата, представяне на относимите доказателства с пояснение за предоставяне на информация кога и за какъв период му е възложено събиране на вземането към г-жа Д.Б.

С писмо вх. № С-534/11.10.2012 г. “С.Г.Г.” ООД уведомяват Комисията за наличие на договор

за цесия с Г., поради което задължението на Д.Б. им е прехвърлено, за което лицето е уведомено с писмо, изпратено на посочения в договора адрес. Не се прилагат доказателства.

С писмо изх. № П-5651/29.10.2012 г. от Г. е изискано да предостави копие от съобщението, с което е възложена на "С.Г.Г." ООД събиране на вземането към г-жа Д.Б., от което да е видно обема от предоставената на колекторската фирма информация с лични данни.

С писмо вх. № С-593/09.11.2012 г. от Г. предоставят информация относно предоставената на "С.Г.Г." ООД информация за задълженото лице, а именно- име, ЕГН, документ за самоличност- лична карта и адрес.

С писмо изх. № П-6363/28.11.2012 г. от Г. е изискано да предостави информация относно абонатите, ползващи номерата, от които жалбоподателката е била обезпокоявана по повод събиране на възникнало задължение, а също и справка за изходящите повиквания на посочените номера.

С писмо вх. № С-680/10.12.2012 г. Г. предоставят информация относно абонатите, ползващи номерата, от които са осъществени позвъняванията към жалбоподателката, а именно, че сим-картите принадлежат на "С.Г.Г." ООД. Не се предоставя информация относно изходящите повиквания с мотив, че КЗЛД не попада в обсега на изброените в чл. 250б, ал. 1 от ЗЕС органи с компетентност да изискват подобна информация.

Справка относно входящите повиквания към мобилния номер на жалбоподателката е изискана от "БТК" АД за периода на месец май 2012 г. с писмо изх. № П-6362/28.11.2012 г. Информацията е отказана с оглед разпоредбата на чл. 250б, ал. 1 от ЗЕС. Достъп до същата информация е отказан и на жалбоподателката с оглед, че са изтекли шест месеца от посочения период и че съществува законов ред, по който следва да бъде предоставена на конкретни лица.

С писмо изх. П-5586/25.10.2012 г. от "С.Г.Г." ООД повторно от е изискано да предостави копие от съобщението, с което е възложено на дружеството събиране на вземането към г-жа Д.Б., от което да е видно обема от предоставената на колекторската фирма информация за лични данни. Информацията не се предоставя.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- Д.Б., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежни страни- Г. и "С.Г.Г." ООД в качеството им на администратор, респ. обработващи личните данни на жалбоподателката. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на открито заседание при редовно уведомяване на страните на 20.03.2013 г.

Вземането на решение по жалбата е отложено с оглед необходимостта от представяне на допълнителни доказателства от страна на "С.Г.Г." ООД, а именно- доказателства относно изпратено до жалбоподателя уведомление за цесията, както и доказателства за получаването му.

С писмо вх. № П-1920/21.03.2013 г. от страна на "С.Г.Г." ООД се представя уведомление за договор за цесия, сключен с "К.Б.М." ЕАД и фактури за дължими суми към Г., но не се представят доказателства за надлежно уведомяване на жалбоподателката за договора за цесията.

По отношение на основателността, с оглед на установената фактическа и правна обстановка, след като обсъди представените становища и писмени доказателства, Комисията счита жалбата за основателна по отношение на "С.Г.Г." ООД, поради следните съображения:

От фактическа страна безспорно се установява, че като клиент на БТК от 14.09.2011 г. жалбоподателката получава през месец май 2012 г. обаждания от посочени от нея номера с настояване за заплащане на дълг към Г. Установява се, че тези номера са ползвани от абоната "С.Г.Г." ООД. В жалбата си г-жа Д.Б. твърди, че не си спомня да има договорни отношения с Г. и не възразява в

случай на съществуващо такова да бъде заплатено. От страна на Г. се представя договор, сключен с лицето към 2003 г. за ползване на сим-карта, която е изключена същата година поради неплатена фактура, стойността по която се претендира от трето лице – “С.Г.Г.” ООД по силата на договор за цесия между двете дружества от 2009 г.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните, като отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните. В конкретния случай отношенията между дружествата са уредени с нарочен акт-договор от 2003 г. По силата на този договор информацията от сключения между Г. и г-жа Д.Б. договор, касаеща име, ЕГН, документ за самоличност-лична карта и адрес се предоставя на “С.Г.Г.” ООД.

Макар и от събраните по преписката писмени доказателства да е невъзможно да се установи към кой момент вземането е възложено за събиране на “С.Г.Г.” ООД, то при всички случаи предоставената информация от Г. относно телефонните номера на жалбоподателката към БТК не би следвало да бъде включена, тъй като моментът на установяване на договорни отношения на жалбоподателката с БТК е значително отдалечен във времето от момента, в който са установени договорните отношения с Г. Г. не е могъл да предостави на “С.С.Г.” ООД информация, която към момента на установяване и прекратяване на договорните отношения с жалбоподателката не е съществувала. В този смисъл “С.Г.Г.” ООД обработва по-голям обем от лични данни за лицето Д.Б. от този, който му е предоставен от Г. с оглед събиране на възникнало вземане, без да доказва източника или основанието на което е придобита тази последваща информация. “С.Г.Г.” ООД не доказва към кой момент и по какъв начин се е сдобило с личния телефонен номер към БТК на жалбоподателката и по този начин съхранява и обработва незаконосъобразно тази информация.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД личните данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно като се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са посочени хипотезите, при които законодателят е възприел допустимостта на обработването на лични данни. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД обработването е допустимо при изричното писмено съгласие на лицето. Доколкото не съществува информация жалбоподателката да е оспорила съдържанието на сключения между нея и Г. договор, то последният се приема за валидно сключен. Съгласно т. 43 от Общите условия на Г. за взаимоотношенията с потребителите на мобилни услуги Потребителят се съгласява Г. да предоставя лични данни на потребителя, съдържащи се в личните му документи, на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземанията.

В този смисъл, чрез установяване на договорни отношения с посочения мобилен оператор клиентите на мобилния оператор предоставят съгласието си за тяхното обработване от трети лица във връзка с посочените цели, а наличието на съгласие за обработване на личните данни се явява самостоятелно правно основание за правомерното им обработване. В този смисъл следва, че лицето се е съгласило предоставените от него данни за целите на сключване на договора да бъдат предоставяни и използвани от трети лица. В случая обработваната от “С.Г.Г.” ООД информация за лицето надхвърля по обем и съдържание предоставената за целта на събиране на вземането информация от Г., като съхранява и използва лични данни за Д.Б. без правно основание в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

- 1. Остава без уважение жалба с рег. № Ж163/02.07.2012 г. от Д.Б. по отношение на “К.Б.М.” ЕАД и БТК АД;**
- 2. Уважава жалбата срещу “С.Г.Г.” ООД;**
- 3. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага**

административно наказание имуществена санкция в размер на 19 000 (деветнадесет хиляди) лева на администратора на лични данни "С.Г.Г." ООД с ЕИК ***** и седалище и адрес на управление гр. М. и управител С.И.Ц. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД за това, че съхранява и използва личните данни на Д.Б. без нейно знание и съгласие, без наличие на правно основание, причинявайки психически и емоционален стрес на малолетното ѝ дете посредством осъществяване на телефонни позвънявания във връзка със събиране вземане към Г.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

След влизане в сила на настоящото решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Акад. Иван Гешов"-№ 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 296/2012 г.

гр. София, 09.05.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 24.04.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 296 от 01.10.2012 г., подадена от В.Я.Ч.-Д. и Г.Г.Д. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „К.Р.М.” ООД и „К.Б.” ЕООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Я.Ч.-Д., в която се твърди за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД, „К.Р.М.” ООД и „К.Б.” ЕООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея и съпруга ѝ Г.Г.Д. лични данни.

В.Я.Ч.-Д. заявява, че на 14.08.2012 г. съпругът ѝ Г.Г.Д. е получил кратко текстово съобщение, с което дружеството „К.Б.” ЕООД го уведомило за наличието на неизплатена сума в размер на 60.83 лв., същата дължима към „К.Б.М.” ЕАД. Госпожа В.Я.Ч.-Д. добавя, че последвали телефонните обаждания и от друго дружество за събиране на вземания, а именно „К.Р.М.” ООД.

В.Я.Ч.-Д. уточнява, че съпруга ѝ никога не е бил абонат на „К.Б.М.” ЕАД, а единствено на

„М.” ЕАД.

Жалбоподателката твърди, че по-горе цитираните дружества за събиране на вземания са „попадали” на нея и дъщерите ѝ, като са излагали твърдения за наличието на Фактура № М 00350655 от 18.11.2011 г.

В.Я.Ч.-Д. счита, че личните ѝ данни са предоставени неправомерно от страна на „К.Б.М.” ЕАД на „К.Р.М.” ООД и „К.Б.” ЕООД.

Към жалбата са приложени като доказателства, копия от: Фактура (оригинал) № 7170958306, издадена на 05.01.2012 г., с отчетен период 05.12.2011 г. – 04.01.2012 г.; Фактура (оригинал) № 7172262483; Уведомително писмо от „К.Б.” ЕООД, с референтен номер 5238741 от 03.02.2012 г.; писмо от г-жа В.Я.Ч.-Д. до „К.Б.” ЕООД и писмо от г-жа В.Я.Ч.-Д. до „К.Б.М.” ЕАД и Омбудсмана на Република България.

На 27.12.2012 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба от Г.Г.Д., с молба същата да бъде приложена към жалба рег. № Ж 296/01.10.2012 г., подадена от неговата съпруга В.Я.Ч.-Д.

Г.Г.Д. заявява, че от 14.08.2012 г. до момента на подаване на жалбата е получавал кратки текстови съобщения и обаждания от „К.Р.М.” ООД.

Жалбоподателят твърди, че е обезпокояван и от „К.Б.М.” ЕАД, по повод неизплатено задължение към мобилния оператор от неговата съпруга В.Я.Ч.-Д.

Г.Г.Д. заявява, че е абонат само на „М.” ЕАД и не желае да бъде обезпокояван от „К.Б.М.” ЕАД.

Жалбоподателят счита, че „К.Б.М.” ЕАД, „К.Б.” ЕООД и „К.Р.М.” ООД обработват личните му данни неправомерно.

Жалбата, подадена от В.Я.Ч.-Д. и Г.Г.Д. срещу от „К.Б.М.” ЕАД, „К.Р.М.” ООД и „К.Б.” ЕООД е съобразена със законово изискуемите реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). Комисията е сезирана от физически лица, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена датата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличието на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „К.Б.М.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „К.Б.М.” ЕАД” е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрация пред Комисията. Дружеството е регистрирано под Идент. № 28772, със заявени три броя регистри: „Персонал”, „Потребители” и „Регистър видеонаблюдение”.

В „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри”, поддържан от КЗЛД, е извършена проверка и по отношение на дружествата „К.Р.М.” ООД и „К.Б.” ЕООД. Установено е, че и двете дружества са подали заявления по реда на чл. 17 от ЗЗЛД. „К.Р.М.” ООД е регистрирано под Идент. № 248208, със заявени два броя регистри, а именно: „Данни за персонала” и „Данни за клиенти”. „К.Б.” ЕООД е регистрирано под Идент. № 50075, със заявени три броя регистри, а именно: „Персонал”, „Кредо” и „Видеонаблюдение”.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателите, изразяваща се в неправомерното им обработване от „К.Б.М.” ЕАД, „К.Р.М.” ООД и „К.Б.” ЕООД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни,

с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 20.02.2013 г. Комисията взема решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 296/01.10.2012 г., подадена от В.Я.Ч.-Д. и Г.Г.Д. за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание, конституира страните в административното производство и изисква от „М.“ ЕАД да предостави справка от поддържания от Дружеството регистър с клиенти, от която да е видно колко абоната са сключили договор за мобилни услуги, за СИМ карта с мобилен номер *****, с фамилно име Д. и адрес: гр. К., *****.

На 15.03.2013 г. в изпълнение на дадените от Комисията указания, „М.“ ЕАД депозира писмо с рег. № С-178. В същото „М.“ ЕАД уведомява Комисията, че абонат на Дружеството за номер ***** е Г.Г.Д., с постоянен адрес: гр. К., *****. Мобилният оператор допълва, че за използването на номер *****, г-н Д. е сключил Договор № Г 1047484 от 02.10.2012 г.

Към писмото са приложени като доказателства, заверени копия от: Анекс към Договор № Г 1047484; Приложение № 1 към Договор № Г 1047484 от 02.10.2012 г. и Пълномощно за представителна власт.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по нейната основателност.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относими по случая доказателства от „К.Б.М.“ ЕАД, „К.Б.“ ЕООД, „К.Р.М.“ ООД и „М.“ ЕАД.

„К.Б.М.“ ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С-598/12.11.2012 г. В същото се сочи, че между В.Я.Ч.-Д. и Дружеството са сключени следните договори: Договор за мобилни услуги от 01.03.2007 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и три допълнителни споразумения към него, съответно от дати 22.02.2008 г., 21.02.2009 г. и 25.01.2010 г., както и Едномесечно предизвестие от 27.12.2011 г. за прекратяване на договора и Договор за лизинг на мобилен апарат Nokia 2330 от 25.01.2010 г.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че поради предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги за СИМ карта с мобилен номер ***** от г-жа В.Я.Ч.-Д., е останала дължима неустойка в размер на месечните абонаменти от 25.07.2011 г. до края на срока на договора за мобилни услуги – 25.01.2012 г.

„К.Б.М.“ ЕАД допълва, че с оглед липсата на надлежно изпълнение на задължението за заплащане на неустойка за предсрочно прекратяване на договора, Дружеството е възложило на трети лица извършването на последващи действия по събирането на вземането.

Мобилният оператор уточнява, че задължението на г-жа В.Я.Ч.-Д. е възложено за събиране на „К.Б.“ ЕООД, съгласно сключен между двете дружества договор от 01.09.2009 г. На един последващ етап, тъй като въпреки предприетите действия от „К.Б.“ ЕООД, не е последвало изпълнение от г-жа В.Я.Ч.-Д., мобилният оператор е възложил осъществяването на действия по събиране на вземането на „К.Р.М.“ ООД, съгласно сключен между двете дружества договор 06.06.2012 г.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от Пълномощно за представителна власт пред административния орган, в полза на Л.И.К.; Фактура (Дубликат) № 7172262483 от 05.02.2012 г., на стойност 60.83 лв.; Договор за мобилни услуги 01.03.2007 г. и Допълнителни споразумения към него от дати 22.02.2008 г., 21.02.2009 г., 25.01.2010 г.; Едномесечно предизвестие за прекратяване от 27.12.2011 г.; Договор за лизинг на мобилен телефонен апарат от 25.01.2010 г.; Договор от 01.09.2010 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД и Договор от 06.06.2012 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД.

„К.Б.” ЕООД представя своето становище с писмо рег. № С-630/20.11.2012 г. В същото, дружеството за събиране на вземания уведомява Комисията, че личните данни на г-жа В.Я.Ч.-Д. са обработвани на основание договор от 01.09.2010 г., сключен между „К.Б.” ЕООД и „К.Б.М.” ЕАД, във връзка с нейни просрочени задължения към мобилния оператор.

Дружеството за събиране на вземания заявява, че съгласно договорните си правоотношения с мобилния оператор на 03.02.2012 г. е изпратило писмо на г-жа В.Я.Ч.-Д., с което е уведомена за наличието на неизплатени задължения към „К.Б.М.” ЕАД.

„К.Б.” ЕООД уведомява Комисията, че няма екземпляри от документите по договорните отношения между „К.Б.М.” ЕАД и г-жа В.Я.Ч.-Д.

В становището е уточнено още, че на 13.02.2012 г. Дружеството е получило писмо от г-жа В.Я.Ч.-Д., след получаването на което, работата по случая ѝ е била прекратена.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Договор от 10.06.2002 г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, както и Анекси с номера 1, 2 и 4 към него.

„К.Р.М.” ООД представя своето становище с писмо рег. № С-700/27.12.2012 г. В същото дружеството за събиране на вземания заявява, че в подадената от г-жа В.Я.Ч.-Д., не се съдържат конкретни твърдения, по които може да бъде изразено становище.

„К.Р.М.” ООД уточнява, че обработва лични данни на абонати на „К.Б.М.” ЕАД на основание Договор от 06.06.2012 г., сключен между двете дружества.

Дружеството за събиране на вземания твърди, че начините, по които се уведомяват длъжниците за неизплатени задължения, включват най-общо изпращане на писма – покани, с посочване размера на задължението и контакт посредством телефонно обаждане. Като информацията за размера на задължението и наличието на забава при заплащането му е информация, която е предоставена от „К.Б.М.” ЕАД.

„К.Р.М.” ООД счита подадената от г-жа В.Я.Ч.-Д. жалба за неоснователна.

Към становището е приложено като доказателство заверено копие от Договор с дата 06.06.2012 г., сключен между „К.Р.М.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД.

„М.” ЕАД депозира становището си на 11.12.2012 г. В същото мобилният оператор заявява, че не може да вземе отношение по изразените от г-жа В.Я.Ч.-Д. твърдения за многократните обаждания на телефонния номер на съпруга ѝ г-н Г.Г.Д., от „К.Р.М.” ООД, поради две причини: След извършена проверка по случая, мобилният оператор е констатирал, че са налице 193 броя абонати с имена – Г.Д. Като следваща причина е изтъкнат фактът, че към жалбата на г-жа В.Я.Ч.-Д. не е приложен документ, по силата на който тя е овластена от съпруга си, да го представлява пред административния орган.

„М.” ЕАД уточнява, че цитирания от жалбоподателката телефонен номер, от който е получавал обажданията г-н Г.Г.Д. е предоставен на бизнес абонат „К.Р.М.” ООД.

Към становището не са приложени доказателства.

С писмо изх. № П-74/07.01.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от „К.Р.М.” ООД, да конкретизира по какъв начин (писмо, кратко текстово съобщение, телефонно обаждане или по друг начин) дружеството е уведомило г-н Г.Г.Д., за наличието на неизплатени суми от съпругата му г-жа В.Я.Ч.-Д., към „К.Б.М.” ЕАД. На следващо място е изискано от „К.Р.М.” ООД да уточни на кой адрес, респективно телефонен номер е бил потърсен г-н Г.Г.Д., както и от къде дружеството се е сдобило с тези данни.

В отговор на поставените от Комисията въпроси, с писмо рег. № С-25/16.01.2013 г. дружеството за събиране на вземания депозира в деловодството на КЗЛД - Обяснителни бележки от Б.Д.Х. – управител на „К.Р.М.” ООД. В същите г-н Б.Д.Х. заявява, че случаят на г-жа В.Я.Ч.-Д. е възложен на „К.Р.М.” ООД на 14.08.2012 г. След възлагането на който, са били осъществени телефонни обаждания към г-н Г.Г.Д., изпратено е едно писмо на адрес подаден от „К.Б.М.” ЕАД, а именно гр. К., *****, извършени са две посещения на адрес от служител на дружеството и е оставен информативен стикер.

Управителя на дружеството за събиране на вземания уточнява, че телефонният номер на г-н Г.Г.Д., а именно ***** е получен от трето лице, живеещо в съседство с посочения адрес.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателите.

В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни“, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране, или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбата е неоснователна по отношение на В.Я.Ч.-Д. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че жалбоподателката е страна по следните договори, сключени с „К.Б.М.“ ЕАД: 1. Договор за мобилни услуги от 01.03.2007 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и три допълнителни споразумения към него, съответно от дати 22.02.2008 г., 21.02.2009 г. и 25.01.2010 г.; 2. Договор за лизинг на мобилен апарат Нокия 2330 от 25.01.2010 г.

Видно от събраните доказателства, на 27.12.2011 г. г-жа В.Я.Ч.-Д. е подала Едномесечно предизвестие за предсрочно прекратяване на Договора за мобилни услуги за СИМ карта с мобилен номер *****. Във връзка с което предсрочно прекратяване, г-жа В.Я.Ч.-Д. е трябвало да заплати на мобилния оператор, дължима неустойка в размер на месечните абонаменти от 25.07.2011 г. до края на срока на договора за мобилни услуги, а именно 25.01.2012 г.

В подкрепа на твърденията си, че г-жа В.Я.Ч.-Д. не е заплатила дължимата неустойка за предсрочно прекратяване на Договора, дружеството „К.Б.М.“ ЕАД е представило Фактура (Дубликат) № 7172262483 от 05.02.2012 г., на стойност 60.83 лв. По административната преписка не се установи наличието на втора „електронна фактура“, различна от цитираната, каквото е твърдението на г-жа В.Я.Ч.-Д.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

В конкретния случай „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД са обработвали личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружествата за събиране на вземания са обработващи лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД.

Следва да се отбележи, че между „К.Б.М.“ ЕАД, „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД са налице валидно сключени договори, съответно от 01.09.2010 г. и 06.06.2012 г. По силата именно на тези договори, във връзка с неизплатените задължения на г-жа В.Я.Ч.-Д., „К.Б.М.“ ЕАД е възложил на „К.Б.“ ЕООД и „К.Р.М.“ ООД да организират с различни законосъобразни средства събирането на

неизплатеното задължение, като за целта е предоставил личните й данни на дружествата.

С оглед изложеното следва да се направи обоснован извод, че предоставянето на свързаните с г-жа В.Я.Ч.-Д. лични данни на „К.Б.” ЕООД и „К.Р.М.” ООД, от страна на „К.Б.М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От представената по административната преписка фактура следва, че е налице и условието за допустимост на обработването на свързаните с г-жа В.Я.Ч.-Д. лични данни, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Жалбата е неоснователна по отношение на Г.Г.Д. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД”, поради следните съображения:

Съгласно принципа на доказване, доказват се положителните юридически факти и доказателствената тежест е на страната, която ще се ползва от тях. В случая Г.Г.Д. твърди, че дружествата „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД притежават и използват негови лични данни, но не доказва това свое твърдение с доказателства.

От събраните по административната преписка доказателства, не е установено наличието на обработване на личните данни на г-н Г.Г.Д. от „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

Жалбата е основателна по отношение на Г.Г.Д. срещу „К.Р.М.” ООД, поради следните съображения:

В административното производство е установено, че между „К.Р.М.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД е сключен Договор от 06.06.2012 г., по силата на който мобилния оператор възлага на дружеството за събиране на вземания да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати. Същият Договор е бил и едно от правните основания, личните данни на г-жа В.Я.Ч.-Д. да бъдат обработвани от „К.Р.М.” ООД, но не и личните данни на г-н Г.Г.Д.

По административната преписка не са постъпили каквито и да е било доказателства Г.Г.Д. да е бил в договорни правоотношения с „К.Б.М.” ЕАД, както и да е придобивал качеството на длъжник към мобилния оператор.

В конкретния случай длъжник е В.Я.Ч.-Д., а не нейния съпруг Г.Г.Д.. Въпреки това, дружеството „К.Р.М.” ООД е обработвало личните данни и на г-н Г.Г.Д. Този извод следва от писмо вх. № С-25/16.01.2013 г. на „К.Р.М.” ООД, в което Дружеството заявява, че е извършило телефонни обаждания към г-н Г.Г.Д., във връзка с възложения от „К.Б.М.” ЕАД случай на г-жа В.Я.Ч.-Д. Дружеството за събиране на вземания твърди, че е получило телефонният номер на г-н Г.Г.Д., а именно ***** от трето лице, живеещо в съседство с посочения от мобилния оператор адрес.

Дружеството „М.” ЕАД част от която мрежа е мобилен номер ***** , е потвърдило, че за същия е сключен Договор № Г 1047484 от 02.10.2012 г. от Г.Г.Д., с постоянен адрес: гр. К., *****.

Във връзка с изложеното, от събраните по административната преписка доказателства и изразените от страните твърдения, Комисията приема, че дружеството „К.Р.М.” ООД е обработвало свързаните с Г.Г.Д. лични данни, без правно основание, с което е нарушило чл. 4 от ЗЗЛД.

Според чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В конкретния случай „К.Р.М.” ООД безспорно е идентифицирало Г.Г.Д., като съпруг на В.Я.Ч.-Д., чието задължение към „К.Б.М.” ЕАД е било възложено за събиране.

Личните данни на жалбоподателя, които „К.Р.М.” ООД е обработвало са: фамилия, мобилен телефонен номер и адрес по местоживееене. Този извод следва не само от писмо с вх. № С-25 от 16.01.2013 г. на „К.Р.М.” ООД , но и от представените с писмо вх. № С-178 от 15.03.2013 г. на „М.” ЕАД доказателства. Видно от представените от „М.” ЕАД доказателства, договор за мобилен номер ***** е сключило едно единствено лице с фамилия Д., а именно Г.Г.Д., с постоянен адрес: гр. К., *****.

По отношение на „М.” ЕАД:

В подадената от В.Я.Ч.-Д. жалба и в допълнението към нея, подадено от Г.Г.Д., не се съдържат твърдения за нарушени права по ЗЗЛД от страна на „М.” ЕАД. Жалбоподателите единствено уведомяват, че мобилен номер ***** принадлежи към мрежата на „М.” ЕАД и за неговото използване, договор е сключил Г.Г.Д.

В тази връзка, в проведеното на 20.02.2013 г. редовно заседание на КЗЛД, дружеството „М.” ЕАД не е конституирано като страна в административното производство.

От „М.” ЕАД е изискано изразяване на становище и представяне на относими към случая доказателства, като същите са изложени по-горе в настоящото решение.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно - процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна по отношение на „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД и основателна по отношение на „К.Р.М.” ООД.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга.

На основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, водима от горното, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Обявява жалба с рег. № Ж 296/01.10.2012 г., подадена от В.Я.Ч.-Д. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „К.Б.” ЕООД и „К.Р.М.” ООД, за неоснователна.

2. Обявява жалба с рег. № Ж 296/01.10.2012 г., подадена от Г.Г.Д. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД”, за неоснователна.

3. Обявява жалба с рег. № Ж 296/01.10.2012 г., подадена от Г.Г.Д. срещу „К.Р.М.” ООД, за основателна.

4. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 12 000 лв. (дванадесет хиляди лева) на „К.Р.М.” ООД, с ЕИК *** представлявано от Б.Д.Х., със седалище и адрес на управление: гр. София, ***** за това, че „К.Р.М.” ООД в качеството си на администратор на лични данни е обработвал свързаните с Г.Г.Д. лични данни, без наличие на условие за допустимост за обработване на личните му данни, с които действия е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.**

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ СЛ-6****гр. София, 15.05.2013 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Валентин Енев на редовно закрито заседание, проведено на 24.04.2013 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № СЛ-6/29.01.2013 г. от Я.Я. срещу “У.Б.” АД и “Е.М.” ООД.

Адв. Я.Я. сезира КЗЛД с жалба с твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от “У.Б.” АД и “Е.М.” ООД, като твърди, че получава системен телефонен тормоз от страна на колекторската фирма с настояване за изплащане на дължимата сума към банката. Жалбоподателят счита, че предоставяйки личните му данни на “Е.М.” ООД без негово знание и съгласие банката нарушава правата му по ЗЗЛД.

Жалбата е подадена и до Омбудсмана на РБългария, до Главния прокурор на РБългария и “У.Б.” АД. Поставят се въпроси относно законосъобразността на действията по обработване на личните му данни от посочените дружества.

Не се представят писмени доказателства към изложените в жалбата факти и твърдения.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата и преценка на нейната допустимост, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П-911/11.02.2013 г. от “У.Б.” АД е изискано да предостави становище по жалбата.

С писмо вх. № С-108/20.02.2013 г. от страна на банката съобщават, че банката няма никакви вземания към жалбоподателя, поради което няма правен интерес да предостави личните му данни с цел събиране на вземането. Уточняват, че г-н Я.Я. е бил техен клиент във връзка с издадена от банката и притежавана от него кредитна карта, която е била закрыта по искане на лицето на 01.07.2011 г.

С писма изх. № П-1274/25.02.2013 г. и П-1553/07.03.2013 г. от “М.” ЕАД е изискано становище по случая, както и информация относно абоната, от чийто номер са осъществени позвъняванията до жалбоподателя с настояване за плащане на вземане на “У.Б.” АД.

С писмо вх. № С-179/15.03.2013 г. от страна на мобилния оператор се съобщава, че абонат

ползващ посочения номер е “Е.М.” ООД.

С писмо изх. № П-1275/25.02.2013 г. от “Е.М.” ООД е изискано да изрази становище по жалбата, както и да представи доказателства за възложеното вземане от страна на банката спрямо жалбоподателя.

С писмо вх. № С-165/07.03.2013 г. от страна на колекторската фирма уведомяват, че имат сключен договор за цесия от 2009 г. с “У.Б.” АД (копие от който се прилага) и че по силата на същия от страна на банката е било възложено събиране на вземане, което след като е било погасено работата по случая е приключена. В тази връзка предоставените от банката данни към 2011 г. са изтрили от информационната база данни на колекторската фирма и към момента не се обработват от нея.

С писмо изх. № П-1718/13.03.2013 г. на жалбоподателя са дадени указания за представяне в 3-дневен срок на информация относно периода, в който твърди, че ответната страна е обработвала негови лични данни т.е. от кой момент са започнали позвъняванията от страна на “Е.М.” ООД.

Видно от обратната разписка г-н Я.Я. е получил писмото с дадените указания на 21.03.2013 г., но не предоставя изисканата му информация, имаща отношение към преценка на допустимостта на жалбата.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право, намерило израз в материалноправното разпоредба на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. В същата законодателят лимитира упражняването му в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Изтичането му преклудира възможността на Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана. Видно от ангажирания по преписката доказателствен материал следва, че личните данни на жалбоподателя са били обработвани от “Е.М.” ООД за неопределен период от време в рамките на 2009-2011 г., когато дружеството е било ангажирано със събиране на възникнало към онзи момент вземане на банката спрямо г-н Я.Я.

Тъй като жалбоподателят не предоставя изрично изисканата информация за периода, за който твърди, че данните му се обработват неправомерно от “Е.М.” ООД, то периода се приема за установен от наличието на представените от ответната страна писмени доказателства.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № СЛ-6/29.01.2013 г. от Я.Я. срещу “У.Б.” АД и “Е.М.” ООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ П-6010/2012 г.
София, 16.05.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 27.03.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с регистрационен номер П-6010/14.11.2012 г., подадена от И.П.М. срещу П.К., в качеството му на кмет на с. Г.А., общ. С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

В КЗЛД е постъпило писмо с регистрационен номер П-6010/14.11.2012 г. от Районна прокуратура - С., с което по компетентност е препратена жалбата на И.П.М. срещу П.К., в качеството му на длъжностно лице - кмет на с. Г.А., общ. С., с твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, а именно предоставянето им на П.С.Х., живущ в същото село.

В жалбата си, депозирана в Районна прокуратура /РП/ –С. под номер 4156/12 от 12.11.2012 г., г-н И.П.М. твърди, че лицето П.С.Х. от с. Г.А. е подало срещу него жалба в РП-С. След запознаване с жалбата г-н И.П.М. установил, че П.С.Х. разполага с лични му данни – единен граждански номер /ЕГН/ и три имена. Г-н И.П.М. излага предположенията си, че личните му данни са взети от кметството на с. Г.А., иска извършване на проверка по случая и взимане на мерки, включително ангажиране на административно-наказателна отговорност на кмета на с. Г.А., общ. С.

С писмо регистрационен номер П-6010/14.11.2012 г. жалбата на г-н И.П.М. е изпратена в КЗЛД по компетентност, с указание от наблюдаващия прокурор, че не съдържа данни, налагащи намесата на прокуратурата.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

Жалбата е процесуално допустима. Съобразена е с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ и съдържа всички нормативно определени реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, а именно: данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице, при наличие на правен интерес и срещу надлежна страна - администратор на лични данни. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган, а именно КЗЛД, която съгласно правомощията и визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства с писмо на Председателя на Комисията под номер П-6175/20.11.2012 г. е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относими по случая доказателства от кмета на с. Г.А., общ. С. - г-н П.К.

В отговор (П-6424/29.11.2012 г.) кмета на с. Г.А. информира, че на дата 01.10.2012 г. в кметството на селото е постъпила молба с вх. номер АО-01-245А, подадена от адв. Е.П. от Адвокатска колегия С., с искане на информация за личните данни на И.П.М., живущ в с. Г.А., с цел внасяне на тълба в Районна прокуратура – С. Към молбата на адв. Е.П. няма приложения.

В отговор на молбата кмета, с писмо АО-12-245А/02.10.2012 г., предоставя лични данни на И.П.М. (ЕГН, три имена и постоянен адрес) на адвокат Е.П. Кметът изразява становище, че при предоставяне на адв. Е.П. на посочените данни се е съобразил, и е предоставил същите по причина, че адвокат Е.П. е администратор на лични данни.

Към становището на г-н П.К., кмет на с. Г.А., общ. С. са приложени: копие на молбата на адв. Е.П. с вх. № П-АО-01-245А/01.10.2012 г. и копие на писмо изх. № АО-12-245А/02.10.2012 г.

С писмо на Председателя на Комисията с рег. номер П-6618/10.12.2012 г. от адв. Е.П. е изискано становище и относими по случая доказателства.

В отговор (С-692/15.12.2012 г.) тя заявява, че лицето П.С.Х. я посетил в кантората ѝ през октомври 2012 г. с молба да сезира прокуратурата за престъпление извършено от И.П.М. Адвокатът обяснява, че тъй като г-н П.С.Х. не разполагал с личните данни на г-н И.П.М., а същите са безспорно необходими за депозиране на жалба в прокуратурата, тя в качеството си на адвокат е изисквала данните от кмета на с. Г.А., общ. С., като е декларирала, че ще използва същите само за депозиране на жалба в Районна прокуратура – С.

Адв. Е.П. сочи, че вследствие предоставените данни е подготвила тъжба от името на клиента си П.С.Х. срещу И.П.М., същата подадена в Районна прокуратура – С. под номер 3713/2012 от дата 04.10.2012 г. Копие на тъжбата е приложена към становището на адв. Е.П..

Адв. Е.П. твърди, че е регистрирана съгласно изискванията на ЗЗЛД, обстоятелство, което се потвърди при направена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни. От справката се установи, че Адвокатско дружество „Е.П. и К.“, представлявано от Е.П. и М.К. е регистрирано като администратор на лични данни и е с идентификационен номер 365302, със заявени два регистъра „Персонал” и „Клиенти”.

С писмо рег. номер С-14/10.01.2013 г. адв. Е.П. е депозирала в деловодството на КЗЛД допълнително становище по жалбата. Към становището е приложено копие от Договор за правна защита и съдействие, сключен между Адвокатско дружество „Е.П. и К.” С. и П.С.Х. – клиент. Договорът е с дата 03.10. 2012 г., с номер / серия С 0000001134 и предмет: оказване на правна помощ и съдействие изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд – гр. С. и Районна прокуратура - гр. С.

До кмета на с. Г.А., общ. С. е изпратено писмо (П-63/04.01.2013 г.) да предостави информация относно обстоятелството поддържа ли представляваното от него кметство Регистър ”Гражданско състояние” и Регистър „Население”, а също и точна информация откъде и как е получил информация за личните данни на И.П.М.

В отговор (П-442/23.01.2013 г.) г-н П.К. уведомява, че в кметството се поддържат регистри „Гражданско състояние” и „Население”. Г-н П.К. сочи, че данните за жалбоподателя - И.П.М. са взети от тези регистри.

От кмета на община С. е изискано становище и относими доказателства.

В депозираното по случая писмени становище кмета на общината сочи, че „ кмета на с. Г.А. - г-н П.К. е избързал и без да обсъди внимателно случая и поиска съгласието на третото лице И.П.М. е предоставил исканата от адвоката информация, касаеща лични данни.”

Към становището са приложени заверени копия на: Обяснения дадени от кмета на с. Г.А., общ. С. - г-н П.К.; молба от адв. Е.П. с вх. №АО-01-245А/01.10.2012 г. и писмо-отговор с изх. №АО-245А/02.10.2012 г., на кмета на с. Г.А., общ. С.

На 06.02.2013 г. е проведено редовно закрито заседание на КЗЛД, на което настоящата жалба с рег. номер П-6010/14.11.2012 г. е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство. Насрочено е открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество за дата 27.03.2013 г., за което страните са редовно уведомени.

В деловодството на Комисията е депозирана молба (П-1873/19.03.2013 г.) от адв. И.Д. от Адвокатска колегия - С., пълномощник на жалбоподателя-И.П.М.

Адв. И.Д. информира, че в качеството си на пълномощник на И.П.М. е подала молба до РП-С. с искане да ѝ бъде издаден препис от жалбата на П.С.Х. срещу нейния доверител и крайният прокурорски акт от проверката по случая, за да представи същите като доказателство пред КЗЛД, в

подкрепа на твърденията на доверителя й - И.П.М., че в жалбата се съдържат негови лични данни.

В отговор от РП-С. са отказали предоставянето на копие от жалбата на П.С.Х. с аргумент, че същата съдържа лични данни, обект на защита.

По повод отказа и с цел „изясняване на спора от фактическа страна” адв. И.Д. прави доказателствено искане КЗЛД да изиска по служебен път от РП-С. копие от преписка с номер 3713/2012, образувана по жалбата на П.С.Х.

Към молбата на адв. И.Д. са приложени: Пълномощно; Договор за правна защита и съдействие серия С, номер 0000020539 от дата 04.03.2013 г.; Писмо на Районна Прокуратура – С. 3713/2012 г. от 14.03.2013 г.; Постановление на Районна Прокуратура - С. за отказ за образуване на досъдебно производство по преписка с вх. номер 3713/2012 г., по описа на прокуратурата.

На 27.03.2013 г. е проведено редовно заседание на КЗЛД, на което жалба с рег. номер П-6010/14.11.2012 г. е разгледана по същество. Страните редовно уведомени за заседанието не се явяват, не изпращат представител.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна. Съображенията за това са следните:

От събраните в хода на административното производство доказателства се установи безспорно, че кмета на с. Г.А., общ. С. е предоставил данни за жалбоподателя (трите имена, ЕГН и постоянен адрес) на адв. Е.П. от Адвокатска колегия С., а последната ги е използвала за да подаде тѣжба в Районна Прокуратура – С. срещу жалбоподателя, от името на клиента си П.С.Х.

По отношение на направеното от пълномощника на жалбоподателя - адв. И.Д. от Адвокатска колегия С. доказателствено искане, Комисията оставя същото без уважение, поради причина, че не е спорно обстоятелството, че в жалбата на П.С.Х., подадена до Районна прокуратура-С. се съдържат лични данни за доверителя й -И.П.М. Копие на жалбата на П.С.Х. е предоставена от адв. Е.П., приложена е по административната преписка и е на разположение на страните в административното производство. Видно от жалбата в нея са записани три имена, единен граждански номер и адрес на И.П.М.

От ангажираните доказателства, в частност от становището на г-н П.К. се установи, че в кметство с. Г.А., общ. С. се поддържа регистър „Население” и регистър „Гражданско състояние”, а също и че предоставените данни за жалбоподателя са взети от тези регистри и служебно предоставени на адв. Е.П. по повод, че адв. Е.П. е администратор на лични данни.

Ноторно известен е факта, че към дата 02.10.2012 г. г-н П.К. е кмет на с. Г.А., общ. С., същото е административен център на кметство Г.А., общ. С.

По смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Предоставената в конкретния случай информация -единният граждански номер, три имена и постоянен адрес на г-н И.П.М. безспорно има характера на лични данни по смисъла на закона, тъй като същата е в обем, позволяващ идентификацията му.

Съгласно §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставянето” на лични данни е действие по обработване им.

С оглед разпоредбата и видно от събраните по административната преписка доказателства е налице обработване на лични данни на жалбоподателя от кмета на кметство с. Г.А., общ. С. изразяващо се в предоставянето им на адв. Е.П.

Личните данни на физическите лица следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и при спазване на принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

ЗЗЛД урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД администратор на лични данни е всяко физическо или юридическо лице, както и орган на държавна власт или на местно самоуправление, който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработването се определят със закон.

В разглеждания случай, администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД е кметът на кметство с. Г.А., общ. С., на който е вменено задължението, визирано в чл. 46, ал. 1, т. 6 от Закон за местното самоуправление и местната администрация, а именно да „води регистрите на населението и за гражданското състояние и изпраща актуализирани съобщения до ЕСГРАОН”.

Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Регистрите за гражданското състояние и регистъра на населението се създават и поддържат от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100-101 ЗГР).

Нормативните предпоставки за предоставяне на данни от ЕСГРАОН са възпроизведени в текста на чл. 106, ал. 1, т. 1 от ЗГР, където е посочено, че администраторът предоставя данни по гражданската регистрация на трети лица, каквото в случая е адв. Е.П., при условие че тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл. 106 от Закона за гражданската регистрация. Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни на трети лица е предоставена изцяло на администратора предоставящ данните. Тази преценка следва да се прави отделно за всеки конкретен случай.

По отношение на обработването на личните данни законодателят е вменил в задължение на администратора на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване (чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД).

В конкретния случай, кмета на кметство с. Г.А., общ. С. не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на данните на жалбоподателя и е предоставил същите на адв. Е.П. без да са налице условията за допустимост за това. Видно от представените писмени доказателства администраторът на лични данни не е съобразил действията си по обработване на личните данни на жалбоподателя с изискванията на посочената разпоредба.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга и като взе предвид обстоятелството, че констатираното нарушение на Закона за защита на личните данни е първо за администратора определя административно наказание-глоба в минимален размер от 500 (петстотин) лева.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 42, ал. 9 и чл. 23, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № П-6010/14.11.2012 г., подадена от И.П.М., срещу П.Н.К., в качеството му на кмет на с. Г.А., общ. С.

2. Налага административно наказание в размер на 500 лв. (петстотин лева) на П.Н.К., в качеството му на кмет на кметство с. Г.А., общ. С. за нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, изразяващо се в обстоятелството, че не е предприел необходимите технически и организационни мерки при обработването на личните данни на И.П.М., което е довело до неправомерен достъп до тях от страна на трето лице -адв. Е.П. от Адвокатска колегия- С.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. "Акад. Иван Гешов" № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-94/2013 г.

София, 21.05.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 30.04.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разглежда редовността на жалба с регистрационен номер Ж-94/18.03.2013 г., подадена от Е.В.С., срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба Ж-94/18.03.2013г., подадена от Е.В.С., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от страна на „К.Б.М.” ЕАД, изразяващо се в предоставянето им на „С.Г.Г.”ООД, без знанието и съгласието на жалбоподателката.

Г-жа Е.В.С. информира, че на 08.03.2013 г. е провела телефонен разговор с представител на фирма „С.Г.Г.” ООД, от който разбрала, че „К.Б.М.” ЕАД е предоставило личните й данни на „С.Г.Г.” ООД.

Жалбоподателката е категорична, че не е давала съгласието си мобилния оператор да предоставя личните ѝ данни на други лица.

Към жалбата няма приложени доказателства, същата не е подписана.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането депозирано в КЗЛД, а именно: лични данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от АПК, когато писменото искане не е подписано и при съмнение дали то изхожда от посочения в него гражданин или организация, административния орган изисква неговото потвърждаване със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от съобщението за това. При непотвърждаване в срок производството се прекратява. Нормата е възпроизведена и в чл. 30, ал. 2 и 3 на ПДКЗЛДНА.

В изпълнение на разпоредбите на чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА, до жалбоподателката е изпратено писмо на Председателя на Комисията (П-2006/26.03.2013 г.), с указания че жалбата ѝ не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и трябва да бъде потвърдена.

Г-жа Е.В.С. е уведомена, че при неизпълнение на дадените указания в тридневен срок от получаване на съобщението за това, административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателката адрес за кореспонденция: гр. В., *****. Видно от известие за доставяне AR 2100015418095 писмото е получено на 29.03.2013 г. от К.М. - майка на жалбоподателката.

Съгласно чл. 46 Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/, приложим субсидиарно по аргумент от чл. 144 от АПК, когато съобщението не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме. Лицето, чрез което става връчването се, подписва в разписката със задължение да предаде съобщението на адресата. С получаване на съобщението от друго лице се смята, че връчването е извършено на адресата.

В чл. 46, ал. 2 от ГПК е дадено легално определение на понятието друго лице, а именно: „друго лице може да бъде всеки пълнолетен от домашните му (на адресата на съобщението) или който живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата.”

В конкретния случай и с оглед цитираната разпоредба е налице редовно връчване на съобщението, като в случая същото е получено на посочения в жалбата адрес за кореспонденция от К.М. - отбелязана като майка на жалбоподателката.

От събраните по административната преписка доказателства и видно от известие за доставка AR 2100015418095, писмото на Председателя на Комисията (П-2006/26.03.2013г.) е редовно връчено на 29.03.2013 г. Законоустановеният тридневен срок за изпълнение на дадените указания и отстраняване на нарушението е изтекъл на 01.04.2013 г., но г-жа Е.В.С. не е потвърдила жалбата си.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административния орган, в случая Комисията за защита на личните данни, прекратява производството, в хипотезата на чл. 30, ал. 1 от АПК- когато жалбата не е потвърдена в срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с регистрационен номер Ж-94/18.03.2013 г., подадена от Е.В.С. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД за нередовна и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж- 112/2013 г.

гр. София, 03.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева на редовно закрито заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-112/02.04.2013 г. от В.Б. срещу “Ю.Б.” АД за нарушения на Закона за защита на личните данни.

В.Б. сезира КЗЛД с жалба срещу “Ю.Б.” АД с твърдения за неправомерно обработване на невярна информация за започнала ликвидационна процедура на представляваното от него ДЗЗД “Ф.БГ”, изразяващо се в предоставянето ѝ на трети лица (НАП, КЗП, Агенцията по вписванията), като фактическата обстановка според изложеното в жалбата е следното:

Със Заявление за достъп до лични данни от 28.03.2013 г. жалбоподателят е поискал от банката да му предостави, под формата на писмена справка, информация за иницирирана ликвидационна данъчна ревизия в ТД на НАП- Офис Люлин на ДЗЗД “Ф.БГ”. Справката е следвало да отговори на въпросите имало ли е такава ликвидационна данъчна ревизия, по чия инициатива е била извършена, на какво основание, заинтересовани трети лица, на кои публични органи и институции е предоставена информацията, по какъв начин и с каква цел банката е получила информация за ликвидационната процедура в НАП.

Жалбоподателят получава електронно съобщение със заверен електронен подпис с отговор на поставените от него въпроси, но приложеният към него отговор не е заверен съгласно Закона за електронния документ и електронен подпис.

Г-н В.Б. моли Комисията да разпорежи унищожаване на всички документи и данни в информационната система на администратора, които съдържат лични данни за стартиране, развитие или приключване на ликвидационната данъчна ревизия на представляваното от него дружество ДЗЗД “Ф.БГ”.

В няколко последователни писма жалбоподателят прилага кореспонденцията си с банката по изложения проблем.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № П-2511/10.04.2013 г. от “Ю.Б.” АД.

С писмо вх. № П-3038/29.04.2013 г. от страна на банката излагат мотиви за недопустимост и неоснователност на жалбата, сочейки, че относно обработваните лични данни на жалбоподателя в качеството му на физическо лице е предоставена информация, както и че е отговорено на всички поставени от него въпроси, свързани с обработване на информация за представляването от него дружество.

Видно от изложените в жалбата факти и претенции, както и от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата е подадена от г-н В.Б. не в качеството му на физическо лице, а като представляващ ДЗЗД “Ф.БГ”. Предмет на искането му не касае информация, представляваща лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, а информация относно представляването от него дружество.

Обработваната информация за представляването от жалбоподателя дружество е извършено от банката по повод уточняване на актуалния му правен статут във връзка с отразена в търговския регистър информация за прекратяването му. Необходимостта от поддържане на клиентското досие на банковата сметка с актуални и точни данни относно правния статут на титуляра на сметката и на лицата, оправомощени да се разпореждат с нея, съгласно ЗПУПС и Наредба № 3 от 16.07.2009 г. на БНБ за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти, както и с оглед на задължението на банката като задължено лице по чл.3, ал. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари за идентификация на клиента (в случая- ДЗЗД “Ф.БГ”).

От така установените факти се налага извода, че не е налице правен интерес за лицето от настоящата жалба. Такъв би бил налице, ако се обработваха негови лични данни като физическо лице, а не като представляващ ДЗЗД “Ф.БГ”. Тъй като липсват нарушени права по ЗЗЛД, жалбоподателят не е посочил дори и каква защита очаква да получи от КЗЛД, която да касае неговите лични данни, а сочи претенции относно разпореждане с информация, касаеща представляването от него дружество.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА поради липса на доказан правен интерес, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж-112/02.04.2013 г. от В.Б. срещу “Ю.Б.” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-91/2013 г.
София, 04.06.2013 год.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа редовността на жалба с регистрационен номер Ж-91/15.03.2013 г., подадена от А.И.П. срещу „П.И.Б.” АД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.И.П., съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от страна на „П.И.Б.” АД, изразяващо се в копиране на личната му карта без предупреждение.

Жалбоподателят сочи, че на 25.02.2012 г. е посетил клон на „П.И.Б.” АД, находящ се в гр. Б., ул. ****, за да получи подменената си дебитна карта, тъй като срокът на старата му изтичал. Твърди, че обслужващия го банков служител взел личната му карта, без да го предупреди й направил ксерокопие и го накарал да се подпише върху последното. Г-н А.И.П. сочи, че е възмутен от действията на служителя и иска премахване на посочената практиката за копиране на лични карти.

Жалбата е подадена по електронен път, изпратена е от имейл адрес **** на официалният сайт на Комисията за защита на потребители-Регионалната дирекция Б.

Жалбата е препратена от Комисията за защита на потребителите до Комисията за защита на личните данни за разглеждане по компетентност.

Към жалбата няма приложени доказателства, същата не е подписана.

В условията на залегнало в административния процес служебно начало до жалбоподателя е изпратено писмо на Председателя на КЗЛД (П-2007/26.03.2013 г.), с указания, че жалбата му не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и трябва да бъде потвърдена. Г-н А.И.П. е уведомен, че при неизпълнение на дадените указания в тридневен срок от получаване на съобщението за това, административното производство ще бъде прекратено.

С оглед бързина и процесуална икономия с писмо на Председателя на Комисията под номер П-2008/26.03.2013 г. от „П.И.Б.” АД е изискано писмено становище и представяне на относими по случая доказателства.

В отговор (С-226/05.04.2013 г.) от Банката изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Твърдят, че обработват личните данни на жалбоподателя, при наличие на условие за допустимост за това визирано в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, а именно съществуващи между банката и жалбоподателя договорни отношения, във връзка с използването от страна на жалбоподателя на дебитна карта. Твърдят, че действията по преснемане на личната карта на жалбоподателя са в изпълнение на законоустановените задължения и правомощия на банката като кредитна институция. Сочат, че съгласно чл. 6, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и чл. 2, ал. 1 и ал. 3, т. 3 от Правилника по прилагане на закона за мерките срещу изпирането на пари на банките е вменено задължението да съхраняват копия на документите за самоличност на физическите лица.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейна-

та администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането депозирано в КЗЛД, а именно: лични данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Настоящата жалба е подадена по електронен път от имейл адрес ***** и не е подписана, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити, с оглед което същата е нередовна.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, когато писменото искане не е подписано и при съмнение дали то изхожда от посочения в него гражданин или организация, административния орган изисква неговото потвърждаване със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от съобщението за това. При непотвърждаване в срок производството се прекратява. Нормата е възпроизведена в чл. 30, ал. 2 и ал. 3 на ПДКЗЛДНА.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА и чл. 30, ал. 1 от АПК до жалбоподателя е изпратено писмо на Председателя на Комисията (П-2007/26.03.2013 г.) с указания за отстраняване на нередовностите в жалбата. Указано му е, че следва да потвърди жалбата си в тридневен срок от получаване на писмото, като подпише същата с електронен или саморъчен подпис, в противен случай административното производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения от жалбоподателя адрес за кореспонденция; гр. Б., *****.

Видно от писмо на обслужващата КЗЛД куриерска фирма „М.Б.М.Е.” (вх. номер П-3292/13.05.2013 г.) писмото изпратено до жалбоподателя е оформено с известие за доставка номер AR 2100015418097 и е получено от адресата на 01.04.2013 г. Законоустановеният тридневният срок за изпълнение на дадените указания и отстраняване на нарушението е изтекъл на 04.04.2013 г., но г-н А.И.П. не е потвърдил жалбата си.

Съгласно чл. 56, ал. 2 от АПК административния орган, в случая Комисията за защита на личните данни, прекратява производството, в хипотезата на чл. 30, ал. 1 от АПК- когато жалбата не е потвърдена в срок.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с регистрационен номер Ж-91/15.03.2013 г., подадена от имейл адрес ***, от името на А.И.П., срещу „П.И.Б.” АД за нередовна и прекратява административното производство.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ**№ Ж-104/2013 г.****София, 04.06.2013 год.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева в заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави за разглеждане жалба с регистрационен номер Ж-104/28.03.2013 г., подадена от М.Н.Ж. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД и „Е.М.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

М.Н.Ж. сезира Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ с жалба, в която твърди, че „Б.М.Е.Б.“ ЕАД/„Б.“/неправомерно обработва личните й данни, като незаконно и без нейно съгласие е предоставило същите на „Е.М.“ ООД.

Жалбоподателката сочи, че е получила заплашително писмо от „Е.М.“ ООД, с което е информирана, че има просрочени задължения към „Б.“ в размер на 363.17 лв.

Г-жа М.Н.Ж. твърди, че няма договорни отношения с „Б.“ и никога не е ползвала услуги им. Соци, че е била в договорни отношения с „К.“, които е прекратила на 01.02.2010 г.

Към жалбата са приложени: копие на писмо от „Е.М.“ ООД, с изх. номер 100558714/06.03.2013 г. и копие на вх. номер за изключване от „К.“.

Жалбата е адресирана и до Комисията за регулиране на съобщенията, Софийска районна прокуратура и Комисията за защита на потребителите.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД и „Е.М.“ ООД.

В отговор „Е.М.“ ООД изразяват становище за неоснователност и необоснованост на жалбата. Сочат, че между „Е.М.“ ООД и „Б.М.Е.Б.“ ЕАД има сключени Договори за услуги по събиране на вземания от дата 01.02.2011 г. и дата 01.02.2013 г. Твърдят също, че жалбоподателката е страна по договор с „Б.“, по който има неизплатени и изискуеми задължения. Сочат, че въз основа на цитираните договори за събиране на вземания и по повод дължимите от г-жа М.Н.Ж. суми „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е предоставило личните данни на жалбоподателката на „Е.М.“ ООД.

От колекторската фирма сочат още, че към настоящият момент работата по случая на жалбоподателката е преустановена, личните й данни са изтрети от системата им и не се администрират от тях.

Към становището са приложени копия на: Удостоверение за администратор на лични данни номер 0017856/20.06.2012 г.; Удостоверение за актуално състояние на „Е.М.“ ООД с изх. номер 20121220153552/20.12.2012 г.; Препис от становището за другата страна; Договор за услуги по събиране на вземания от 01.02.2013 г.; Пълномощно. Приложен е и Договор за услуги по събиране на вземания от дата 01.02.2011 г., същият не е описан като приложение към становището.

С писмо на Председателя на Комисията (П-2704/18.04.2013 г.) от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е изискано становище и относими по случая доказателства. Видно от известие за доставка AR 2100015407783 писмото е получено служител на адресата на 22.04.2013 г., но към настоящия момент в КЗЛД не е депозирано становище по случая.

С оглед обстоятелството, че жалбата на г-жа М.Н.Ж. е адресирана и до Прокуратурата, с писмо на Председателя на Комисията с изх. номер П-2707/18.04.2013 г., от Софийска районна прокуратура е изискана информация за наличието на образувано по случая производство, данни за номера на преписката и движението по нея.

В отговор от Софийска районна прокуратура уведомяват, че по повод жалба, подадена от

М.Н.Ж. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е образувана преписка № 11988/2013 г. На 08.04.2013 г. е възложена проверка случая на 04 РУП-СДВР, която към настоящия момент не е приключила.

В чл.54, ал.1отАдминистративно-процесуалния кодекс /АПК/, законодателят е посочил основанията, при наличието на които административният орган спира административното производство. С оглед цитираната разпоредба и събраните по административната преписка доказателства е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1. т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното производство в Софийска районна прокуратура могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и за защита на правата на жалбоподателката. Установяването на факта има ли извършено престъпление и извършителят му са преюдициални към образуваното пред Комисията за защита на личните данни административно производство и са от значение за постановеното от КЗЛД решение. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи може ли обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 54, ал. 1, т. 3 от Административно-процесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с регистрационен номер Ж-104/28.03.2013 г., подадена от М.Н.Ж. срещу „Б.М.Е.Б.“ ЕАД и „Е.М.“ ООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-44

гр. София, 17.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 29.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-44/08.02.2013 г. от И.И. от гр. Враца срещу Община Враца.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не изпращат процесуални представители, не ангажират допълнителни доказателства за целите на административното производство по разглежданата жалба.

Жалбоподателката И.И. сезира КЗЛД с жалба срещу Община Враца с твърдения, че последната неправомерно обработва лични данни на дъщеря ѝ, като съгласно изложеното в жалбата, фактическата обстановка по случая е следната:

По отношение на малолетното дете на жалбоподателката е извършено непълно осиновяване с Решение по гр.д. № 399/2012 г. по описа на Врачански окръжен съд. С цитираното решение е наредено на община Враца да състави нов акт за раждане на детето, с който да се отрази промяната на имената на детето и вписването на осиновителя на малолетната П.

След влизане на съдебното решение в сила от Община Враца, отдел "ГРАО" не издават нов акт за раждане, а препис-извлечение от акт за раждане, в който като информация фигурират имената на биологичния баща и на осиновителя. При поискване от страна на жалбоподателката на нов акт за раждане ѝ било обяснено, че такъв не може да бъде издаден.

Г-жа И.И. счита, че е налице нарушение на тайната на осиновяването и с така издадения препис-извлечение се нарушава Семейния кодекс и горепосоченото съдебно решение.

В жалбата се настоява за вземане на отношение по компетентност.

Прилагат се копие на препис-извлечение от акт за раждане и копие от съдебно решение по гр.д. № 399/2012 на ВОС и решение № 1 от 2013 г. по същото дело.

В условията на служебното начало се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П-1186/20.02.2013 г. в качеството на администратор на лични данни е изискано становище по случая от МРРБ.

С писмо вх. № С-134/28.02.2013 г. от страна на МРРБ изразяват становище за неоснователност на жалбата, като се сочи, че действията на Община Враца по отношение обработване на личните данни на жалбоподателката, респ. дъщеря ѝ във връзка с извършеното непълно осиновяване, са напълно съобразени с разпоредбите на ЗГР и СК.

С писмо изх. № П-1185/20.02.2013 г. се предоставя възможност и на Община Враца да изрази становище по изложените в жалбата факти и твърдения.

С писмо вх. № П-1549/07.03.2013 г. от Община Враца се изразява становище за неоснователност на жалбата, като се излагат мотиви в тази насока, сочат се и нормативните основания за действията от страна на общината по повод съставяне на нов акт за раждане на основание чл. 78 от ЗГР.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- И.И. в качеството ѝ на законен представител на дъщеря си П.И., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- Община Враца- като обработващ личните данни на жалбоподателката и детето ѝ. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за раглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД И.И. оспорва законосъобразността на обработването на личните данни на детето ѝ от страна на Община Враца с твърдението, че по повод извършено непълно осиновяване в новосъставения акт за раждане фигурира информация относно биологичния баща на детето и което жалбоподателката счита за прекомерно и с това се нарушават правата на детето по ЗЗЛД, нарушение на тайната на осиновяването, СК.

В Семейния кодекс са регламентирани два вида осиновявания- пълно и непълно. При пълното осиновяване е налице пълно приравняване на осиновения към родно дете спрямо осиновителя и неговите роднини, съчетано с прекратяване на правоотношенията към родителя и другите роднини по произход. При пълното осиновяване, съгласно чл. 101, ал. 2 от СК, съдът постановява да се състави нов акт за раждане, в който осиновителят се вписва като родител. Задълженията на длъжностното

лице по гражданско състояние да състави нов акт за раждане, както и данните, които се вписват в него са регламентирани в чл. 50, ал. 1 и ал. 2 от ЗГР. За съставения нов акт за раждане, съгласно чл. 50, ал. 5 от ЗГР, длъжностното лице уведомява общината, където се намира предишния акт за раждане на осиновеното дете, за отразяване в графа “Бележки“, че е съставен нов.

Действието на непълното осиновяване е регламентирано в чл. 102, ал. 1 от СК. При него възникват права и задължения като между роднини по произход само между осиновения и неговите низходящи от една страна, и осиновителя- от друга, а правата и задълженията между осиновения и неговите низходящи с роднините им по произход се запазват. Разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ЗГР регламентира задължение за длъжностно лице по гражданско състояние, при непълно осиновяване в графа “Бележки“ на съществуващия акт за раждане на лицето да впише следните данни: съдебно решение, името на лицето, определено от съда и имената на осиновителите. При издаване на преписи и удостоверения от актовете за раждане с отбелязано непълно осиновяване, за родители се вписват както родителите по произход, така и на осиновителите (чл. 78, ал. 2 от ЗГР).

Задълженията на длъжностното лице по гражданско състояние при получаване на съдебно решение за осиновяване, които са регламентирани в ЗГР, са изцяло съобразени с произтичащите от осиновяването законни последици. Предвид това, че при непълното осиновяване, паралелно със запазване на правата и задълженията между осиновения и неговите низходящи с роднините им по произход, се създават такива между осиновения и неговите низходящи с осиновителя, не може да се приеме, че препис-извлечението от акта за раждане, издаден по начина, регламентиран в чл. 78, ал. 2 от ЗГР, разкрива данни, които жалбоподателката дефинира като “тайна“.

С оглед гореизложеното Комисията счита, че Община Враца обработва правомерно личните данни на детето на жалбоподателката на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 78 от ЗГР и чл. 102, ал. 1 от СК, поради което

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж-44/08.02.2013 г. от И.И. срещу Община Враца.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-68/2013 г.

София, 17.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 29.05.2013 г. (Протокол № 17), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-68/21.02.2013 г., подадена от Г.А.Г. срещу „О.С-н.“ ЕООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че с Разпореждане № 213-00-5007/28.11.2012 г. от Националния осигурителен институт (НОИ) е

прекратено изплащането на обезщетенията му за безработица, основавайки се на деклариран трудов договор, сключен с фирма „О.С-н.“ ЕООД. Г-н Г.А.Г. твърди, че до 20.06.2012 г. е работил във фирма „О.С-с.“ ЕООД, след което се е регистрирал в Бюро по труда като безработен. Заявява, че никога не е подписвал трудов договор и не е работил в „О.С-н.“ ЕООД. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, вследствие на която обезщетението му за безработица е прекратено за периода от м. ноември 2012 г. до м. януари 2013 г.

Към жалбата са приложени ксерокопия на Трудов договор № 27824.10.2012 г. и Заповед № 32/20.06.2012 г.

Жалбата, подадена от Г.А.Г. срещу „О.С-н.“ ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „О.С-н.“ ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че е подадено Заявление с вх. № 1341771/23.01.2013 г. и дружеството „О.С-н.“ ЕООД към настоящия момент и със статут „За редакция“.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в декларирането на трудов договор на неговото име без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „употреба“ на лични данни представлява обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С писмо с изх. № П-1551/07.03.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изисквана информация дали е сезирал други органи по случая. При проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР-49/19.03.2013 г.), Г.А.Г. уведомява Комисията, че по случая е сезирал Софийска районна прокуратура с жалба с вх. № 6690/26.02.2013 г.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо, изх. № П-1903/20.03.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от Софийска районна прокуратура е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая. С писмо с вх. № П-2244/03.04.2013 г., от Софийска районна прокуратура уведомяват Комисията, че по жалбата на г-н Г.А.Г., с писмо на СРП от 05.03.2013 г. на ОЗ РУП – СДВР е възложена проверка с оглед преценка за наличието на достатъчно данни за образуване на наказателно производство, която към момента не е приключила.

С писмо с изх. № П-1554/07.03.2013 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружеството „О.С-н.“ ЕООД е уведомено за откритото

административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище, заверени копия на прекратени и настоящи трудови договори с жалбоподателя, както и други относими към жалбата доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № С-169/14.03.2013 г. от „О.С-н.” ЕООД е получено становище, в което се посочва, че през м. ноември 2012 г. „дружеството (като капитал и управление) е прехвърлено на нов собственик”. За целта новият собственик е поставил изискване всички работещи във фирмата да бъдат назначени с редовно сключени трудови договори. Твърди се, че дружеството „О.С-н.” ЕООД, действащо чрез стария си управител, на 24.10.2012 г. е сключило трудов договор с лицето Г.А.Г., който договор е деклариран в НОИ. На 29.11.2012 г. г-н Г.А.Г. е подал молба за напускане и прекратяване на трудовия договор, тъй като същият е прекъснал получаването на обезщетения за безработица. Със заповед № 26/03.12.2012 г. той е освободен от заеманата длъжност и не е служител във фирмата.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Молба за назначаване; Трудов договор № 27/24.10.2012 г.; Справка от 24.10.2012 г. за уведомяване по чл. 62 от КТ; Молба за освобождаване от 29.11.2012 г.; Заповед № 26/03.12.2012 г.; Справка от 03.12.2012 г. за уведомяване по чл. 62 от КТ; Обяснителна записка от 30.11.2012 г.; Писмо от 22.01.2013 г. до Г.А.Г.; Удостоверение с изх. № 001/04.12.2012 г.; Ведомости за заплащане от м. октомври и м. ноември 2012 г.

С писма с изх. № П-1552/07.03.2013 г. и № П-1550/07.03.2012 г. на Председателя на КЗЛД, съответно от Националния осигурителен институт (НОИ) и Националната агенция по приходите (НАП) е изискана информация за декларирани настоящи и прекратени трудови договори за лицето Г.А.Г.

С писмо с вх. № П-2078/29.03.2013 г. от НАП е депозирана справка от информационната система на НАП за актуалното състояние за всички трудови договори за Г.А.Г.

В заседание, проведено на 24.04.2013 г. (Протокол № 14), Комисията за защита на личните обявява жалбата за допустима, конституира като страни в административното производство жалбоподателя Г.А.Г. и ответна страна „О.С-н.” ЕООД и на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК спира административното производство до отпадане на основанията за спирането му.

С писмо с вх. № М-136817.05.2013 г. жалбоподателят депозира отказ от жалбата и искане за прекратяване на административното производство по нея.

В чл. 55, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс законодателят е указал основанията за възобновяване на административното производство, а именно: служебно или по искане на една от страните, след като отпаднат основанията за спирането му. С писмо с вх. № М-136/17.05.2013 г. г-н Г.А.Г. оттегля жалбата си, от което следва извода, че са отпаднали основанията за спиране на административното производство пред КЗЛД.

Съгласно чл. 55, ал. 2 от АПК, при възобновяването производството започва от онова действие, при което е спряно.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от АПК, пред КЗЛД е образувано административно производство по жалбата.

В качеството си на страна в административното производство, с писмо с вх. № М-136817.05.2013 г. Г.А.Г. упражнява правото си да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД.

Наличието на подаден отказ от жалба като доказателство относно разглеждания случай е потвърждение за съгласието на жалбоподателя с новите условия.

Посочената хипотеза се съдържа в чл. 56, ал. 1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало, освен ако в закон е предвидено друго. В молбата за прекратяване на административното производство, жалбоподателят категорично и ясно изразява волята си да десезира КЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 55, ал. 2 и чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

1. На основание чл. 55, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс възобновява административното производство по жалба с рег. № Ж-68/21.02.2013 г., подадена от Г.А.Г. срещу „О.С-н.” ЕООД.

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 56, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс прекратява административното производство поради отказ от жалбата.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-127/2013 г.

гр. София, 17.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на редовно закрито заседание, проведено на 04.06.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-127/17.04.2013 г. от В.Г. срещу политическа партия „Х.-С.С.“ за нарушение на ЗЗЛД.

В.Г. сезира КЗЛД с жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от политическа партия „Х.-С.С.“, като излага следните факти:

На 12.04.2013 г. жалбоподателката подава заявление до МРРБ, с което моли да се провери дали нейните лични данни и подпис фигурират сред проверените от ГРАО записи на подписките, представени в ЦИК за регистрация на политически партии и инициативни комитети на парламентарни избори 2013 г.

На 15.04.2013 г. от ГРАО съобщават на г-жа В.Г., че след извършена справка е установено че нейният единен граждански номер фигурира в списъка в подкрепа на регистрацията на политическа партия „Х.-С.С.“.

Г-жа В.Г. заявява, че не е давала своето съгласие за използване на личните ѝ данни от ПП „Х.-С.С.“.

Жалбата не е подписана, не се представят и писмени доказателства към нея.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П-2837/22.04.2013 г. на жалбоподателката са дадени указания в 3-дн. срок да подпише жалбата, както и да представи необходимите писмени доказателства в подкрепа на изложените твърдения, в случай, че разполага с такива.

Видно от обратната разписка, писмото е връчено на лицето на 26.04.2013 г. и към момента не са предприети никакви действия за изпълнение на дадените указания.

С писмо изх. № П-3626/29.04.2013 г. е изискано становище по жалбата от ГД „ГРАО“ при МРРБ.

С писмо вх. № П-3269/13.05.2013 г. от МРРБ уведомяват, че ЕГН на жалбоподателката фигурира в списъка в подкрепа на регистрацията на ПП „Х.-С.С.“ и съгласно Решение № 2160-НС/15.03.2013 г. на ЦИК същият списък е предаден на ЦИК.

С писмо изх. № П-3027/29.04.2013 г. е изискано становище от ЦИК и след проведена вътрешна кореспонденция по изискване и предоставяне на допълнително информация, към момента все още не е взето отношение по компетентност от страна на ЦИК.

С писма изх. № П-3624/29.04.2013 г. и П-3625/29.04.2013 г. се предоставя възможност на ответната страна ПП „Х.-С.С.“ да представи становище и доказателства по жалбата. Писмата се връщат с отметка „непотърсени“.

От вътрешно извършена служебна справка с писмо вх. № П-3164/08.05.2013 г. на отдел „Регистър и архив“ при КЗЛД се установява, че ПП „Х.-С.С.“ не е подала в КЗЛД Заявление за регистрация като администратор на лични данни, съгласно разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от КЗЛД, съответно не е вписана в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от КЗЛД. ПП „Х.-С.С.“ не е подавала молба и за освобождаване от задължение за регистрация на администратор на лични данни, съответно не е освобождавана по надлежния ред от такава регистрация.

Жалбата е нередовна и респ. процесуално недопустима, по следните съображения:

Правомощията на КЗЛД по чл. 10, ал. 1, т. 7 от КЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Предмет на административното производство по разглеждане на жалби следва да бъдат искания, които да бъдат редовни и допустими, реквизитите за които са определени в ПДКЗЛДНА и АПК.

Така подадената жалба е недопустима, тъй като не е подписана от лицето, от което изхожда и чийто права са засегнати. Една от предпоставките за допустимост на искането съгласно чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК е наличие на „други специални изисквания, установени със закон“. В чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА е постановено, че подадените до Комисията искания следва да бъдат подписани, а ал. 3 на същата разпоредба изисква прекратяване на производството в случай, че нередовностите не бъдат отстранени в срок. Тъй жалбоподателката не предприема действия в указания срок за подписване на оплакването си до Комисията, то последното се явява нередовно и административното производство по случая следва да се прекрати.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж-127/17.04.2013 г. от В.Г. срещу политическа партия „Х.-С.С.“.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж 207/2012 г.
гр. София, 17.06.2013 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева, в открито заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 207/24.07.2012 г., подадена от Д.С.М. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, „А.Т.“ ЕООД, „Е.М.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателката твърди, че между нея и „К.Б.М.“ ЕАД е бил сключен договор със срок на действие до месец февруари 2010 г. Като по същия е подала заявление за предсрочното му прекратяване, през месец декември 2009 г., в магазин „И.“, находящ се във верига магазини „К.Б.Е.К“, гр. К. Госпожа Д.С.М. уточнява, че е изпълнила указанията на служителя на магазин „И.“, а именно заплатила изисканата сума в размер на 14 лв. и прекратила използването на услугите, предлагани от мобилния оператор.

Жалбоподателката заявява, че през месец март 2010 г. е получила кредитно известие за задължения от минали периоди. С оглед на което известие и тъй като госпожа Д.С.М. считала договора за прекратен, същата се обадила на мобилния оператор за да уточни от къде произлизат дължимите суми. От своя страна мобилният оператор обяснил, че през месец декември са внесени 14 лв., но реално задължението възлизало на 21 лв. Във връзка с което незаплащане на цялата дължима сума, мобилният оператор е продължил едностранно договора за използване на мобилната услуга.

Д.С.М. допълва, че е получила фактура на стойност 102.04 лв. от „К.Б.М.“ ЕАД. След получаването на която е потърсила обяснение от служителката в магазин „И.“, при която е подала заявлението за прекратяване на договора. След проведен разговор със служителката в магазин „И.“ г-жа Д.С.М. получила уверение от нейна страна, че същата ще превежда по 10 лв. всеки месец, които да погасяват задължението, тъй като е станала грешка по нейна вина. Превеждане на пари за погасяване задължението на г-жа Д.С.М. от страна на служителката е имало до момента, в който същата разбрала, че няма вина и отговорен за случилото се е друг служител.

В жалбата си г-жа Д.С.М. заявява, че многократно е получавала писма и телефонни обаждания

от дружествата „Е.М.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД.

Д.С.М. иска от Комисията да установи как без нейното изрично съгласие, свързаните с нея лични данни са предоставени на трети лица, с които не се намира в договорни правоотношения.

Към жалбата е описан като приложение отговорът на „К.Б.М.“ ЕАД по подадената от г-жа Д.С.М. до мобилния оператор, жалба с рег. № 587673934262 от 24.11.2010 г., но доказателството не е постъпило в деловодството на административния орган.

Жалбата, подадена от Д.С.М. срещу „Космо „К.Б.М.“ ЕАД, „А.Т.“ ЕООД, „Е.М.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД е съобразена със законово изискуемите реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА). Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена годината и месеца на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.“ ЕАД. Дружеството „К.Б.М.“ ЕАД е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрацията му като администратор на лични данни. Дружествата „А.Т.“ ЕООД, „Е.М.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД в конкретния случай са „обработващ лични данни“ по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД. „Обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва личните данни от името на администратора на лични данни. След извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД е установено, че и трите дружества са подали заявления за регистрация като администратори на лични данни.

Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в неправомерното им обработване от срещу „Космо „К.Б.М.“ ЕАД, „А.Т.“ ЕООД, „Е.М.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 23.01.2013 г. Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № Ж 207/24.07.2012 г., подадена от Д.С.М. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, „А.Т.“ ЕООД, „Е.М.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.“ ЕАД, „С.Г.Г.“ ООД и „Е.М.“ ООД.

С оглед индивидуализирането на администратора на лични данни цитиран в жалбата, а именно „И.“, с писмо рег. № П4500 от 17.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа Д.С.М. да уточни, чрез посочване на Единен идентификационен номер (ЕИК), дружеството срещу което е насочена жалбата.

Видно от известие за доставка (обратна разписка), писмото е получено надлежно на 03.10.2012 г., но указанията на Комисията не са изпълнени в срок. В тази връзка на 28.11.2012 г. е осъществен телефонен разговор с управителя на магазин „И.“, находящ се във верига магазини „К.Б.Е.К“, гр. К. В същия, управителят уточнява точното наименование и БУЛСТАТ на дружеството, а именно „А.Т.“ ЕООД, с БУЛСТАТ: *****.

За проведения телефонен разговор е съставен Протокол с рег. № ПР-145/28.11.2012 г.

С писмо рег. № П-6527 от 04.12.2012 г. на Председателя на КЗЛД, е изискано от „А.Т.“ ЕООД изразяването на писмено становище и представяне на относимите по случая доказателства.

„Е.М.“ ООД представя своето становище с писмо рег. № С392/15.08.2012 г. В същото се сочи, че личните данни на Д.С.М. са били обработени, във връзка с изпълнение на Договор за събиране на вземания от 01.09.2010 г., сключен между дружеството и „К.Б.М.“ ЕАД.

„Е.М.“ ООД уточнява, че случая за неизплатени изискуеми суми от клиента на „К.Б.М.“ ЕАД – Д.С.М., е възложено на дружеството на 14.02.2011 г. В тази връзка, в съответствие с договорните задължения, дружеството за събиране на вземания е изпратило до г-жа Д.С.М. напомнителни писма, с цел информирание за неизплатеното задължение.

Дружеството за събиране на вземания уведомява Комисията, че на 13.01.2012 г. случая с г-жа Д.С.М. е върнат на възложителя „К.Б.М.“ ЕАД и личните данни ѝ данни са унищожени.

Към становището са приложени като доказателства заверени копия от: Удостоверение № 17856 от 20.06.2012 г. за вписване в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД; Удостоверение № 20120522123330 от 22.05.2012 г. от Агенция по вписванията – Търговски регистър; Пълномощно за представителна власт пред административния орган, в полза на А.К.К. и извлечение от Договор от 01.09.2010 г., сключен между „Е.М.“ ООД и „К.Б.М.“ ЕАД, с предмет организиране събирането на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор.

„К.Б.М.“ ЕАД представя своето становище с писмо рег. № С395/15.08.2012 г. В същото се сочи, че Д.С.М. е страна по следните договори, сключени с мобилния оператор: Договор за мобилни услуги от 06.02.2008 г. и Допълнително споразумение от 08.01.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и Договор за лизинг от 08.01.2009 г. и Общи условия към него.

„К.Б.М.“ ЕАД уведомява Комисията, че г-жа Д.С.М. не е заплатила ликвидни и изискуеми задължения по фактури от 10.01.2010 г. и 10.02.2010 г., като във фактура от 10.04.2010 г. са начислени неустойки. Във връзка с неуспешното събиране, на които задължения, същите са възложени за събиране на трети лица.

Мобилният оператор допълва, че въпреки отправените до г-жа Д.С.М. покани за доброволно изпълнение, същата не е заплатила ликвидните и изискуеми суми, което е било основание за прехвърляне на вземането на „С.Г.Г.“ ООД.

Като основание за направеното прехвърляне на вземането, мобилният оператор се позовава на сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД - Договор за цесия от 13.01.2012 г.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Договор за мобилни услуги от 06.02.2008 г. и Допълнително споразумение от 08.01.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер *****; Договор за лизинг от 08.01.2009 г. и Общи условия към него; Фактура – дубликат № 7140111386 от 10.01.2010 г., за отчетен период 10.12.2009 – 09.01.2010 г., на стойност 9.41 лв.; Фактура – дубликат № 7141403828 от 10.02.2010 г., за отчетен период 10.01.2010 г. – 09.02.2010 г., на стойност 18.82 лв.; Фактура – дубликат № 7143963447 от 10.04.2010 г., за отчетен период 10.03.2010 г. – 09.04.2010 г., на стойност 102.04 лв.; Кредитно известие – дубликат № 7142690189 от 10.03.2010 г., за отчетен период 10.02.2010 г. – 09.03.2010 г., на стойност 15.99 лв.; Договор за цесия от 13.01.2012 г. и Пълномощно за представителна власт пред административния орган, в полза на Е.З.

„А.Т.“ ЕООД представя своето становище с писмо рег. № С-687/13.12.2012 г. В същото, дружеството заявява, че счита подадената от г-жа Д.С.М. за неоснователна поради следните съображения:

По силата на Договор за основно търговско представителство, сключен с „К.Б.М.“ ЕАД, „А.Т.“ ЕООД е поело задължението срещу заплащане на агентска комисионна да посредничи на мобилния оператор, при предлагането на телекомуникационни услуги на крайни потребители. Условието, при които се сключват съответните договори, тяхната срочност и прекратяване, както и способите на уреждане на имуществените отношения между страните са обстоятелства, които се определят от „К.Б.М.“ ЕАД, като в тази връзка имат обвързваща сила само и единствено по отношение на страните по конкретния договор за телекомуникационна услуга.

На следващо място дружеството заявява, че в качеството си на основен търговски представител на „К.Б.М.“ ЕАД, както и по силата съществуващите търговски отношения между страните, „А.Т.“ ЕООД не е оправомощено и не е предоставяло лични данни на клиенти на мобилния оператор на трети лица и в частност на „С.Г.Г.“ ООД.

„А.Т.“ ЕООД уточнява, че във връзка със случая на г-жа Д.С.М. е извършена проверка, от която е установено, че същата е била абонат на „К.Б.М.“ ЕАД, по силата на сключен договор в търговската мрежа на мобилния оператор, а не в магазинната мрежа на „А.Т.“ ЕООД. Установено е още, че на 11.12.2009 г. г-жа Д.С.М. е подала заявление за отказ от мобилни услуги, в търговски обект на „А.Т.“ ЕООД, находящ се в гр. К., „К.“. След приемането на който документ, същият е сканиран и изпратен в електронната система на мобилния оператор. Във връзка с така подаденото заявление, мобилният оператор е взел отношение, като е заявил, че поради наличието на непогасени такси за минал период, договорът не може да бъде прекратен. За становището от мобилния оператор, по заявлението за прекратяване на договора, подадено от г-жа Д.С.М., същата е била уведомявана неколkokратно от „К.Б.М.“ ЕАД, а така също и от „А.Т.“ ЕООД.

„А.Т.“ ЕООД допълва, че тъй като Д.С.М. не е изпълнила условието да изплати дължимите такси, не е настъпил прекратителен ефект на договора за мобилни услуги.

Към становището са приложени следните доказателства: Заверено извлечение от Договор за основно търговско представителство, сключен между „А.Т.“ ЕООД и „К.Б.М.“ ЕАД и Заявление за отказ от мобилни услуги от 11.12.2009 г.

„С.Г.Г.“ ООД изразяват своето становище с писмо рег. № С-48/23.01.2013 г.

За отбелязване, на „С.Г.Г.“ ООД са изпратени три писма на Председателя на КЗЛД за изразяване на становище по случая, а именно: рег. № № П 3735 от 02.08.2012 г.; П-6881 от 20.12.2012 г. и П-198 от 11.01.2013 г.

В становището си дружеството за събиране на вземания заявява, че личните данни на г-жа Д.С.М. са обработвани във връзка със сключен договор за цесия (не е уточнено от коя дата) между „С.Г.Г.“ ООД и „К.Б.М.“ ЕАД.

„С.Г.Г.“ ООД уточнява, че са встъпили в правото си на кредитор на вземането на г-жа Д.С.М., по силата на опоменатия договор за цесия.

„С.Г.Г.“ ООД твърди, че г-жа Д.С.М. е била надлежно уведомена за цедирането на нейното вземане, с изпращането на писмо до посочения от нея адрес в подписания договор с мобилния оператор.

Дружеството за събиране на вземания счита подадената от Д.С.М. жалба, за неоснователна.

Към становището е приложено като доказателство пълномощно за представителна власт пред административния орган, в полза на Е.М.

С оглед липсващия, описан като приложение към жалбата на г-жа Д.С.М., отговор на „К.Б.М.“ ЕАД по подадената от нея до мобилния оператор - жалба с рег. № 587673934262 от 24.11.2010 г., от дружеството е изискано да предостави опоменатите от жалбоподателката доказателства. На следващо място от „К.Б.М.“ ЕАД е изискано да представи пълномощното по силата на което, дружеството

„С.Г.Г.“ ООД е упълномощено да извършва уведомлението по смисъла на чл. 99 от ЗЗД, във връзка със сключения Договор за цесия от 13.01.2012 г.

На 18.03.2013 г. „К.Б.М.“ ЕАД, чрез пълномощника си Л.К., депозира на електронната поща на КЗЛД следните, допълнителни, относими доказателства: жалба от 24.11.2010 г. подадена от Д.С.М. и отговор по същата от „К.Б.М.“ ЕАД, с рег. № GB – B98HI1 от 13.12.2010 г.

В краткост, в подадената от г-жа Д.С.М. жалба до мобилния оператор, жалбоподателката изразява твърдения за неправомерно начислени суми и неправилно изчисление на дължимата сума, към момента на прекратяване на договора ѝ с мобилния оператор от служителка на магазин „И.“.

В отговор „К.Б.М.“ ЕАД уведомява г-жа Д.С.М., че подаденото на 11.12.2009 г. от нея Заявление за отказ от мобилни услуги не е удовлетворено, тъй като тя не е заплатила дължимата сума посочена в заявлението, а именно 21.79 лв.

Мобилният оператор е поставил на вниманието на г-жа Д.С.М., че в подписаното от нея Заявление е записан текстът „Заявлението подлежи на одобрение от К.Б.М. ЕАД“.

На следващо място „К.Б.М.“ ЕАД уведомява г-жа Д.С.М., че тъй като не е заплатила всички дължими суми и не е подала ново заявление за отказване от мобилни услуги, договорът и е подновен за същия период.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В открито заседание проведено на 20.03.2013 г. Комисията взема решение, с което отлага разглеждането по същество на жалба с рег. № Ж 207/24.07.2012 г., подадена от Д.С.М. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, „С.Г.Г.“ ООД и „Е.М.“ ООД и „А.Т.“ ЕООД и задължава „С.Г.Г.“ ООД, в 7-дневен срок да представи нови, относими към административната преписка доказателства, а именно уведомлението за извършената цесия изпратено до жалбоподателката, ведно с доказателство за надлежното му получаване.

С оглед неизпълнението на взетото от Комисията решение, в указания срок, на 02.04.2013 г. бе проведен телефонен разговор с управителя на „С.Г.Г.“ ООД – С.Ц. В същия управителят на дружеството бе уведомен, че следва да представи нови, относими към административната преписка доказателства.

За проведения телефонен разговор е съставен Протокол с рег. № ПР-58/03.04.2013 г.

На 05.04.2013 г. е постъпила молба от пълномощника на „С.Г.Г.“ ООД – Е.М., с която е представено Удостоверение с рег. № 160 от 02.04.2013 г., издадено от „К.Б.М.“ ЕАД. В цитираното удостоверение „К.Б.М.“ ЕАД потвърждава, че между мобилния оператор и „С.Г.Г.“ ООД е сключен Договор за прехвърляне на вземания с дата 13.01.2012 г., по силата на който договор е прехвърлено и вземането на „К.Б.М.“ ЕАД от Д.С.М.

С писмо рег. № П – 2522 от 10.04.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискано повторно от „С.Г.Г.“ да представи доказателство за надлежното получаване на изпратеното до жалбоподателката уведомление за цесия.

Писмото с указанията е надлежно получено на 18.04.2013 г., но към настоящия момент не е налице отговор от „С.Г.Г.“ ООД.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на свързаните с жалбоподателката, личните данни.

В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни“, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране, или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Жалбата е насочена срещу неправомерно предоставяне на свързаните с жалбоподателката лични данни на „Е.М.“ ООД и „С.Г.Г.“ ООД, от страна на „К.Б.М.“ ЕАД.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбата е неоснователна по отношение на „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.М.“ ООД, поради следните съображения:

- От събраните по административната преписка доказателства се установи, че жалбоподателката е страна по следните договори, сключени с „К.Б.М.“ ЕАД: Договор за мобилни услуги от 06.02.2008 г. и Допълнително споразумение от 08.01.2009 г. за СИМ карта с мобилен номер **** и Договор за лизинг от 08.01.2009 г., по които договори са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 10.01.2010 г. и 10.02.2010 г., като във фактура от 10.04.2010 г. са начислени неустойки.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.“ ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай дружеството „Е.М.“ ООД, е обработвало личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД се установи, че „Е.М.“ ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

В „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“ бе извършена проверка и относно регистрацията на „С.Г.Г.“ ООД, като администратор на лични данни. Установено е, че Дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е подало заявление за регистрация пред Комисията.

- На следващо място, с подписването на Договора за мобилни услуги Диана Д.С.М. е декларирала, че е запозната и се съгласява с Общите условия на Дружеството. Съгласно чл. 43 от Общите условия на „К.Б.М.“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, потребителят се съгласява Глобул да предоставя лични данни на потребителя, съдържащи се в личните му документи, на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземания, както и за изготвяне на кредитна оценка. Във връзка с което, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-жа Д.С.М., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните е дало своето изрично съгласие.

- Следва да се отбележи, че между „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.М.“ ООД е налице валидно сключен Договор от 01.09.2010 г., по силата на който „К.Б.М.“ ЕАД е възложил на „Е.М.“ ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати. По силата именно на този Договор, във връзка с неизплатените задължения на г-жа Д.С.М., мобилният оператор е предоставил личните ѝ данни на „Е.М.“ ООД.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа Д.С.М. лични данни на „Е.М.“ ООД, от страна на „К.Б.М.“ ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

- От представените по административната преписка фактури следва, че е налице и условието за допустимост на обработването на свързаните с г-жа Д.С.М. лични данни, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Жалбата е неоснователна по отношение на „А.Т.“ ЕООД, поради следните съображения:

- По силата на Договор за основно търговско представителство (представен по административната преписка), сключен с „К.Б.М.“ ЕАД, „А.Т.“ ЕООД е поело задължението срещу заплащане на агентска комисионна да посредничи на мобилния оператор, при предлагането на телекомуникационни услуги на крайни потребители. Видно от Договора условията, при които се сключват съответните договори, тяхната срочност и прекратяване, както и способите за уреждане на имуществените отношения между страните са обстоятелства, които се определят от „К.Б.М.“ ЕАД и в тази връзка имат обвързваща сила само и единствено по отношение на страните по конкретния договор за телекомуникационна услуга.

- На следващо място, видно от представеното като доказателство Заявление за отказ от мобилни услуги от 11.12.2009 г., в същото е разписан текстът „Заявлението подлежи на одобрение от К.Б.М. ЕАД“. В тази връзка, следва да се приеме, че г-жа Д.С.М. е била запозната за обстоятелството, че за да настъпи прекратителен ефект на подписания от нея Договор, мобилния оператор трябва да одобри заявлението ѝ за отказ.

- Относно твърденията на г-жа Д.С.М., че служител от дружеството „А.Т.“ ЕООД я е въвел в заблуждение за сумата, която трябва да заплати за да прекрати договорът си с „К.Б.М.“ ЕАД. Като обявената сума от служителя на дружеството не отговаряла на реално дължимата, във връзка с което Договорът ѝ бил удължен, не следва КЗЛД да се произнесе по спора. Правен спор, включващ търговски въпроси, следва да се разреши по съдебен ред или чрез арбитражно производство.

Жалбата е основателна по отношение на „С.Г.Г.“ ООД, поради следните съображения:

В откритото заседание на КЗЛД, проведено на 20.03.2013 г., упълномощеният представител на жалбоподателката – Н.С.М. твърди, че Д.С.М. не е уведомявана по никакъв начин за прехвърлянето на задължението ѝ към „С.Г.Г.“ ООД. От своя страна пълномощникът на „С.Г.Г.“ оспорва това твърдение и заявява, че г-жа Д.С.М. е надлежно уведомена за извършената цесия. В подкрепа твърденията си, за надлежното уведомяване на жалбоподателката по чл. 99 от ЗЗД, дружеството за събиране на вземания представя уведомление за цесия, с адресат **Д-я.С.М.** (докато жалбоподателката е Д.С.М.), без регистрационен номер на издаване, удостоверителна дата, а така също и адрес, на който следва да бъде връчено.

Съгласно принципа на доказване, доказват се положителните юридически факти и доказателствената тежест е на страната, която ще се ползва от тях. В случая дружеството „С.Г.Г.“ ООД твърди, че Д.С.М. е била уведомена за извършената цесия, но представя като доказателство документ с външни недостатъци.

От своя страна разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от АПК, дава възможност на административния орган да прецени доказателствената сила на документа, в който има зачерквания, изтривания, добавки

между редовите и **други външни недостатъци**, с оглед на всички обстоятелства и факти, събрани в хода на производството.

При упражняване възможността си по чл. 40, ал. 3 от АПК, респективно извършване на преценка по доказателствената сила на представеното уведомление за цесия, се взеха предвид следните факти:

Уведомлението за цесия, представено от „С.Г.Г.“ ООД е частен документ, тъй като няма признаците на официален такъв (не материализира волеизявление на орган на държавната власт в това му именно качество, респ. на друго лице, на което държавата е предоставила определена удостоверителна функция, напр. нотариус, частен съдебен изпълнител и т.н., издаден в рамките на предоставената от закона компетентност на издателя). Според чл. 180 от ГПК частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица. В този смисъл уведомлението за цесия представено като доказателство, удостоверява единствено авторството на изявлението.

Видно от документа, същият не разполага с достоверна дата.

От съществено значение е, че „С.Г.Г.“ ООД не е представило никакво доказателство за надлежното връчване на уведомлението за цесия на Д.С.М. Законът е категоричен, че прехвърлянето има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор.

В конкретния случай дружеството за събиране на вземания не оспорва задължението си за уведомяване за извършената цесия, с оглед подписано пълномощно между „С.Г.Г.“ ООД и „К.Б.М.“ ЕАД, същото общоизвестен факт за административния орган. По силата именно на това пълномощно, новият кредитор се задължава да извършва уведомленията по чл. 99 от ЗЗД от името на предишния кредитор.

С оглед гореизложеното, административния орган приема, че уведомлението за цесия представено от „С.Г.Г.“ ООД не следва да се ползва с доказателствена сила, удостоверяваща, че Д.С.М. е била уведомена надлежно за цедирането на задължението ѝ, респективно встъпването на нов кредитор, а именно „С.Г.Г.“ ООД.

За отбелязване е, че на „С.Г.Г.“ ООД неколkokратно е предоставяна възможност да подкрепи твърденията си за надлежното уведомяване на г-жа Д.С.М. по чл. 99 от ЗЗД, но като последващо доказателство е било предоставено единствено Удостоверение от „К.Б.М.“ ЕАД за наличието на договор за цесия, сключен между двете дружества, по силата на който е вземането от г-жа Д.С.М. е било прехвърлено от мобилния оператор на дружеството за събиране на вземания. Видно от събраните по административната преписка доказателства, този факт не се оспорва от страните. Оспорван е единствено фактът дали Д.С.М. е била надлежно уведомена за извършената цесия, респективно дали тя е породила действие спрямо нея и за „С.Г.Г.“ ООД е възникнало правно основание да обработва личните данни на жалбоподателката.

Във връзка с гореизложеното, от събраните по административната преписка доказателства, изразените от страните твърдения, в откритото заседание на КЗЛД, проведено на 20.03.2013 г. и поради липсата на доказателство от което да е видно, че Д.С.М. е била надлежно уведомена за цедирането на нейното задължение и встъпването на нов кредитор, а именно „С.Г.Г.“ ООД, административният орган приема, че прехвърлянето не е породило действие спрямо длъжника – Д.С.М. и личните му данни са били обработвани без правно основание, с което е нарушен чл. 4 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна по отношение на „К.Б.М.“ ЕАД, „А.Т.“ ЕООД, „Е.М.“ ООД и основателна по отношение на „С.Г.Г.“ ООД.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. На основание чл. 42 а от ЗЗЛД, Комисията взе предвид и факта, че нарушението на чл. 4 от ЗЗЛД не е първо за „С.Г.Г.“ ООД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

5. Обявява жалба с рег. № Ж 207/24.07.2012 г., подадена от Д.С.М. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, „А.Т.“ ЕООД и „Е.М.“ ООД, за неоснователна.

6. Обявява жалба с рег. № Ж 207/24.07.2012 г., подадена от Д.С.М. срещу „С.Г.Г.“ ООД, за основателна.

7. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 22 000 лв. (двадесет и две хиляди лева) на „С.Г.Г.“ ООД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от С.И.Ц., за това, че дружеството „С.Г.Г.“ ООД в качеството си на администратор на лични данни е обработвало личните данни на Д.С.М. без наличие на условие за допустимост за обработване на личните ѝ данни, с които действия е нарушен чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3499/2011 г.
гр. София, 17.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева, в открито заседание, проведено на 22.05.2013 г. (Протокол № 16), разгледа жалба с рег. № 3499/12.08.2011 г., подадена от Ц.Н.Р. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че е бил клиент на „Б.М.Е.Б.” ЕАД за предоставяне на цифрова и кабелна телевизия. Посочва, че на 10.08.2011 г. от „Е.М.” ООД е получил електронно съобщение на мобилния си телефон, с което е уведомен за неплатени задължения в размер 86.70 лв. към „Б.М.Е.Б.” ЕАД, които следва да заплати. Жалбоподателят не оспорва договорните си отношения и задължения към „Б.М.Е.Б.” ЕАД. Г-н Ц.Н.Р. заявява, че при сключването на договор с посоченото дружество не е декларирал съгласие личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица, поради което счита, че е извършена злоупотреба с неговите лични данни, изразяваща се в предоставянето им от страна на „Б.М.Е.Б.” ЕАД на фирмата за събиране на вземания. Моли КЗЛД с оглед на своите правомощия да предприеме съответните действия по случая. Жалбата е адресирана и до Комисията за регулиране на съобщенията.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

В хода на административното производство пред КЗЛД е установено, че личните данни на жалбоподателя са предоставени от „Б.М.Е.Б.” ЕАД на дружеството „Е.М.” ООД с цел събиране на неизплатени задължения за ползвани услуги. Позицията на Общите условия за взаимоотношенията с крайните потребители по отношение предоставяне на радио- и телевизионни услуги, Комисията приема, че е налице правно основание за предоставянето на лични данни.

Решението на КЗЛД е обжалвано пред Административен съд София – град, който постановява решение, с което потвърждава решението на Комисията.

При касационното обжалване Върховният административен съд на Република България, Пето отделение се произнася с решение, с което отменя решението на Комисията за защита на личните данни. Върховният административен съд е преценил, че администраторът на лични данни не е предоставил доказателства, че към датата на сключването на договора между Ц.Н.Р. и оператора са действали Общи условия, в които е уредено правото на администратора да предоставя лични данни на трети лица с цел събиране на вземания. Решаващият съдебен състав се е позовал на т. 62.9 от Общите условия, които г-н Ц.Н.Р. е подписал при сключване на договор, че „Б.М.Е.Б.” ЕАД е задължен да не предоставя на трети лица информация, отнасяща се до потребителите без съгласието им, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. От друга страна, Върховният административен съд е приел, че не са представени доказателства кога последващите промени в Общите условия са публикувани на интернет страницата на оператора, както и доказателства за надлежното уведомяване на Ц.Н.Р. за същите, по смисъла на чл. 230 от Закона за електронните съобщения. Според съда измененията на Общите условия не са известни и приети от жалбоподателя, предвид на което съдът е приел, че жалбоподателят не е дал изричното си съгласие за предоставянето на личните му данни на трети лица.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал изрично в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. „Б.М.Е.Б.” ЕАД в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, е задължен да обработва личните данни на физическите лица само в случаите, когато е налице поне една законова предпоставка. Изричното съгласие на физическото лице, за което

данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

В конкретния случай Върховният административен съд е приел, че с действията си администраторът на лични данни „Б.М.Е.Б.” ЕАД е нарушил императивната разпоредба на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни, съгласно която обработването на лични данни е допустимо когато физическото лице, за което данните се отнасят е дало изрично своето съгласие.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията за защита на личните данни се съобрази с обстоятелството, че с действията на администратора на лични данни са увредени правата по ЗЗЛД на едно физическо лице, предвид факта, че наказанието по ЗЗЛД не е първо за „Б.М.Е.Б.” ЕАД, както и обществените отношения, които засяга.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, предл. 3 и чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Налага административно наказание “имуществена санкция” в размер на 15 000 лв. (петнадесет хиляди лева) на „Б.М.Е.Б.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, ***** представлявано от В.А.Щ., затова, че в качеството на администратор на лични данни, притежаващ Удостоверение № 297820, издадено от КЗЛД, „Б.М.Е.Б.” ЕАД предоставя личните данни на Ц.Н.Р. на дружеството за събиране на вземания – „Е.М.” ООД без наличие на изричното му съгласие, с което е нарушена разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни.**

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ П-6101/2012
гр. София, 17.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове- Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № П-6101/19.11.2012 г. от Б.Т. срещу МБАЛ „Д.С.И.“ АД- гр. М. за нарушения на Закона за защита на личните данни.

С Решение от 13.03.2013 г. (Протокол № 9) Комисията конституира като ответна страна в качеството ѝ на администратор на лични данни МБАЛ „Д.С.И.“ АД- гр. М. и като заинтересовани страни – Министерство на здравеопазването и ЦСМП- М.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не се представляват, не ангажират допълнително доказателства за целите на административното производство по жалбата.

На 19.11.2012 г. в деловодството на КЗЛД постъпва жалба, служебно препратена по компетентност от Министерство на здравеопазването. В жалбата засегнатото лице Б.Т. твърди, че е налице неправомерно обработване на личните ѝ данни от Е.Х.- шофьор на линейка в Центъра за спешна помощ към МБАЛ „Д.С.И.“ АД- гр. М. Фактичeskата обстановка по случая съгласно изложеното в жалбата е следното:

Като ответна страна по гр.д. № 560/2012 г. по описа на РС- М., Е.Х. представя в съдебно заседание в оригинал епикриза за здравословното състояние на жалбоподателката и провежданото ѝ лечение през м. януари 2012 г., без документът да е изискан за нуждите на делото. Г-жа Б.Т. е била призована в качеството ѝ на свидетел по гражданския спор. Твърди, че никога не е предоставяла епикризата си на Е.Х., както и че не е предоставяла съгласието си данните за здравословното ѝ състояние да бъдат предоставяни на трети лица. Представената епикриза е издадена от МБАЛ „Д.С.И.“ АД- гр. М.

Г-жа Б.Т. настоява да се провери по какъв начин Е.Х. се е сдобил с нейната епикриза, да му бъде наложена санкция за злоупотреба със служебно положение, тъй като счита , че авторитетът и доброто ѝ име са накърнени.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактичeskата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П-6584/07.12.2012 г. от Министерството на здравеопазването е изискано становище по случая, както и информация дали е налице произнасяне по случая.

С писмо вх. № П-6934/27.12.2012 г. от страна на МЗ се съобщава, че не е налице произнасяне по компетентност от негова страна. С писмо вх. № П-105/08.01.2013 г. МЗ прилага справка от РС- М. относно епикризата на Б. Б.Т., представена по гр.д. № 560/2012 от описа на съда.

С писмо изх. № П-6585/07.12.2012 г. от председателя на РС- М. е изискано да представи писмено становище относно изложените в жалбата факти. С писмо вх. № П-6835/ 18.12.2012 г. от страна на съда се съобщава, че делото е изпратено на Окръжен съд- М. От протокола в електронната папка по делото е видно, че на открито съдебно заседание от 05.11.2012 г., е представена епикриза на свидетелката Б.Т. чрез адвоката на ответника и която епикриза е оттеглена от същия със заявление, че се отказва от това доказателство и с резолюция на съдията-докладчик посоченият документ е върнат срещу удостоверяване за получаване на 08.11.2012 г.

С писмо изх. № П-6586/07.12.2012 г. от изпълнителния директор на МБАЛ „Д.С.И.“ АД- гр.

М. също е изискано становище по изложените в жалбата твърдения.

С писмо вх. № П-6751/14.12.2012 г. от болницата уведомяват, че е извършена проверка по случая и за резултатите от нея е уведомена жалбоподателката и Министерство на здравеопазването. Твърди се, че не е извършено нарушение във връзка с предоставяне на информация за личните данни на г-жа Б.Т. Предоставят се копия от писма-кореспонденция между болничното заведение, жалбоподателката, МЗ и Инспектората към МЗ, от която се установява, че Б.Т. е била настанена в болничното заведение в периода 5-9 януари 2012 г.

С писмо изх. № П-336/18.01.2013 г. запитване за становище по жалбата е отправено и към директора на ЦСМП- М., както и обяснения по случая от служителя Е.Х.

С писмо вх. № С-86/08.02.2013 г. от страна на ЦСМП- М. се заявява, че по случая е извършена проверка. Пояснява се, че диагностицирането и лечението на жалбоподателката е извършено в психиатричното отделение на МБАЛ- М. Според изисканите от служителя Е.Х. обяснения, последният се е сдобил с епикризата на г-жа Б.Т. чрез старшата сестра на психиатричното отделение на МБАЛ- М. За целта на Е.Х. е наложено дисциплинарно наказание по чл. 188, ал. 2 от КТ, като се прилага копие от заповедта.

С писмо изх. № П-1184/20.02.2013 г. от Окръжен съд – М. е изискано да предостави предоставите копия от протокол от съдебно заседание от 05.11.2012 г. по гр.д. № 560/2012 г. по описа на Районен съд- М., образувано по Закона за защита от домашно насилие от А.К.Х. срещу Е.Р.Х. с оглед безспорно установяване на факта, че епикризата на жалбоподателката е била предоставена от Е.Х. на съда по повод образуваното дело.

С писмо вх. № П-1447/04.03.2013 г. от Районен съд- М. предоставят копия от протокол от съдебно заседание от 05.11.2012 г. по гр.д. № 560/2012 г. по описа на съда. От стр. 15 от същия е видно, че адвокатът на ответната страна представя и съдът приема епикриза от МБАЛ „Д.С.И.“- гр. М. за психическото състояние на свидетелката Б.Т.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- Б.Т., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу МБАЛ „Д.С.И.“- М. в качеството ѝ на администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателката по силата на законоустановените му правомощия в качеството ѝ на негова пациентка. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата е основателна, поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД Б.Т. оспорва законосъобразността на обработването на личните ѝ данни от страна на МБАЛ „Д.С.И.“ АД- М. с твърдението, че те са неправомерно предоставени на Е.Р.Х., с който са участници в съдебен спор. Предмет на твърдяното нарушение е издадена от МБАЛ „Д.С.И.“- М. епикриза за здравното състояние на лицето, издадена по повод проведено лечение през м. януари 2012 г. и която епикриза по-късно се предоставя от Е.Х. в съдебно заседание с оглед оспорване способността на Б.Т. за правилна преценка на събитията, респ. за надеждността ѝ като свидетел.

Твърденията на жалбоподателката, че Е.Х. се е сдобил неправомерно и използвал епикриза за психическото ѝ състояние се доказват от обяснение на лицето, дадено до работодателя- ЦСМП- гр. М. и заведено с вх. № 1315/05.12.2012 г. В него се пояснява, че се сдобил с епикризата за диагноза-та на жалбоподателката от старшата сестра на психиатрична клиника на МБАЛ „Д.С.И.“- М. След представянето ѝ в съда се оттегля от адвоката на ответника в съдебния спор и отново се връща в болничното заведение.

Законът за защита на личните данни урежда защитата правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността

на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се съотнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

В изпълнение на законоустановените си правомощия МБАЛ „Д.С.И.“ - М. събира и обработва значителен обем информация, касаеща широк кръг лични данни на физически лица, в т.ч. и т.нар. чувствителни данни, които се ползват с по-висока степен на защита от ЗЗЛД. Независимо, че болницата осъществява обработване на лични данни на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД за нея не отпадат задълженията и отговорностите по чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, в който са регламентирани принципите, които следва да се спазват от всички администратори на лични данни при работата им с тях.

Предприемането на технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване е вменено като задължение на МБАЛ „Д.С.И.“ - М. в качеството ѝ на администратор на лични данни по силата на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Не се оспорва въпреки това фактът, че част от обработваната информация, касаеща личните данни на жалбоподателя не е била адекватно защитена, поради което достъп до нея е бил предоставен на трето лице, с което се нарушават правата на жалбоподателя.

Предприемането на технически и организационни мерки по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. В конкретния случай извършеното нарушение очевидно е резултат на пропуски в установените от администратора технически и организационни мерки за защита на личните данни, за което следва да бъде наложена предвидената в чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД имуществена санкция. Санкцията следва да бъде определена в максимален размер с оглед на факта, че са нарушени права, касаещи обработване на лични данни, които се ползват от закона със специална защита. Категорията на тези данни и техният специален режим на обработване са регламентирани в чл. 5 от ЗЗЛД и в тях попадат този обем данни, касаещи здравословното състояние на лицето. В подкрепа на решението за налагане на максималната санкция се явява обстоятелството, че допуснатото нарушение на непредприемане на необходимите технически и организационни мерки по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД е свързано с действия по обработване на данните на жалбоподателя без нейно знание и съгласие, което би могло да бъде и самостоятелно основание за налагане на санкция в значително по-висок размер. Отчитайки факта, че нарушението се явява първо за администратора на лични данни, Комисията приема, че размерът на така определената санкция е адекватен на извършеното нарушение.

С оглед гореизложеното Комисията

РЕШИ:

1. **Уважава жалба с рег. № П-6101/19.11.2012 г. от Б.Т. срещу МБАЛ „Д.С.И.“ АД- гр. М.;**
2. **На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 налага имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева на МБАЛ „Д.С.И.“ АД- гр. М. с ЕИК ***** и седалище- гр. М., ***** с представляващ Ц.Т. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД за това, че не е взело необходимите организационни и технически мерки за защита личните данни на Б.Т. при тяхното обработване, което е довело до неправомерното им предоставяне на Е.Х. и използването им от него за целите на съдебен спор, в който лицата са страни.**

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

След влизане в сила на настоящото решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. „Акад. Иван Гешов”-№ 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-17/2013 г.

София, 18.06.2013г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитрова, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 29.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда по същество жалба с рег.Ж-17/23.01.2013г., подадена от М.Б.П. и Н.П.Я.-П. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 20.03.2013г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана „К.Б.М.” ЕАД.

М. и Н.П. сезират КЗЛД с жалба, в която посочват, че мобилният оператор „К.Б.М.” ЕАД има изключително некоректно отношение към тях по повод желанието им за преносимост на ползваните от тях номера. Жалбоподателите твърдят, че от 2004г. са редовни клиенти на мобилният оператор и никога не са забавяли плащанията си. На 18.12.2012г. са приключили отношенията си с дружеството, но не са били надлежно уведомени за дължимите от тях суми. Било им обяснено, че същите ще се калкулират в последната фактура от 07.01.2013г. На посочената дата, жалбоподателите заплатили дължимите от тях суми и били уведомени, че няма други задължения, но не им бил издаден съответен документ, удостоверяващ това обстоятелство.

На 16.01.2013г. семейство П. получават писма от фирма „С.Г.Г.” ООД, с които дружеството ги уведомява, че е изкупило техните задължения, но в писмата не е посочен размера на дължимата сума и кредитора към който се дължат.

При осъществяване на посочените в писмото телефони, господин М.Б.П. е бил уведомен, че задължението, което има е към Г. Жалбоподателят е посетил офис на мобилният оператор, от където бил уведомен, че той и съпругата му нямат задължения.

Жалбоподателите искат да получат отговор от Г. на зададените в жалбата въпроси.

Към жалбата като доказателства са приложени: копия от фискални бонове от 07.01.2013г., два броя фактури и два броя писма адресирани до тях от „С.Г.Г.” ООД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.”.

На 08.02.2013г. е депозирано в деловодството на Комисията писмено становище от ответната страна в производството. Администраторът на лични данни излага следната фактология:

М.Б.П. е имал договор с Г. за предоставяне на мобилни услуги, като към договора е имало сключено и допълнително споразумение от 19.05.2009г. Срокът на договора е бил до 10.02.2013г. На основание подадено заявление от господин М.Б.П. за пренос на ползваният от него номер в системата на друг мобилен оператор, договорните отношения са прекратени на 19.12.2012г. С оглед предсрочното прекратяване на договора, абонатът е следвало да заплати неустойка в размер на оставащите месечни вноски до изтичане срока на договора.

Н.П.Я.-П. е имала сключен договор и допълнително споразумение от 19.05.2009г. Срокът на договора е бил до 26.02.2013г. На основание подадено заявление от госпожа Н.П.Я.-П. за пренос на ползваният от него номер в системата на друг мобилен оператор, договорните отношения са прекратени на 19.12.2012г. С оглед предсрочното прекратяване на договора, абонатът е следвало да заплати неустойка в размер на оставащите месечни вноски до изтичане срока на договора.

Със сключването на договорите си, жалбоподателите са декларирали, че са запознати и се съгласяват с обработването на свързаните с тях лични данни, както и с предоставянето им на трети лица.

В становището се сочи още, че съгласно т.43 от Общите условия на „К.Б.М.” ЕАД за предоставяне на мобилни телефонни услуги, потребителят се съгласява Г. да предоставя личите му данни, съдържащи се личните му документи, на други физически или юридически лица за целите за събиране на неизплатени задължения.

Отношенията между администратора на лични данни - „К.Б.М.” ЕАД и обработващия лични данни - „С.Г.Г.” ООД по обработването на личните данни са регламентирани писмено със сключването на договор, приложен към становището. В договора е уговорено, че мобилният оператор възлага на дружеството – „С.Г.Г.” ООД да извърши извънсъдебно събиране на дължими суми по сключени договори за предоставяне на мобилни услуги, като е посочен обема от лични данни, които ще се предостави с оглед изпълнението на възложеното. Мобилният оператор твърди, че надлежно е уведомил колекторската фирма за извършеното от жалбоподателите плащане на дължимите от тях суми.

Към становището като доказателства са приложени: договор от 30.07.2009г. между Г. и „С.Г.Г.” ООД, Анекс №2/19.07.2010г. и двата договора с жалбоподателите и съответно допълнителните споразумения към тях.

„С.Г.Г.” ООД в писменото си становище сочи, че има договорни отношения с Г. и по силата на тях ме е възложено да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени вземания. Излагат се аргументи в насока, че в Общите условия на мобилният оператор, които са приети от жалбоподателите е била уговорена хипотезата за предоставянето на личните им данни на трети лица, в случай на незаплащане на дължимите суми, като съгласието ми е условие за допустимост при обработването.

„С.Г.Г.” ООД изразява мнение за неоснователност на жалбата, тъй като личните данни на жалбоподателите са били обработвани правомерно, на правно основание и при спазването на изискванията на ЗЗЛД. Изпратените покани на семейство П. съдържат абзац, с който дружеството се извинява, в случай че дължимите суми са заплатени преди получаване на уведомителното писмо.

Към становището са приложени копие от сключеният договор между Г. и „С.Г.Г.” ООД и пълномощно.

С писмо изх.№П-1180/20.02.2013г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателите е изпратено писменото становище на ответната страна – „К.Б.М.” ЕАД за сведение и изразяване на мнение по него. В указаният в писмото срок не е постъпило становище от семейство П.

За откритото заседание, насрочено за 29.05.2013г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателите не се явяват и не се представляват. Ответната страна се представлява от Л.К., с пълномощно по преписката, а Е.М. се явява като представител на заинтересованата страна - „С.Г.Г.” ООД.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. „С.Г.Г.” ООД е обработило свързаните с жалбоподателите лични данни от името и за сметка на мобилния оператор, поради което в конкретния случай има качеството на обработващ лични данни. „С.Г.Г.” ООД на собствено основание е администратор на лични данни. Администраторът и обработващия на лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрацията им като администратори на лични данни и съответно са регистрирани от Комисията.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателите имат правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Н. и М.Б.П.и са имали сключени договори с „К.Б.М.” ЕАД. Срокът на договора на господин М.Б.П. е изтичал на 10.02.2013г., а този на госпожа Н.П.Я.-П. на 26.02.2013г. Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни. Не е спорно между страните наличието на договорни отношения.

На 19.12.2012г. двамата жалбоподатели подават заявления за прехвърляне на ползваните от тях номера към системата на друг мобилен оператор, което е основание и за предсрочното прекратяване на договорите им. Страните по договора са договорили, че при прекратяването им, преди изтичането

на уговорения срок, страната която ги прекратява дължи неустойка в размер на оставащите месечни вноски до изтичането срока на договора. На семейство П. са начислени неустойки по повод прекратяване на договорните взаимоотношение по тяхно желание.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключените договори и Общите условия на мобилният оператор е уговорено, че абонатите на дружеството изразяват съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с тях лични данни за целите на сключените договори. За неуредените в индивидуалния договор случаи се прилагат съответните разпоредби на Общите условия. Общите условия са неразделна част от индивидуалния договор между Г. и потребителите, и имат задължителна сила за тях, освен ако не е изрично уговорено друго в индивидуалния договор.

Съгласно 145а. от Общите условия на Г., доколкото друго не е уговорено в индивидуалния му договор, потребителят декларира, че е информиран и се съгласява данните, свързани с него, които се събират, обработват, използват и съхраняват от Г. да бъдат обработвани за целите, предвидени в Общите условия и действащото законодателство, както самостоятелно от Г., така и от трети лица, действащи от името и под контрола на Г. (служители, дистрибутори, търговски партньори и представители и други подизпълнители), освен в случаите, в които императивни норми на закона изрично забраняват даването на такова съгласие от потребителите.

В конкретния случай няма законова забрана физическото лице, за което се отнасят данните да даде съгласие личните му данни да бъдат обработвани от мобилният оператор.

В Общите условия е предвидено, че потребителят има право свободно, по всяко време да оттегли даденото от него съгласие за обработването на данните, свързани с него, за която и да е от посочените в общите условия цели, като отправи съответно писмено заявление до Г. Видно от приложените доказателства към преписката липсва изрично изразено волеизявление от жалбоподателите, за оттегляне на изразеното им съгласие за обработването на личните им данни от страна на администратора на лични данни, от което следва да се направи обоснован извод, че е налице съгласие.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на Н. и М.Б.П.и са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателите лични данни са обработени и от обработващ лични данни – „С.Г.Г.” ООД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателите на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективизирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на мобилни услуги, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е налице и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с Г.

На основание изложеното, Комисията приема, че свързаните с М.Б.П. и Н.П.Я.-П. лични данни са обработени от администратора на лични данни - „К.Б.М.” ЕАД законосъобразно, на правно основание. Личните данни са обработени за точно конкретна цел – сключеният договор за предоставянето на мобилни услуги. Не се установи нарушение на принципите, на които следва да се обосновава обработването на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба рег.Ж-17/23.01.2013г., подадена от М.Б.П. и Н.П.Я.-П. срещу „К.Б.М.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-28/2013 г.

София, 18.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с регистрационен номер Ж-28/31.01.2013 г., подадена от Ц.Л.Ц. срещу ”К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Ц.Л.Ц. сезира Комисията за защита на личните данни с жалба, в която сочи, че има договорни отношения с „К.Б.М.” ЕАД, притежател на търговската марка Г., както и че дружеството без нейно съгласие е предоставило личните й данните на други фирми, които злоупотребяват с тях чрез изнудване, заплашване, некоректно и брутално държане и осъществяване тормоз по мобилния й телефон.

Жалбоподателката информира, че има сключен договор с „К.Б.М.” ЕАД за предоставяне на мобилна услуга за номер ***** , със СИМ карта номер ***** . Твърди, че СИМ картата е открадната, а тя е прекратила взаимоотношенията си с мобилния оператор като потребител на услугата.

Сочи също, че е абонат на дружеството и във връзка с мобилен номер *****, за който номер е подписала допълнително споразумение по програма „Заедно” от дата 29.06.2011 г.

Г-жа Ц.Л.Ц. сочи, че поради високите месечни сметки и финансовото затруднение в което се намира семейството ѝ, не е платила три последователни месечни фактури, в следствие на което предоставянето на мобилни услуги е прекратено.

Жалбоподателката твърди, че по повод задълженията ѝ към мобилния оператор е била неколкратно обезпокоявана на 28.01.2013 г. и 29.01.2013 г. Намира приложения спрямо нея метод за събиране на задължения за непочтен и недопустим за правова държава.

Г-жа Ц.Л.Ц. информира, че не е получавала уведомителни и заплашителни писма от „К.Б.М.” ЕАД и твърди, че не е давала съгласието си мобилния оператор да предоставя личните ѝ данни на други фирми.

Към жалбата е приложено копие на Заявление за преминаване към Globul програми: Globul Universe за мобилен номер *****.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилния оператор.

„К.Б.М.” ЕАД депозира пред Комисията становище (С-138/04.03.2013 г.) с доказателства, а именно: Договор за мобилна услуга сключен с жалбоподателката за СИМ карта с мобилен номер ***** от дата 04.08. 2009 г. и допълнително споразумение по програма „Заедно” към него от 29.06.2011 г.; Договор за мобилни услуги за СИМ карта с мобилен номер ***** от 21.12.2010 г. и Заявление за преминаване към Globul програми: Globul Universe от 29.06.2011 г.; фактури за задълженията на г-жа Ц.Л.Ц. с номера № 7174543135/01.04.2012 г., № 7175902151/01.05.2012 г., № 7177222398/01.06.2012 г., № 7178571272/01.07.2012 г.; Договор от дата 30.07.2009 г. сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД и Анекс към него от 19.07.2010 г.; пълномощно.

В становището се сочи, че жалбоподателката е абонат на мобилния оператор и страна по два договора за мобилни услуги за СИМ карти с номера ***** и *****. От дружеството твърдят, че г-жа Ц.Л.Ц. не е заплатила в срок ликвидни и изискуеми задължения за ползване на посочените СИМ карти, поради което „К.Б.М.” ЕАД е прекратило договорните отношения с нея и са начислени дължимите неустойки при предсрочно прекратяване на договорите.

Твърдят, че обработват личните данни на жалбоподателката съобразно действащото законодателство, а също и че с подписването на индивидуалните договори и допълнително споразумение г-жа Ц.Л.Ц. е декларирала, че е запозната и съгласна с условията за обработка и предоставяне на личните ѝ данни, както и, че е запозната и приема Общите условия на дружеството. Намират депозирания жалба за неоснователна.

От мобилния оператор твърдят, че г-жа Ц.Л.Ц. е длъжник по надлежно сключен договор за предоставяне на мобилни услуги, поради което за дружеството е възникнало правото да предприеме действия по събиране на дължимите суми.

От „К.Б.М.” ЕАД информират, че на основание сключен със „С.Г.Г.” ООД Договор за събиране на вземания от 30.07.2009 г. и Анекс към него от дата 19.07.2010 г., действащ и към настоящия момент, личните данни на жалбоподателката са предоставени на „С.Г.Г.” ООД на 31.10.2012 г. Представят копие на приемо-предавателен протокол от 31.10.2012 г. и разпечатка на възлагателен файл с който личните данни на жалбоподателката са предоставени на „С.Г.Г.” ООД за събиране на задълженията ѝ към мобилния оператор.

С писмо на Председателя на Комисията (П-1999/26.03.2013 г.) „С.Г.Г.” ООД е уведомено за образуваното административно производство, изискано е и предоставяне на писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище, в което сочат, че обработват личните данни на жалбоподателката законосъобразно, на правно основание сключен между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД Договор за събиране на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор от дата 30.07.2009 г. и Анекс номер 1 към него от март 2010 г. Намират жалбата за неоснователна и незаконосъобразна и молят Комисията да я остави без уважение.

Към становището са приложени: Договор между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД от дата 30.07.2009 г., Анекс № 1 към него от март 2010 г. и пълномощно.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

За да упражни правомощията си КЗЛД следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-жа Ц.Л.Ц. жалба е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/, съдържа всички нормативно определени реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице, при наличие на правен интерес и срещу надлежна страна - администратор на лични данни. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган, а именно КЗЛД, която съгласно правомощията и визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. „С.Г.Г.” ООД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай има качеството на обработващ личните данни по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД, тъй като обработва личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни – „К.Б.М.” ЕАД.

„К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация като администратори на лични данни и са регистрирани като такива в Регистъра на администраторите на лични данни, с идентификационни номера съответно № 28772 и № 51178.

На проведеното на 20.03.2013 г. редовно закрито заседание на Комисията, настоящата жалбата с рег. номер Ж-28/31.01.2013 г. е обявена за процесуално допустима, конституирани са страните в административното производство: жалбоподател- Ц.Л.Ц., ответна страна – „К.Б.М.” ЕАД и заинтересована страна – „С.Г.Г.” ООД.

На 22.05.2013 г. е проведено открито заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по същество.

Страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява, не изпраща представител. От „С.Г.Г.” ООД не изпращат представител. За „К.Б.М.” ЕАД се явява юрисконсулт Л.К., с пълномощно приложено по преписката.

Юрисконсулт Л.К. поддържат тезата, че жалбата е неоснователна, моли Комисията да я остави без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по надлежно сключени договори с „К.Б.М.“ ЕАД и е абонат на дружеството. А също и, че жалбоподателката е длъжник на мобилния оператор и има ликвидни и изискуеми задължения, които не са заплатени в срок. В следствие просрочените задължения мобилния оператор е прекратил договорните отношения с жалбоподателката. Предприел е действия, насочени към събиране на вземанията си, като е предоставил на „С.Г.Г.“ ООД данни за жалбоподателката - три имена, единен граждански номер, адрес и телефон за контакти. Информацията за г-жа Ц.Л.Ц. безспорно има характера на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, а предоставянето ѝ е действие по обработване на личните данни.

Безспорно по случая е наличието на Договор от 30.07.2009 г. между „К.Б.М.“ ЕАД, в качеството на Възложител и „С.Г.Г.“ ООД, в качеството на

Изпълнител и Анекс към него от 19.07.2010 г., действащи и към настоящият момент. Договорът е с предмет събиране на неизплатени суми от абонати на Възложителя.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В точка 2 на чл. 2, ал. 1 от закона е посочено, че личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин несъвместим с тези цели.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Условията са изчерпателно изброени, същите са алтернативно посочени. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Наличието на договорни отношения между „К.Б.М.“ ЕАД, същият администратора на лични данни и жалбоподателката - г-жа Ц.Л.Ц., чиито лични данни се обработват за целите на договор е условие за допустимост при обработването на личните ѝ данни по аргумент от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД.

Неразделна част от всеки индивидуален договор са Общите условия на „К.Б.М.“ ЕАД за взаимоотношения с потребители на мобилни телефонни услуги. Съгласно чл. 4 от тях, потребителят (в случая – г-жа Ц.Л.Ц.) се счита уведомен за Общите условия от датата на публикуването им и се счита обвързан с тях от датата на подписване на индивидуален договор за ползване на услугата (съответно 04.08.2009 г. и 21.12.2010 г. и 29.06.2011 г.).

С подписването на индивидуалните договори и допълнително споразумение г-жа Ц.Л.Ц. е декларирала, че е запозната и съгласна с условията за обработка и предоставяне на личните ѝ данни, както и, че е запозната и приема Общите условия на дружеството

В т. 43 от Общите условия е регламентирано, че потребителя/абонатът се съгласява Г. да предоставя личните му данни на други физически или юридически лица за целите на събирането на неизплатени парични вземания.

В конкретния случай е налице разписаното в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД условие за допустимост при обработването на лични данни на жалбоподателката, а именно изричното съгласие на г-жа Ц.Л.Ц., за която се отнасят данните, че те могат да бъдат предоставени на други физически или юридически лица за целите на събирането на неизплатени парични задължения. Следователно и с оглед обстоятелството, че жалбоподателката е длъжник на мобилния оператор обработването, чрез предоставянето на личните ѝ данни на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективизирано в Общите условия на оператора,

същите неразделна част от индивидуалния договор на г-жа Ц.Л.Ц.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на жалбоподателката, в качеството ѝ на абонат и потребител на мобилна услуга са обработени от администратор на лични данни „К.Б.М.“ ЕАД при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, посочени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

На следващо място, свързаните с жалбоподателката лични данни са обработени и от обработващ лични данни - „С.Г.Г.“ ООД. Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет - организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор.

Следва да се има предвид, че нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните.

Законодателят изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни. В конкретния случай и в изпълнение на цитираното задължение, е налице договор между администратора – „К.Б.М.“ ЕАД и обработващия личните данни - „С.Г.Г.“ ООД.

Относно използваните методи за събиране на задължения и оплакванията на жалбоподателката в тази насока, следва да се отбележи че тези въпроси са извън компетентността на Комисията за защита на личните данни и по тях Комисията не може да вземе отношение.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалба с регистрационен номер Ж-28/31.01.2013 г., подадена от Ц.Л.Ц. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с нея лични данни от страна на администратора на лични данни – „К.Б.М.“ ЕАД, чрез предоставянето им на „С.Г.Г.“ ООД, е законосъобразно, извършено при наличие на условията за допустимост при обработване на личните данни визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при съблюдаване на принципите залегнали в чл. 2, ал. 2 от закона.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Обявява жалба с регистрационен номер Ж-28/31.01.2013 г., подадена от Ц.Л.Ц. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД за неоснователна и я оставя без уважение.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София-град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж - 31/2013 г.
София, 18.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева в открито заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж - 31/01.02.2013 г., подадена от В.Г.Д. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

В.Г.Д. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че преди около година е прекратил договорните си правоотношения с „К.Б.М.“ ЕАД, като е направил трансфер на мобилния си номер към „Българска телекомуникационна компания“ АД.

В.Г.Д. заявява, че след извършването на пренасянето на мобилния му номер е последвал „тормоз“ от страна на дружеството „Е.И.Е.К.“ ООД, с твърдения за дължима сума към „К.Б.М.“ ЕАД.

В.Г.Д. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат предприети необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от Предсъдебна покана с дата 15.01.2013 г.

Жалбата, подадена от В.Г.Д. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.“ ЕАД. „К.Б.М.“ ЕАД е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като е подало заявление за регистрацията му като администратор на лични данни.

В конкретния случай „Е.И.Е.К.“ ООД е обработвало личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни „К.Б.М.“ ЕАД, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. След извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „Е.И.Е.К.“ ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н В.Г.Д., изразяваща се в неправомерното им предоставяне на „Е.И.Е.К.“ ООД от страна на „К.Б.М.“ ЕАД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 06.03.2013 г. Комисията е взела решение, с което е обявила жалба с рег. № Ж - 31/01.02.2013 г., подадена от В.Г.Д. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД за процесуално допустима, насрочила я е за разглеждане по същество в открито заседание и е

конституирала страните в административното производство.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД.

„К.Б.М.“ ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С-109/20.02.2013 г. В същото се сочи, между „К.Б.М.“ ЕАД и В.Г.Д. е съществувало правоотношение, по силата на което Дружеството се е задължило и е предоставяло мобилни услуги за СИМ карта с мобилен номер *****. Мобилният оператор уточнява, че последния документ разписан между двете страни във връзка с това правоотношение е Допълнително споразумение по програма „Заедно“ от дата 24.02.2011 г.

„К.Б.М.“ ЕАД потвърждава, че г-н В.Г.Д. е пренесъл мобилния си номер към мрежата на „БТК“ АД, като за целта е подал Заявление с дата 10.02.2012 г. Мобилният оператор допълва, че след извършеното пренасяне г-н В.Г.Д. не е заплатил задълженията си към Дружеството, за отчетен период от 01.01.2012 г. до 31.01.2012 г., за които е била издадена Фактура № 7171987465/01.02.2012 г.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че с оглед липсата на изпълнение на изискуеми и ликвидни задължения от страна на г-н В.Г.Д., „К.Б.М.“ ЕАД е предприело действия, насочени към събиране на просрочените задължения. В тази връзка по силата на сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД договор от 29.02.2012 г., мобилният оператор е възложил събирането на вземанията от В.Г.Д. на „Е.И.Е.К.“ ООД.

Мобилният оператор иска от Комисията да обърне внимание, че съгласно т. 43 от Общите условия на „К.Б.М.“ ЕАД за предоставяне на мобилни телефонни услуги, Потребителят се съгласява Г. да предоставя лични данни на потребителя, съдържащи се в личните му документи, на други физически или юридически лица за целите на събиране на вземания.

Като доказателства по жалбата, към становището са приложени заверени копия от: Фактура № 7171987465/01.02.2012 г., на стойност 62.00 лв.; Заявление за преносимост на националнозначим номер при смяна на доставчика на мобилни услуги № VIVA00001077491 от 10.02.2012 г.; Допълнително споразумение по програма „Заедно“ към Договор за мобилни услуги, с мобилен номер ***** от 24.02.2011 г. и Договор от 29.02.2012 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД.

„Е.И.Е.К.“ ООД представя своето становище на 25.02.2013 г. В същото дружеството уведомява Комисията, че между „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД е сключен договор от 29.02.2012 г., по силата на който мобилният оператор възлага на дружеството за събиране на вземания да организира събирането на неизплатени суми от абонати.

„Е.И.Е.К.“ ООД уточнява, че личните данни на жалбоподателя, а именно – три имена и адрес са използвани в изпратената до същия предсъдебна покана.

Дружеството счита подадената от В.Г.Д. жалба, за недопустима, неоснователна и необоснована.

Към становището са приложени като доказателства по жалбата, заверени копия от: Договор от 29.02.2012 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД; Приложение № № № 1, 2 и 3 (данни за потребителя) и Предсъдебна покана с дата 15.01.2013 г.

С оглед възникнало разминаване в стойността на фактурата, удостоверяваща задължението на г-н В.Г.Д. към „К.Б.М.“ ЕАД и предсъдебната покана на „Е.И.Е.К.“ ООД, с писмо рег. № П – 2800 от 22.04.2013 г. на Председателя на КЗЛД, е изискано от мобилния оператор да представи всички фактури, по които жалбоподателя е длъжник.

В изпълнение на указанията на Комисията, с писмо рег. № С – 278/26.04.2013 г. „К.Б.М.“ ЕАД представя Фактура № 7173319864 от 01.03.2012 г., с отчетен период 01.02.2012 г. – 29.02.2012 г. и стойност 58.66 лв. (същата отбелязана в кредитното известие на „Е.И.Е.К.“ ООД); Договор за мобилни услуги от 23.05.2008 г.; Допълнително споразумение от дата 24.04.2009 г.; Допълнително споразумение

от дата 16.03.2010 г. и Допълнително споразумение от дата 24.02.2011 г. Дружеството пояснява, че корекцията е наложена поради прекратяване на договора за мобилни услуги преди изтичане на отчетния период от 01.02.2012 г. до 29.02.2012 г. и се изразява в приспадане на пропорционална част от начисления в предходния отчетен период месечен абонамент.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че между В.Г.Д. и „К.Б.М.“ ЕАД е съществувало правоотношение, по силата на което дружеството се е задължило и е предоставяло мобилни услуги за СИМ карта с мобилен номер *****. Последният документ, който е подписан между дружеството и г-н В.Г.Д. във връзка с това правоотношение е Допълнително споразумение по програма „Заедно“ от дата 24.02.2011 г.

На 10.02.2012 г. г-н В.Г.Д. е подал до „К.Б.М.“ ЕАД – Заявление за преносимост на доставчика на мобилни услуги с вх. № VIVA00001077491. В същото изрично е разписано, че с подписването му потребителя декларира съгласие договорните правоотношения с „К.Б.М.“ ЕАД да бъдат прекратени, както и изпълнение на всички задължения, произтичащи от договора. Въпреки декларираното, видно от представената Фактура № 7173319864 от 01.03.2012 г., с отчетен период 01.02.2012 г. – 29.02.2012 г., В.Г.Д. не е заплатил задължение към „К.Б.М.“ ЕАД в размер на 58.66 лв.

В.Г.Д. не оспорва истинността на Договора подписан с „К.Б.М.“ ЕАД, а така също и Заявление за преносимост на доставчика на мобилни услуги.

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Следва да се отбележи, че между „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД е налице валидно сключен Договор от 29.02.2012 г. По силата именно на този договор, във връзка с неизплатеното задължение на г-н В.Г.Д., „К.Б.М.“ ЕАД е възложил на „Е.И.Е.К.“ ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на задължението, като за целта е предоставил личните му данни на дружеството.

В тази връзка следва извода, че предоставянето на свързаните с г-н В.Г.Д. лични данни на „Е.И.Е.К.“ ООД от страна на „К.Б.М.“ ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От представената по административната преписка фактура следва, че е налице и условието за допустимост на обработването на свързаните с г-н В.Г.Д. лични данни, визирано в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране законните интереси на администратора.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж - 31/01.02.2013 г., подадена от В.Г.Д. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „Е.И.Е.К.“ ООД, за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-45/2013 г.
София, 18.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева в открито заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-45/11.02.2013 г., подадена от С.Н.С. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, „БТК“ АД и „С.Г.Г.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

С.Н.С. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.“ ЕАД, „БТК“ АД (БТК АД) и „С.Г.Г.“ ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че на 26.11.2009 г. е сключила едногодишен договор за мобилни услуги с „К.Б.М.“ ЕАД. С писмено предизвестие от месец октомври 2010 г., същият бил прекратен от г-жа С.Н.С.

С.Н.С. заявява, че на 27.11.2010 г. е получила съобщение (не е пояснено дали е кратко текстово съобщение, на хартиен носител или друго), което я е уведомило, че договора ѝ с „К.Б.М.“ ЕАД е продължен. Във връзка с което посетила офис на мобилния оператор, за да получи информация какви са причините за удължаването на договора. От своя страна служителите на „К.Б.М.“ ЕАД заявили, че не са изпълнение всички изисквания в предизвестieto за прекратяване, а именно липсва надлежно подадено Заявление за отказ от услугата.

Жалбоподателката изразява недоволство от клаузите разписани в договора ѝ сключен с „К.Б.М.“ ЕАД и впоследствие начисляваните месечни сметки и неустойки.

С.Н.С. допълва, че от 2012 г. и началото на 2013 г. е подложена на „терор“ от „С.Г.Г.“ ООД. Същият изразяващ се в изпращането на писма и телефонни обаждания от дружеството за събиране на вземания. Във връзка с така претендираните вземания от „С.Г.Г.“ ООД, г-жа С. изпратила копия от договора, предизвестieto за прекратяване и последната платена месечна сметка на електронния адрес на дружеството, но телефонните обаждания продължили.

С.Н.С. твърди, че без нейно знание и съгласие, личните ѝ данни са били предоставени на „С.Г.Г.“ ООД от страна на „К.Б.М.“ ЕАД.

На следващо място жалбоподателката счита, че „БТК“ АД е предоставила телефонният ѝ номер (не е уточнено дали е стационарен или мобилен) на „С.Г.Г.“ ООД.

Към жалбата са приложени като доказателство копия от: Договор за мобилни услуги № 60381632 от 26.11.2009 г.; Едномесечно предизвестие от 12.10.2010 г. и три броя касови бона.

Жалбата, подадена от С.Н.С. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай са „К.Б.М.“ ЕАД и „БТК“ АД. И двете дружества са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, като са подали заявления за регистрацията им като администратори на лични данни. В конкретния случай „С.Г.Г.“ ООД е обработвало личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни „К.Б.М.“ ЕАД, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. След извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „С.Г.Г.“ ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа С.Н.С., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от страна на „К.Б.М.“ ЕАД и „БТК“ АД на „С.Г.Г.“ ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 13.03.2013 г. Комисията е взела решение, с което е обявила жалба с рег. № Ж-45/11.02.2013 г., подадена от С.Н.С. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, „БТК“ АД и „С.Г.Г.“ ООД за процесуално допустима, насрочила я е за разглеждане по същество в открито заседание и е конституирала страните в административното производство.

Страните в административното производство са редовно уведомени за постановеното решение на Комисията, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочена дата за разглеждането ѝ по същество.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.“ ЕАД, „С.Г.Г.“ ООД и „БТК“ АД.

„К.Б.М.“ ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С-140/04.03.2013 г. В същото се сочи, че на основание Договор за мобилни услуги от 26.11.2009 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и С.Н.С. е съществувало правоотношение, по силата на което Дружеството се е задължило и е предоставяло мобилни услуги за СИМ карта с мобилен номер *****.

По така изложените от жалбоподателката твърдения, за изрядно изпълнение на условията за прекратяване на договора, мобилният оператор заявява, че г-жа С.Н.С. не е подала предвиденото в предизвестиято Заявление за отказ от услуга, поради което не е настъпило прекратяване на договора. „К.Б.М.“ ЕАД допълва, че след изтичане на първоначалния срок на договора на г-жа С.Н.С., същата е продължила да използва предоставената ѝ СИМ карта.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че тъй като С.Н.С. не е заплатила фактури от 05.12.2010 г. и 05.01.2011 г., договорът за мобилни услуги е прекратен от „К.Б.М.“ ЕАД и във фактура от 05.03.2011 г. са начислени дължимите неустойки за предсрочното прекратяване. В тази връзка, на основание сключен договор между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, мобилният оператор е възложил организиране събирането на вземанията на „С.Г.Г.“ ООД.

Мобилният оператор отбелязва, че в т. 43 от Общите условия на „К.Б.М.“ ЕАД за предоставяне на мобилни телефонни услуги (Общите условия) е регламентирано изричното съгласие на Потребителя, с което той декларира, че личните му данни могат да бъдат предоставяни на трети лица за целите на събиране на вземания.

„К.Б.М.“ ЕАД счита подадената от С.Н.С. жалба, за неоснователна.

Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Договор за мобилни услуги № 60381632 от 26.11.2009 г.; Фактура (Дубликат) № 7155253708 от 05.01.2011 г.; Фактура (Дубликат) № 7157875191 от 05.03.2011 г.; Пълномощно за представителна власт, в полза на Й.И.; Договор от 30.07.2009 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД и Анекс № 2 към същия от 19.07.2010 г.

„С.Г.Г.“ ООД представя своето становище на 10.09.2012 г., с писмо рег. № С-135. В същото се сочи, че между „С.Г.Г.“ ООД и „К.Б.М.“ ЕАД е сключен договор от 30.07.2009 г., по силата на който мобилният оператор възлага на дружеството за събиране на вземания да организира събирането на неизплатени суми от абонати, с различни законосъобразни средства.

Дружеството за събиране на вземания също така визира т. 43 от Общите условия на „К.Б.М.“ ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги, съгласно която Потребителят се съгласява мобилният оператор да предоставя личните му данни, съдържащи се в личните му документи, на трети лица за целите на събиране на неизплатени суми.

„С.Г.Г.“ ООД уточнява, че съгласно т. 4 от Общите условия, Потребителят се счита за уведомен за същите от датата на публикуването им и се счита за обвързан с тях от датата на подписване на индивидуален договор за ползване на услугите, съответно от датата на физическото започване на ползване на услугите.

„С.Г.Г.“ ООД счита подадената от г-жа С.Н.С. жалба, за неоснователна.

Към становището, като доказателства по жалбата са приложени копия от: Договор от 30.07.2009 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД и Анекс № 1 към същия от 30.03.2010 г. и Пълномощно за представителна власт, в полза на Е.М.

„БТК“ АД депозира становището си с писмо рег. № С-137/04.03.2013 г.

Телекомуникационната компания заявява, че С.Н.С. е титуляр на различни услуги, предлагани от „БТК“ АД.

Относно твърдението на г-жа С.Н.С., че БТК АД е предоставила телефонният ѝ номер на „С.Г.Г.“ ООД по повод събиране на неин дълг към „К.Б.М.“ ЕАД, телекомуникационната компания счита, че това твърдение е неоснователно, недоказано и неподкрепено с никакви обяснения.

„БТК“ АД заявява, че никога не е предоставяла личните данни на г-жа С.Н.С. на трети лица, в това число агенции за събиране на вземания, тъй като същата никога не е придобивала качеството „длъжник“ на БТК АД.

Телекомуникационната компания счита подадената от г-жа С.Н.С. за неоснователна и недоказана, в частта ѝ касаеща БТК АД.

Към становището е приложено като доказателство заверено ксерокопие от Пълномощно за представителна власт, в полза на юрисконсулт Б.И.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателката е била страна по следния договор, сключен с „К.Б.М.“ ЕАД - Договор за мобилни услуги № 60381632 от 26.11.2009 г., за СИМ карта с мобилен номер *****, по който договор са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 05.12.2010 г. и 05.01.2011 г., като във фактура от 05.03.2011 г. са начислени дължимите неустойки за предсрочно прекратяване. От изложеното следва, че е на лице едно от условията за допустимост на обработване на лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни и тя е когато обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Видно от жалбата, г-жа С.Н.С. не оспорва истинността на положения подпис върху по-горе цитираният договор. Подписвайки Договор за мобилни услуги № 60381632 от 26.11.2009 г. и Общите условия, които съставляват неразделна част от него, С.Н.С. е дала своето изрично съгласие, свързаните с нея лични данни да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по същия.

Във връзка с което, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-жа С.Н.С., а именно визираната в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

В подписания договор между „К.Б.М.“ ЕАД и С.Н.С. е разписан текст, който информира потребителя, че с подписване на договора, същия се счита за запознат с „Общите условия за взаимоотношенията с потребителите на Г.“. От своя страна в т. 43 от Общите условия на „К.Б.М.“ ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, потребителят се съгласява Г. да предоставя личните му данни, съдържащи се в личните документи, на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземания, както и за изготвяне на кредитна оценка.

Относно частта на жалбата, в която г-жа С.Н.С. твърди, че е предприела всички необходими действия за прекратяване на договора сключен с „К.Б.М.“ ЕАД, но въпреки това той е бил продължен, Комисия за защита на личните данни не следва да взема отношение, тъй като се касае за потребителски права, както и за решаването на гражданско-правни отношения. Въпреки това е необходимо да се отбележи, че в подаденото от г-жа С.Н.С. – Едномесечно предизвестие за прекратяване на договора от 12.10.2010 г., е записано ясно, че потребителя е информиран за необходимостта да подаде и допълнително Заявление за отказ от услуга по образец в срок до изтичане на договора. В противен случай, след изтичане на срока, предизвестията ще се счита за оттеглено и условията по договора за мобилни услуги ще се подновяват автоматично за същия период и условия многократно. Видно от събраните по административната преписка доказателства, Заявление за отказ от услуга не е подадено от г-жа С.Н.С. (това твърдение не се отрича и от жалбоподателката), поради което не е настъпил и прекратителния ефект на договора.

На следващо място, като законово основание за предоставянето на свързаните с жалбоподателката лични данни на „С.Г.Г.“ ООД от страна на „К.Б.М.“ ЕАД, следва да се посочи сключеният между двете дружества Договор от 30.07.2009 г. и наличието на неизплатени суми към мобилния оператор от г-жа С.Н.С. По силата именно на цитирания договор, „К.Б.М.“ ЕАД възлага на „С.Г.Г.“ ООД да организира с всички законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа С.Н.С. лични данни на „С.Г.Г.“ ООД от страна на „К.Б.М.“ ЕАД, не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От представените по административната преписка фактури следва, че е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-жа С.Н.С. лични данни, а именно визираното в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Относно твърдението на С.Н.С., че „БТК“ АД е предоставила телефонния ѝ номер на „С.Г.Г.“ ООД, в административното производство не са открити данни за наличието на такова предоставяне.

Съгласно принципа на доказване, доказват се положителните юридически факти и доказателствената тежест е на страната, която ще се ползва от тях. В случая жалбоподателката твърди, че дружеството БТК АД е предоставило свързани с нея лични данни на трети лица, но не подкрепя това свое твърдение с доказателства.

С.Н.С. не се е възползвала от възможността да предостави доказателства подкрепящи изразените в жалбата твърдения, че БТК АД е предоставила телефонният ѝ номер на „С.Г.Г.“ ООД, поради което същата се явява и недоказана в тази ѝ част.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж - 45/11.02.2013 г., подадена от С.Н.С. срещу „К.Б.М.“ ЕАД, „БТК“ АД и „С.Г.Г.“ ООД за неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-57/2013 г.

София, 18.06.2013г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитрова, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 29.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № Ж-57/ 15.02.2013г., подадена от П.К. срещу Служба по вписванията, Ръководителя на агенцията по вписванията, Община Красно село, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Министерство на правосъдието и частен съдебен изпълнител М.К. с №788.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни е постъпила жалба от П.К., в която се излага следната фактическа обстановка:

П.К. е освободена от българско гражданство с Указ №10/06.02.2004г. на Вицепрезидента на Република България.

Госпожа П.К. притежава съсобствен с брат си недвижим имот, апартамент, находящ се в гр.София. През 2008г. жалбоподателката се е срещнала със своя брат по повод съсобствения им имот, но не са постигнали разбирателство по отношение разпределянето на собствеността.

През 2008г., след като госпожа П.К. е била освободена от българско гражданство е направила постъпки да промени информацията по отношение на себе си в регистъра на „централният нотариат“, да промени личните си данни в документа за собственост на притежавания от нея имот и да се впишат новите ѝ лични данни. Тези действия са предприети с оглед установяването на идентичност на лицето и актуалност на информацията по отношение на него, съдържаща се в българските държавни институции.

През 2009г., синът на жалбоподателката я е уведомил, че била търсена от Софийски районен съд и срещу нея имало заведено гражданско дело за делба. При извършена справка в СРС се установило, че има две заведени идентични дела за делба на съсобствения имот, като ищец е братът на жалбоподателката. По второто дело жалбоподателката е осъдена. В жалбата се сочи, че образувателите

дела са се водили срещу лицето П.С.Д. с изписване на единен граждански номер и е призовавана на адреса, на който тя е живяла до 1998г., когато е напуснала България, а от 2004г., жалбоподателката носи имената - П.К. и живее на адрес, извън България.

След постановяване на съдебните актове, съсобственият имот на госпожа П.К. е бил изнесен на публична продажба, за което развитие на нещата тя не е съгласна. В тази връзка се излагат твърдения за извършени нарушения по процедурата за продажба на имота на публична продажба.

Госпожа П.К. сочи, че е завела съдебни дела, с които цели, съдебните решения да бъдат обявени за нищожни, поради факта че са постановени срещу едно несъществуващо в правния мир лице, с което са нарушени правата ѝ.

В жалбата е посочено, че тя е насочена срещу следните администратора на лични данни: Служба по вписванията, Ръководителя на агенцията по вписванията, Община Красно село, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Министерство на правосъдието и частен съдебен изпълнител М.К. с №788.

Към жалбата се прилагат доказателства.

На 18.02.2013г. П.К. прави уточнение на жалбата си с писма вх.№№П-1100/18.02.2013. и М-59/18.02.2013г. На 01.03.2013г. жалбоподателката отново прави допълнение на жалбата си, като прилага доказателства.

П.К. счита, че правата ѝ по Закона за защита на личните данни са нарушени от почти всички държавни институции в Република България. Нарушението се изразява в това, че след като през 2004г. е освободена от българско гражданство е следвало личните данни, които е имало да бъдат заличени и да бъдат вписани новите и данни, като немски гражданин. Госпожа П.К., твърди че неактуализиране на личните ѝ данни, съдържащи се в българските държавни институции са довели до неблагоприятни за нея последици, а именно продажбата на съсобствения ѝ имот на публична продажба.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от посочените в жалбата държавни институции.

Агенция по вписванията, в качеството ѝ на администратор на лични данни и посочена като ответна страна в настоящето производство, изразява следното становище по жалбата:

За агенция по вписванията съществува нормативно установено задължение – Закон за кадастъра и имотния регистър, Правилника за вписванията, Наредба №2 от 21.04.2005г. за воденето и съхраняването на имотния регистър, да съхранява информация за недвижимите имоти на територията на Република България, за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотеки, възбрани и други права. В Закона за собствеността е предвидено вписването на всички актове, с които се прехвърля правото на собственост или се учредява, прехвърля, изменя или прекратява това право.

В становището се сочи, че В.С.К. е подал молба за вписване на заведените от него иски молби с правно основание чл.108 ЗС и се описва подробно процедурата, по която се извършва вписването.

Агенция по вписванията категорично заявява, че твърденията на госпожа П.К. за извършена през 2009г. промяна в регистъра за собствеността, изразяваща се в промяна на имената – П.С.Д., на П.С.К. са неоснователни, но и практически неосъществими, тъй като служителите в Агенция по вписванията изпълняват единствено и само разпореждания на съдията по вписванията, обективирани върху подлежащия на вписване акт.

Агенция по вписванията приема, че жалбата е неоснователна и моли КЗЛД да я остави без уважение.

Към писменото становище се прилагат доказателства, относими по случая.

Частен съдебен изпълнител – М.К. прилага към административната преписка цялото изпълнително дело по публичната продан на имота на госпожа П.К. Приема, че жалбата е неоснователна и недоказана. Излагат се доводи за целите, за които са обработени личните данни на жалбоподателката, подробна хронология на извършените от него действия по изпълнителното дело. ЧСИ М.К. изразява недоумението си, в какво точно се състои нарушението на ЗЗЛД, или какъвто и да е друг закон или подзаконов нормативен акт.

Министерство на регионалното развитие и благоустройството сочи в становището си, че съгласно чл.24, ал.1 от Закона за гражданската регистрация, общинските администрации издават удостоверения относно личните данни на гражданите, съдържащи се в регистъра на населението. Съгласно чл.11, ал.1 от Закона за гражданската регистрация, единният граждански номер е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно. Единният граждански номер е въведен за нуждите на ЕСГРАОН през 1977 с Постановление №15 на МС от 1977г. и по-конкретно във връзка с необходимостта от електронна обработка на данните от гражданската регистрация.

Единният граждански номер е административен идентификатор на лицата, подлежащи на вписване в регистъра на населението, а това са всички български граждани, както и чужденците, които са получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България. ЕГН получават и лицата, получили статут на бежанец или хуманитарен статут, на които е предоставено убежище в Република България.

Процедурата по даване и промяна на ЕГН е регламентирана в глава четвърта „Създаване и поддържане на регистър на единните граждански номера”, раздел II и раздел III от Наредба №РД-02-20-9/21.05.2012г. за функциониране на Единната система на гражданска регистрация.

В Закона за гражданската регистрация и в Наредба №РД-02-20-9/21.05.2012г. за функциониране на Единната система на гражданска регистрация не е предвиден ред за заличаване на даден единен граждански номер. Това означава, че единните граждански номера се запазват и в случаите, когато основанията, на които са били дадени, са отпаднали /освобождаване или отнемане на българско гражданство, изтичане на разрешението за пребиваване/. Аналогично е положението и за останалите лични данни, освен ЕГН, които се вписват в регистъра на населението. Тези данни се поддържат в актуално състояние само на лицата, посочени в чл.3, ал.2 от ЗГС. За лицата, за които е отпаднало основанията за вписване в регистъра на населението, данните продължават да се съхраняват, но не са актуализират – чл.28 във връзка с чл.104, т.2 от ЗГР.

Към становището не се прилагат доказателства.

Столична община посочва, че по повод жалбата са извършили проверка в Национална база данни население и са установили, че за лицето П.С.К. има издаден указ на Президента на Република България за освобождаването ѝ като български гражданин. Район „Красно село”, отдел ГРАО не издавало документи, свързани с гражданското състояние на жалбоподателката. Изказват се предположения, че може госпожа П.К. да е посетила отдел „Приходи и администриране на местните данъци и такси”, който се намира в същата сграда, в която се помещава районната администрация и от там да са ѝ били издадени някакви документи.

Министерство на правосъдието сочи в писменото си становище до КЗЛД, че е подадена пред него жалба от П.К. срещу действията на ЧСИ М.К. Съобразно разписаните правила за разглеждане на жалби е извършена проверка, от която е установено, че изложените твърдения в жалбата за извършени незаконосъобразни действия на ЧСИ са неоснователни. За резултатите от проверката е уведомена госпожа П.К. на 20.02.2013г.

Към становището е приложено писмо изх.№94-П-72/20.02.2013г. на МП-Инспекторат на Министъра на правосъдието до П.К.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства се установява по безспорен начин, че жалбоподателката е била наясно още към 2008г., че срещу нея има заведено дело за делба на съсобствен имот и че делото се води срещу лицето П.С.К., а не срещу П.К. В тази връзка следва да се приеме за безспорно, че момента на узнаване на твърдяното от госпожа П.К. нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД е към **2008г.** Жалбата, с която е сезирана Комисията е от **15.02.2013г.** Жалба е подадена след срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, поради което се явява недопустима, поради просрочие.

На следващо място следва да се отбележи, че в основаната жалба, както и в допълнението, жалбоподателката оспорва действия на съда по образуваното делбено дело между госпожа П.К. и брат ѝ, както и последващите действия на частния съдия изпълнител. Твърденията са, че следствие на извършените процесуални действия, правата ѝ като съсобственик са накърнени. В закона е предвиден специален ред, по който могат да се оспорват актовете на съда, както и актовете и действията на частния съдебен изпълнител. Компетентния орган да разгледа жалбите срещу тях е съда, а не Комисия за защита на личните данни. В случай, че П.К. приема наличието на извършени нарушения на правата ѝ като страна в делбеното и изпълнителното дело, може да потърси правата си пред съответния съд.

Един от основните мотиви на жалбоподателката, с който тя обуславя твърдяното от нея нарушение е, че през 2004г. е освободена от българско гражданство и от този момент е гражданин на друга държава. Тя приема, че след като вече не е български гражданин, следва свързаните с нея лични данни да бъдат заличени, а на тяхно място да се поддържат в системите на българските институции новите данни по отношения на нея.

Гражданството на едно лице представлява политико-правна връзка на лицето с държавата, разбирана като публична власт над определено население и определена територия. Поради правната природа на гражданството установяването на политико-правната връзка зависи изцяло от условията, предвидени във вътрешното законодателство. По разпореждане на чл. 8 и чл. 10 от Закона за българското гражданство (ЗБГ) за български гражданин се смята всяко физическо лице, което е български гражданин по произход (поне единият родител е български гражданин) или български гражданин по месторождение (роден на територията на България, независимо, че родителите му не са български граждани по произход). Придобиване на българско гражданство извън посочените в чл. 8 и чл. 10 ЗБГ основания е изключение. Като всяко изключение и това не може да бъде тълкувано разширително.

Законът позволява лице – български гражданин да поиска освобождаването му от българско гражданство. В следствие, то може да поиска възстановяването на българско гражданство (чл. 26 от ЗБГ).

Съгласно Закона за гражданската регистрация (ЗГР) се прави регистър на населението, в който подлежат на вписване всички български граждани. В законът е определен обемът на данните, който подлежат на задължително вписване, както и актовете за гражданско състояние, издавани на лицата.

ЗГР, както и останалите подзаконовни нормативни актове, регламентиращи гражданската регистрация не регламентират възможността да бъде заличавана информация от регистър население за дадено лице, което към даден момент, след придобиването на българско гражданство се е отказало от него. Правно логично е, че щом законът позволява лицето да се откаже от българско гражданство, но в следствие отново да го придобие, то да не бъде извършвано заличаване на данните му от съответния регистър.

Посочените в жалбата институции на правно основание са обработвали свързаните с П.К. лични данни, които се съдържат в регистър население.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни и чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.6 от АПК, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Обявява рег.№Ж-57/15.02.2013г., подадена от П.К. срещу Служба по вписванията, Ръководителя на агенцията по вписванията, Община Красно село, Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Министерство на правосъдието и частен съдебен изпълнител М.К. с №788 за недопустима – просрочена и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж - 93/2013 г.

София, 18.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков в открито заседание, проведено на 04.06.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа допустимостта на жалба с рег. № Ж - 93/18.03.2013 г., подадена от К.А.К. срещу „Е.М.“ ООД и „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

К.А.К. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „Е.М.“ ООД и „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че „Б.М.Е.Б.“ ЕАД е предоставило личните му данни на „Е.М.“ ООД, по повод финансови претенции на г-н К.А.К. към първото дружество. К.А.К. уточнява, че вследствие на това предоставяне на личните му данни, той и неговото семейство, в продължение на три години са били подложени на заплахи от „Е.М.“ ООД.

К.А.К. уведомява Комисията, че по повод получаваните заплахи от „Е.М.“ ООД е сезирал разследващите органи.

Към жалбата не са приложени доказателства.

На 20.03.2013 г. К.А.К. е депозирал в деловодството на КЗЛД идентична жалба с тази от 18.03.2013 г., като към нея са приложени като доказателства, ксерокопия от писмо с изх. № 100558971 от 06.03.2013 г. на „Е.М.“ ООД; писмо с изх. № 7037/2011. Вж. от 20.02.2013 г. на Върховна касационна

прокуратура (ВКП) до Районна прокуратура – гр. София (СРП) и писмо с изх. № 7037/2011. Вж. от 23.06.2011 г. на ВКП до СРП.

Видно от писмо с изх. № 100558971 от 06.03.2013 г. на „Е.М.“ ООД, върху същото г-н К.А.К. саморъчно е изписал, че в продължение на три години е подложен на „заплахи и рекет“ от дружеството за събиране на вземания.

На 25.03.2013 г. в деловодството на административния орган е постъпило ново писмо от господин К.А.К., в което се твърди, че се представя доказателство за наличието на негови финансови претенции към „Е.М.“ ООД, същите обясняващи факта за наличие на злоупотреба с личните му данни.

Към писмото е приложено като доказателство ксерокопие от жалба, подадена до „Е.М.“ ООД от К.А.К., с дата 03.04.2011 г.

С оглед установяване срокът за сезиране на КЗЛД, залегнал в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, с писмо рег. № П-2020 от 27.03.2013 г. на Председателя на КЗЛД, е изискано от господин К.А.К. да уточни на коя дата е разбрал за твърдяната извършена злоупотреба с личните му данни.

С писмо вх. № П-2203 от 02.04.2013 г. К.А.К. уточнява, че през месец октомври 2012 г. на мобилния си телефонен номер е получил първата заплаха от „Е.М.“ ООД от която разбрал, че е извършена злоупотреба с личните му данни.

Към писмото, като доказателства са приложени ксерокопия от Призовка от 02 РУП - СДВР и писмо с изх. № 100558971 от 06.03.2013 г. на „Е.М.“ ООД.

Във връзка с възникнало разминаване в срока, в който се твърди, че е узнато за извършена злоупотреба с лични данни и дата на която са сезирани разследващите органи, с писмо рег. № П-2764 от 19.04.2013 г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от Районна прокуратура – гр. София (СРП), както за развитието на прокурорската преписка, така и за дата на сезиране на СРП.

В отговор, на 23.04.2013 г. СРП уведомява Комисията, че по повод подадена жалба от К.А.К. е образувана прокурорска преписка № 33832 от 2011 г. Прокуратурата уточнява, че в резултат на извършена проверка от 02 РУП – СДВР, от която не са събрани данни за извършено престъпление от общ характер, преписката е прекратена в полицейското управление.

Софийска районна прокуратура добавя, че по преписката няма образувано досъдебно производство и няма повдигнато обвинение срещу конкретно лице.

Към писмо са приложени ксерокопия на две жалби депозирани до главния прокурор на Република България, с дати от 14.06.2011 г. и 15.02.2013 г.

Видно от текста на жалба с вх. № 7037 от 20.06.2011 г. до господин Велчев (тогава действащ Главен прокурор на Република България), жалбоподателят твърди, че телефонните заплахи срещу него са започнали от дата 13.06.2011 г.

Жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.

Срокът за подаване на жалба е преклузивен и с изтичането му се погасява процесуалното право на жалба.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазване на закона, с цел гарантиране правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на ЗЗЛД се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, като наличието на поне една от посочените в нормата представлява пречка за продължаване на производството по издаване на искания индивидуалния административен акт.

В конкретния случай през 2011 г. г-н К.А.К. е депозирал две жалби до ВКП, впоследствие препратени по компетентност до СРП. Видно от жалба с вх. № 20.06.2011 г. депозирана до СРП, в същата г-н К.А.К. иска разследващите органи да повдигнат обвинение на представителите на „Е.М.“ ООД и „Б.М.Е.Б.“ ЕАД във връзка с твърдяни осъществени телефонни заплахи от страна двете дружества.

На следващо място, видно от представеното като доказателство от жалбоподателя – писмо с изх. № 100558971 от 06.03.2013 г. на „Е.М.“ ООД, в края на същото г-н К.А.К. саморъчно е записал, че във връзка с предоставянето на личните му данни на „Е.М.“ ООД от страна на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД, за него са настъпили „заплахи и рекет“ в продължение на три години.

От изложеното следва, че жалбоподателя сезира Комисията за действия, извършени преди едногодишния срок, посочен в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Броейки от дата на депозиране жалбата на г-н К.А.К. до Районна прокуратура – гр. София, а именно 20.06.2011 г. то срока за сезиране на Комисията е изтекъл през месец юни 2012 г. Просрочената жалба е процесуално недопустима за разглеждане по същество, поради което в настоящия случай Комисията за защита на личните данни я оставя без разглеждане и прекратява административното производство.

На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, водима от горното, Комисията,

РЕШИ:

Прекратява административното производство образувано по жалба с рег. № Ж - 93/18.03.2013 г., подадена от К.А.К. срещу „Е.М.“ ООД и „Б.М.Е.Б.“ ЕАД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж - 98/2013 г.
София, 18.06.2013г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав от Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева в открито заседание, проведено на 22.05.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа предложение за прекратяване на административното производство, образувано по жалба рег. № Ж - 98/22.03.2013 г., подадена от Р.В.М. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Р.В.М. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 20.03.2013 г. е бил потърсен на стационарния му телефонен номер от служител на дружеството „К.Б.“ ЕООД. Разговор не бил осъществен, тъй като г-н Р.В.М. не бил в жилището си, но служителя на „К.Б.“ ЕООД оставил телефонен номер за контакт. Р.В.М. добавя, че впоследствие се е обадил на оставения телефонен номер за контакт, от който проведен разговор му било съобщено, че дължи сума в размер на 765.00 лв. на „К.Б.М.“ ЕАД, за използването на мобилни услуги за номер *****.

Р.В.М. заявява, че никога не е сключвал договор с „К.Б.М.“ ЕАД за мобилен номер ***** , поради което посетил офис на мобилния оператор за да изясни как е станал абонат без неговото знание и съгласие. От своя страна служителите на „К.Б.М.“ ЕАД му дали формуляр на жалба, който да попълни и подаде. Тъй като във формуляра на жалбата се изисквало да се предоставят голям набор от лични данни, г-н Р.В.М. не я не попълнил, респективно и не я подал.

Р.В.М. счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, като същите са използвани за сключването на договор за мобилни услуги с „К.Б.М.“ ЕАД, без негово знание и съгласие.

Към жалбата е приложен като доказателство непопълнен формуляр за подаване на жалба до „К.Б.М.“ ЕАД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД.

„К.Б.“ ЕООД представят своето становище с писмо рег. № С – 251/17.04.2013 г. В същото дружеството заявява, че личните данни на г-н Р.В.М. са обработвани на правно основание сключен Договор от 01.09.2010 г. с „К.Б.М.“ ЕАД. По силата именно на този договор, във връзка с неизплатени задължения към мобилния оператор в размер на 756.45 лв., „К.Б.“ ЕООД е осъществил телефонни обаждания с г-н Р.В.М..

Дружеството за събиране на вземания допълва, че в проведените с г-н Р.В.М. разговори е установено, че неговото бащино име се различава от това на длъжника, който е подаден от „К.Б.М.“ ЕАД. „К.Б.“ ЕООД допълва, че без умисъл или цел, вместо на да бъдат обработени личните данни на реалния длъжник по горесцитирания договор, са обработени личните данни на г-н Р.В.М. Дружеството обяснява така допуснатата грешка с обстоятелството, че собственото име и фамилията на жалбоподателя съвпадат със собственото име и фамилията на длъжника на мобилния оператор, а именно и двамата са с имена Р.В.М.

Като доказателства по административната преписка са приложени ксерокопия от: Договор от 10.06.2002 г.; Анекс № 1 от 01.12.2003 г.; Анекс № 2 от 15.03.2004 г.; Анекс № 2 от 14.02.2005 г.; Анекс № 4 от 01.06.2006 г.; Договор от 01.09.2010 г.; Уведомление от 19.02.2013 г. и извлечение от

данни подадени от „К.Б.М.“ ЕАД.

„К.Б.М.“ ЕАД депозира своето становище на 17.04.2013 г. В същото мобилният оператор заявява, че на основание сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и Р.В.М. - Договор за мобилни услуги от 01.11.2011 г., дружеството се е задължило и е предоставяло мобилни услуги за СИМ карта с мобилен номер *****. По който договор г-н Р.В.М. не е заплатил ликвидни и изискуеми задължения.

„К.Б.М.“ ЕАД заявява, че с оглед липсата на изпълнение на задълженията, във връзка със сключен Договор от 01.09.2010 г. с „К.Б.“ ЕООД, личните данни на г-н Р.В.М. са били предадени на дружеството за събиране на вземания.

Относно бланката за подаване на жалба до „К.Б.М.“ ЕАД, мобилният оператор отбелязва, че правата по индивидуалния договор за мобилни услуги, включително и правото на жалба възникват в полза на потребителя и само той или упълномощено от него лице, може да ги упражнява, което налага индивидуализиране на лицето подало жалбата.

Като доказателства към административната преписка са приложени заверени копия от: Договор за мобилни услуги от 01.11.2011 г.; Фактура № 7168317819 от 05.11.2011 г.; Фактура № 7169574902 от 05.12.2011 г.; Фактура № 7170850108 от 05.01.2012 г.; Фактура № 7172099483 от 05.02.2012 г.; Фактура № 7173506808 от 05.03.2012 г.; Фактура № 7174924059 от 05.04.2012 г. и Договор от 01.09.2010 г., сключен между „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД.

С оглед наведените от жалбоподателя твърдения за извършено документно престъпление с личните му данни, с писма рег. № № П – 2304 и П – 2856, съответно от дати 04.04.2013 г. и 23.04.2013 г. на Председателя на КЗЛД, е изискана информация от г-н Р.В.М. дали е сезирал разследващите органи по същия повод, по който е сезирал Комисията.

На 25.04.2013 г. Р.В.М. е депозирал писмо до административния орган, в което уведомява Комисията, че след извършена проверка по случая от негова страна, е установил, че е допусната грешка от „К.Б.“ ЕООД и вместо да бъдат обработени личните данни на реалния длъжник, са били обработени неговите лични данни. Този извод последвал от проведен с дружеството за събиране на вземания разговор, в който се изяснило, че е налице съвпадение на собственото и фамилното име с длъжника на „К.Б.М.“ ЕАД и тези на г-н Р.В.М.

Р.В.М. заявява, че към настоящия момент не е притесняван повече от „К.Б.“ ЕООД и не е подавал жалба до разследващите органи.

Във връзка с липсващата, в писмото на г-н Р.В.М., категоричност от отказ от подадената в КЗЛД жалба, с жалбоподателя е осъществен телефонен разговор. В същия Р.В.М. категорично е заявил, че за него случаят е приключен и се отказва от подадената в КЗЛД жалба.

За проведения разговор е съставен Протокол с рег. № ПР – 71/07.05.2013 г.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.“ ЕАД. След извършена служебна проверка в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“, поддържан от КЗЛД, е установено, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е подало заявление за регистрацията му като администратор на лични данни, пред административния орган. Дружеството „К.Б.“ ЕООД, в конкретния случай е “обработващ лични данни” по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД. “Обработващ лични данни” е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва личните данни от името на администратора на лични данни. „К.Б.“ ЕООД също е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни, на собствено основание.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Молбата на Р.В.М. за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми реквизити, а така също и с нея е изразена безусловна воля за десезиране на Комисията.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 38 от ЗЗЛД, Комисията,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж - 98/22.03.2013 г., подадена от Р.В.М. срещу „К.Б.М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-358/2012 г.

София, 18.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 24.04.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-358/12.12.2012 г., подадена от И.Н.Г., Т.С.И., В.И.Г. и Й.Г.С. срещу адв. Д.С.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

И.Н.Г., Т.С.И., В.И.Г. и Й.Г.С. сезират Комисията за защита на личните данни с жалба, в която твърдят, че адв. Д.С.Д., в качеството си на пълномощник на ищците по гр. дело 737/2012 г. по описа на Районен съд Костинброд, неправомерно е обработил личните им данни, в случая единни граждански номера, като е вписал същите в искова молба по цитираното гражданско дело. Жалбоподателите твърдят, че „разпространението” на единните им граждански номера е без тяхно разрешение или съгласие и е „закононарушение от практикуващ адвокат”. Молят Комисията да се намеси.

Към жалбата, като доказателство е приложено копие на допълнителна искова молба, подадена

от адв. Д.С.Д. до съда, същата с дата 05.11.2012 г. и с искане за изменение в първоначалната исковата молба по гр. дело 737/2012г. по описа на Районен съд -Костинброд и конституиране на двадесет и трима ответници, четирима от които жалбоподателите, индивидуализирани с три имена, адреси за призоваване и единни граждански номера.

Жалбата е процесуално допустима. Съобразена е с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ и съдържа всички нормативно определени реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, а именно: данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице, при наличие на правен интерес и срещу надлежна страна - администратор на лични данни. С нея е сезиран компетентен да се произнесе орган, а именно КЗЛД, която съгласно правомощията ѝ, визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу адв. Д.С.Д., който безспорно притежава качеството на администратор на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Той е изпълнил задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и е подал е заявление с вх. номер 1339976/28.12.2012 г. за регистрация като администратор на лични данни, със заявен регистър „Клиенти и заинтересовани лица”.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище и представяне на относимите по случая доказателства от адв. Д.С.Д.

Адв. Д.С.Д. депозира пред Комисията становище (С-1/02.01.2013 г.), в което заявява, че претенциите към него са напълно неоснователни. Твърди, че данни за жалбоподателите е получил въз основа на съдебни удостоверения, издадени му от Районен съд Костинброд, по предвидения в Гражданско-процесуалния кодекс /ГПК/ ред. Сочи, че конкретни данни за Т.С.И., В.И.Г. и Й.Г.С. е получил от Общинска служба по земеделието гр. Костинброд.

Към становището са приложени: Искова молба с вх. номер 1126/24.07.2012 г. и молба от дата 30.07.2012 г. и двете подадени до Районен съд Костинброд от адв. Д.С.Д., като пълномощник на ищите по дело 737/2012 г.

С писмо (П-292/17.01.2013 г.) и в подкрепа на твърденията си, адв. Д.С.Д. депозира в КЗЛД три броя съдебни удостоверения, издадени му от Районен съд Костинброд, като сочи, че въз основа на тях е установил и посочил в молбата –уточнение до съда единни граждански номера и адреси за призоваване на жалбоподателите.

С писма на Председателя на КЗЛД изпратени до Столична община, район „Красна поляна” (П-501/24.01.2013 г.), Общинска служба по земеделие гр. Костинброд (П-499/24.01.2013 г.) и Столична община, Район „Връбница” (П-500/24.01.2013 г.) е изискано изразяване на становище по изнесените от адв. Д.С.Д. твърдения и представяне на относими по случая доказателства.

На 23.02.2013 г. е проведено редовно закрито заседание на Комисията, на което жалбата с рег. № Ж-358/12.12.2012 г. е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство: жалбоподатели - И.Н.Г., Т.С.И., В.И.Г. и Й.Г.С., ответна страна - адв. Д.С.Д., заинтересовани страни Столична община и Министерство на земеделието и храните. Насрочено е открито заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество за дата 24.04.2013 г., за което страните са редовно уведомени.

В Комисията за защита на личните данни е депозирано становище рег. номер С-210/28.03.2013 г., подадено от старши юрисконсулт Д.М., процесуален представител на Министерство на земеделието и храните. Юрк. Д.М. желае Министърът на земеделието и храните да бъде заличен като страна в настоящето производство и на негово място – като заинтересована страна да бъде конституиран

Директорът на Областна дирекция „Земеделие“- София област. Излага съображенията си в тази насока. Към становището са приложени: разпечатка от една страница от Електронният регистър на Администраторите на лични данни, относно справка за областните дирекции ”Земеделие” регистрирани като администратори на лични данни в КЗЛД и водения от нея Регистър на администраторите на лични данни; разпечатка от сайта на Министерство на земеделието и храните с органограма; копие на пълномощно № 2001-28/14.03.2013 г.

С писмо на Председателя на Комисията (П-2443/09.04.2013 г.) от Директора на Областна дирекция „Земеделие” – София област е изискано становище по случая. Директорът е уведомен за образуването по жалбата производство, както и за направеното от страна на процесуалния представител на Министерство на земеделието и храните искане.

В отговор обективиран в писмо П-2784/19.04.2013 г. от Областна дирекция „Земеделие” – София област не възразяват да бъдат конституирани като страна и изразяват становище по случая. Сочат, че са администратори на лични данни и са регистрирани като такива. Позовавайки се на Устройствения правилник на областните дирекции „Земеделие” отбелязват, че Общинска служба „Земеделие” - Костинброд, като териториално звено като част от състава на Главна дирекция „Аграрно развитие” към Областна дирекция ”Земеделие” – София област се ръководи и контролира от Директорът на Областна дирекция „Земеделие” – София област.

На 24.04.2013 г. е проведено редовно открито заседание на КЗЛД, на което жалба с рег. номер Ж-358/12.12.2012 г. е разгледана по същество.

Страните са редовно уведомени за заседанието. Жалбоподателите не се явяват, не изпраща представител. Ответникът –адв. Д.С.Д. се явява лично. За Столична община се явява старши юрисконсулт В.П. -представя пълномощно. За Министерство на земеделието и храните-старши юрисконсулт Д.М. с пълномощно приложено по преписката.

Ответникът – адв. Д.С.Д. представя в откритото заседание заверена от него приходна квитанция номер 0210006385/07.08.2012 г. и касова бележка с код 5971/07.08.2012 г., издадени от Софийска община район „Витоша”, а също и молба във връзка с представените в заседанието доказателства. Уточнява, че представените копия на приходна квитанция и касов бон са за платена от него такса за издаване на Удостоверения за постоянен и настоящ адрес за жалбоподателката Й.Г.И. В молбата си твърди, че данни за жалбоподателите е получил след съответните удостоверения от съда, включително за достъп до цялата преписка в Общинска служба по земеделие- Костинброд, откъдето въз основа на саморъчни декларации е установил адресите на жалбоподателите.

Ответникът адв. Д.С.Д. поддържа тезата, че жалбата е неоснователна, моли Комисията да я остави без уважение. Твърди, че не е злоупотребил с личните данни на жалбоподателите и е използвал същите за защита на интересите на доверителите му и конституиране на жалбоподателите като ответници по гр. дело 737/2012 г., по описа на Районен съд Костинброд.

Юрисконсулт В.П. намира жалбата за основателна, а действията на Столична община за законосъобразни и предприети в изпълнение на представените съдебни удостоверения.

Юрисконсулт Д.М. изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и иска заличаване в настоящето производство на представляваната от нея заинтересована страна.

По отношение на направеното от процесуалния представител на Министерство на земеделието и храните искане, Министъра на земеделието и храните да бъде заличен като заинтересована страна и на негово място да бъде конституиран Директорът на Областна служба „Земеделие” – София област Комисията намира същото за неоснователно и го оставено без уважение поради следните съображения:

На първо място конституирането на Министерство на земеделието и храните/МЗХ/ като заинтересована страна е с оглед разпоредбата на чл. 24, ал. 2 и 3 от ЗЗЛД и обстоятелството, че съгласно становище на КЗЛД по искане с номер 13/08.01.2008 г. администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, е Министерство на земеделието и продоволствието /МЗП/, към настоящия момент с наименование Министерство на земеделието и храните. Общинска служба „Земеделие и

гори” (понастоящем-Общинска служба „Земеделие”), като структурно звено към специализираната администрация на МЗП е „обработващ лични данни” по смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

На следващо място, като заинтересована страна в настоящето производство е конституирано Министерство на земеделието и храните, а не Министъра на земеделието и храните, следователно искането на юрк. Д.М. за заличаване на Министъра на земеделието и страните като страна в настоящето производство е неоснователно, тъй като същият не е страна в производството.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна. Съображенията за това са следните:

В чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2 т. 3 от ЗЗЛД личните данни се трябва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите за които се обработват.

От събраните в хода на административното производство доказателства се установи безспорно, че ответникът- адв. Д.С.Д. е администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД и е изпълнил задължението си за регистрация като такъв.

Адв. Д.С.Д. е пълномощник на ищците по гр. дело 737/2012г., по описа на Районен съд гр. Костинброд, а жалбоподателите в настоящето производство са ответници по делото. Не е спорно между страните, а и видно от приложената по преписката искова молба е, че в нея адв. Д.С.Д. е индивидуализирал жалбоподателите с три имена, единен граждански номер и постоянен адрес.

По смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Предоставената в конкретния случай информация, заедно с единните граждански номера, безспорно има характера на лични данни по смисъла на закона, тъй като същата е в обем, позволяващ идентификацията на физическите лица.

Съгласно §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „употребата” и „предоставянето” на лични данни е действие по обработване им.

С оглед разпоредбата и видно от събраните по административната преписка доказателства е налице обработване на лични данни на жалбоподателите от адв. Д.С.Д., изразяващо се във вписването на тези лични данни в исковата молба по гр. дело 737/2012 г., по описа на Районен съд-Костинброд, като същите са употребени с цел индивидуализиране на жалбоподателите и конституирането им като ответници по делото.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е

предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, визирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Тези условия са алтернативно, а не кумулативно дадени и следователно липсата на съгласие на лицето не обосновава извода, че данните му са незаконосъобразно обработени предвид, че те могат да бъдат обработени при наличие на някое от другите алтернативно дадени условия за допустимост на обработване.

В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства, в частност представените съдебни удостоверения, издадени на адв. Д.С.Д. от Районен съд – Костинброд следва извода, че обработването на личните данни на жалбоподателите е допустимо, при условието и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Макар и обработването на лични данни на жалбоподателите да е допустимо, то следва да бъде съобразено с принципите възпроизведени и застъпени в ЗЗЛД.

При обработване на личните данни на физическите лица администратора на лични данни, в случая адв. Д.С.Д. следва да обработва същите при спазване на принципите визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. В чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД законодателят е разписал, че личните данни трябва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите за които се обработват. А с разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от същия закон е вменил в задължение на администратора на лични данни да осигурява спазването на изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. В изпълнение на задължението си за защита на личните данни и под страх от носенето на административно-наказателна отговорност по чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД при обработване на личните данни на физическите лица администраторът на лични данни- в случая адв. Д.С.Д. следва да съблюдава и спазва разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД.

В чл. 127, ал. 1 от ГПК са посочени задължителните реквизити относно съдържанието на исковата молба до съда, а именно: посочване на съда; цената на иска; обстоятелствата на които се основава; в какво се състои искането; подпис. Не на последно място в т. 2 на разпоредба са посочени личните данните за страните, които задължително следва да се съдържат в исковата молба. По отношение на ищеца това са три имена, адрес и единен граждански номер. По отношение на ответниците исковата молба следва да съдържа данни относно техните имена и адрес за призоваване.

Като се има предвид цитираната разпоредба и факта, че жалбоподателите са посочени като ответници по делото, исковата молба до съда следва да съдържа лични данни за тях в обем законоопределен в разпоредбата, а именно - три имена и адрес. По този начин законодателят е намерил необходимият баланс между индивидуализирането на физическите лица за целите на съдебното производство и защитата на личните им данни.

В случая, като е посочил и единните граждански номера на жалбоподателите в исковата молба до съда, адв. Д.С.Д. е нарушил принципа визиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД. Посочени са лични данни в по-голям обем от законоопределения и посочен в чл. 127, ал. 1 от ГПК. Личните данни, в обема включващ –ЕГН- са несъотносими и надхвърлят целите за които се обработват, а именно индивидуализиране на жалбоподателите като ответници по гр. дело 737/2012г., по описа на РС –Костинброд.

С тези си действия администратора на лични данни адв. Д.С.Д. е нарушил разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД, като при обработване на личните данни на жалбоподателите не е осигурил спазване на изискванията разписани в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга и като взе предвид обстоятелството, че е налице закононарушение по отношение на обработването на лични данни на повече от едно физическо лице, счита че следва се наложи санкция над минимума определен в закона за това нарушение, а именно административно наказание в размер на 2000 лв. (две хиляди лева).

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 42, ал. 9 и чл. 3, ал. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № Ж-358/12.12.2012 г., подадена от И.Н.Г., Т.С.И., В.И.Г. и Й.Г.С. срещу адв. Д.С.Д.

2. Налага административно наказание - глоба в размер на 2000 лв. (две хиляди лева) на адв. Д.С.Д. от Адвокатска колегия Ловеч, с личен номер 1900010155, за това че в качеството му на администратор на лични данни е нарушил разпоредбата на чл. 3, ал. 4 от ЗЗЛД, като при обработване на личните данни (единните граждански номера) на жалбоподателите - И.Н.Г., Т.С.И., В.И.Г. и Й.Г.С. не е осигурил спазване на принципа визиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД и е обработил личните данни в един по-голям обем, от необходимия за целта на обработването.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. "Акад. Иван Гешов" № 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-48/2013 г.

гр. София, 26.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, на редовно открито заседание, проведено на 12.06.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-48/12.02.2013 г. от Д.М. от гр. Б. срещу адв. Г.Ч. от Адвокатска колегия- Б. за нарушение по Закона за защита на личните данни.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не се представляват. Депозирани са писмени становища от двете страни с пояснения по предмета на жалбата като се прилагат и писмени доказателства.

Жалбоподателят Д.М. сезира Комисията с жалба срещу отказания му достъп до лични данни

от страна на адв. Г.Ч., като фактическата обстановка съгласно изложеното в жалбата и приложени писмени доказателства, е следната:

Жалбоподателят Д.М. съобщава, че е ответник по две граждански дела по описа на РС- Б., които са предшествани от две други такива образувани през 2010 г. и приключили 2012 г. не в негова полза. При преглед на документи между кориците на делата от ноември и декември 2012 г. г-н Д.М. открива разпечатки, съдържащи лични данни за притежаваното от него недвижимо имущество, както и данни за разпоредителни сделки в период 1992 г. до 2012 г. Справките са издадени от Служба по вписвания- Б. на 11.12.2012 г. за адв. Г.Ч.- процесуален представител на ищците по гражданските дела, по които жалбоподателят е ответник.

На 14.01.2013 г. г-н Д.М. отправя по куриер нотариално заверено заявление до адв. Г.Ч. с искане по реда на Глава пета от ЗЗЛД за достъп до лични данни. В него се поставят въпроси относно това обработват ли се негови лични данни, от каква категория са те, източниците за това, кои са получателите, на които се разкриват и за какви цели се обработват. Заявено е желание за предоставяне на цялата наличната информация на хартиен носител.

На 29.01.2013 г. Д.М. получава отговор от адв. Г.Ч., в който му е пояснено, че неговите лични данни са били обработвани във връзка с образуванияте срещу него дела от граждански и наказателен характер, като информацията е предоставена от клиентите на адвоката, кореспонденцията с които се ползва със специалната закрила на Закона за адвокатурата.

Жалбоподателят счита, че с писмото си адв. Г.Ч. не е отговорил на поставените в заявлението въпроси относно обработваните от него лични данни за него, поради което настоява за прилагане на административнонаказателните разпоредби на чл. 42 и чл. 42а от ЗЗЛД.

Към жалбата се прилагат копия от разпечатка Справка издадена от службата по вписванията- Б., заявление за достъп до лични данни от жалбоподателя до ответника по жалбата и отговор от адв. Д.М.

В условията на служебното начало с писмо изх. № П-1279/25.02.2013 г. от адв. Г.Ч. е изискано в 7- дн. срок да предостави писмено становище относно изложените в жалбата факти и да предостави необходимите доказателства в подкрепа на твърденията си.

Видно от обратната разписка писмото е получено от лицето на 27.02.2013 г., но не се изразява становище, не се ангажират и доказателства по случая.

От ангажирания доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- Д.М., при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- адв. Г.Ч. от Адвокатска колегия- Б. в качеството му на администратор на лични данни, обработващ личните данни на жалбоподателя по повод осъществяване на процесуално представителство по дела, в които жалбоподателят има качество на ответник. Жалбата има за предмет отказан достъп до лични данни при надлежно упражнено право на достъп по реда на Глава пета от ЗЗЛД. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От фактическа страна безспорна се установява, че данните на жалбоподателя са обработвани от адв. Г.Ч. по повод граждански дела, в които лицето е ответник и по които адвокатът осъществява представителство на своите доверители. В качеството си на страна-ответник по тези дела г-н Д.М. има достъп до документите, предоставени от страните и от които е видно обема от данни, обработвани от процесуалния представител на ищците.

Представената от жалбоподателя искова молба и извадка от системата “Икар“ не се установява от кого е подписана с оглед оспорване на подписа от адв. Г.Ч. Самата извадка касае сделки с имоти на

жалбоподателя и представлява извлечение от имотния регистър към Агенцията по вписвания, който е публичен и справки по който могат да бъдат предоставяни на всяко лице, съгласно чл. 93, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

Упражнявайки правата си за достъп до лични данни по реда на глава V от ЗЗЛД, жалбоподателят депозира писмено заявление до адв. Г.Ч. с искане да му бъдат предоставени на хартиен носител цялата обработвана за него информация, както и с оглед на нейните източници, обем, лица, на които е предоставяна. Получената от адвоката информация не е удовлетворяваща за лицето, счита, че тъй като не отговаря на поставените от него въпроси в детайлност, то отговорът се приема като отказ за предоставяне на информация.

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави пълно или частично в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже предоставянето му. Разпоредбата на чл. 34 от ЗЗЛД определя хипотезите, при които отказът може да бъде отказан или ограничен, а именно- ако личните данни не съществуват, ако от предоставянето на достъпа би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност или за защитата на класифицираната информация и това е предвидено в специален закон или ако предоставянето на достъп до личните данни е забранено със закон.

Така предоставената информация от адв. Г.Ч. на Д.М. по повод обработваните негови лични данни има характер на частично предоставен достъп до лични данни, доколкото лицето е уведомено за източниците на обработваната за него информация. Относно частта, за която не се съобщава, но се отказва да се предоставят данни е налице правно основание.

В качеството си на администратор на лични данни адв. Г.Ч. обработва лични данни на доверителите си и на трети лица по повод предоставяните от него адвокатски услуги. Качеството му на адвокат от друга страна съгласно чл. 33 от Закона за адвокатурата гарантира правото на неприкосновеност на обработваната от него информация по повод осъществяваните от него услуги. В този смисъл разпоредбата на чл. 33 от ЗА дава право на адвокат Г.Ч. да не предостави данни, които законът счита за конфиденциални.

С оглед гореизложеното Комисията счита, че адв. Г.Ч. обработва правомерно личните данни на г-н Д.М. съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 и чл. 34, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 33 от ЗА.

В допълнително приложените писмени доказателства от Д.М. с вх. № П-4010/ 12.06.2013 г. той възразява срещу обработване на личните му данни за целите на изпълнителни производства срещу него, при които съдът е издал съдебни удостоверения за снабдяване с нотариален акт, данъчна оценка и удостоверение за родствени връзки по молби на ищите. Възражението в случая е неоснователно, тъй като съгласно чл. 16, ал. 1 от Закона за частния съдебен изпълнител последният има право на достъп до данните на длъжника когато това е нужно за целите на производството. Съгласието на физическото лице не е единственото условие, при което е допустимо обработването на личните данни. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД законодателят е изброил всички хипотези, при наличието на поне една от които обработването на лични данните от лицата, имащи качеството на администратори на лични данни, респ. на обработващите лични данни, се счита за правомерно. В случая видно от приложените доказателства личните данни на жалбоподателя се обработват от частен съдебен изпълнител във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 18, ал. 1 от Закона за частния съдебен изпълнител, който дава право на частния съдебен изпълнител по възлагане от взыскателя да проучва имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други, да определя начина на изпълнението, както и да бъде pazач на описаното имущество.

Водена от гореизложеното Комисията

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж-48/12.02.2013 г. от Д.М. от гр. Б. срещу адв. Г.Ч. от Адвокатска колегия- Б.

Решението може да се обжалва чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-80/2013 г.

гр. София, 26.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на редовно открито заседание, проведено на 12.06.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-80/05.03.2013 г. от А.А. срещу Президента на РБългария за нарушение на ЗЗЛД.

Жалбоподателят А.А. се явява лично и с адвокат А.Ч. – представя договор за правна помощ и съдействие заедно с пълномощно, конкретно по настоящото административно производство.

За Администрацията на Президента на републиката се явява главен юрисконсулт Р.Г.М. с пълномощно изх. № 02-03-94 от 11.06.2013 г., в което е включено и представителство пред особени юрисдикции.

Предоставената възможност за постигане на споразумение по спора съгласно чл. 20 от АПК се отхвърля се и от двете страни.

А.А. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от Администрацията на Президента по повод разпространението им на сайта на институцията. За целта излага следните факти:

На 04.03.2013 г. на сайта на Администрацията на Президента www.president.bg са публикувани личните данни на жалбоподателя, а именно- име, презиме, етническа принадлежност, гражданство, които г-н А.А. счита, че го идентифицират безспорно и с което изразява несъгласие. Твърди се, че данните са известни на администратора на лични данни по повод подадена от него молба за придобиване на българско гражданство.

Г-н А.А. моли за санкциониране на виновните лица и издаване на задължителни предписания за заличаване на личните му данни от сайта на президенството.

Към жалбата се прилага разпечатка от интернет страницата на президенството, в която е публикувана “Информация на Комисията по българско гражданство и българи в чужбина по случая с А.А.” по повод медийни публикации по случая с арменския гражданин.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П-1888/20.03.2013 г. от Президента на РБългария е изискано писмено становище по изложените в жалбата факти и представяне на писмени доказателства в тяхна подкрепа.

С писмо вх. № С-211/28.03.2013 г. от страна на Администрацията на Президента на РБългария се предоставя становище за неоснователност на жалбата с подробно изложени мотиви. Пояснява се, че публикацията е опровержение на публично оповестена от самия жалбоподател информация по повод проблемите му с придобиване право на българско гражданство. Прилагат се доказателства- публикация в брой 59 на в. “Труд“ и интервю по БТВ от 04.03.2013 г.- в които г-н А.А. лично предоставя информация за личните си данни.

Видно от ангажирания доказателствен материал жалбата е редовна, подадена в срок, при наличие на правен интерес от изправна страна, поради което се явява процесуално допусима.

По отношение на основателността, след като изслуша страните и изложените от тях становища, обсъди представените доказателства, Комисията счита, че жалбата е основателна по следните съображения:

В качеството си на физическо лице А.А. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерно обработване на личните му данни от страна на Администрацията на Президента на РБългария по повод публикуване на опровержение относно изнесените данни от жалбоподателя в медийното пространство за проблемите по придобиване на българско гражданство.

С оглед ангажирания по случая доказателствен материал по безспорен начин се установява, че лицето А.А. участва в интервю в предаването “Тази сутрин“ по БТВ на 04.03.2013 г. в 07.37 часа, в което жалбоподателят сам съобщава името и фамилията си, които биват изписани и на екрана, къде е роден, че е бил осиновен, че е арменски гражданин, информация за семейството си и живота си в РБългария. Видеоматериалът е достъпен и на интернет-страницата на медията.

На 28.02.2013 г. в печатното и интернет издание на в. “Труд“ излиза статия относно същия казус, в която отново са разкрити данните на жалбоподателя- имена, гражданство, рождена дата по подразбиране, снимки.

В жалбата са изложени твърдения, че неправомерно са обработени лични данни- име и презиме, етническа и национална принадлежност, данни за семейството на жалбоподателя.

Неоснователно е твърдението, че са разкрити данни относно етническата принадлежност на лицето в нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, тъй като видно от от публикувания на Администрацията на президентството материал не са посочени данни за етническия произход на лицето. Посочено е само гражданството, но ако то се асоциира с етническа принадлежност, то следва да се приложи разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД, съгласно която е допустимо обработването на данни, публично оповестени от физическото лице.

Неоснователно е и твърдението, че неправомерно са разкрити лични данни за семейството на А.А. Видно от приложената разпечатка на публикацията, родителите на жалбоподателя присъстват с посочени инициали, което практически ги прави неидентифицируеми за широката публика.

Предвид изложената фактическа обстановка, съгласно която А.А. предварително е оповестил информация за самия себе си по безспорен начин подкрепя твърдението, че всички извършени действия по повод медийната публикация са изцяло в съответствие с чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД. След като самият жалбоподател сам е разкрил данните си по начин, който прави разпространението им до публиката неограничено, то не следва да се твърди, че Администрацията на президента е разкрила негови данни, с които е нарушено правото му на личен живот.

В конкретния случай данните са публикувани в опровержение на медийни публикации на жалбоподателя. Публикуването на информация в отговор на журналистически публикации, разпространена вече от жалбоподателя, е извършено пропорционално и съразмерно за целта, при която са били използвани, съгласно изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Същите са използвани за изпълнение на задача в обществен интерес, свързано с правото на гражданите и обществото да бъдат информи-

рани по въпроси, които представляват интерес, както и гарантираното в чл. 41 от Конституцията на РБългария право на информация, тъй като общественият интерес е предизвикан от дадено интервю в БТВ от самия жалбоподател публично в медиите, както и от публикации в пресата. Данните са такива от обществен интерес с оглед факта, че се отнасят за оповестяване на информация, гарантираща авторитета на институцията и нацията като цяло. Публикуването на информацията е извършено в отговор на журналистически материали и не нарушава правото на личен живот.

Следва да се отчете фактът, че от страна на Администрацията на Президента се съобщава, че публикацията с частично анонимизирани данни има характер на опровержение по отправени от жалбоподателя твърдения, с които се счита, че се накърнява името на президентската институция. Опровержението не би имало смисъл и би било напълно неразбираемо ако беше напълно анонимизирано. С излагане на информация относно засегнатото лице, а именно- имена, гражданство, действия на лицето по придобиване на българско гражданство, на практика лицето бива идентифицируемо чрез косвени данни.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са изброени хипотезите, при наличието на поне една от които е е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. В т. 5 от него е предвидено, че данните могат да се обработват при изпълнение на задача, която представлява обществен интерес. Комисията не отрича правото на Администрацията на Президента да даде опровержение на изнесените от жалбоподателя факти, които тя счита, че биха създали неоснователно негативни обществени нагласи за работата на институцията. И доколкото липсва регламент за реда и начина по който да се даде опровержението, то се приема, че Администрацията на Президента е обработила правомерно данните на г-н А.А.

От друга страна вмененото по силата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД задължение на администраторът на лични данни изисква след постигане целта на обработване на личните данни администраторът е длъжен да ги унищожи. Комисията счита, че към настоящия момент целта с оглед на която са използвани личните данни на г-н А.А. към момента е реализирана, общественият интерес е удовлетворен, поради което следва информацията да бъде свалена от сайта на Администрацията на Президента.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № Ж-80/05.03.2013 г. от А.А. срещу Администрацията на Президента;

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на Администрацията на Президента в 7-дн. срок от получаване на настоящото решение да заличи от официалната си интернет страница съобщение от 04.03.2013 г. със заглавие “Информация на Комисията по българско гражданство и българи в чужбина“, съдържащо информация за жалбоподателя А.А.

Решението на Комисията може да се обжалва чрез КЗЛД пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ**№ Ж-90/2013 г.****София, 26.06.2013г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков, в заседание, проведено на 04.06.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж-90/13.03.2013г., подадена от Б.А.И. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 27.03.2013г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана БТК АД.

Б.А.И. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че на 06.08.2009г. е сключила договор с В. за предоставяне ползването на два мобилни номера. При сключването на договора, въпреки несъгласието на госпожа Б.А.И., служител на дружеството е копирало документа ѝ за самоличност и я е накарало върху копие да напише „Вярно с оригинала” и да се подпише.

Госпожа Б.А.И. счита, че още към момента на копирането на документа ѝ за самоличност е извършено от страна на администратора на лични данни нарушение на разпоредбите на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД, изразяващо се в събирането на лични данни на своите абонати, в обем надхвърлящ целите, за които се обработват данните.

На 07.12.2012г. жалбоподателката посетила магазин на В. с намерение да получи копие от сключеният от нея договор с дружеството. При разпечатването на договора от системата на БТК АД на последната страница фигурирало и копие на личната карта на госпожа Б.А.И. Б.А.И. изразила желанието си документа ѝ за самоличност да бъде изтрит от системата на мобилният оператор. На 08.12.2012г. жалбоподателката е отправила писмено заявление до администратора на лични данни, с което заявява, че желае копие на личната ѝ карта да бъде заличено, но отговор не е получила. В жалбата се сочи, че копирането на документи за самоличност от страна на мобилният оператор не е инцидентен случай.

На 21.01.2013г. при поредно посещение на госпожа Б.А.И. в магазин на БТК АД установява, че молбата ѝ за заличаване на копие на документа ѝ за самоличност не е уважена и мобилният оператор продължава да го съхранява.

Б.А.И. моли КЗЛД да извърши проверка на място по изнесените от нея факти в жалбата. В случай на установяване на извършено административно нарушение по ЗЗЛД, да наложи административно наказание на БТК АД по реда на чл.42, ал.1 от ЗЗЛД, както и да се издаде задължително предписание за заличаване на личните ѝ данни, чрез изтриване на копие на документа ѝ за самоличност.

Към жалбата като доказателства са приложени: копие от сключеният с мобилният оператор договор за предоставянето на мобилни телефонни номера и анекси към него, копие на документа ѝ за самоличност и заявление с правно основание чл.28а от ЗЗЛД, входирано в БТК АД с рег.№81-БИ-00/08.12.2012г.

На редовно заседание на КЗЛД, проведено на 27.03.2013г. е взето решение, с което жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административно производство и е назначена проверка на място в ответното дружество, с оглед установяване на изложените в жалбата факти, а именно копирането на документа за самоличност на жалбоподателката.

За извършената проверка е съставен констативен акт КА-417/24.04.2013г., приет от КЗЛД с протокол №15/30.04.2013г.

От проверката в Централният офис на БТК АД е установено, че разписването на документи между БТК АД и абонати и потребители на дружеството (клиенти) се извършва посредством таблет, т.е. чрез полагане на подпис върху екрана на устройството. Самият подпис се полага собственоръчно от клиента, но не на хартиен носител, а на екрана на устройството, т.е. на електронен носител. Подписа на клиента, чрез използвания софтуер е защитен от копиране. Тази практика е стартирала през октомври 2012 г., като постепенно е въведена в магазинната мрежа на дружеството. По този начин е премахнато събирането, обработването и съхранението на хартиен носител на документи, разписани от клиенти на дружеството. Също така документите, разписани от клиента се прикачват към досието му в електронната система за обслужване на клиенти на БТК АД – Siebel. Документи, разписани преди въвеждане на описаното по-горе подписване е възможно да са сканирани и прикачени към досиетата на клиентите, но това не винаги е направено.

Съхранението и архивирането на документи, подписани на хартиен носител се извършва съгласно Процедура за архивиране на документи на клиентите на Vivacom. „Хамилтън Дейта Сървисиз“ ООД поддържа и управлява архива от документи на хартиен носител предоставен от БТК АД, съгласно Договор за услуги от 2006 г. и Допълнително споразумение към посочения договор от 30.05.2010 г. Проверяващият екип е уведомен, че съгласно политиката на дружеството на клиенти на БТК АД не се предоставят копия на подписани от тях договори и/или допълнителни споразумения към тях. На клиента се предоставя само в писмо информация за клаузите по тези документи. Копия и/или оригинали на договори, допълнителни споразумения и други документи, подписани с клиенти БТК АД предоставя само след искане от органите на съдебната власт, прокуратурата, контролиращите дейността на дружеството комисии или други държавни органи, които са оправомощени за това.

От проверката в Дирекция „Обслужване на клиенти“ се установи, че БТК АД от 2007 г. са въвели електронната система за обслужване на клиенти на БТК АД – Siebel. В тази система се вижда извършени активации, промени и корекции на заявени от клиенти услуги, структурирани в нар. за краткост досиета. Извършването на проверка за наличие на информация за клиент се извършва на база различни критерии, вкл. ЕГН.

При извършена проверка по ЕГН на жалбоподателя Б.А.И. от потребителския профил на старши сътрудник „Обслужване на клиенти“ не се установи наличие на сканирани и прикачени договори и/или други документи във връзка с отношенията между жалбоподателя и БТК АД.

Бяха извършени неколkokратни търсения на досиета на клиенти на БТК АД по зададени от проверяващия екип ЕГН или част от ЕГН. При проверките бяха разгледани досиетата на клиенти и прикачените към тях документи. В електронната система за обслужване на клиенти на БТК АД Siebel не беше установено наличие на сканирани копия от документи за самоличност на клиенти на дружеството.

При проверката се извърши търсене по имената на жалбоподателя на представено пред КЗЛД от жалбоподателя Б.А.И. заявление за заличаване на лични данни до БТК АД с вх. № 81-БИ-00/08.12.2012 г. в регистъра на Рекламациите, който се поддържа от БТК АД. Представителите на БТК АД обясниха, че в този регистър се подават от магазинната мрежа и през интернет всички постъпили от клиенти рекламации, жалби и искания, вкл. тези по чл. 29 от ЗЗЛД. Входящите номера на постъпващите в този регистър Рекламации се генерират автоматично от системата. Форматът на генерираните входящи номера по този начин е различен от този на предоставеното от жалбоподателя.

При проверката на място бяха изискани за разархивиране в оригинал и представени с писмо с вх. № С-236/15.04.2013 г. заверено копие от договор 8712247635/ 06.08.2009/7975377 между Б.А.И. и БТК АД и документите към него, изискани от архив. Представена беше справка за действията, отбелязани в електронната система за обслужване на клиенти на БТК АД Siebel, свързани с профила на Б.А.И. Съгласно предоставената информация електронната система за обслужване на клиенти

на Siebel запис за извършвани действия по профил на клиент се прави само при промяна на данни, вкл. прикачени файлове (създаване, промяна, изтриване). От предоставената информация, както и при проверката на място не беше установени действия свързани с коригиране и/или заличаване на документи в профила на жалбоподателя.

При проверката в деловодството на ответното дружество се установи, че БТК АД поддържат в централния си офис, вкл. на Рецепция в него деловодна система „Архимед”. От деловодната система е видна номенклатура на входящите номера, които се дават при постъпване на писмо, адресирано до централния офис или предоставено директно на Рецепция в централния офис на дружеството. Входящите номера през деловодната система съдържат три значещи разряда цифри. От зададената номенклатура се изясни, че при постъпване на писмо от клиент на дружеството или гражданин, входящите номера започват с цифрите „94”, следващата позиция е в зависимост от името на подателя или броя на подателите – съответно една от буквите от азбуката или цифрите „00”, а последния разред цифри означава поредността на съответното писмо за календарната година. От представената функционалност и организация на писмата се установи, че писмо до БТК АД с вх. № 81-БИ-00/08.12.2012 г. не е подавано в централен офис на БТК АД, тъй като съгласно деловодната система посочения входящ номер не може да бъде генериран и назначен. Служител в „Деловодство” на БТК АД разясни, че при постъпване на писмо от гражданин през „Деловодство”, същото се завежда в деловодната система и разпределя и предава в дирекция „Обслужване на клиенти”.

При проверка в магазин на БТК АД се установи, че по ЕГН на жалбоподателката Б.А.И. от потребителския профил на служител на БТК АД в магазинната мрежа не се установи наличие на сканирани и прикачени договори и/или други документи във връзка с отношенията между жалбоподателя и БТК АД. Бяха извършени неколкостепенни търсения на досиета на клиенти на БТК АД по зададени от проверяващия екип ЕГН или част от ЕГН. При проверките бяха разгледани досиетата на клиенти и прикачените към тях документи. В електронната система за обслужване на клиенти на БТК АД Siebel не беше установено наличие на сканирани копия от документи за самоличност на клиенти на дружеството. Управителят на магазина уведоми проверяващия екип, че договори и/или други документи на хартиен носител не се съхраняват в магазина след въвеждане на подписването на документи от клиенти на таблет, в електронна форма. Документите преди въвеждането на това подписване са предадени за архивиране.

По същество, Комисията приема, че жалбата е неоснователна.

Изложените от госпожа Б.А.И. твърдения в жалбата ѝ, че мобилният оператор е направил копие на документа ѝ за самоличност не се доказаха. Твърденията не се доказаха от жалбоподателката, въпреки, че доказателствената тежест е нейна.

От приложеното копие на личната ѝ карта, заверено с нейният подпис не може да се установи по безспорен начин, че то е копирано от мобилния оператор и се съдържа към сключеният договор.

Проверката на място установи, че както в електронното досие, по повод сключеният договор с БТК АД за предоставянето на мобилни услуги, така и в хартиеното не се съхранява от администратора на лични данни копия на документа за самоличност.

На следващо място се установи, че Б.А.И. не е подала надлежно заявление с правно основание чл.28а от ЗЗЛД. Видно от приложеното към жалбата заявление до БТК АД, то носи регистрационен индекс 81-БИ-00/08.12.2012г. Номенклатура на входящите номера на БТК АД, които се дават при постъпване на писмо, адресирано до централния офис или предоставено директно на Рецепция в централния офис на дружеството съдържат три значещи разряда цифри. Номенклатурата започва с цифрите „94”, следващата позиция е в зависимост от името на подателя или броя на подателите – съответно една от буквите от азбуката или цифрите „00”, а последния разред цифри означава поредността на съответното писмо за календарната година. От извършената проверка на място в деловодната система на ответната страна се установи, че няма подобна номенклатура за завеждане на подобен тип заявления.

Изложените в жалбата твърдения за неправомерно обработване на личните данни на Б.А.И. чрез копиране на документа ѝ за самоличност останаха недоказани, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № Ж-90/13.03.2013г., подадена от Б.А.И. срещу БТК АД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на страните по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-335/2012

гр. София, 26.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на редовно открито заседание, проведено на 04.06.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж-335/23.11.2012 г. от Б.Т. от гр. Т. срещу Министерство на правосъдието за нарушения на Закона за защита на личните данни.

С Решение от 03.04.2013 г. (Протокол № 12) на основание чл. 38, ал. 1 и 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страни по жалбата Министерство на правосъдието и Районен съд- Т.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят не се явява, не се представлява, не ангажира допълнително доказателства за целите на административното производство по разглежданата жалба.

РС- Т. не изпраща процесуален представител. Депозира писмено заявление с възражение за липса на пасивна легитимация в образуваното пред КЗЛД производство.

За Министерство на правосъдието се явява главен юрисконсулт В.Т.Д. – представя конкретно пълномощно за процесуално представителство пред КЗЛД № ЛС-04-979 от 4.06.2013 г. на министър Зинаида Златанова.

За Министерството на правосъдието се явява и госпожа Д.М. – главен експерт в Дирекция „Регистри“, определена от министъра на правосъдието за обработващ лични данни по смисъла на

§ 1, т. 3 от ЗЗЛД със Заповед № ЛС-04-132 от 29 януари 2013 г.

Б.Т. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че Министерство на правосъдието обработва неправомерно негови лични данни изразяващо се в тяхното съхранение без наличие на правно основание, като фактическата обстановка по случая съгласно изложеното в жалбата е следното:

Жалбоподателят Б.Т. кандидатства за заемане на длъжност “Инспектор III- V степен призоваване и принудително довеждане” - Областно звено “Охрана”- гр. Л. С решение на конкурсната комисия лицето не се допуска до първи етап от конкурса “Изследване на физическата годност” поради факта, че не отговаря на условията в т. 1, изр. 5 от Заповед № ЧР-06-73/05.07.2012 г. на министъра на правосъдието, а именно “кандидатите да не са освобождавани от наказателна отговорност за извършено умишлено престъпление от общ характер с налагане на административно наказание по чл. 78а от НК”.

След подаване на законово изискуемите за конкурсната процедура документи, жалбоподателят е уведомен от Областно звено “Охрана”- Л., че при направената от тях справка в Районен съд- гр. Т. е получена информация за наложено административно наказание по чл. 78а от НК.

Жалбоподателят счита, че Районен съд – Т. съхранява неправомерно информацията относно наложеното му от Плевенски районен съд през 2004 г. административно наказание по чл. 78а от НК в противоречие с Решение № 4300 от 28.03.2011 г. на ВАС и в съответствие с чл. 159, ал. 5 от ЗМВР и чл. 9, т. 6 от Инструкция № ІЗ-381/10.03.2009 г. за реда за обработка на лични данни в МВР, както и чл. 31 от Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.

Г-н Б.Т. моли Комисията да постанови преустановяване на нарушението и налагане на предвидената в закона санкция.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П-6591/07.12.2012 г. от МВР е изискано да изрази писмено становище по визираните в жалбата факти, както и да представи разпечатка от АИС “Централен полицейски регистър” за лицето Б.Т..

С писмо вх. № С-30/18.01.2013 г. от страна на МВР изразяват становище за неоснователност на жалбата по отношение на институцията, тъй като информацията относно наложеното административно наказание по чл. 78а от НК на г-н Б.Т. е заличена по силата на Решение № 4300/28.03.2011 г. на ВАС. Прилага се копие от писмо на Дирекция “Комуникационни и информационни системи” на МВР за извършеното заличаване, както и разпечатка от АИС “ЦПР” с актуална информация относно Б.Т.

С писма изх. №№ П-6590/07.12.2012 г. и П-749/05.02.2013 г. се предоставя възможност на министъра на правосъдието да изрази становище по жалбата, както и да представи относимите по случая доказателства в подкрепа на изложените твърдения.

С писмо вх. № П-1173/20.02.2013 г. министърът на правосъдието представя становище по случая, като излага мотиви за неоснователност на жалбата. Посочва се, че съгласно императивната разпоредба на чл. 179, ал. 1, т. 2 от ЗМВР във връзка с чл. 393, ал. 2 от ЗСВ, лицата, които кандидатстват за служители в ГД “Охрана” следва да отговарят на условието да не са освободени от наказателна отговорност за извършено умишлено престъпление от общ характер с налагане на административно наказание по чл. 78а от НК, като приложението на разпоредбата не е обусловено от изтичане на определен срок от решението, с което лицето се освобождава от наказателна отговорност и му се налага административно наказание.

С писмо изх. № П-774/06.02.2013 г. е изискано становище по жалбата и от РС- Т.

С писмо вх. № П-985/13.02.2013 г. от РС- Т. се съобщава, че в картотеката на Бюро по съдимост при Т.ски районен съд през 2004 г. е бил подреден и заведен бюлетин за наложено административно наказание по чл. 78а от НК за лицето Б.Т. По молба на лицето за унищожаване на бюлетина поради

изтекъл срок за съхранение на 19.11.2012 г. постоянна действаща експертна комисия, назначена със Заповед № 241/17.08.2012 г. отделя за унищожение бюлетините за наложени адм. наказания по чл. 78а от НК с изтекъл срок на съхранение 5 г.

С писмо изх. № П-1276/25.02.2013 г. от РС- Т. допълнително е изискана информация как, кога и в какъв обем е предоставена информация на Областно звено "Охрана"- Л. относно съдебното минало на Б.Т.

С писмо вх. № П-1568/23.03.2013 г. от РС- Т. поясняват, че справка за съдимост за лицето Б.Т. е искана само по електронен път от Бюро съдимост при Районен съд- Л. на дати 14.08.2012 г., 23.08.2012 г. и 28.08.2012 г. В първата справка е отразена информацията относно наложеното на жалбоподателя адм. наказание по чл. 78а от НК, а във втората е пояснено, че бюлетинът за наложено адм.наказание на лицето е унищожен.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал по безспорен начин се установява следното:

Със заповед № ЧР-06-73/05.07.2012 г. на министъра на правосъдието на основание чл. 393, ал. 2 от ЗСВ във връзка с чл. 180 от Закона за МВР и т. 1 на раздел Б.І от Правилата за условията и реда за постъпване на държавна служба в ГД "Изпълнение на наказания" и ГД "Охрана" при Министерство на правосъдието, утвърдени със Заповед № ЛС-04-20/10.01.2009 г. на министъра на правосъдието и чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от Правилника за устройството и дейността на ГД "Охрана", е обявен конкурс за заемане на 13 щатни бройки за длъжностите "Инспектор III-V степен", категория "Г" със специфичното наименование "Инспектор", разпределени по направление на дейност и областни звена към ГД "Охрана". В заповедта са конкретизирани общи и специфични изисквания към кандидатите, необходимите документи за участие, срок за подаването им, етапите на провеждане на конкурса и условията за обявяването му.

Жалбоподателят Б.Т. е подал в срок заявление вх. № 479/13.08.2012 г. по описа на областното звено Л. към ГД "Охрана" за допускане до участие в конкурса ведно с всички изискуеми документи.

Съгласно чл. 182, ал. 1 от ЗМВР, приложим на основание чл. 393, ал. 2 от ЗСВ и чл. 12, ал. 2 от Правилника за устройството и дейността на ГД "Охрана", допускането до конкурса се извършва от конкурсна комисия, като до участие се допускат лица, които са представили необходимите документи и отговарят на условията за съответния конкурс.

Със заповед № ЛС-04-1500/20.09.2012 г. на министъра на правосъдието е назначена комисия за провеждане на конкурсната процедура.

В изпълнение на горесцитираните заповеди конкурсната комисия е разгледала документите на кандидатите и е взела решение за допускане/недопускане на кандидатите до участие, отразено в протокол рег. № 6982/02.10.2012 г. В протокола се съдържа списък за допуснати и недопуснати до участие в конкурса кандидати, като в раздел Б от протокола е посочен мотив за недопускането на г-н Б.Т. до участие в конкурса поради това, че не отговаря на общите изисквания па т. 1, изпр. 5 от заповед № ЧР-06-73/05.07.2012 г. на министъра на правосъдието.

В т.1, изпр. 5 от заповед № ЧР-06-73/05.07.2012 г. на министъра на правосъдието за обявяване на конкурса като едно от общите изисквания към кандидатите е посочено, че те следва да не са освобождавани от наказателна отговорност за извършено умишлено престъпление от общ характер с налагане на адм.наказание по чл. 78а от НК. От изготвената от РС- Л. справка за съдимост рег. № 977/14.08.2012 г. и повторно изготвена справка за съдимост рег. № 1015/23.08.2012 г., поискана от ОЗ "Охрана",- Л. по молба на жалбоподателя, се установява, че с Решение № 5940/24.09.2004 г. на РС- Плевен, в сила от 24.10.2004 г., постановено по НОХД № 2625/2004 г. на жалбоподателя е наложено адм.наказание на основание чл. 343б, ал. 1 във връзка с чл. 78а от НК и чл. 343г във връзка с чл. 78а, ал. 4 във връзка с чл. 343б от НК.

Срещу решението на конкурсната комисия за допускане/недопускане на кандидати до участие, обективизирано в протокол рег. № 6982/02.10.2012 г., Б.Т. подава жалба до ВАС чрез министерство

на правосъдието с вх. № 96-Б-59/04.10.2012 г., в която се съдържат твърдения за неправилност и незаконосъобразност на решението на конкурсната комисия, с което жалбоподателят не е допуснат до участие в конкурса като са изложени мотиви, че той отговаря на изискванията за допускане до конкурса, тъй като към момента на подаване на документи за участие всички давностни срокове, касаещи съхранението на данни, свързани с налагането на административно наказание по чл. 78а от НК са изтекли и би следвало да бъдат заличени. Жалбоподателят се позовава на чл. 31 от Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, съгласно който бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК се съхраняват и унищожават в срок от пет години от влизане в сила на съдебния акт.

От друга страна видно от събраните писмени доказателства се установява, че по повод молба с вх. № 4362/16.08.2012 г. на РС- Т. Б.Т. е направил искане да бъде унищожен бюлетин № 100158/26.10.2004 г. за наложено административно наказание по чл. 78а от НК, тъй като са изтекли седем години от датата на влизане в законна сила на Решение № 5940/24.09.2004 г. по НОХД № 2625/2004 г. на РС- Плевен, с което са му наложени административни наказания по чл. 78а от НК.

По повод молбата със заповед № 241/17.08.2012 г. на Председателя на Т.-ски районен съд на основание чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8/26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост /наричана по-долу за краткост Наредба № 8/, чл. 44 от Наредбата за реда за организирането, обработването, експертизата, съхраняването и използването на документите в учреденските архиви на държавните и общинските институции и чл. 49 на Закона за Националния архивен фонд е назначена експертна комисия, която да организира и осъществи унищожаване на бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК с изтекъл срок на съхранение пет години от датата на влизане в сила на съдебния акт.

С Акт за унищожаване на неценни документи с изтекъл срок на съхранение на 19.11.2012 г. постоянно действаща експертна комисия, назначена със заповед на Председателя на РС- Т., преглежда и отделя за унищожаване бюлетините за наложени адм. наказания по чл. 78а от НК с изтекъл срок на съхранение пет години. С уведомително писмо с изх. № 501/05.12.2012 г. на ДА "Архиви", отдел "Държавен архив" - гр. Л. РС- Т. е уведомен, че всички срокове са съобразени и могат да се предприемат действия по унищожаване на описаните документи.

С оглед на така изложените факти се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- Б.Т., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- Районен съд- Т. в качеството му на администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателите по повод тяхното съхранение в бюрото по съдимост към него и предоставянето им на трети лица. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата е основателна по отношение на РС-Т., поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД Б.Т. оспорва законосъобразността на обработването на личните му данни от страна на Районен съд- Т. с твърдението, че те са неправомерно съхранявани в период от 2009 до 2012 г. от бюрото по съдимост към съда, позовавайки се на разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8, съгласно която "бюлетините за наложени адм. наказания по чл. 78а от НК се съхраняват и унищожават в срок от пет години от влизане в сила на съдебния акт".

Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредба № 8 "регистрирането на осъдените лица в бюрата за съдимост се извършва чрез бюлетин за съдимост и бюлетин за наложени административни наказания по чл. 78а от НК на хартиен носител и в електронен вариант", т. е. бюлетините за съдимост и за наложени адм. наказания са основание за регистриране на съответните лица. Нормативноустановеният срок на съхранение на бюлетините по чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8 е пет години.

Законът за защита на личните данни урежда защитата правата на физическите лица при обра-

ботване на личните им данни. Неговата цел съгласно чл. 1, ал. 2 е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В тази връзка в чл. 2, ал. 2 от него законодателят установява принципите, на които следва да бъде подчинено правомерното обработване на данните на физическите лица от администраторите на лични данни, като тези принципи в своята цялост се съотнасят към конкретните хипотези, уредени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, които обуславят допустимостта на обработване на данните.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД допустимостта на обработване на личните данни е обвързано с наличие на необходимост за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. В чл. 31, ал. 1 от Наредба № 8 ясно е детерминиран срока, спазването на който представлява нормативно установено задължение за РС- Т. по отношение съхранението на бюлетините за наложени адм.наказания по чл. 78 а НК и неспазването на този срок води до нарушение на посочената разпоредба. В този смисъл чрез неспазване на нормативноустановените срокове (в случая надхвърлянето им) за съхранение на посочената информация се нарушава разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, съгласно която личните данни следва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Тъй като съхранението на лични данни е действие по обработване на лични данни съгласно легалната дефиниция, дадена в §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, то следва да бъде подчинено на общите правила при обработването на лични данни. Съхранението на личните данни на жалбоподателя в случая извън установения срок се явява без правно основание, извън целите с оглед на които информацията е била събрана.

В писмо с вх. № П-1568/23.03.2013 г. на Председателя на РС- Т. се уточнява, че справка за съдимост за лицето Б.Т. е искана само по електронен път от Бюрото по съдимост при Районен съд гр. Л., съответно на дати 14.08.2012 г., 23.08.2012 г. и 28.08.2012 г. Информацията е била предоставяна при поискване от посочените дати. Предоставянето на лични данни от един администратор на друг е действие по обработване на лични данни, което също следва да бъде съобразено с принципите на обработване на лични данни. Предоставянето на незаконосъобразно съхранявана информация на трето лице администратор на лични данни нарушава разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, императивно повеляваща администраторите на лични данни да обработват личните данни законосъобразно и добросъвестно.

Комисията счита, че така извършените нарушения следва да бъдат санкционирани в размер близък до минимално предвидения в чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД като размер на имуществена санкция, отчитайки факта, че това е първото нарушение за администратора на лични данни- РС- Т.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № Ж-335/23.11.2012 г. от Б.Т. от гр. Т. срещу РС- гр. Т.;

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 11 000 (единадесет хиляди) лева на администратора на лични данни Районен съд-Т. с БУЛСТАТ *** с Председател С.С. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД.**

3. На основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага административно наказание имуществена санкция в размер на 11 000 (единадесет хиляди) лева на администратора на лични данни Районен съд-Т. с БУЛСТАТ ** с Председател С.С. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД.**

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

След влизане в сила на настоящото решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Акад. Иван Гешов"-№ 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-3601/2013 г.

гр. София, 26.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на редовно закрито заседание, проведено на 12.06.2013 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № П-3601/27.05.2013 г. от К.С. срещу А.Г. за нарушения на Закона за защита на личните данни.

В деловодството на Комисията е постъпило Постановление № 2767/13 г. от 18.05.2013 г. на Окръжна прокуратура Пловдив, с което се отказва образуване на наказателно производство по жалбата на К.С. срещу А.Г. Постановлението ведно с жалбата към него се предоставят на КЗЛД за приемане на действия по компетентност. В жалбата се излагат следните факти:

Г-жа К.С. работи в ПГЕЕ- гр. Пловдив като помощник-директор и е в обтегнати отношения с колегата си А.Г., който използва обидни думи и квалификации по неин адрес в издадените от него книги. По този причина жалбоподателката завежда дело за обида. Тъжбата ѝ до съда била използвана от ответника за да я публикува в блога си на интернет адрес ***. В тъжбата фигурират нейни лични данни - ЕГН и адрес, което тя счита за заплаха на нейната сигурност.

К.С. възразява срещу обработване на ЕГН и адрес ѝ от А.Г. по повод на тяхното разпространение по начин, че е предоставен достъп на неограничен брой лица до данните ѝ, отразени в публикуваната в блога на ответника нейна тъжба срещу него.

Към жалбата се прилага разпечатка от интернет страницата, на която е публикувана посочената тъжба.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се извърши проверка с оглед потвърждение на изнесените в жалбата факти. Видно от приложената справка ЕГН и адрес на жалбоподателката са заличени в публикуваната от А.Г. в блога му тъжба срещу него от К.С.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В случая липсата на пасивна процесуална легитимация пречатства Комисията да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, а извършване на разследващи действия в тази насока са извън нейната компетентност, тъй като ответникът по жалбата няма качество на администратор на лични данни.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД и чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК поради липса на пасивна процесуална легитимация по смисъла на ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № П-3601/27.05.2013 г. от К.С. срещу А.Г.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-46/2013 г.

София, 27.06.2013 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 04.06.2013 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с регистрационен номер Ж-46/11.02.2013 г., подадена от А.Ц.А. срещу „Е.М.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

А.Ц.А. сезира Комисията с жалба, съдържаща твърдения, за нарушение на правото му на достъп до лични данни.

Жалбоподателя твърди, че 16.11.2012 г. е подал заявление по чл. 28 ЗЗЛД до „Е.М.“ ООД, с което е поискал информация за източника, предоставил на дружеството данни за мобилният му номер *****. Г-н А.Ц.А. сочи, че на посочения номер е бил обезпокояван от служители на дружество на 20.07.2012 г., а относно номера е категоричен, че не го е предоставял никъде и на никого.

Г-н А.Ц.А. моли за съдействие за изясняване на случая. Интересува се, защо „Е.М.“ ООД не са отговорили на заявлението му в законоопределения за това срок.

Към жалбата като доказателство са приложени копие на заявлението на г-н А.Ц.А. до „Е.М.“ ООД ведно с известие за доставка номер PS 1797 005H9L L.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище и представяне на относимите по случая доказателства от „Е.М.“ ООД.

В депозираните по случая становища от дружеството информират, че между „Е.М.“ ООД, като изпълнител и „Б.М.Е.Б.“ ЕАД /Б./, като възложител има сключени два договора за услуги по събиране на вземания от 01.02.2011 г. и от 01.02.2013 г., съгласно които „Е.М.“ ООД следва да извършва извънсъдебни действия за събиране на валидни и изискуеми вземания на възложителя от трети лица-длъжници. Твърдят, че жалбоподателят е клиент на „Б.М.Е.Б.“ ЕАД и не е изпълнил договорните си задължения за заплащане на предоставените услуги, в следствие на което и на основание цитираните договори, дружеството е предоставило личните му данни на „Е.М.“ ООД.

По отношение на твърденията на жалбоподателя, че на 20.07.2012 г. е получил обаждане от служител на дружеството на мобилен номер *****, от „Е.М.“ ООД твърдят, че дружеството не разполага с този номер и не е администрирало същия. Твърдят, а и видно от приложеното към становище (С-164/11.03.2013 г.) извлечение от възлагателен файл (с който случаят на жалбоподателят е възложен от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД на колекторската фирма), като телефон за контакти с жалбоподателя са посочени и предоставени данни само за мобилен номер ***** и номер *****.

От „Е.М.“ ООД твърдят, че след септември месец 2012 г. работата по случая на г-н А.Ц.А. е прекратена и към момента на подаване на заявлението от г-н А.Ц.А. личните му данни не са обработвани от дружеството.

Във връзка с подаденото от жалбоподателя заявление по чл. 28 от ЗЗЛД твърдят, че на основание чл. 32, ал. 2 от ЗЗЛД дружеството е изпратило двукратно отговор на жалбоподателя. Сочат, че „първият отговор“ е изпратен на посочения от г-н А.Ц.А. адрес, но без обратна разписка. Повторното изпращане на отговора е извършено на същият адрес и е удостоверено с обратна разписка. Към преписката са приложени копие на изпратения до жалбоподателя отговор и обратна разписка към него.

На 17.04.2013 г. на електронната поща на КЗЛД е подадено възражение (В-29/18.04.2013 г.) от страна на жалбоподателя. Той информира, че по повод подаденото от него заявление по чл. 28 от ЗЗЛД е получил писмо-отговор от „Е.М.“ ООД на 09.03.2013 г. Сочи, че отговора на дружеството е неясен и неточен, същият не го удовлетворява, тъй като не съдържа изисканата от него информация, а именно откъде „Е.М.“ ООД са получили информация за мобилния му телефонен номер *****.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

Депозираната от г-н А.Ц.А. жалба съдържа нормативно определените реквизитите, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице – А.Ц.А., срещу администратор на лични данни - „Е.М.“ ООД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. „Е.М.“ ООД, безспорно притежава качеството на администратор на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратори на лични данни.

В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е разписано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, в това число и правото на достъп визирано в чл. 26 от закона.

В заседание, проведено на 27.03.2013 г., Комисията обявява жалба с рег. номер Ж-46/ 11.02.2013 г. за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 04.06.2013 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподател – А.Ц.А. и ответна страна – „Е.М.“ ООД, в качеството му на администратор на лични данни.

На 04.06.2013 г. проведено редовно открито заседание на КЗЛД, на което настоящата жалба е

разгледана по същество.

Страните са редовно уведомени за заседанието. Жалбоподателят се явява лично. Ответникът – „Е.М.“ ООД се представлява от юрисконсулт Б.Р. и юрисконсулт Ц.Д., с представено в заседанието пълномощно.

Г-н А.Ц.А. поддържа жалбата си.

Пълномощниците на ответната страна поддържат тезата, че жалбата е неоснователна и молят Комисията за я остави без уважение. Представят заверено копие на решение от дата 20.11.2012 г. на „Е.М.“ ООД, същото по повод подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до лични данни. Твърдят, че дружеството не притежава данни за мобилен номер ***** на жалбоподателя и не е администрирало същия, а също и че в законоустановения срок са изпратили отговор по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до лични данни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични им данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се до него лични данни. При упражняване на това си право физическото лице може по всяко време да поиска от администратора на лични данни всяка налична информация за техния източник /чл. 28, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД/, а администраторът на лични данни или изрично упълномощено от него лице следва да разгледа заявлението и да се произнесе по него в 14-дневен срок от подаване на заявлението, респективно в 30-дневен срок, в хипотезата на чл. 32, ал. 2 от ЗЗЛД.

В чл. 33 от ЗЗЛД законодателят е разписал, задължението на администратора на лични данни да уведоми заявителя за решението или отказа си за предоставяне на поискания достъп до лични данни. Изрично е регламентирано, че уведомяването „е лично срещу подпис или по пощата с обратна разписка“, а липсата на уведомление в „съответния срок“ се смята за отказ.

В чл. 34, ал. 1 от ЗЗЛД са регламентирани две хипотези, при наличието на които отказът от предоставяне на достъп до лични данни е законосъобразен. В първата хипотеза отказът от предоставяне на достъп до лични данни е законосъобразен, в случай че същите не съществуват.

В конкретния случай и съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, във връзка с чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД е налице законосъобразен отказ от достъп до лични данни на жалбоподателя, поради причина че същите не съществуват при администраторът на лични данни – „Е.М.“ ООД. Съображенията за наличието на законосъобразен отказ от предоставяне на лични данни са следните:

Жалбоподателят – А.Ц.А. по надлежния ред и при спазване на цитираните разпоредби на ЗЗЛД е упражнил правото си на достъп до личните си данни, като е подал до „Е.М.“ ООД заявление по чл. 28 от ЗЗЛД. Заявлението съдържа всички законоопределени реквизити и е подадено лично от жалбоподателя.

Видно от доказателствата по преписката заявлението е получено от адресата на 19.11.2012 г., а жалбоподателят е надлежно уведомен за решението на „Е.М.“ ООД на 09.03.2013 г., т.е. след законоустановения по чл. 32 от ЗЗЛД срок.

Дружеството не представя доказателства, в подкрепа на твърдяното от тях обстоятелство, че и преди дата 09.03.2013 г. е изпратен отговор до жалбоподателя и писмото от 09.03.2013 г. е повторен отговор до него. От дружеството не дават информация кога е изпратено „първото писмо-отговор“, а и жалбоподателя във възражението си до КЗЛД сочи, че отговорът получен на 09.03.2013 г. е „първото и единствено“ писмо, което е получил от „Е.М.“ ООД по повод заявлението си за достъп до лични данни

Следва да се приеме, че срока за произнасяне по заявлението на жалбоподателя е 14-дневен, тъй като ответната страна не сочи данни за удължаване му. Срокът започва да тече от 19.11.2012 г., датата на получаване на заявлението от администратора на лични данни и е изтекъл на 03.12.2012 г. Дори и да се приеме, че срока е удължен на едномесечен, то той е изтекъл на 02.01.2013 г.

Фактът, че жалбоподателя е уведомен за решението на администратора на лични данни на 09.03.2013 г., т.е след сроковете по чл. 32 от ЗЗЛД налага извода, че е налице хипотезата на чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД, а именно отказ от предоставяне на достъп до лични данни. Отказът е законосъобразен, тъй като личните данни до които се иска достъпа не съществуват.

От доказателства по преписката се установи, че лични данни за жалбоподателя са предоставени от „Б.М.Е.Б.“ ЕАД на „Е.М.“ ООД, въз основа на сключен между тях Договор за събиране на вземания от дата 01.02.2011 г. Личните данни за жалбоподателя са предоставени по повод задължения на г-н А.Ц.А. към мобилния оператор. Данните за г-н А.Ц.А. са в обем: за три имена, адрес, единен граждански номер и телефони за контакт - ***** и *****. Личните данни не включват информация за мобилен номер ***** , от което следва да се направи извода, че такива данни не са предоставяни и при колекторската фирма не съществува информация за мобилния номер на жалбоподателя *****.

Следва да се отбележи, че жалбоподателят не е представил доказателства в подкрепа на твърдението си, че от „Е.М.“ ООД разполагат с информация за мобилния му номер ***** , както и че на посочения номер е бил обезпокояван от служители на дружеството. Тези твърдения се оспорват от ответната страна. От колекторската фирма сочат, че не са осъществявали контакт с жалбоподателя на посочения мобилен номер, че не са администрирали същият и че при тях не съществува информация за мобилния номер на жалбоподателя *****.

С оглед гореизложеното и съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 3 от ЗЗЛД Комисията намира, че в случая е налице отказ на администратора на лични данни - „Е.М.“ ООД за предоставяне на достъп до лични данни на жалбоподателя, който отказ по аргумент от чл. 34, ал. 1, предложение първо от ЗЗЛД е законосъобразен, тъй като личните данни до които се иска достъпа не съществуват.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т.7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона на защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с регистрационен номер Ж-46/11.02.2013 г., подадена от А.Ц.А. срещу „Е.М.“ ООД за неоснователна и я оставя без уважение.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-2440/2013 гр. София, 26.04.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 19 април 2013 г. (Протокол № 13), разгледа искане за становище с вх. рег. № П-2440/09.04.2013г. от г-н В.У. - Изпълнителен директор на „Л.Б.“ ЕООД, във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.

Получено е искане с вх. № П-2440/09.04.2013г. от г-н В.У. -Изпълнителен директор на „Л.Б.“ ЕООД, във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни и по-конкретно законосъобразния начин на предоставяне на информация относно договори, контрагенти, банки, банкови реквизити и др. в корпоративния Център за обработка на данни, който ще бъде единен за цялата група дружества Групата на ОАО „Л.“. В искането е посочено че „Л.Б.“ ЕООД (Дружество) е част от групата компании „Л.“, която обхваща десетки дружества както в Европа, така и в други части на света, като Дружеството е регистрирано като администратор на лични данни по ЗЗЛД. Уточнено е, че като част от голяма мултинационална компания, Дружеството има задължението да прилага и стандартите, утвърдени за всички компании от Групата на ОАО „Л.“, като стремежът на компаниите от Групата е да въвеждат унифицирани процеси, с цел бързото и безпроблемно обменяне на информация в съвременния свят. Посочено е, че „Л.Б.“ ЕООД, като част от Групата, е включено в програмата за комплексна автоматизация през 2016 г., т.е. цялата информация, посочена по-горе, би следвало да се прехвърли в ЦОД. В същото време, следва да се отчита обстоятелството, че някои от сключените от Дружеството договори съдържат класифицирана информация, от една страна, а от друга страна — всички договори съдържат лични данни по смисъла на ЗЗЛД. В искането е посочено, че с цел осигуряване на унифицирани бизнес процеси и отчетност, ОАО „Л.“ провежда мероприятия по комплексна автоматизация на всички дейности на дъщерните дружества. В основата на процесите по унификация и комплексна автоматизация стои система, наречена „Корпоративна нормативно справочна база данни“ (система/КНСБД). Ролята на тази система е да съхранява и систематизира всички елементи от нормативно справочните бази, имащи отношение към бизнес процесите на дъщерните дружества на ОЛО „Л.“, едно от които е „Л.Б.“ ЕООД. За целта в системата следва да се съхраняват данни за контрагенти, договори, банки, банкови реквизити и т.н. Посочено е, че съгласно проекта, цялата описана по-горе информация се съхранява и обработва в Център за Обработка на Данни (ЦОД), разположен в държава от Европейското икономическо пространство, като се предвижда изграждането и на резервен такъв център в държава-членка на Европейския съюз, различна от Република България.

С оглед на гореизложената фактическа обстановка, е и отправената молба за становище относно законосъобразния начин на предоставяне на информация относно договори, контрагенти, банки, банкови реквизити и др. в корпоративния Център за обработка на данни, който ще бъде единен за цялата група, с цел да не бъдат нарушени императивните изисквания на Закона за защита на личните данни.

„Л.Б.“ ЕООД, ЕИК **** е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД, вписан е в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД с идентификационен номер 128817 и е заявил поддържането на три регистъра, а именно: регистър „Контрагенти“; регистър „Служители“; регистър „Дистрибутор на предплатени услуги на мобилни оператори“.

“Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т.1 от Допълнителните

разпоредби на ЗЗЛД, е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване, т.е. извършването на действия по предоставяне на лични данни от страна на „Л.Б.“ ЕООД към корпоративния Център за обработка на данни ще съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на закона. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се осъществява само при наличие на поне едно от посочените в чл. 4 от ЗЗЛД условия за допустимост на данните и при спазване на установените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност.

Съгласно чл. 23 от ЗЗЛД администраторът на лични данни - „Л.Б.“ ЕООД е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване, като в случаите когато обработването включва предаване на данните по електронен път администраторът трябва вземе специални мерки за тяхната защита. Във всички случаи тези мерки следва да са съобразени в максимална степен със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. Тези мерки следва да бъдат предприети както по отношение на обработване на данните в корпоративния Център за обработка на данни така и в процеса на тяхното предоставяне. Комисията е определила в Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни минималното ниво на технически и организационни мерки, както и допустимия вид защита, които следва да предвиди администратора на лични данни по отношение на обработването от него лични данни.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни извън страната, се извършва по реда на Закона за защита на личните данни, като определящ критерий е държавата, в която ще бъдат предоставени данните. Съгласно чл. 36а от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, в каквато се твърди в искането, че ще бъде разположен Центъра за обработка на данни, се извършва свободно при спазване на изискванията на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 3 и чл. 20, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД администраторът следва да уведоми лицата относно получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните след извършване на преценка за необходимостта от предоставянето с цел гарантиране на справедливо обработване на данните по отношение на физическото лице, за което се отнасят за всеки конкретен случай.

По отношение на договори, които съдържат класифицирана информация, следва да се има предвид, че обществените отношения, свързани със създаването, обработването и съхраняването на класифицирана информация, както и условията и реда за предоставяне на достъп до нея се уреждат в Закона за защита на класифицираната информация.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10 ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се осъществява само при наличие на едно поне едно от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на данните и при спазване на установените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност.

Съгласно чл. 36а от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския

съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство се извършва свободно при спазване на изискванията на ЗЗЛД.

Администраторът на лични данни - „Л.Б.“ ЕООД е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

С цел гарантиране на справедливо обработване на данните чрез тяхното предоставяне и защита на правата на физическите лица, администраторът на лични данни следва да предприеме необходимото, с цел уведомяване на лицата, чиито данни ще бъдат предмет на трансфера, относно получателите или категорията получатели на данните, целите на обработването на личните данни, категорията лични данни предмет на трансфера, като тази информация следва да е предоставена на лицата преди прехвърлянето на данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № зап - 10/ 14.03.2013 г.
гр. София, 07.05.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх.№ зап - 10/14.03.2013 г. от г-н М.С. - изпълнителен директор на Е.Л. /E.L./ за становище на основание чл.10, ал. 1, т.4 от Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 24 април 2013 г., разгледа искане с вх.№ зап - 10/ 14.03.2013 г. от г-н М.С. - изпълнителен директор на Е.Л. /E.L./, в което е оправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането за становище се посочва, че дружеството, чийто изпълнителен директор е г-н М.С. е регистрирано в Малта. Указва се, че дейността му е организиране на хазартна дейност по интернет, за което е посочено, че притежава необходимите лицензи. Сочи се също, че Е.Л. /E.L./ е подало искания до Държавна комисия по хазарта в Република България за издаване на лицензи за организиране на хазартна дейност от разстояние. Посочено е също, че дружеството е регистрирано като администратор на лични данни към Службата на комисаря по информацията и защита на данните „Office of the information and protection commissioner“. Отправена е молба за становище от Комисията дали Е.Л. /E.L./ следва да се регистрира като администратор на лични данни в Република България.

Към искането са приложени следните документи:

1. копие на удостоверение за актуално състояние на дружеството
2. справка от публичния регистър за регистрацията като администратор в Службата на комисаря по информацията и защита на данните на Малта.

Законът за хазарта /ЗХ/ урежда условията и реда за организиране на хазартни игри, организиране на дейностите по производство, разпространение и сервиз и по внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване, както и издаване, продължаване, отнемане и прекратяване на лицензи за тези дейности и контрола върху тях. **В чл.4, ал.1, т.1 от ЗХ е посочено, че хазартните игри и дейностите по този закон могат да се организират от търговски дружества, регистрирани в Република България или в друга държава - членка на Европейския съюз, в друга държава - страна по споразумението за Европейско икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.**

В чл. 6, ал.1 от ЗХ е посочено, че лиценз за организиране на хазартна игра от разстояние може да се издаде на лице по чл. 4, ал. 1, т. 1 само при едновременното изпълнение на следните условия:

1. липса на прилагани принудителни административни мерки по този закон или по отменения Закон за хазарта от 1999 г. - в срок 5 години преди датата на подаване на искането за издаване на лиценз;

2. комуникационното оборудване и централният пункт, в който се намира централната компютърна система на организатора, да са разположени на територията на Република България или на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, на територията на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария;

3. открита сметка за депозиране на залози и изплащане на печалби в банка, лицензирана в Република България, или в банка, лицензирана в друга държава - членка на Европейския съюз, в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария, която извършва дейност на територията на Република България съгласно Закона за кредитните институции;

4. централната компютърна система на организатора да има система за регистрация и идентификация на участниците в игрите, както и система за съхраняване и подаване в реално време към сървър на Националната агенция за приходите на информация за едновременните игрални сесии, направения залог от всеки участник и изплатената на всеки участник печалба. Централната компютърна система задължително трябва да осигурява онлайн регистрация на всяка транзакция в системата на Националната агенция за приходите по ред и начин, определени в наредба на министъра на финансите, след съгласуване с министъра на вътрешните работи;

5. игралният софтуер, както и всяка нова версия на софтуера да са утвърдени от Държавната комисия по хазарта на база изпитвания, извършени от одобрена лаборатория по чл. 22, ал. 1, т. 8, и при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 42, ал. 2.

Съгласно ал.3 на чл. 6 от ЗХ организаторът трябва да осигури съхраняването на всички данни, свързани с предлагането на хазартни услуги на територията на Република България, в т. ч. регистрация и идентификация на участниците, направените залози и изплатените печалби. Съхраняването се извършва на оборудване за съхранение на данни (контролен локален сървър), разположено на територията на Република България, по ред и начин, определени в наредбата по ал. 1, т. 4.

В ал.4 на чл.6 е посочено, че данните по ал. 3 се съхраняват във вида, в който са създадени, за срок от 5 години след изтичането на давностния срок за погасяване на публичните задължения, свързани с тези данни.

В раздел седем „Хазартни игри от разстояние“ на Закона за хазарта е посочено, че хазартните игри от разстояние се организират чрез комуникационно оборудване. Участниците залагат пряко чрез интернет или чрез други електронни съобщителни средства. /чл.77, ал.1/. Съгласно разпоредбата на ал.6 на чл.77 личните данни на участниците се изискват, обработват и съхраняват при спазване разпоредбите на Закона за защита на личните данни. В чл.79 е посочено, каква следва да е задъл-

жителна информация, която да фигурира на интернет страницата на организатора- „Интернет страницата на организатора, чрез която се организират хазартни игри, трябва задължително да съдържа информация на български език относно: данните на организатора по неговата търговска регистрация, вкл. данъчен и/или друг идентификационен номер; издадения от Комисията лиценз; правилата на хазартната игра; ясно и недвусмислено изброяване на начините за приемане на залози, за формиране и изплащане на печалби, размерите на залозите и размерите на съответните печалби, услуги за помощ, данни за кореспонденция, включително телефон и електронна поща, за осъществяване на пряка и навременна връзка с организатора и с Комисията; начините за подаване на жалби и сигнали до организатора и до Комисията.“

Съгласно чл.80, ал.4 от ЗХ организаторът на хазартни игри от разстояние има задължението да осигурява на контролните органи от Комисията, Националната агенция за приходите и Министерството на вътрешните работи непрекъснат дистанционен достъп до контролния локален сървър по чл.6, ал.3, разположен на територията на Република България, включително до базата данни с информация относно игрите с участници от територията на България.

В Наредбата за документите, необходими за издаване на лицензи по закона за хазарта и за даване на разрешения за извършване на промени в тях, са посочени изрично и точно определени документите, които се изискват за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри от разстояние чрез интернет /чл15/ и чрез електронни съобщителни средства. В чл.16, т.3 е посочено, че за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри от разстояние чрез електронни съобщителни средства се изисква и удостоверение за вписване в публичен регистър на администраторите на лични данни, издадено от Комисията за защита на личните данни.

По смисъла на закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон.

Съгласно законовото определение, качеството на администратор възниква ex lege (по силата на закона) и не е свързано с условието на подаване на заявление за регистрация в КЗЛД.

Видно от разпоредбите на закона за хазарта личните данни на участниците в хазартни игри от разстояние се изискват, обработват и съхраняват при спазване разпоредбите на закона за защита на личните данни. Също така организаторът трябва да осигури съхраняването на всички данни, свързани с предлагането на хазартни услуги на територията на Република България , в т.ч. регистрация и идентификация на участниците, направените залози и изплатените печалби. Съхраняването се извършва на оборудване за съхранение на данни (контролен локален сървър), разположен на територията на Република България.

Министерството на финансите е издало и Наредба № 1 от 27 февруари 2013 г. за реда и начина за идентификация и регистрация на участниците, съхраняването на данни за организираните хазартни игри от разстояние на територията на Република България и за подаване на информация за хазартните игри към сървър на Националната агенция за приходите. В нея се определя реда и начина за съхраняването на всички данни, свързани с предлагането на хазартни услуги от разстояние на територията на Република България, както и осигуряването на дистанционен достъп до тези данни на контролните органи на Държавната комисия по хазарта (ДКХ), НАП и Министерството на вътрешните работи (МВР)/ чл.1, т.3/. В нея е разписано, че централната компютърна система на организаторите на хазартни игри от разстояние трябва да има система за регистрация и идентификация на участниците в игрите. Указва се също, че всеки участник в игрите от разстояние трябва да бъде регистриран в тази система, за да участва в тях. За хазартни игри чрез интернет системата следва да идентифицира и регистрира участниците от територията на Република България на база на географско локализиране на IP адреса, от който участникът се регистрира. За хазартни игри чрез електронни съобщителни средства системата следва да идентифицира и регистрира участниците, изпращащи кратки текстови съобщения (SMS) от територията на Република България. В Наредбата

е посочено още, че организаторите на хазартни игри трябва да са администратори на лични данни /чл.2, ал.4/. В чл.3 е разписан задължителният обем от информация, която организаторите трябва да получат относно самоличността на лице, което желае да се регистрира като участник в хазартни игра от разстояние: гражданство на лицето; имена по документ за самоличност; идентификационен номер на лицето, който може да бъде единен граждански номер (ЕГН), личен номер на чужденец (ЛНЧ), личен идентификационен номер или друг номер или данни за идентификация съгласно националното законодателство на лице, което не е български гражданин, включително данни за датата на раждане на лицето; за лицата, идентифициращи се с ЕГН, се изисква още: постоянен и настоящ адрес (когато последният е различен от постоянния), номер, дата на издаване и издател на български личен документ; за лицата, идентифициращи се с номер, различен от ЕГН, се изисква още: адрес на временно или постоянно пребиваване в България; адрес на местоживеење в друга държава, дата на раждане, номер, дата на издаване и издател на документа за самоличност.

Предвид това, че е приложена разпечатка от публичния регистър на Службата на комисаря по информацията и защита на данните на Малта за регистрацията като администратор на лични данни на Е.Л. се поставя въпроса следва ли да се извършва и регистрацията на дружеството в Комисията за защита на личните данни в България. Като се вземе предвид, че дружеството ще трябва да осигури съхраняването на всички данни, свързани с предлагането на хазартни услуги на територията на Република България, на оборудване за съхранение на данни (контролен локален сървър), разположен на територията на Република България и като се отчитат разпоредбите на Наредба № 1 от 27 февруари 2013 г за реда и начина за идентификация и регистрацията на участниците, съхраняването на данни за организираните хазартни игри от разстояние на територията на Република България и за подаване на информация за хазартните игри към сървър на Националната агенция за приходите и Наредба за документите, необходими за издаване на лицензи по Закона за хазарта и за даване на разрешения за извършване на промени в тях се налага извода, че дружеството следва да подаде заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и поддържаните от тях регистри на лични данни, воден от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от Закона за защита на личните данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Е.Л. /E.L./ следва да подаде заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1,т. 2 от Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П-1990/26.03.2013г.
гр. София, 07.05.2013 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 24 април 2013 г. (Протокол № 14), разгледа искане за становище с вх. № П-1990/ 26.03.2013г. от г-н И.Г. - Главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГРАО) при Министерство на регионалното развитие и благоустройство във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.

Получено е искане за становище с вх. № П-1990/26.03.2013г. от г-н И.Г. - Главен директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГРАО) при Министерство на регионалното развитие и благоустройство относно възможността за предоставяне на данни от Регистъра на населението, поддържан на национално ниво - Национална база данни „Население“ на „ДЗИ-Ж.“ ЕАД (ДЗИ). В Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ при Министерство на регионалното развитие и благоустройството. В искането е посочено, че в ГРАО е постъпило писмо от „ДЗИ-Ж.“ ЕАД, с което дружеството информира, че голяма част от техните клиенти, които имат сключена пенсионна застраховка и следва да получават месечна пенсия, не са предявили претенции в офисите на ДЗИ. Същевременно дружеството не разполага с данни дали лицата са живи или починали, както и с техни актуални адреси. В тази връзка е отправено запитване от страна на ДЗИ относно възможността от Регистъра на населението, поддържан на национално ниво - Национална база данни „Население“ да се предоставят данни за застрахованите в ДЗИ физически лица (около 4 000 лица) относно статус „жив или „починал и след актуализиране на списъка с тези лица, да се предоставят данни за постоянните и настоящи адреси само на живите лица.

В искането е посочено, че във връзка с изложеното до тук и с цел създаване на законосъобразна практика (като в искането е изразено мнение, че ГРАО допуска и за в бъдеще този въпрос ще бъде поставян и от други застрахователни дружества) е отправена молба до КЗЛД за становище, на основание чл.10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, относно следното:

Законосъобразно ли би било предоставянето на данни от Регистъра на населението, поддържан на национално ниво - Национална база данни „Население“ на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на личните данни, съгласно който обработване се допуска, ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, а видно от изложеното в искането на „ДЗИ-Ж.“ ЕАД физическите лица са клиенти на дружеството и имат сключена пенсионна застраховка.

Към така постъпилото искането за становище е приложено копие от постъпилото към ГРАО запитване от „ДЗИ-Ж.“ ЕАД.

Постъпилото към ГРАО запитване от „ДЗИ-Ж.“ ЕАД касае възможността за предоставяне на информация за физически лица във връзка с портфейла от пенсионни застраховки, обслужван от „ДЗИ-Ж.“ ЕАД.

„ДЗИ-Ж.“ ЕАД е посочило, че голяма част от клиентите на Дружеството, които имат сключена пенсионна застраховка и имат право да получават месечна пенсия, не са предявили претенции в офисите на ДЗИ. Същевременно за „ДЗИ-Ж.“ ЕАД липсват данни за това, дали тези лица са живи или починали, както също и, че дружеството не разполага с актуализирани данни относно техните адреси и телефони за връзка. В тази връзка е и отправената молба до ГРАО за информация относно това каква е процедурата за извършване на проверка на застрахованите в ДЗИ физически лица, с цел

получаване на информация от техните лични електронни регистрационни картони, като е уточнено, че проверката ще протече на 2 етапа:

I етап: проверка на физически лица по списък и предоставяне на данни относно статус живи или починали (около 4,000 лица);

II етап: проверка на физически лица по актуализиран списък и предоставяне на данни относно постоянен и настоящ адрес.

Поискана е и информация от ГРАО относно това какъв обем данни следва да предостави за осъществяване на проверката „ДЗИ-Ж.“ ЕАД (три имена и ЕГН на физическите лица), както и какви са дължимите такси за всеки етап от проверката и респективно предоставената от ГРАО информация.

При така представената фактическа обстановка казуса бе разгледан на редовно заседание на комисията проведено на 03.04.2013г. (Протокол № 12) на което Комисията реши да се изиска в 7-дневен срок информация от ДЗИ относно настоящия казус. В тази връзка бе отправено писмо рег. № П-2314/04.04.2013г. до „ДЗИ-Ж.“ ЕАД с искане за становище и информация. В рамките на предоставения им 7-дневен срок от страна на „ДЗИ-Ж.“ ЕАД бе получен отговор с рег. № П-2614/ 16.04.2013г., в който е посочено че дружеството е с 65-годишна история в развитието на застрахователния бизнес в България и в тази връзка, в неговия портфейл все още съществуват активни застрахователни договори, сключени през 90-те години на миналия век. Посочено е също, че голяма част от тези полици са пенсионни застраховки, чиято цел е била да осигури на клиентите изплащането на регулярна пенсия след навършването на определена възраст. При сключването на застраховката, клиентът определя период, в рамките на който заплаща премия, дефинирана на базата на желанието от него размер на месечната пенсия. След края на периода клиента започва да получава договореното плащане, което обикновено е пожизнено. В тази връзка в отговора на дружеството е уточнено, че към 31.12.2012 г. пенсионния портфейл на ДЗИ се състои от 4 638 полици, от които над 3 500 са в срок на получаване на договорената пенсия, като за част от тези клиенти дружеството няма актуални взаимоотношения и респективно не е в състояние да изпълни поетите договорни ангажменти по сключените застрахователни договори.

С оглед изложения проблем „ДЗИ-Ж.“ ЕАД ни уведомява, че в началото на 2013г. е започнало кампания за идентифициране на клиентите с право на получаване на пенсия, с оглед изплащане на дължимите суми с цел изпълнение на задължения по договор по който физическото лице е страна. Във тази връзка, в сътрудничество с всички агенции и офиси на дружеството, е извършена щателна проверка на базите данни, архивите и досиетата, като събраната информация е била обработена и изпратена към централизирано звено, което да обобщи и анализира съществуващите данни. В получения отговор „ДЗИ-Ж.“ ЕАД посочва, че след обобщаване на наличните данни и извършения анализ се е установило, че дружеството не разполага с актуални адреси за голяма част от клиентите си по пенсионни застраховки, както и че в допълнение, не е известен статуса им - живи или починали. Посочено е, че „ДЗИ-Ж.“ ЕАД е компания с традиции в застрахователния бизнес, която винаги е демонстрирала лоялност, коректност и почтеност към клиентите си, и съобразно това е приело като приоритетна задача да идентифицира всички свои клиенти, които към днешна дата имат право да получават определената в застрахователния им договор месечна пенсия, да осъществи контакт с тях и да инициира изплащане на дължимите пенсии, които са провизирани.

Еднолично акционерно дружество „ДЗИ-Ж.“ ЕАД, с ЕИК 121518328, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Средец, п.код 1000, бул. „Цар Освободител“ № 6 и с предмет на дейност: Застраховане на лица срещу събития, свързани с живота, здравето или телесната цялост чрез извършване на: 1.застраховки “живот”, свързани или не с инвестиционен фонд; 2.женитбена и детска застраховка, свързана или не с инвестиционен фонд; 3.пенсионни застраховки, свързани или не с инвестиционен фонд; 4.здравни застраховки, свързани или не с инвестиционен фонд; 5.допълнителни застраховки, свързани или не с инвестиционен фонд; презастраховане на застрахователи, извършващи застраховките по т. 1,2,3,4 и 5; задължително застраховане в предвидените от закона случаи; управление на набраните от застраховането и презастраховането средства; инвестиране на

застрахователните резерви и собствените средства, съгласно закона за застраховането.

„ДЗИ-Ж.” ЕАД е администратор на лични данни и като такъв е подал заявление № 1262, дата на потвърждаване 23.02.20Юг., вписан е в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри при КЗЛД под идн. № 425, като към датата на служебната справка - 29.03.2013г. е в статус „за редакция”. Администраторът на лични данни - „ДЗИ-Ж.” ЕАД е заявил поддържането на три броя регистри, както следва: регистър „Застрахователни полици -животозастраховане”; регистър „Управление на човешките ресурси” и регистър „Видеонаблюдение”.

Застраховането е дейност по осигуряване на застрахователно покритие на рискове по силата на договор, изразяващо се в набиране и разходване на средства, предназначени за изплащане на обезщетения и други парични суми при настъпване на събития или сбъждане на условия, предвидени в договор или в закон, както и в пряко свързаните с това дейности. Съгласно легалната дефиниция на договора за застраховка, посочена в чл. 183 Кодекса за застраховането (КЗ), застрахователят се задължава да поеме определен риск срещу плащане на премия и при настъпване на застрахователното събитие да заплати на застрахования или трето ползващо се лице застрахователно обезщетение или парична сума. Съгласно чл. 186 от Кодекса за застраховането (КЗ) Общите условия на застрахователя, установени отнапред за сключването на определен вид застраховка, обвързват застрахования, ако са му били предадени при сключването на застрахователния договор и той е заявил писмено, че ги приема. Приетите от застрахования общи условия са неразделна част от застрахователния договор. При несъответствие между застрахователния договор и общите условия има сила уговореното в договора. Предмет на насрещните престации на страните по договора (застрахования и застрахователя) са съответно заплащане на дължимата застрахователна премия срещу поемане на риска от настъпване на определеното вредоносно събитие. Застрахователна сума е договорената или определената с нормативен акт и посочена в застрахователния договор парична сума, представляваща горна граница на отговорността на застрахователя (§ 1, т. 5 ДР КЗ).

Пенсионните застраховки са спестовни застраховки. Същността им се свежда до предоставяне на средства от застрахования под формата на еднократно или периодично дължима сума срещу задължението на застрахователя да обезпечи плащане на определената в договора или съответно увеличена съобразно акумулирани през годината средства сума. Пенсионното застраховане се разглежда като подвид на рентните застраховки или по-точно рентна застраховка в случай на преживяване. Под рента се разбира периодически повтарящо се плащане на предварително определена сума. Целта на застраховането за рента е да защитят интересите на застрахованите, свързани с живота, трудоспособността и пенсионното осигуряване. Застрахователният договор при пенсионната застраховка е насочен към осигуряване на определен жизнен стандарт след навършване на определена възраст или други обстоятелства. Съгласно чл. 230а от КЗ с договора за застраховка за пенсия или рента застрахователят се задължава да прави пожизнени или срочни периоди периодични плащания срещу заплащането на еднократна или периодична премия. Пенсионната застраховка осигурява на застрахования определена периодично дължима рента след изтичане на определен период от време от сключването на застрахователния договор или при навършване на определена възраст. Застрахователят може да поеме отговорност и за допълнителни рискове, например загуба на трудоспособност. Характерно за рентните застраховки е отсроченото плащане на рентите. През време на отсрочката застрахованият дължи застрахователна премия, която е фиксирана и се плаща периодично или еднократно. След изтичане на отсрочката застрахованият има право на рентните плащания. През време на отсрочката, при определени условия, застрахованият може да откупи застраховката или по-точно премийните ѝ резерви. При смърт на застрахования по време на отсрочката договорът се прекратява и на наследниците се връщат внесените застрахователни премии, намалени със съответните административни разноски. Ако смъртта настъпи след края на отсрочката, договорът и рентата се прекратяват. Рентната застраховка има два отделни периода. Първият се нарича срок на отсрочка, през който се инвестират натрупаните средства от застрахователни премии. Вторият период, през който рентата се получава, може да бъде пожизнен или с определен срок. През срока за получаване на рентата върху средствата на застрахования

се натрупва допълнителна лихва, както през периода на отсрочката. Съществуват различни видове рентни застраховки: според срока, за който се сключват те могат да бъдат: срочни - рентата се плаща определен брой години или доживотни - плаща се до смъртта на застрахования; според обекта на застраховане: индивидуални - застраховка на едно лице, групови - застраховката се сключва на група лица по поименен списък или по средносписъчен състав или съвместни - предимно семейни застраховки на двама съпрузи или на родител и дете и др.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100 Закон за гражданската регистрация). Методическото ръководство и контролът на дейностите, свързани с гражданското състояние, гражданската регистрация и автоматизираните информационни фондове, се осъществяват от Министерството на регионалното развитие и благоустройството със съдействието на Министерството на правосъдието и Комисията за защита на личните данни (чл. 113 от Закона за гражданската регистрация). С оглед на гореизложеното следва да се посочи, че министърът на регионалното развитие и благоустройството е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Като такъв, той е длъжен да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Във всички случаи на осъществяване на действия по предоставяне на данни от регистрите на населението или от регистрите на актовете за гражданско състояние, същите съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „предоставяне на лични данни“ са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице на територията на страната или извън нея и съставлява обработване на лични данни по смисъла на закона.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в закона условия за допустимост, а именно:

1.обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;

2.физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;

3.обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;

4.обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;

5.обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;

6.обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;

7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на

администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Достатъчно е наличието на поне едно от горепосочените и дадени алтернативно в закона основания, за да е налице допустимо и законосъобразно обработване на лични данни. В конкретния казус, съгласно изложеното до тук, следва извода, че по отношение на обработване на лични данни на физически лица - сключили договори за пенсионна осигуровка с „ДЗИ-Ж.“ ЕАД е налице условие за допустимост визирано в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, т.е. **обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна.** Доказателствената тежест по отношение на наличие на условие за допустимост на обработването на лични данни във всеки конкретен случай е на администратора искащ съответния обем информация - „ДЗИ-Ж.“ ЕАД, като преценката по отношение на неговото наличие за всеки един конкретен случай е на администратора предоставящ данните - Министерство на регионалното развитие и благоустройство, Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“. Също така администраторите на лични данни следва да обработва същите при съблюдаване и спазване на принципите за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност на обработваните данни (чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД).

Правото на защитата на физическите лица от злоупотреби с личната им информация и неправомерна намеса в техния личен живот се гарантира от горепосочените принципи, които са в основата на действащото законодателство, регулиращо обществените отношения в сферата на защитата на личните данни. За да е налице добросъвестно обработване, администраторът на лични данни следва предварително да е уведомил точно и правилно физическото лице за целите на обработката, като не използва данните за цели, различни от обявените. Обработването трябва да е законосъобразно, т.е. администраторът на лични данни трябва да съблюдава всички разпоредби на законите и подзаконовите актове, свързани със защитата на личните данни и да действа в рамките на притежаваните, съгласно тях, правомощия. Друго основно правило е, че данните следва да бъдат пропорционални и да съответстват адекватно на целите, за които се обработват, т.е. предоставеният от ГРАО обем данни следва да бъде съотносим и ненадхвърлящ целта, за която данните са необходими, а именно изпълнение поетите от дружеството задължения, по сключени договори за пенсионни застраховки. Администраторът на лични данни трябва да обработва само минимално необходимото количество информация за всяко физическо лице, нужно за целите на обработването, като допълнителни данни за лицето могат да се записват само когато събраната вече информация е недостатъчна за постигането на обявените цели. В противен случай допълнителната информация ще бъде „прекомерна“ за нуждите на обработването и поради това не трябва да бъде съхранявана. В конкретния казус може да се обективира извода, че поисканата информация относно статус на физическите лица живи или починали и данни относно постоянен и настоящ адрес са съотносими на целта, за която се искат от „ДЗИ-Ж.“ ЕАД, а **именно изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна.**

Едновременно с наличието на условие за допустимост и спазване на принципите за обработване на лични данни, администраторът следва да изпълни и задълженията си, произтичащи от разпоредбата чл. 20 от ЗЗЛД, съгласно които администраторът на лични данни е задължен да предостави на физическото лице, чиито данни обработва, следната информация: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Информацията по чл. 20 от ЗЗЛД, както и всяка друга информация, свързана с обработването на данните, се предоставя след извършване на преценка за необходимостта от предоставянето с цел гарантиране на справедливо обработване на данните по отношение на физическото лице, за което се отнасят, като тази преценката се извършва от администратора за всеки конкретен случай.

„ДЗИ-Ж.“ ЕАД, в качеството си на администратор на лични данни, след постигане целта на обработване на личните данни или преди преустановяване на обработването на личните данни, е длъжен да ги: унищожи, или прехвърли на друг администратор, като предварително уведоми за това комисията, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването.

Относно изразеното в искането желание от страна на Министерство на регионалното развитие и благоустройство Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ за създаване на законосъобразна практика по така поставения казус и изразеното предположение, че и за в бъдеще този въпрос ще бъде поставян и от други застрахователни дружества, е важно да се има предвид, че Комисията разглежда всеки казус по който е сезирана самостоятелно и в неговата цялост, като взима под внимание всички съотносими обстоятелства и факти специфични за всеки конкретен случай.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни да изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Обработването на лични данни чрез тяхното предоставяне от страна на Министерство на регионалното развитие и благоустройство, Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ и касаещи информация относно статуса живи или починали, както и данни относно постоянен и настоящ адрес на физически лица сключили договори за пенсионна застраховка с „ДЗИ-Ж.“ ЕАД, които не са предявили претенции в офисите на дружеството, а съгласно сключените от тях договори им се дължи месечна пенсия ще бъде допустимо на основание в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

Обработването на лични данни следва да се осъществява при спазване на принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност, съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Предоставянето на лични данни от страна на администратора на лични данни -Министерство на регионалното развитие и благоустройство, Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“, следва да се предхожда от преценка, за всеки конкретен случай, за наличие на условие за допустимост за необходимостта от предоставянето, с цел гарантиране на справедливо обработване на данните по отношение на физическото лице, за което се отнасят, и гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот.

След постигане целта на обработване на личните данни или преди преустановяване на обработването на личните данни администраторът - „ДЗИ-Ж.“ ЕАД е длъжен да ги унищожи или прехвърли на друг администратор, като предварително уведоми за това комисията, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № п - 1667/12.03.2013 г.
гр. София, 14.05.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх.№ п - 1667/12.03.2013 г. от г-н И.К. - главен секретар на Министерството на външните работи за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 30.04.2013 г. разгледа искане за становище с вх. № п-1667/12.03.2013 г. от г-н И.К. - главен секретар на Министерството на външните работи (МВнР). В искането е посочено, че Министерството на външните работи чрез дирекция „Консулски отношения“ и консулските служби в чужбина приема и обработва лични данни на български и чужди граждани във връзка с издаването на документи за самоличност, визи, удостоверения за раждане, брак, смърт и др. Посочено е също, че в резултат на тази дейност в архива на МВнР и българските мисии в чужбина се съхранява заявителски материал от първични, несинтезирани документи, които по силата на действащите към момента на създаването им нормативи са били определени за постоянно запазване. Сочи се, че тези документи са явни и за период до 1992 г., на основание чл. 18 от Закона за националния архивен фонд, подлежат на предоставяне за ползване. В искането за становище се казва, че в деловодството на министерството редовно постъпват заявления за достъп до споменатия архив. Посочено е, че голяма част от тях са подадени от лица, които се занимават с изследователска дейност и искат да ползват документите заради историческата им стойност. Изказано е мнение, че предвид съдържанието на документите с предоставянето им на трети лица ще се даде нерегламентиран достъп до съдържащите се в тях лични данни. Отправена е молба до Комисията за становище по компетентност как би следвало да процедира МВнР, за да спази разпоредбите на Закона за защита на личните данни, както и Закона за достъп до обществената информация по постъпилите заявления за ползване на този масив от документи.

Предвид съдържанието на искането за становище на основание чл.34, чл.35 и чл.36 от АПК и с писмо изх.№ п-2291/ 04.04.2013 г. е отправена молба за становище до доц. д-р М.И. - председател на Държавна агенция „Архиви“. В указания седем дневен срок е получено становище от Агенцията, заведено с рег.№ с - 232/ 12.04.2013 г.

В становището на Държавна агенция „Архиви“ е указано, че в цитираното писмо на МВнР изрично е посочено, че става въпрос за документи, с които работи Дирекция „Консулски отношения“ и консулските служби в чужбина във връзка с издаване на физически лица на документи за самоличност, визи, удостоверения за раждане, брак, смърт и други, както и първични „несинтезирани“ документи. **Казва се, че твърдението, че по силата на действащите към момента на създаването им нормативи, те са били определени за постоянно запазване е некоректно.** Посочени са няколко аргумента във връзка с това. В становището се е указано, че в нито един от текстовете на Закона за държавния архивен фонд (ЗДАФ) и Правилника за неговото прилагане (ППЗДАФ), както и в действащия в момента Закон за националния архивен фонд (ЗНАФ) и наредбите към него, няма текст който да определя постоянното запазване на тези документи. Изразено е мнение, че вероятно става дума за вътрешноведомствена „поднормативна“ уредба, чиито разпоредби се отнасят до тези документи в периода на тяхното „оперативно използване“ в рамките на министерството. Също така е посочено, че е грешно цитиран чл.18 от ЗНАФ в искането на МВнР. Указва се, че срокът за запазване на документите, отразяващи основните дейности в държавните и общинските институции е 20 години и е разписан в чл.46, ал 1 от ЗНАФ. В становището на Държавна агенция „Архиви“ е

посочено, също че в разпоредбите на чл.47 до чл.52 вкл. от ЗНАФ са разписани подробно дейностите, които трябва да се предприемат след изтичане на срока по чл.46, ал.1 до приемането на исторически ценните архивни документи в Националния архивен фонд. Сочи се, че в изпълнение на чл.52 от ЗНАФ с Постановление № 41 от 18.02.2009 г. е приета Наредба за реда за организирането, обработването, експертизата и използването на документите от учрежденските архиви на държавните и общинските институции, обнародвана в ДВ, бр. 17 от 2009г. **В становището на Агенцията е посочено, че личните документи на физически лица към които принадлежат цитираните в писмото на МВнР документи, принципно не са исторически ценни документи и затова не са обект на комплектуване като съставна част на Националния архивен фонд.** Изключенията са разписани в раздел II от ЗНАФ“Документи на физически лица“ - чл.53 до чл. 55 вкл. Посочено е също, че на 01.06.2000 г. е одобрена от министъра на външните работи и утвърдена от председателя на Главно управление на архивите Индивидуална номенклатура на делата на МВнР, включваща документите създавани от министерството и неговите структурни звена. **Посочено е също, че в раздел Дирекция „Консулски отношения“ няма посочен нито един документ от цитираните в писмото на МВнР, който е със срок „постоянен“, т.е. да е включен в състава на Националния архивен фонд.** Към становището е приложена част от Индивидуалната номенклатура на делата на Министерството на външните работи.

По смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Министърът за външните работи е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни. Министерството на външните работи е подало заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни, поддържан от КЗЛД, на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД с вх.№ 1068026. Получило е уникален идентификационен номер 53271 за вписване в регистъра.

Лицата подали заявления за достъп до тази информация, в изложения казус, се явяват трети лица по смисъла параграф 1, т.11 от ДР на ЗЗЛД .

Съгласно Закона за защита на личните данни, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. „Специфични признаци“ са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. В конкретният случай, информацията съдържащи се в посочените в искането на МВнР документи би могла да доведе до индивидуализиране на конкретно физическо лице то тя като такава попада в определението „лични данни“ по смисъла на чл.2 от ЗЗЛД.

В параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законовото определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: „обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване”.

В настоящия случай, запитването касае възможността за обработване на лични данни под формата на предоставяне. Предоставяне на лични данни са действия по цялостно и частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към **трето лице** на територията на страната или извън нея (параграф 1, т.5 от ДР на ЗЗЛД).

Във връзка с обработването на лични данни, следва да се има предвид, че всеки администратор

на лични данни е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като в чл.4, ал.1 от закона е определено само в кои случаи е допустимо обработване на личните данни на физическите лица.

Съгласно чл. 2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Редът за обработване на лични данни, включително за предоставянето им, е регламентиран с изчерпателното изброяване на законовите основания в чл. 4, ал.1, т.1 – т.7 от ЗЗЛД, при наличието на поне едно от които, е допустимо обработване на лични данни.

Преценката за наличие или липса на законово основание за разпространение на лични данни е в правомощието на съответния администратор на лични данни с оглед отговорността, която той носи за законосъобразното обработване на лични данни.

Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните. Следва да се има предвид и целта на Закона за защита на личните данни, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. В тази връзка следва да се има предвид и разпоредбата на чл.2, ал.2, т.6 от ЗЗЛД съгласно , която личните данни се поддържат във вид , които позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по - дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по - дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Може да се направи изводът, че обработването на лични данни, чрез предоставянето им, е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от визираните в чл. 4, ал.1, т.1 – т.7 от ЗЗЛД условия.

Следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл.1, ал.9 закона за защита на личните данни не се прилага за информацията, която се съхранява в Националния архивен фонд. В становището на Държавна агенция „Архиви“ е посочено, че личните документи на физически лица, към които се принадлежат цитираните в писмото на МВнР документи, принципно не са исторически ценни документи и затова не са обект на комплектуване, като съставна част от Националния архивен фонд. Казва се още, че в одобрената от министъра на външните работи и утвърдена от председателя на Главно управление на архивите Индивидуална номенклатура на делата на МВнР създавани от министерството и неговите структурни звена в раздел „Консулски отношения“ няма посочен нито един документ от цитираните в писмото на МВнР, който е със срок „постоянен“, т.е. да е включен в състава на Националния архивен фонд.

Предвид това, че в искането за становище от МВнР е поставен въпроса как би следвало да процедира Министерството , за да спазва разпоредбите както на ЗЗЛД така и на Закона за достъп до обществена информация следва да се има предвид, че законово определение на понятието обществена информация дава разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а именно, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Така определената информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти - държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление

в Република България. Следва да се има предвид обаче, че Закона за достъп до обществена информация не се прилага за достъпа до лични данни (чл.2, ал.4) .

От искането на МВнР не може да се направи предположение, че визираната информация представлява „обществена информация“ Ако МВнР определи исканата информация като обществена такава съгласно определението дадено в чл.2, ал.1 при предоставянето ѝ следва да се имат предвид разпоредбите на чл.31 от ЗДОИ и по специално ал.4 на визирия член, касаеща съгласието на трети лица, чиито данни фигурират в документите съдържащи обществена информация В чл. 31, ал. 4, е посочено, че при неполучаване на съгласие от третото лице в съответния срок или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Липсата на съгласие на лицето е материалноправна предпоставка по чл. 37 ал. 1 т. 2 от ЗДОИ за отказ за предоставяне на достъп до исканата информация. В случаите на липса на съгласие от третото лице за предоставяне на търсената обществена информация, разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ дава правото на свободна преценка дали да се откаже достъп до поисканата информация, или да се даде в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до това трети лица. Тази преценка обаче е в сферата на оперативната самостоятелност на органа и представлява само правна възможност, без да бъде задължение за него.

В изложеният казус като основание за предоставяне на документите, съдържащи лични данни може да намери приложение разпоредбата на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД - когато физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, чрез предоставяне. Съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, съгласие на физическото лице е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласяват те да бъдат обработвани.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

С оглед гарантиране законосъобразното обработване на данните, съдържащи се в документите, визирани в разглежданото искане на МВнР и за да бъде постигната целта на ЗЗЛД - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот, Министерството може да предоставя исканата информация само при наличие на поне едно от посочените в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т.1 – т.7 от ЗЗЛД условия. При липса на някое от останалите основания такова условие за предоставяне е съгласието на лицето по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД във връзка с §1, т.13 от ДР на ЗЗЛД, респективно на неговите наследници.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-1395/2013
гр. София, 30.05.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П - 1395 от 01.03.2013 год. на д-р П.Ц. - управител на Национална здравноосигурителна каса (НЗОК) по въпроси, касаещи предоставянето от страна на НЗОК списъци с информация за лицата, имащи качеството на военноинвалиди и военнопострадали, получени от Министерството на отбраната, на аптеките, сключили договор с НЗОК за отпускане на лекарствени продукти.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева, на заседание, проведено на 22.05.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-1395/01.03.2013 г., заявена от на д-р П.Ц. - управител на Национална здравноосигурителна каса (НЗОК).

В искането си д-р П.Ц. посочва, че поставените от него въпроси са във връзка с Наредба № 4, на МЗ от 19.10.2012 год. (ДВ., бр. 83/30.10.2012) за реда за получаване и заплащане на лекарствени продукти на военноинвалиди и военнопострадали. На НЗОК е вменено задължението да заплаща на аптеките, отпускащи лекарствени продукти на военноинвалидите и военнопострадалите.

За тази цел, НЗОК сключва договори с аптеки, които да обслужват лицата, имащи качеството на военноинвалиди и военнопострадали.

Министерството на отбраната (МО) предоставя ежемесечно на Националната здравноосигурителна каса списъци с информация за лицата, имащи качество на военноинвалиди и военнопострадали, в съответствие с разпоредбите на чл. 2, ал. 9 от Наредба № 4 на МЗ от 19.10.2012 год. На базата на тези списъци НЗОК се разплаща с аптеките, сключили договор с нея за отпускане на лекарствени продукти.

В процеса на тази дейност възниква следният проблем - аптеките отпускат лекарства на лица, които предоставят рецептурна книжка и книжка на военноинвалид и военнопострадал, но не фигурират в официалния списък от МО, който е предоставен само в НЗОК.

В последващ етап НЗОК няма основание, въз основа на което да изплати на аптеките отпуснатите лекарства на тези лица, липсващи в официалния списък от МО.

Стига се до масово отказване от страна на аптеките да обслужват лицата, имащи качеството на военноинвалиди и военнопострадали, именно поради несигурността дали ще им се плати впоследствие.

Във връзка с гореизложеното, НЗОК са получили запитвания от аптеки, съществува ли възможност да бъдат предоставяни списъците, които се получават в НЗОК от Министерството на отбраната, за да се облекчи процесът и да се избегнат непълноти и грешки.

С оглед създалата се ситуация и възникналите проблеми, от администрацията НЗОК са отправили запитване до Съюза на военноинвалидите и военнопострадалите, дали възразяват списъците с информация за лицата, имащи качество на военноинвалид и военнопострадал, да бъдат предоставени на аптеките, сключили договор с НЗОК. Предоставянето на тези списъци би подпомогнало по-добрата координация между заинтересованите страни. В отговор на запитването, в НЗОК е постъпило писмо с изх. № 67/15.02.2013 г. от инж. П.В. - председател на Съюза на военноинвалидите и военнопострадалите, с което уведомяват НЗОК, че не възразяват да бъдат предоставени тази информация на аптеки за по-качествено обслужване на лицата, имащи качеството

на военноинвалиди и военнопострадали.

По повод изложеното, д-р П.Ц. се обръща към КЗЛД за становище допустимо ли е, съгласно Закона за защита на личните данни, НЗОК да предостави на аптеки списъците, изготвени от Министерството на отбраната, които съдържат информация за лицата, имащи качеството на военноинвалиди и военнопострадали.

Във връзка с откриване на производство по разглеждане на искането пред КЗЛД и на основание чл. 34, ал. 3, чл. 35 и чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс, е изпратено писмо с рег. № П-2628/16.04.2013 год., адресирано до г-н Тодор Тагарев - министър на отбраната, с указание за представяне на становище по изложеното в искането.

В КЗЛД е получено писмо, е вх. № П - 2962/24.04.2013 г. от господин А.Л. - директор на дирекция „Управление на човешките ресурси”, Министерство на отбраната на РБ. В писмото на господин А.Л. се сочи, че към месец февруари 2013 г. Министерството на отбраната е предоставило на НЗОК списък с информация за лицата, имащи качеството на военноинвалиди и военнопострадали, които ползват права по Наредба № 4/19.10.2012 г. за реда за получаване и заплащане на лекарствени продукти на военноинвалидите и военнопострадалите.

Поради обстоятелството, че Съюзът на военноинвалидите и военнопострадалите (СВВ) не е предоставил в Министерството на отбраната около 1500 книжки на военноинвалиди и военнопострадали, които са били на съхранение в съюза, министерството не е било в състояние да предостави на НЗОК пълна и точна информация.

След като е актуализирана базата данни от месец март, Министерството на отбраната изпраща актуализирана информация на НЗОК за лицата, ползващи права по Наредба № 4/19.10.2012 г. Информацията се актуализира ежемесечно предвид текучеството на правоимащите (смърт, преместване от един адрес на друг, нови лица, получили статут на военноинвалиди и военнопострадали).

Министерството на отбраната подкрепя конкретното искане списъците с информация за лицата, имащи качеството на военноинвалиди и военнопострадали да бъдат предоставяни от страна на НЗОК на аптеките в страната, сключили договор с НЗОК. Министерството на отбраната счита, че това би довело до своевременно снабдяване на военноинвалидите и военнопострадалите с лекарствените продукти, отпускани по лекарско предписание по списък, утвърден от министъра на здравеопазването.

Правен анализ:

Съгласно чл. 3 от Закона за военноинвалидите и военнопострадалите (ЗВИВП), военноинвалиди са български граждани с трайно намалена работоспособност в резултат на заболяване или злополука при или по повод на изпълнение на военна служба в мирно или във военно време, в мобилизационния и постоянния резерв, доброволния резерв и запаса, и освидетелствани по законоустановения ред. Правата на военноинвалидите се определят от степента на загубата на тяхната работоспособност. В чл. 4 от ЗВИВП е въведено и понятието „военнопострадал“ - това са преживелият съпруг (съпруга), децата и родителите на българските граждани, загинали при или по повод на изпълнение на военна служба в мирно или във военно време, в мобилизационния или постоянния резерв, доброволния резерв или запаса; преживелият съпруг (съпруга) и децата на починалите военноинвалиди, а ако няма такива - родителите; съпругът (съпруга) и децата на починалите военноинвалиди, а ако няма такива - родители; преживелият съпруг (съпруга), децата и родителите на българските граждани, загинали при или по повод отбраната на страната.

Военноинвалидите и военнопострадалите могат свободно да се сдружават в организации, които да ги представляват и да защитават техните интереси, съгласно разпоредбите на чл. 5, ал. 1 от ЗВИВП.

В Министерството на отбраната (МО) се създава Централен регистър на военноинвалидите и военнопострадалите. В чл. 12 от ЗВИВП се уточнява, че качеството на военноинвалид и военнопострадал се установява от Министерството на отбраната след подаване на заявление и представяне на необходимите документи, като на лицето се издава книжка за военноинвалид или за военнопострадал и се вписва в регистъра. Качеството на военноинвалид или военнопострадал

се придобива от датата на подаване на заявлението. Редът за установяване на качеството на военнопострадал или военнопострадал, необходимите документи за това, воденето на Централния регистър на военнопострадалите и военнопострадалите и неговото съдържание се определят с акт на Министерския съвет.

Правата на военнопострадалите и военнопострадалите са регулирани в Глава четвърта на ЗВИП, като чл. - 15 въвежда съотношението между процентите намалена работоспособност и процента на заплащане на лекарствени продукти по лекарско предписание. Военнопострадалите с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност имат право на лекарствени продукти по лекарско предписание по списък, утвърден от министъра на здравеопазването, като заплащат 25 на сто от цената им, а военнопострадалите заплащат 50 на сто от цената им. Останалите средства са за сметка на държавния бюджет.

Военнопострадалите с намалена работоспособност до 50 на сто имат правото на лекарствени продукти по лекарско предписание, като заплащат 50 на сто от цената на лекарствените продукти. Останалите средства са за сметка на държавния бюджет.

Националната -здравноосигурителна каса е задължена за част от цената на лекарствените продукти по лекарско предписание по списък, утвърден от министъра на здравеопазването, военнопострадалите и военнопострадалите заплащат съответния процент от разликата до продажната цена на дребно. Останалите средства са за сметка на държавния бюджет. Министърът на здравеопазването, съгласувано с министъра на отбраната, определя с наредба реда за получаване и заплащане на лекарствените продукти.

С Наредба № 4 от 19 октомври 2012 г. за реда за получаване и заплащане на лекарствените продукти на военнопострадалите и военнопострадалите се урежда редът за получаване и заплащане на лекарствени продукти на военнопострадалите и военнопострадалите.

В съответствие с разпоредбите на чл. 2, ал. 9 от Наредба № 4 на МЗ от 19.10.2012 год., (Наредба № 4), Министерството на отбраната предоставя до последно число на всеки месец в Националната здравноосигурителна каса списъци с информация за лицата, имащи качество на военнопострадал и военнопострадали.

Получаването на лекарствени продукти е регламентирано в раздел III на Наредба № 4: Отпускат се от аптеки, открити от притежатели на разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти, регламентирано в Закона за лекарствените продукти, сключили договор с НЗОК за отпускане на лекарствени продукти на военнопострадал и военнопострадали. Лекарствените продукти се получават срещу представяне на рецепта, рецептурна книжка за военнопострадал/военнопострадал, лична карта/личен паспорт и книжка за военнопострадал или военнопострадал. Следователно магистър-фармацевтът обработва личните данни, при получаване на рецептата, рецептурната книжка, и сверява личните данни, с данните от личната карта/личния паспорт и книжка за военнопострадал или военнопострадал.

Националната здравноосигурителна каса, чрез съответната Районна здравноосигурителна каса (РЗОК), сключва договори с аптеки, функциониращи на тяхната територия, за отпускане на лекарствени продукти на военнопострадал и военнопострадали. Условието и редът за отчитане от аптеките и заплащане на лекарствените продукти и изпълнените рецепти се уреждат в договорите, сключени между РЗОК и съответните аптеки. Частта от стойността на лекарствените продукти, която е за сметка на държавния бюджет, се изплаща на аптеките от съответната РЗОК на основание на сключените договори. Сумите за отпускане на лекарствените продукти на военнопострадалите и военнопострадалите се изплащат на аптеките от съответната РЗОК срещу представени оригинали на изпълнените рецепти, електронен отчетен документ, опис на рецептите със стойност и фактура. Надзорният съвет на НЗОК издава по предложение на управителя на НЗОК указания по предписване, отпускане и заплащане на лекарствените продукти, които се публикуват на интернет страницата на НЗОК.

Важно е да се отбележи, че въпросите във връзка с личните данни, свързани със здравната информация, са регламентираны в Закона за здравето, а именно раздел V - Здравна информация

и документация. Разпоредбите на чл. 27, ал. 1, 2 и 3 от Закона за здравето въвеждат понятието Здравна информация - това са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация. Лечебните и здравните заведения, регионалните здравни инспекции, лекарите, лекарите по дентална медицина, фармацевтите и другите медицински специалисти, както и немедицинските специалисти с висше немедицинско образование, работещи в националната система за здравеопазване, събират, обработват, използват и съхраняват здравна информация. Тези лица са длъжни да осигурят защита на съхраняваната от тях здравна информация от неправомерен достъп. Формите и съдържанието, както и условията и редът за обработване, използване и съхраняване на медицинската документация и за обмен на медико-статистическа информация се определят с наредби на министъра на здравеопазването, съгласувани с Националния статистически институт.

Здравната информация за лицата може да бъде предоставяна на трети лица, когато е необходима за нуждите на Министерството на здравеопазването, Националния център по здравна информация, НЗОК, регионалните здравни инспекции и Националния статистически институт, както е регламентирано в чл. 28, ал. 1, т. 7 от Закона за здравето.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В параграф първи от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа законовото определение на понятието „обработване на лични данни“. В настоящия случай, запитването касае възможността за обработване на лични данни под формата на предоставяне.

Разпоредбите на чл. 4, ал.1 от ЗЗЛД въвеждат случаите, в които е допустимо обработването на лични данни, а именно когато е налице поне едно от алтернативно изброените условия, като чл.4, ал.1, т. 1 предвижда, че обработването на лични данни на физически лица е допустимо в случай, че е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (Националната здравноосигурителна каса). Точка 4 на същия член от ЗЗЛД предвижда допустимостта на обработването на лични данни, когато обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните (военноинвалиди и военнопострадали).

При анализа на всички факти и обстоятелства, относими към конкретно изложения казус, е важно да се отбележи, че в Министерството на отбраната се създава Централен регистър на военноинвалидите и военнопострадалите, като същият този списък се предоставя до последно число на всеки месец в НЗОК.

Във връзка с изложеното до тук и с оглед спазване на нормативните задължения, администраторът на лични данни - Националната здравноосигурителна каса може да предостави на аптеки информацията, получена от Министерството на отбраната под формата на списъци за лицата, имащи качеството на военноинвалид и военнопострадал.

От друга страна обаче, администраторите на лични данни (НЗОК и аптеките, сключили договори с НЗОК, чрез РЗОК) са длъжни да обработват данните в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните, заложиени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл.4, ал.1, т.1 и т.4 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 28, ал.1, т.7 от Закона за здравето, Националната здравноосигурителна каса може да предостави на аптеки, сключили договори с НЗОК за отпускане на лекарствени продукти, списъците с информация за лицата, имащи качеството на военноинвалиди и военнопострадали, получени в НЗОК от Министерството на отбраната на основание чл. 2, ал. 9 от Наредба № 4.

Администраторите на лични данни (съответните аптеки), получили информация във връзка с личните данни на лицата, имащи качеството на военноинвалиди и военнопострадали, следва да обработват данните при условията на чл. 28, ал. 3 от Закона за здравето.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № п - 2618/16.04.2013 г.
гр. София, 31.05.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № п-2618/16.04.2013 г. от д-р М.Н. - зам. министър на здравеопазването за становище на основание чл.10, ал., т.4 от Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева на заседание, проведено на 22.05.2013 г. разгледа искане с вх. № п-2618/ 16.04.2013 г. от д-р М.Н. - зам. министър на здравеопазването, в което е оправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че от Регионална здравна инспекция (РЗИ) - С.З. е изпратено писмо в Министерство на здравеопазването от директора на Държавна психиатрична болница (ДПБ)-Р., д-р Т.Т. В писмото д-р Т.Т. иска „указания“ във връзка с писмо. на Областна дирекция на МВР-град С.З. за предоставяне на „**актуален списък на психично болните лица, намиращи се на лечение в ДПБ-Р.**“. Посочено е, че личните данни, свързани със здравословното състояние на лицата са здравна информация по смисъла на чл.27 от Закона за здравето (ЗЗ). Здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица само в случаите, предвидени в чл.28 от ЗЗ. В искането е посочено също ,че извън горепосочените основания лицата, които обработват и съхраняват здравна информация, включително лечебните заведения не могат да предоставят здравна информация на трети лица.

Изразено е становище, че изискването за водене на списък на психично болните лица от полицейските и младши полицейски инспектори, заложено в чл.20, ал.1, т.7 от Инструкция № 13-2295 от 2012 г. за организация на дейността в МВР по териториално обслужване на гражданите противоречи на условията за предоставяне на здравна информация по чл.28, ал.1 от Закона за здравето, който текст защитава правата на пациентите, а в конкретния случай на пациентите с психични разстройства, хоспитализирани в Държавна психиатрична болница-Р.

Посочено е, че по тяхно искане, МВР с писмо вх.№16-24-21/01.04.2013 г. ги е уведомила за становището си по случая, като ги е информирала, че не намира противоречие между разпоредбата на чл.20, ал.1, т.7 от Инструкция 13-2205/13.11.2012 г. и законовите разпоредби.

Отправена е молба за становището на Комисията за защита на личните данни, относно предоставянето на „списъци“ на пациенти с психични разстройства от ДПБ-Р. на областната дирекция на МВР-град С.З.

В искането за становище са цитирани номера на кореспонденция, която не е приложена към искането за становище.

Държавна психиатрична болница „Д.Г.К.“ - гр.Р. е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). При извършване на служебна справка в отдел „Регистър и архив“ се установява, че Болницата има подадено заявление за вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни с вх.№ 58630 и е вписана с уникален идентификационен номер 164231.”.

Областна дирекция на МВР - град С.З. е структурно звено от системата на Министерството на вътрешните работи (МВР). Съгласно чл.163, ал.1 от ЗМВР, администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД е министърът на вътрешните работи, който възлага обработката на лични данни на определени от него длъжностни лица. При извършване на служебна справка чрез системата еРАЛД се установява, че има извършено вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни, поддържан от КЗЛД, на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, за което е получен уникален идентификационен № 54149.

Предоставянето от един администратор (ДПБ - Р.) на друг администратор (в случая МВР), който в случая се явява трето лице по смисъла на т.11 на §1 от ДР на ЗЗЛД на „актуален списък на психично болните лица, намиращи се на лечение в ДПБ - Р.“ би представлявало “Обработване на лични данни”, чрез предоставянето им, съгласно легалната дефиниция, посочена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална, т.е свързана и ненадхвърляща целите, за които се обработва.

Всеки администратор на лични данни, в случая ДПБ - Р., при обработването на лични данни следва да спазва принципите, заложи в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, а именно личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

Още в Конституцията на Република България се съдържат няколко основни принципа, касаещи психично болните лица, а именно: лицата с физически и психически увреждания подлежат на особена закрила от държавата и обществото(чл.51, ал.3), държавата закриля здравето на гражданите (чл.52, ал.3). В текста на чл.84, ал.1 от Закона за здравето е уредено общото понятие за пациент, а именно - всяко лице , което е потърсило или на което се оказва медицинска помощ. Информацията точно за този статут може да доведе до различни негативни социални последици - обществена спекулация с информацията, неправилно интерпретиране на информацията в обществото, използване на информацията в негативен аспект във връзка с доброто му име в обществото. Съществува възможност определено психично разстройство да е краткотрайно, без да повлияе на интелекта, социалните отношения и трудоспособността на едно лице. Лицата с психични разстройства могат доброволно да постъпят на лечение в дадено лечебно заведение, в което се провежда стационарно лечение на лица, страдащи от психични заболявания и това е т. нар. доброволна хоспитализация. В Закона за здравето и по-конкретно в глава пета „Психично здраве“ са уредени изрично случаите, когато по отношение на едно лице с психично разстройство се предприема задължително настаняване и лечение. В някои случаи това става с решение от районния съд по настоящ адрес на лицето, а в други от районния съд по местонахождението на лечебното заведение.

В чл.27, ал.1 от Закона за здравето е посочено, че здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация. Следователно здравната информация съдържа данни за психическото състояние и здравния статус на лицата. В чл.28, ал.1 от ЗЗЛД е посочено, че здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица, когато:

1. лечението на лицето продължава в друго лечебно заведение;
2. съществува заплаха за здравето или живота на други лица;
3. е необходима при идентификация на човешки труп или за установяване на причините за смъртта;
4. е необходима за нуждите на държавния здравен контрол за предотвратяване на епидемии и разпространение на заразни заболявания;
5. е необходима за нуждите на медицинската експертиза и общественото осигуряване;
6. е необходима за нуждите на медицинската статистика или за медицински научни изследвания, след като данните, идентифициращи пациента, са заличени;
7. е необходима за нуждите на Министерството на здравеопазването, Националния център по здравна информация, НЗОК, регионалните здравни инспекции и Националния статистически институт.
8. е необходима за нуждите на застраховател, лицензиран по т.2 или по т.1 и т.2 от раздел II, буква „А“ на приложение №1 към Кодекса за застраховането.

В чл. 28 в от Закона за здравето е разписано, че медицинските специалисти и служители в лечебните заведения нямат право да разгласяват информация за пациента, която е получена при изпълнение на служебните им задължения.

Информацията, съдържаща се в актуален списък на психично болните лица, намиращи се на лечение в ДПБ - Р., може да се категоризира като данни относно здравословното състояние и попада в така наречените „чувствителни данни“, чието обработване ЗЗЛД по принцип забранява (чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД). Забраната за обработване на посочените данни не се прилага при наличието на някои изключения, предвидени в чл.5, ал.2 от ЗЗЛД. Съгласно чл.5, ал.2, т.2 от ЗЗЛД забраната за обработване на така наречените „чувствителни данни“ отпада в случаите, в които физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Предвид това, че на тези лица в някои случаи се назначава настойник/ попечител то такова съгласие следва да бъде дадено от това лице.

Съгласно чл.157, ал.1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) обаче се **забранява** събирането на информация за гражданите единствено по расов признак или етнически произход, за политически, религиозни и философски убеждения, за членство в политически партии, организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели, както и **относно здравето** или сексуалния им живот.

В искането за становище е посочено, че Областна дирекция на МВР - град С.З. се позовава на Инstrukция Из - 2295/ 13.11.2012 г. за организацията на дейността в Министерството на вътрешните работи по териториално обслужване на гражданите. В чл.2 на тази Инstrukция е посочено, че териториалното обслужване на гражданите в МВР е вид охранителна дейност, част от дейността по опазване на обществения ред. В чл.3 на Инstrukцията е посочено, че полицейските и младшите полицейски инспектори системно изучават състоянието и изменението на оперативната обстановка в обслужвания от тях район/микрорайон, причините и условията, способстващи извършването на правонарушения и предлагат мерки за тяхното отстраняване. В чл.20, ал.1 на Инstrukцията е посочено и каква документация водят полицейските и младшите полицейски инспектори водят. Между многото на брой списъци, които следва да се водят е посочен и списък на психично болни лица /чл.20, ал.1, т.7/. Текста на инstrukцията е в абсолютна колизия с разпоредбата на чл.157, ал.1 от ЗМВР, в която има изрична **забрана** за събирането на информация за гражданите единствено по

относно здравето им./чл.157, ал.1 от ЗМВР - **забранява се** събирането на информация за гражданите **единствено по** расов признак или етнически произход, за политически, религиозни и философски убеждения, за членство в политически партии, организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели, както и **относно здравето** или сексуалния им живот./ Следва да бъде споделено и становището на Министерството на здравеопазването, че изискването за водене на списък на психично-болните лица от полицейските и младши полицейски инспектори, заложен в чл.20, ал.1, т.7 от Инструкция № 1з-2295 от 2012 г. за организация на дейността в МВР по териториално обслужване на гражданите противоречи на условията за предоставяне на здравна информация по чл.28, ал.1 от Закона за здравето, който текст защитава правата на пациентите, а в конкретния случай на пациентите с психични разстройства, хоспитализирани в Държавна психиатрична болница-Р.

Освен това от разпоредбата на инструкцията не става ясно този списък касае само лицата с постоянен или настоящ адрес в съответния район или микрорайон, който се обслужва от полицейските и младшите полицейски инспектори или както в случая на психично болните, намиращи се в ДПБ - Р. просто пребивават на територията на даден район или микрорайон обслужван от полицейските и младшите полицейски инспектори от ОДП на МВР - гр. С.З.

В изложения казус следва да се има предвид и целта на Закона за защита на личните данни, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. С предоставянето на такъв списък се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на конкретните физически лица, за които се отнасят данните. Например при доброволното лечение, тези лица да изберат да се лекуват в болница която се намира в район различен от мястото където се намира техният постоянен и/или настоящ адрес именно, за да не се третира информацията за тях злонамерено. В този случай с предоставянето на тази информация биха се нарушили и принципите на целесъобразност и пропорционалност, разписани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Исканата информация (актуален списък на психично болните лица, намиращи се на лечение в ДПБ - Р.) не следва да се предоставя от Държавна психиатрична болница „Д.Г.К.“ - гр.Р. на Областна дирекция на МВР - град С.З., на основание чл.20, ал.1, т. 7 от Инструкция Из - 2295/ 13.11.2012 г. за организацията на дейността в Министерството на вътрешните работи по териториално обслужване на гражданите. Такова предоставяне би било в нарушение на разпоредбите на чл.4, ал.1 и чл.5, ал.2 от ЗЗЛД, разпоредбата на чл.28 от Закона за здравето, а също така и разпоредбата на чл.157, ал.1 от Закона за министерството на вътрешните работи. В разглеждания случай с предоставянето на така поисканата информация за лицата, лекуващи се в тази болница, биха се нарушили и принципите на целесъобразност и пропорционалност, разписани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-2569/2013
гр. София, 04.06.2013 г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-2569/12.04.2013 год. от Р.С. в качеството ѝ на Секретар на Столична община, гр. София по въпроси, касаещи предоставянето на информация, съдържаща лични данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Мария Матева, на заседание, проведено на 22.05.2013 г., разгледа преписка с вх. № П-2569/12.04.2013 г., заявена от Р.С. в качеството ѝ на Секретар на Столична община, гр. София.

В искането си госпожа Р.С. посочва, че поставените от нея въпроси са във връзка с постъпили искания от частен съдебен изпълнител В.Т., рег. № 724, с район на действие ОС В., за предоставяне на информация, съдържаща лични данни, а именно:

- Искане с вх. № СО-1100-273/06.03.2013 г. на Столична община за предоставяне на информация относно вписванията в регистъра ЕСГРАОН по отношение на Л.А.Б.;

- Искане с вх. № СО-1100-299/14.03.2013 г. на Столична община за предоставяне на информация за регистриран постоянен или настоящ адрес на длъжника А.С.С.;

- Искане с вх. № СО-1100-338/20.03.2013 г. на Столична община за предоставяне на информация относно вписванията в регистър ЕСГРАОН по отношение на длъжника К.П.П.

Предоставянето на изисканите от Столична община данни би представлявало „обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, съдържаща се в параграф 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни.

Във връзка с изложеното и постъпилите искания за предоставяне на лични данни и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, госпожа Р.С., в качеството си на Секретар на Столична община, се обръща към Комисията за защита на личните данни с молба за изразяване на становище от по следните въпроси:

Следва ли Столична община да предостави поисканите лични данни на частен съдебен изпълнител В.Т., рег. № 724, район на действие ОС В. и на кое от основанията по чл. 106, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) или данните следва да бъдат предоставени от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” (ГД „ГРАО”) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството (пряко или чрез предоставения достъп на частните съдебни изпълнители).

Към искането е приложено:

- Копие на Искане за справка вх. № СО-1100-273/06.03.2013 г. на Столична община;
- Копие на Искане за справка вх. № СО-1100-299/14.03.2013 г. на Столична община;
- Копие на Искане за справка вх. № СО-1100-338/20.03.2013 г. на Столична община;

Правен анализ:

Предоставянето от един администратор (администрацията на Столична община) на друг администратор (в случая частен съдебен изпълнител В.Т., рег. № 724, с район на действие ОС В.)

на лични данни на физически лица, съдържащи се в Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), представлява “Обработване на личните данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за “Обработване на лични данни”, предоставянето на данни от ЕСГРАОН представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието, на които се допуска обработването на лични данни.

Относно конкретната ситуация, основанията се съдържат в разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1 и т.6 от ЗЗЛД. Според чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация) се допуска, ако обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Също така в случая приложение може да намери и разпоредбата на чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

По отношение на нормативно установено задължение на администратора (чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД):

Съгласно чл.431, ал.2 и ал.3 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), държавните учреждения, общините, организациите и гражданите са длъжни да оказват съдействие на съдебния изпълнител. Съдебният изпълнител има право на достъп до информация в съдебните и административните служби, в т.ч. органите на Националната агенция за приходите, поделенията на Националния осигурителен институт, на Централния депозитар, на лицата, водещи регистър на държавни ценни книжа, на контролните органи по Закона за движение по пътищата и на други лица, които водят регистри за имущество или разполагат с данни за неговото имущество. Той може да прави справки и да получава сведения за длъжника, както и да иска копия и извлечения от документи.

По отношение на правомощията, предоставени със закон на администратора (чл.4, ал.1, т.6 от ЗЗЛД):

Законът за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът, в лицето на частния съдебен изпълнител (ЧСИ), може да обработва лични данни. Тези нормативни задължения са възпроизведени в текста на чл.16, ал.1 от ЗЧСИ, където е посочено, че „Частният съдебен изпълнител има право на достъп до лични данни на длъжника, когато това е нужно за целите на изпълнението”. Съгласно разпоредбите на чл. 18, ал. 1 от ЗЧСИ по възлагане от вискателя, частният съдебен изпълнител може, във връзка с изпълнителното производство, да проучва имущественото състояние на длъжника, да прави справки, да набавя документи, книжа и други. Следователно ЧСИ има законово правомощие и нормативно основание да изисква и да получава данни за физически лица-длъжници, които са нужни за целите на изпълнителното производство. Тези законови правомощия кореспондират с нормативните предпоставки относно предоставянето на данни от НБД „Население”, които са възпроизведени в текста на чл.106, ал.1, т.2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), съгласно който данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия.

Няма правна пречка при поискване от страна на ЧСИ и при доказване на основание за предоставяне по законоустановения ред, Столична община да предостави информация, т.е лични данни с цел упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните (в случая на частен съдебен изпълнител В.Т.).

Във всички случаи, обработването на лични данни, чрез придобиване, съхраняване, употребата

им от страна на администратора на лични данни-частният съдебен изпълнител, следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Изводите от направения нормативен анализ са, че искането на частен съдебен изпълнител В.Т., отправено към Столична община, за предоставяне на информация от ЕСГРАОН, следва да се извършва при наличие на условията за допустимост на обработването, съгласно чл.4, ал.1, т.1 и т.6 от ЗЗЛД. В случая за администратора на лични данни - Столична община възниква нормативно задължение на основание чл.431, ал.2 и ал.3 от ГПК да предостави изискваната информация на частния съдебен изпълнител. От друга страна данните, изискани от частния съдебен изпълнител, са необходими за упражняване на неговите правомощия, които са му предоставени със закон, а именно разпоредбите на чл. 16, ал. 1 и чл. 18, ал. 1 от ЗЧСИ.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни от Столична община на частен съдебен изпълнител В.Т. за нуждите на конкретни изпълнителни производства е законосъобразно с оглед разпоредбите на Закона за защита на личните данни при спазване на чл.4, ал.1, т.1 и т.6 от ЗЗЛД и чл.106, ал.1, т.2 от Закона за гражданската регистрация и при наличие на условията, посочени в чл.431, ал.2 и ал.3 от ГПК и чл. 16, ал. 1 и чл. 18, ал. 1 от Закона за частните съдебни изпълнители.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни е изцяло на администратора на лични данни, предоставящ данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-3001/26.04.2013 гр. София, 10.06.2013 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № п - 3001/26.04.2013 г. от „П.“ АД за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.06.2013 г. разгледа искане с вх. № п - 3001/2013 г. от „П.“ АД, подадено чрез пълномощника Б.П., упълномощена от г-н Н.Н. и Е.Я.Л. - членове на съвета на директорите с надлежно пълномощно, приложено към искането, в което е оправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че с оглед желанието на П. и на другите дружества от групата на Д. да се придържат към най-високите стандарти на бизнес етиката, на П. предстои въвеждане на политика за подаване на сигнали от служители на Дружеството

в случай на съмнение, че се нарушават бизнес правила и етични изисквания или се извършват други закононарушения от служители на Дружеството. Сочи се, че тази политика се нарича „Аз споделям“ („I Share Line“) и вече се прилага в дружества от групата на Д. в редица други държави. Посочено е, че процедурата за подаване на сигнали, поставя няколко въпроса, свързани със съществуващите законови изисквания във връзка с предоставянето на лични данни на трети лица. Казва се, че политиката предвижда възможност служители на Дружеството да подадат сигнал в редица случаи, в които у тях възникне съмнение, че друг служител на Дружеството извършва някое от нарушенията, описани в Политиката. Указано е, че се предвиждат няколко възможности за подаване на сигнали, като една от тях е използването на гореща телефонна линия, достъпна за служителите 24 часа в денонощието. 365 дни в годината. В искането се сочи, че горещата телефонна линия ще се обслужва от колцентър на дружество EthicsPoint, Inc. (посочва се, че понастоящем наименованието му е NAVEX Global), установено в САЩ, което се явява външен доставчик на тази услуга. Уточнено е, че дружеството е сертифицирано според принципите на Safe Harbor, и както е видно от проверката в списъка на дружествата, сертифицирани по Safe Harbor споразумението между САЩ и ЕС, то има право да получава лични данни от редица държави, сред които и България.

В искането се сочи, че телефонните сигнали ще се приемат от EthicsPoint, като лицата, подаващи сигнала, предоставят информация за себе си с цел да се идентифицират, както и за служителя, срещу който се подава съответният сигнал. Личните данни, които ще се предоставят на EthicsPoint, се ограничават до три имена, длъжност и работно място на подаващия сигнала служител и на лицето, срещу което се подава сигнал. Посочено е, че за целите на индивидуализирането на сигнала е необходимо и описание на фактическата обстановка, при която е извършено евентуалното нарушение, макар че в общия случай това описание не съдържа данни, които могат да се квалифицират като „лични данни“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

Сочи се също, че след получаване на сигнала по горещата телефонна линия, EthicsPoint въвежда получената информация в електронна система и изпраща уведомление по електронна поща на нарочен служител от структурите на Дружеството в България или на такъв от друго дружество от групата на Д. в държава-членка на ЕС. Указано е, че сигналът се разследва по правило в държавата, от която е подаден, в конкретния случай в България. В искането е посочено, че личните данни в описаната по-горе процедура се предоставят от самите служители на П. и се отнасят за тях самите или за техни колеги, а не се предоставят от П. в качеството му на Администратор.

Отправена е молба, за становище от страна на КЗЛД по следните въпроси:

1. Дали в този случай е необходимо издаването на разрешение на КЗЛД за предоставяне на лични данни в САЩ.
2. Ако това е необходимо да се издаде на П. такова разрешение.
3. Трябва ли да се изпълнят други формалности, като например искане на изрично съгласие от служителите.

Към искането са приложени следните документи:

1. Политика „Аз споделям“, за която е посочено, че е чернова
2. справка от списъка сейф Харбър , относно Етикс Пойнт със сегашно наименование Navex Global
3. 3.Пълномощно

Приложеният документ с наименование „I share line“ (Линия „Аз споделям“) - Европейска процедура, е наименован в искането като Политика „Аз споделям“. За същия е посочено, че е чернова. В приложеният документ за „I share line“ (линия „Аз споделям“) - Европейска процедура“, се използва съкращението ISL. Групата Д. и нейните дъщерни дружества се наричат „Дружеството“.

В Политиката е посочено, че за служителите не е задължително да използват I Share Line и служител, който предпочете да не използва I Share Line, няма да пострада от неблагоприятни последици в резултат от това решение. Сочи се , че лицата, които не са служители (напр. доставчици,

търговци), нямат право да използват I Share Line в Европа. Ако лице, което не е служител в Европа, опита да използва I Share Line, то ще бъде пренасочено към отдел Правен на Дружеството.

Сочи се, че I Share Line е механизъм за служители да подават сигнали или оплаквания относно финансов, счетоводен, вътрешен контрол, подкупи, корупция или свързани правонарушения, както и други сериозни въпроси, които следва да се съобщят в интерес на Дружеството. Посечен е и примерен списък с на въпросите, обхванати от тази Европейска процедура ISL, които трябва да се докладват чрез I Share Line:

Приемане или даване на неподходящи подаръци, услуги или други облаги;
Присвояване или отклоняване на бизнес възможности;
Поверителност и злоупотреба със средства;
Конфликт на интереси;
Поверителност на данните;
Незаконно присвояване на средства;
Неправилно счетоводно, одиторско или финансово отчитане или Недостатък във вътрешния финансов контрол;
Неподходящо поведение спрямо конкуренти;
Неподходящо поведение спрямо длъжностни лица;
Неправомерно унищожаване на архиви;
Неподходяща дейност на доставчици и изпълнители;
Неточно публично разкриване на поверителна информация;
Търговия с вътрешна информация, неправомерно предоставяне на информация за търговия на други лица или други нарушения във връзка с ценни книжа;
Обществена безопасност, безопасност на храните;
Кражба на средства, имущество или информация на Дружеството;
Кражба на продукти, доставки или оборудване на Дружеството;
Кражба или неподходящо използване на активи или информация за Конкуренти или Доставчици;
Непозволено ползване на активи на Дружеството;
Непозволено ползване на средства на Дружеството;
Необясними несъответствия в парите в брой при Търговия на дребно;
Вандализъм или саботаж;
Пилеене, злоупотреба или неправилно използване на ресурси на Дружеството;
Други въпроси, свързани с Държавната власт или Външен бизнес, Организации или Лица;
Други въпроси, свързани с ползването на активи и информация на Дружеството;
Други въпроси относно счетоводството и одита за финансови отчети;
Други нарушения на политиката на Дружеството; или
Други нарушения на закона или разпоредбите.

Относно механизма за подаване е посочено, че след подаване на сигнал по I Share Line, съответният служител получава ID на сигнала и парола. Когато прави сигнал, Служителят ще бъде помолен да се регистрира или да се обади след седмица, в случай че е необходима допълнителна информация от него по време на процеса на разследване. Служителите могат да проверяват периодично статуса на подадения от тях сигнал.

Сочи се, че Дружеството не насърчава анонимни сигнали и служителите трябва да се идентифицират, когато подават сигнал. Указано е, че „При подаване на сигнал Служителите трябва знаят, че: „Техните сигнали ще бъдат разглеждани поверително, до възможно най-голямата степен. Тяхната самоличност няма да бъде разкривана на лицата, срещу които са подали сигнал и няма да има ответни действия срещу Служителите, които са направили добросъвестни оплаквания или са подали сигнали.“

В Политиката се сочи, също че ако подаващият сигнала служител обаче предпочита да остане анонимен, на служителя ще му бъде позволено да направи анонимно оплакване, тъй като системата за подаване на сигнали на Дружеството дава възможност да се подават поверителни и анонимни сигнали.

Указано е, че ако служителят се идентифицира чрез I Share Line, самоличността му ще бъде пазена в тайна до възможно най-голяма степен, съобразно нуждата на Дружеството да проведе задълбочено изследване и/или да защити безопасността на служителя. Уточнява се, че е възможно Дружеството да е задължено да разкрие самоличността на служителя в изпълнение на съдебна или административна заповед или еквивалентно законово изискване. Всяко решение за разкриване на самоличността на Служител, подал сигнал, и на кого ще се взема от Главното длъжностно лице по спазване на правилата и определенияте от него лица.

В част четвърта „Първоначален преглед и обработване на оплаквания“ е посочено, че в изпълнение на процедурата за подаване на сигнали, Дружеството събира и обработва личните данни на Служители, намиращи се в Европа. Сочи се, че лични данни трябва да се събират и обработват чрез I Share Line единствено доколкото това е необходимо за целите на изготвянето на сигнал и провеждането на разследване. Посочено, че в тази връзка може да се събират и обработват следният вид лични данни:

Имена, работа и местоположение на лицето, подаващо сигнал или оплакване;
Имена, работа и местоположение на лицето, срещу което се подава сигналът;
Имена, работа и местоположение на лицата, получаващи или разследващи сигналите;
Описание на фактологията;
Доказателства, събрани в хода на разследването;
Доклад от разследването; и
Заклучение от доклада.

В Политиката е посочено, че може да се събират и обработват и поверителни лични данни съгласно **европейския закон за защита на личните данни**, така както е транспониран в българското право. Посочено е, че поверителните лични данни се отнасят до специфична категория лични данни и включват каквато и да е информация относно расовия или етнически произход на лицето, политически възгледи, религиозни вярвания, членство в профсъюз, здраве, сексуален живот и криминално досие. Обработването на поверителни данни е ограничено съгласно закона за защита на данните и трябва да е строго ограничено до това, което е необходимо за целта на доклада.

В т.2. на част четвърта „Първоначален преглед и обработване на оплаквания“ е разписан механизма на обработване на сигнали. Разписано е, че когато сигнал или оплакване бъдат подадени чрез I Share Line се изготвя доклад от - доставчика на услуги EthicsPoint, който се намира в САЩ и е сертифициран по Safe Harbor споразумението на ЕС/САЩ. EthicsPoint въвежда информацията в системата и ще изпраща уведомителен имейл до подходящия I Share Line администратор.

В Политиката е посочено, че упълномощените получатели трябва основно да бъдат разположени в държавата, в която е подаден сигналът, но могат по изключение да се намират в САЩ при случаи с висок приоритет.

Посочено е, че освен в много специфични ситуации, дружеството може да информира служителя, който е подал сигнал, относно изхода от разследването. Това обаче става по усмотрение на Дружеството. Във всеки случай, окончателният сигнал трябва да се основава единствено на обективно формулирана информация, пряко свързана с предмета на оплакването и необходима изцяло за неговото разследване. Сигналът следва ясно да посочва какви обвинения са направени.

В част пета „Уведомление до обвинените физически лица „ е посочено, че когато бъде подаден сигнал чрез I Share Line, служителът, срещу когото е подаден сигнала, трябва да получи писмено уведомление от Местния координатор по спазването на правилата след консултация с Длъжностното лице по спазването на правилата:

„Юридическото лице или отделът от Дружеството, който отговаря за поддържането на I Share Line (т.е. контролът на данните), включително юридическото лице или отделът на Дружеството, който ще обработва и прехвърля личните данни;

Обвиненията срещу Служителя;

Самоличността на каквито и да е отдели или юридически лица от Дружеството, които биха могли да получат сигнала;

Правото на Служителя за достъп, поправка, блокиране и заличаване на неговите лични данни, както и правото да възрази срещу определено обработване поради наличие на пречки или законни причини, обусловени от специфичното му положение, освен в случаите, в които приложимият закон изрично урежда това обработване (т.е. правото съгласно законите за защита на данните да знае каква информация се записва относно него и да я променя); Правото на Служителя да не бъде обект на неприсъствено решение, което поражда правни последици за него, и право му да се защити пред съд;“

Уведомлението трябва също да съдържа информация относно това как и при какви условия служителят може да се свърже с подходящия отдел на Дружеството, за да упражни своите права.

Разписано е, че обвиненият служител трябва да бъде информиран единствено относно фактите за него самия или които са достатъчни, за да го идентифицират. Обвиненият служител не трябва да бъде уведомяван относно самоличността на Служителя, който е инициирал сигнала.

Разписано е още, че правата на обвинения служител се отнасят единствено до данните относно обвинения служител. Казва се, че той няма право на информация относно други Служители, сигнала или оплакването или разследването най-общо, поне до степенята, до която те не се отнасят конкретно до обвинения служител.

В т.3 на част пета са разписани правила относно правото на достъп. Посочено е, че отговорът на искането на обвинен служител за достъп може да бъде под формата на предоставяне на копия от документите, които съдържат информацията, отнасяща се до служителя, или на изброяване на личните данни, отнасящи се до служителя, които се съдържат в документите. Дружеството може да откаже исканията за данни от обвинения служител, ако тези искания са се превърнали в очевидна злоупотреба по отношение на техния брой или повтораемост.

В т. 4 на част пета са разписани и правилата относно права за поправка, блокиране и заличаване. Сочи се, че правото на служителя на „поправка, блокиране и заличаване“ се прилага до личните данни, които „са неточни, непълни, двусмислени или неактуални.“ Посочено е, че в контекста на I Share Line, това може да се случи, например, ако срещу физическо лице е бил подаден сигнал по погрешка чрез системата I Share Line или когато обвиненията срещу един служител са основани на грешни данни. В случай, че обвинен служител отправи искане за „поправка, блокиране и заличаване“ на неговите лични данни, подобно искане следва да бъде насочено към Главното длъжностно лице по спазването на законите на Дружеството и/или посочените от него лица в тази държава.

Посочено е, че „Съгласно европейския закон за защита на личните данни и неговото прилагане в белгийското, гръцкото, люксембургското и румънското право, правото на поправка, блокиране и заличаване може да бъде ограничено при някои обстоятелства. То позволява на Служителя да коригира специфични фактически грешки в своите лични данни, например, да уведоми Дружеството, че не е писал конкретен сигнал или че не е присъствал в офиса в конкретен ден. При все това, то не дава на обвиненото физическо лице правото да предаде подробно опровержение на оплакване срещу него (въпреки че Дружеството може да позволи на Служителя да направи това като част от разследването) или да коригира факти относно дати, време, места или събития освен до степенята, до която тези факти пряко включват обвиненото физическо лице. Дружеството може да позволи на обвиненото физическо лице да подаде твърдените корекции на подобни твърдени факти. Решенето относно това дали Дружеството се съгласява или приема подобни корекции, трябва да бъде вземано за всеки отделен случай при консултиране с Главното длъжностно лице по спазването на законите на Дружеството и/или посочените от него лица.“

В т.7 са разписани правила относно възможността за уведомяване на служителя подал сигнала, посочено е, че ако бъде счетено за подходящо от службата за спазване на правилата и етиката, при консултация с главното длъжностно лице по спазване на законите на Дружеството и/или посочените от него лица, служителят, който прави оплакването, когато бъде идентифициран, може

да бъде информиран относно напредъка и резултатите от разследването.. Указано е , че дали и до каква степен Служителят, който подава сигнала, ще бъде информиран, следва да се решава за всеки отделен случай единствено по усмотрение на Дружеството.

В част девета „Липса на репресивни мерки“ е посочено, че Дружеството няма да предприема репресивни мерки срещу някой, който добросъвестно подаде сигнал за вероятно нарушение на закона или политиката на Дружеството, нито Дружеството ще толерира тормоз или заплахи спрямо служител, който подаде сигнал за вероятно нарушение или участва в разследване на ISL Процедура. Сочи се, че „Добросъвестно“ не означава, че служителът трябва да е прав, но означава, че служителът следва да предостави цялата информация, с която разполага, и да вярва, че информацията е вярна. Посочено е , че ако служител подаде сигнал, основан на твърдения, направени добросъвестно, той/тя не следва да бъде наказван ако по-късно се окаже, че твърденията са необосновани.

В част десета „Съхраняване на данни и сигурност“ е посочено, че „Тъй като сигналите може да включват лични данни и поверителна информация, Европейският закон за защита на данните изисква прилагането на подходящи технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване или случайна загуба, промяна, неправомерно разкриване или достъп, особено, когато обработката включва предаването на данни по мрежа и срещу всякакви други незаконни форми на обработка. Следователно Дружеството изисква сигналите и тяхното съдържание да се използват и архивират по поверителен и безопасен начин, както и според предписаните ограничения за срок за задържане. Всички Служители, отговорни за архивирането на такива сигнали, контролирането на достъпа до такива сигнали и имащи достъп до такива сигнали следва да спазват настоящата европейска ISL Процедура.“

В тази част е разписано още, че всякакви лични данни извън обхвата на I Share Line ще бъдат незабавно унищожени или архивирани, освен ако не са свързани с особено важен интерес на Дружеството или безопасността или целостта на нашата работна сила. Посочено е, че след като един I Share Line сигнал е бил разследван, личните данни, съдържащи се в сигнала, ще бъдат унищожени в срок от 2 (два) месеца от приключване на разследването, доколкото сигналът не води до дисциплинарни или съдебни действия. Ако дисциплинарните действия са наложени или са предприети съдебни действия срещу дадено лице, ние ще задържим личните данни до приключване на производството. Казва се, че Дружеството и неговите доставчици на услуги за трети лица ще вземат всички разумни и полезни предпазни мерки, за да запазят поверителността и сигурността на личните данни, когато те са събрани, съобщени или задържани.

В част единадесет „Прехвърляне на I Share Line Лични данни“ се сочи, че законите на ЕС за защита на данните ограничават прехвърлянето на лични данни от държава членка на ЕС към субект извън Европа, където държавата, към която са изпратени данните, не предлага „адекватно“¹ ниво на защита на данните. САЩ не предлагат такава адекватна защита според властите на ЕС за защита на данните и следователно се изисква следване на специални стъпки за такива прехвърляния на данни. Казва се , че принципно Дружеството не прехвърля редовно лични данни към САЩ, събрани и обработени в контекста на I Share Line. В тази част е указано, че Дружеството може да прехвърля събраната информация към САЩ за целите на анализиране на ефективността на I Share Line. Казва се още, че събраната информация не се счита за лични данни и следователно попада извън обхвата на закона на ЕС за защита на данните.

В тази част е разписано и че, в ограничен брой случаи, когато се прилага европейската ISL Процедура и се разследват последващи сигнали, Дружеството може да счете за необходимо да прехвърли сигнали, резюмета на разследвания, резюмета на дисциплинарни производства и части от тези материали на други части или отдели в Дружеството включително на САЩ. Например, такова прехвърляне може да е необходимо, когато I Share Line сигнал относно въпроси в европейска държава трябва да бъде препратен към Служителя по спазване на законите и етиката, намиращ се в САЩ. Такива прехвърляния следва, въпреки това, да се ограничават до ситуации, в които личните данни са необходими за установяване, упражняване или защита на правни искове. Посочено е също,

че Необходимостта от прехвърляне на лични данни извън Европа може при някои обстоятелства да зависи от характера и сериозността на сигнала, включително предмета; страните или индивидите, които са установени или които участват; частите или отдел(ите) на участващото Дружество; съответните други между функционални управленски структури и въпроси; както и тази структура на Дружеството, занимаваща се с редовната процедура за подаване на сигнали. Когато се съмнявате към кого да бъде прехвърлен или разкрит I Share Line сигнал, моля да се консултирате с Правния отдел на Дружеството.

В част дванадесета „Трети страни доставчици“ е посочено, че Дружеството може да наеме трети страни доставчици, различни от EthicPoint, които да съдействат при обработката на I Share Line сигналите, както и изпращане по определени канали, съхранение и архивиране на лични данни. В такива случаи Дружеството следва договорно да гарантира, че третите страни доставчици спазват, до приложимата степен, настоящата европейска ISL Процедура и инструкциите на Дружеството, включително:

„Да не използват личните данни за цели различни от тези, за които са били събрани, Да се придържат към стандартите за поверителност,

Да не разкриват събрани данни, които са различни от посочените от Дружеството, и Да спазват изискванията за задържане на данни.“

Когато трети лица обработват лични данни от името на Дружеството извън ЕС, се изискват допълнителни предпазни мерки. В зависимост от участващата държава всяка една от страните може да се наложи да използва Стандартните договорни клаузи на Европейската комисия, третата страна ще трябва да участва в американската програма Safe Harbor или друго легитимно решение за прехвърляне извън границите ще трябва да се въведе най-напред.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Негова основна цел е гарантиране неприкосновеност на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните. По смисъла на Закона за защита на лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Специфични признаци са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

В чл. 3, ал.1 от ЗЗЛД е предвидено, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на лични данни, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. След направена служебна справка в отдел „Регистър и архив“ към Дирекция „Информационни фондове и системи“ е установено, че „П.“ АД с ЕИК 103823381 е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Подадено е заявление за вписване в Регистъра на администраторите и водените от тях регистри на лични данни, поддържан от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД с входящ номер 126335. Дружеството е вписано в Регистъра с уникален идентификационен номер 18413. От извършената справка е видно, че Администраторът е заявил, че поддържа пет регистъра със следните наименования:

1. Клиенти
2. Отдел охрана
3. Персонал
4. П. клуб

В искането е посочено, че от приложената чернова на политика I share line (Линия „Аз споделям“) - Европейска процедура“ служителите ще подават телефонни сигнали, на гореща телефонна линия, обслужвана от колцентър на дружеството EthicPoint, Inc., за което е посочено, че понастоя-

щем наименованието му е Navex Global. Адресът на дружеството в Съединените американски щати, посочен в списъка Сейф Харбър е 6000 Meadows Road, Suite 200, Lake Oswego, Oregon - 97035. Посочено е след получаване на сигнала ЕтиксПоинт въвежда получената информация в електронната система и изпраща уведомление на конкретен служител от структурите на дружеството в България. В България сигналът се разследва. Изрично е посочено че личните данни се предоставят от самите служители на П. и се отнасят до тях самите или за техни колеги, а не се предоставят от П. в качеството му на администратор. I лава шеста „Предоставяне на лични данни на трети лица“ от ЗЗЛД и раздел пети от глава четвърта на Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация касаят предоставянето на лични данни от администратор към трето лице в ЕС, ЕИП и извън ЕС. В горесцитираната хипотеза не е необходимо подаване на искане за разрешение от КЗЛД за предоставянето на лични данни.

В приложената чернова на политика I share line (Линия „Аз споделям“) - Европейска процедура“ е посочено обаче, че е разписана възможността в част девета „Прехвърляне на I share line Лични данни“ да се прехвърлят лични данни към дружество в Съединените американски щати. Ако се осъществява такова прехвърляне на лични данни от „П.“ АД към дружество в Съединените американски щати съществуват две хипотези.

Първа хипотеза ако между „П.“ АД и това дружество е сключен договор при стандартни договорни клаузи, то в такъв случай следва да се имат предвид последните изменения и допълнения на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната, по силата на които относно реда за осъществяване на трансфер на данни са настъпили съществени изменения. Съгласно чл. 53а от ПДКЗЛДНА, **Комисията не се произнася с решение и администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, когато е налице решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:**

1. третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита, което се посочва като „заклучение за адекватност“,

или

2. определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

При втората хипотеза ако договорът е сключен между „П.“ АД и дружеството, със седалище и управление в Съединените американски щати, което е включено в списъка на Сейф Харбър и декларирало пред Департамента по търговия на САЩ, че ще се придържа към така наречената Сейф Харбър рамка **следва да се подаде искане за разрешение за предоставяне на лични данни в трета държава до Комисията за защита на личните данни.** В този случай се прилага чл. 36а, ал.7 и чл.36б, ал.1 от Закона за защита на личните данни. При подаването на искането за разрешение администраторът ще следва да представи и информация по чл.50 ал.2 и чл.52 от Правилника. По отношение на държавата Съединени американски щати няма признато адекватно ниво на защита, а има токова само по отношение на определени субекти, такива които са заявили, че се придържат към т. нар. Сейф Харбър рамка и то за определен период от време. ЕК е компетентна да определи дали дадена държава осигурява адекватно ниво на защита, като решението, което ЕК взема е известно като „заклучение за адекватност. По отношение на Съединените американски щати Европейската комисия се е произнесла с решение 2000/520/ ЕО относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот“, и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ. В т. 5 от преамбюла на Решението е посочено, че нивото на адекватна защита за предаването на данни от Общността към Съединените американски щати, определено съгласно решението, би трябвало да се постигне, ако организациите спазват принципите „Сфера на неприкосновеност на личния живот“ и „често задавани въпроси“(ЧЗВ), които определят насоките за прилагането на принципите, публикувани от правителството на Съединените щати на 21 юли 2000 г. Посочено е също, че организациите следва да оповестят публично своите политики за поверителност и те да бъдат от компетентията на Федералната търговска камера съгласно раздел 5 от Закона за федералната търговска комисия, който забранява некоректните или измамни действия

или практики в областта на търговията, или на друга институция, предвидена от законодателството, гарантираща действително съблюдаването на принципите съгласно ЧЗВ. В чл. 1 на Решението е посочено, че по смисъла на чл. 25, параграф 2 от Директива 95/ 46/ ЕО за всички дейности, попадащи в обхвата на посочената директива, се смята, че принципите „сфера на неприкосновеност на личния живот“, посочени в приложение 1 на Решението, прилагани съгласно насоките, предоставени от „често задавани въпроси“ (ЧЗВ), публикувани на 21 юли 2000 г. от Департамента по търговия на Съединените американски щати, посочени в приложение 2 към решението, гарантират адекватно ниво на защита на личните данни, предавани от Общността към организации, установени в Съединените американски щати. В точка 3 на чл. 1 е посочено, че се счита, че условията, посочени в параграф 2 са изпълнени от всяка организация, когато тя обяви придържането си към принципите, приложени по силата на ЧЗВ. Считано от датата, на която са уведомили американския Департамент по търговия (или негов представител) за оповестяване на задължението, предвидено в параграф 2, буква а и на идентичността на държавния орган, предвиден в параграф 2, буква б. Това на практика означава, че ЕК не е констатирала адекватно ниво на защита на личните данни на територията на САЩ, а приема, че такова е налице само по отношение на конкретни субекти, а именно: тези, дружества, включени в списъка на Сейф Харбър и декларирали пред Департамента по търговия на САЩ, че ще се придържат към така наречената Сейф Харбър рамка осигуряват адекватно ниво на защита на личните данни. Дружествата декларирали, пред Департамента по търговия на САЩ се „сертифицират“ за определен период от време.

Видно от искането за становище „П.“ АД ще получава от ЕтиксПоинт информация за подадените сигнали на горещата телефонна линия. Тази информация, ще съдържа и лични данни, минималния обем от които е: три имена и длъжност и работно място на подаващия сигнала служители и на лицето, срещу което се подава сигнала. Въпреки, че ще се обработват данни, част от които вече са обект на обработване и са включени в другите регистри, заявени от Дружеството, с оглед постигане на по-голяма ефективност и прецизност на системата, би било целесъобразно обособяването и заявяването в КЗЛД на още един отделен регистър. Обработването на получената информация по повод Политиката „Аз споделям“ ще е в различен обем за различни цели, от вече заявените, което от своя страна обуславя необходимостта от създаване на отделен регистър за постигане и гарантиране на законосъобразно обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

По отношение на поставеният въпрос дали трябва да се изпълнят и други формалности, като например искане за изрично съгласие от служителите. Даването на съгласие не може да се приеме за формалност. Съгласието на физическите лица е едно от алтернативно посочените условия, при които е допустимо обработване на лични данни, съгласно чл. 4 от ЗЗЛД. От друга страна съгласието е едно от физическо лице е условие за предоставяне на лични данни в трета държава / чл. 36 а, ал. 7, т. 1 от ЗЗЛД/. Съгласието ще е необходимо например ако администратора на лични данни - „П.“ АД трансферира лични данни към дружество в Съединените американски щати и основанието за това е чл. 36 а, ал. 7, т. 1 от ЗЗЛД.

При подаване на искане за разрешение пред КЗЛД следва да се прилагат документи които са, утвърдени от дадено дружество, а не чернови на такива. Едно искане на разрешение следва да отговаря от формална гледна точка на определени изисквания, подробно разписани в правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, в зависимост от това на какво основание се позовава даденият администратор. Така че в конкретният случай искането за становището не може да се приеме за искане за разрешение.

Също така в изпратената от П.“ АД чернова на политика изразът „Европейски закон за защита на данните“, следва да се прецизира тъй като нормативен акт с такова наименование няма, а хипотетично може да става въпрос за Директива 95/ 46.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Ако личните данни се предоставят от самите служители на „П.“ АД и се отнасят до тях самите и/ или за техни колеги, а не се предоставят от „П.“ АД в качеството му на администратор не е необходимо подаване на искане за разрешение от КЗЛД за предоставянето на лични данни на трети лица.

2. Ако се осъществява прехвърляне на лични данни от „П.“ АД към дружество в Съединените американски щати съществуват две хипотези. Първа хипотеза ако между „П.“ АД и това дружество е сключен договор при стандартни договорни клаузи, то в такъв случай следва да се имат предвид последните изменения и допълнения на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), по силата на които относно реда за осъществяване на трансфер на данни са настъпили съществени изменения. Съгласно чл. 53а от ПДКЗЛДНА, Комисията не се произнася с решение и администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, когато е налице решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че:

- третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита, което се посочва като „заключение за адекватност“.

или

- определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

При втората хипотеза ако договорът е сключен между „П.“ АД и дружеството, със седалище и управление в Съединените американски щати, което е включено в списъка на Сейф Харбър и декларирало пред Департамента по търговия на САЩ, че ще се придържа към така наречената Сейф Харбър рамка следва да се подаде искане за разрешение за предоставяне на лични данни в трета държава до Комисията за защита на личните данни. В този случай се прилага чл. 36а, ал.7 и чл.36б, ал.1 от Закона за защита на личните данни. При подаването на искането за разрешение администраторът ще следва да представи и информация по чл.50, ал.2 и чл.52 от Правилника.

3. „П.“ АД следва да заяви в Комисията за защита на личните данни отделен регистър, по повод обработваната информация във връзка с Политика „I share line“ (Линия „Аз споделям“) - Европейска процедура“, чиято чернова е изпратена като приложение на искането.

4. Съгласието на физическите лица е едно от алтернативно посочените условия, при които е допустимо обработване на лични данни, съгласно чл.4 от ЗЗЛД. От друга страна съгласието е едно от физическо лице е условие за предоставяне на лични данни в трета държава / чл.36 а, ал.7 . т. 1 от ЗЗЛД/. Съгласието ще е необходимо ако администратора на лични данни – „П.“ АД трансферира лични данни към дружество в Съединените американски щати и основанието за това е чл.36а, ал.7, т.1 от ЗЗЛД.

5. Указва, на „П.“ АД, че в изпратената чернова на Политика изразът „Европейски закон за защита на данните, следва да се прецизира тъй като нормативен акт с такова наименование няма.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № п - 3489/ 20.05.2013 г.
гр. София, 13.06.2013 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх.№ п-3489/20.05.2013 г. от г-н А.Д. - главен финансов директор на „Българска телекомуникационна компания“ АД за разрешение по чл.106 от Закона за гражданската регистрация.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.05.2013 г. разгледа искане с вх.№ п -3489/ 20.05.2013 г. от г-н А.Д. - главен финансов директор на „Българска телекомуникационна компания“ АД, в което е оправена молба за разрешение от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 106 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР). При справка в публичният търговски регистър, поддържан от Агенция по вписванията се установява, че „Българска телекомуникационна компания“ АД (Дружеството) се представлява от Б.Ж.Л.М. Към искането няма представен документ, от който да е видно, че той, в качеството му на представляващ дружеството, е упълномощил А.Д., за когото е посочено, че е главен финансов директор, да подаде искането пред КЗЛД, поради което може да се направи предположение, че същото е подадено от лице без представителна власт. В искането е посочено, във връзка с изпълнението на нормативните задължения, произтичащи от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) и Методиката за определяне на ценовите пакети универсалната услуга, приета с Постановление № 254 от 23.10.2008 г., „Българска телекомуникационна компания“ АД предоставя специални ценови пакети на хора с увреждания, за които органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност или намалена възможност за социална адаптация 50 или над 50 на сто (ценови пакети „Инвалиди 300“ и „Инвалиди 160“), както и специален ценови пакет (ценови пакет „Ограничен“) на лица, които представят официален документ, че са с ниски доходи. В искането се сочи, че възниква необходимостта от справка, предоставена от съответния компетентен орган, която по безспорен начин да потвърди наличието на валидно правно основание определени лица да ползват електронни съобщителни услуги при преференциални условия, които законът им гарантира. Сочи се, че исканата справка е свързана единствено с целите по предоставяне на електронни съобщителни услуги, при пълно съответствие със закона. Сочи се също, че тези цели не се отличават от целите, за които БТК събира и обработва данни за регистър „Клиенти“ след регистрирането си като администратор на лични данни. Посочено е, че предоставянето на информацията от компетентните органи ще позволи на БТК да намали финансовите вреди, които биха били последици от представяне на неистински и неверни документи от страна на недобросъвестни абонати.

В искането е посочено, че предвид нормата на чл.249, ал.1, б. „а“ от ЗЕС, която определя изчерпателно личните клиентски данни, които БТК може да събира и обработва, дружеството не разполага с друг законосъобразен начин, по който да се снабди с необходимата информация.

В искането се сочи също, че след получаване на търсената справка Дружеството ще бъде в състояние да провери съответствието на посочените от абонатите обстоятелства с информацията, отразена в системите на Националния осигурителен институт. Посочено е също, че като краен резултат по отношение на добросъвестните лица, имащи право на преференциални условия за ползване на електронни съобщителни услуги, получаването от страна на БТК на исканите данни ще има положителен ефект, доколкото информацията потвърждава представените от абоната обстоятелства и документи.

В искането е посочено също така, че с оглед извършване на необходимия сравнителен анализ,

за БТК е нужно да получи информация от Националния осигурителен институт, който е орган, компетентен да събира и обработва личните данни, доказващи наличието на съответната предпоставка за ползване на съобщителни услуги при преференциални условия и да ги предоставя на трети лица при условията на чл.106 от Закона за гражданската регистрация.

Сочи се, че справката от Националния осигурителен институт следва да се отнася за изчерпателно изброените лица, по приложен към настоящото искане списък, със загубена или намалена работоспособност или възможност за социална адаптация над 50 % с безсрочно валидно решение на ТЕЛК и такива със срок на валидност на Решението след 01.01.2009 г.

Във връзка с гореизложеното е отправена молба на основание чл.106 от Закона за гражданската регистрация, във връзка с чл.4 от Закона за защита на личните данни за разрешение за предоставяне от страна на Национален осигурителен институт на информация дали по отношение на конкретно определени лица - абонати на БТК АД е налице изгубена или намалена работоспособност или възможност за социална адаптация над 50 % с валидно Решение на ТЕЛК, което е безсрочно или със срок на валидност след 01.01.2009 г.

Посочено е, че се прилага списък с абонати на БТК АД по отношение на които е нужна информация от НОИ. Това което е приложено е диск, в който на екселска таблица са посочени само и единствено единни граждански номера на 334 154 /триста тридесет и четири хиляди сто петдесет и четири/ души.

„Българска телекомуникационна компания“ АД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). При извършване на служебна справка в отдел „Регистър и архив“ се установява, че Дружеството има подадено заявление за вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД с вх.№ 1025543 и е вписано с уникален идентификационен номер 14414. Дружеството е заявило шест регистъра - Здравни досието, „Клиентски данни - фиксирани услуги“, „Клиентски данни - мобилни услуги“, „Персонал“, „Сигурност“, „Финансови документи“. В регистър „Клиентски данни - фиксирани услуги“ е посочено, че се събират следните лични данни за клиентите: име, ЕГН, адрес, телефон, паспортни данни. А в регистър „Клиентски данни - мобилни услуги“ - име, ЕГН, адрес, телефон, паспортни данни, пол, националност, факс номер, електронна поща, а също така и информация за имотно състояние, финансово състояние, данни от регистрите на НОИ, данни от кредитния регистър на „Експиритън Скорекс България“ ЕАД. Обработва се още информация за образование, трудова дейност, семейно положение. От естеството на искането може да се направи предположение, че се касае за регистър „Клиентски данни - фиксирани услуги“

Националният осигурителен институт е юридическо лице със седалище София- Държавното обществено осигуряване се управлява от Националния осигурителен фонд. Той отчита своята дейност пред Народното събрание. Дейностите, които НОИ има нормативно задължение да извършва са подробно разписани в Кодекса за социално осигуряване и по - конкретно в чл.33. При извършване на служебна справка чрез системата eРАЛД се установява, че Националният осигурителен институт е подал заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал1, т.2 от ЗЗЛД, за което е получен уникален идентификационен № 19074.

Съгласно чл.2 на Правилника за устройството и организацията на работата на органите на медицинските експертизи, приет с ПМС № 83 от 26.04.2010 г., е посочено, че Министерството на здравеопазването и регионалните здравни инспекции организират и ръководят медицинската експертиза. В чл.3 на Правилника са посочените видове експертизи и от кого се извършват. В ал.4 на чл.3 е посочено, че трудоустрояването на лица с временна неработоспособност и с трайно намалена работоспособност под 50 на сто се извършва от лекуващите лекари и Лекарските консултативни комисии /ЛКК/, а на лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност от териториалните експертни лекарски комисии /ТЕЛК/ и националната експертна лекарска комисия/ НЕЛК/. Съставянето, съхраняването и движението на медицинската документация на освидетелстваните лица от

ТЕЛК и НЕЛК се осъществяват от регионалните картотеки на медицинските експертизи (РКМЕ) /чл. 55 от Правилника/. В ал.2 на чл.55 е посочено, че в РКМЕ се съхраняват медицинските експертни досиета, подредени по единен граждански номер. Част от медицинското експертно досие са експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК. /чл.57, ал.2, т.4 от Правилника/. В чл. 41 и чл.57 от Правилника са посочени субектите, на които се изпраща експертното решение - ТП на НОИ е само един от субектите, други са работодателя на лицето (ако лицето работи) Национален център по общественото здраве, и анализи (НЦОЗА), НЦЗИ (Национален център по здравна информация) и други заинтересовани субекти съобразно конкретния случай.

Съгласно чл.60, ал.1 от Правилника е посочено, че регионалните картотеки са длъжни да предоставят медицинските експертни досиета за служебно ползване при поискване от Министерството на здравеопазването, Министерството на труда и социалната политика, НОИ и неговите териториални поделения, НЕЛК, съдебни органи, прокуратурата и органите на МВР. В чл.61, ал.1 от Правилника е посочено, че медицинските експертни досиета и азбучните картони на лицата на които е определена степен на трайно намалена работоспособност се съхраняват в регионалната картотека за срок 40 години от последното решение на ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК.

На официалната електронна страница на „Българска телекомуникационна компания“ АД на адрес: www.vivacom.bg са публикувани условия за ползване на планове „Инвалиди“, - „Инвалиди 300“ и „Инвалиди 160“. Указва се, че тези планове се предлагат от 01 април 2009 г. и важат за нови и настоящи абонати на дружеството с инвалидност над 50%, като лицата с трайни увреждания от 50% и над 50 % могат да ползват само план „Инвалиди 300“, а лицата с трайни увреждания над 90% могат да ползват един от двата плана „Инвалиди 300“ или „Инвалиди 160“. Указано е, че плановете могат да се ползват след представяне на съответен документ от ТЕЛК. Също така е посочено, че плановете важат за периода на действие на Решението от ТЕЛК. А в случай, че абонатът не заяви ползване на друг план или не представи актуално действащо решение, след този срок инвалидния план се прекратява. Тези условия препращат към „Общи условия на договора между БТК АД и абонатите на услуги предоставяни чрез обществената далекосъобщителна фиксирана мрежа на дружеството“. От това може да се напри предположение, че дружеството визира в искането си регистър „Клиентски данни - фиксирани услуги“. Общи условия с такова наименование са намерени, публикувани на официалната електронна страница на дружеството на адрес: www.vivacom.bg. В т.11, т.2.1 тези Общи условия е посочено, че абонатът - физическо лице се идентифицира по следния начин:

- физически лица български граждани или чуждестранни граждани продължително или постоянно пребиваващи в РБ - с валиден документ за самоличност с вписани: име, ЕГН, или личен номер, постоянен адрес на територията на Република България

- за физически лица, граждани на държава членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство - с удостоверение за пребиваване или карта за пребиваване.

- за всички други физически лица чуждестранни граждани, извън горните хипотези с валиден паспорт, съдържащ име, номер на паспорта, институция която го е издала и дата на раждане на лицето.

В т. 23,б. „а“ от Общите условия е посочено, че БТК предоставя специални ценови пакети за хора с увреждания. в т.23.1 е посочено, че ценовият пакет по т.23, б.„а“ се предоставя на хора с увреждания, за които органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност или намалена възможност за социална адаптация 50 или на д 50 на сто.

В Общите условия не е посочено, как да се удостоверява степента на инвалидност.

В Искането до Комисията и в условията за ползване на планове „Инвалиди“ за хора с увреждания се използват с думите предоставя и представя съответен документ от ТЕЛК. Не става ясно дали лицето, което иска да ползва съответния пакет предоставя за справка експертното решение от ТЕЛК/НЕЛК, или предоставя за съхранение копие от това експертно решение. Възниква въпросът ако се предоставя за справка, каква информация от това решение се съхранява в базите данни на

дружеството и съхранява ли се такава изобщо, и ако се обработва такава информация защо тя не е заявена пред КЗЛД.

Буди недоумение и посоченото нормативно основание, на което се иска разрешение от КЗЛД, а именно чл.106 от Закона за гражданската регистрация. Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. В ал.2 на чл.1 ЗГР е посочено, че гражданска регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите на актовете за гражданско състояние и вписване на лицата в регистъра на населението. Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регистърът на населението се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2 от ЗГР. За всяко физическо лице, подлежащо на вписване в регистъра на населението, се създава електронен личен регистрационен картон в регистъра на населението. Съгласно чл.100 от ЗГР единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Локална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината. За всяко физическо лице, подлежащо на вписване в регистър на населението, се създава електронен личен регистрационен картон в регистъра на населението. В чл.24 от Закона за гражданската регистрация е посочено, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението.

В чл.106, ал.1 от ЗГР е посочено, че данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Исканата информация - дали по отношение на определени лица е налице загубена или намалена работоспособност или възможност за социална адаптация над 50 % с валидно решение на ТЕЛК , което е безсрочно или със срок на валидност след 01.01.2009 г. не попада в обхвата на информацията, която се събира и обработва от ЕСГРАОН , не попада и в обема от информация, която формира национална база данни „Население“, поради което няма никакво право основание за тази информация да се прилага чл.106 от Закона за гражданската регистрация. Не може да бъде подкрепено съждението изложено в искането до КЗЛД, че Националния осигурителен институт е орган компетентен да събира и обработва личните данни, доказващи наличието на съответната предпоставка за ползване на съобщителни услуги при преференциални условия и да ги предоставя на трети лица при условията на чл.106 от Закона за гражданската регистрация.

Законът за гражданската регистрация е специален закон и неговите разпоредби не могат да се прилагат по никакъв начин за предоставянето на информация, съдържаща лични данни, която не касае гражданската регистрация и е събирана и съхранявана от субекти, които не са задължени субекти по този закон.

Неясно и защо тази информация се иска от Националния осигурителен институт, който е само един от субектите които я получава. Като беше посочено, по-горе съставянето, съхраняването и движението на медицинската документация на освидетелстваните лица от ТЕЛК и НЕЛК се осъществяват от регионалните картотеки на медицинските експертизи /РКМЕ// чл. 55 от Правилника за

устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /.

Предоставянето на исканата информация от Национален осигурителен институт на Българска телекомуникационна компания АД би представлявало „Обработване на лични данни”, чрез предоставянето им, съгласно легалната дефиниция, посочена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване..... предоставяне”.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална, т.е свързана и ненадхвърляща целите, за които се обработва.

В чл.27, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ) е посочено, че здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация. Следователно в здравната информация съдържа данни и за загубена или намалена работоспособност на едно лице.

В чл.28, ал.1 от ЗЗ е посочено, че здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица, когато:

1. лечението на лицето продължава в друго лечебно заведение;
2. съществува заплаха за здравето или живота на други лица;
3. е необходима при идентификация на човешки труп или за установяване на причините за смъртта;
4. е необходима за нуждите на държавния здравен контрол за предотвратяване на епидемии и разпространение на заразни заболявания;
5. е необходима за нуждите на медицинската експертиза и общественото осигуряване;
6. е необходима за нуждите на медицинската статистика или за медицински научни изследвания, след като данните, идентифициращи пациента, са заличени;
7. е необходима за нуждите на Министерството на здравеопазването, Националния център по здравна информация, НЗОК, регионалните здравни инспекции и Националния статистически институт.
8. е необходима за нуждите на застраховател, лицензиран по т. 2 или по т.1 и 2 от раздел II, буква „А“ на приложение № 1 към Кодекса за застраховането.

Информацията, дали по отношение на конкретно определени лица е налице загубена или намалена работоспособност или възможност за социална адаптация над 50 % с валидно решение на ТЕЛК, което и безсрочно или със срок на валидност след 01.01.2009 г., може да се категоризира като данни относно здравословното състояние и попада в така наречените „чувствителни данни”, чието обработване ЗЗЛД по принцип забранява (чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД). Забраната за обработване на посочените данни не се прилага при наличието на някои изключения, предвидени в чл.5, ал.2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.5, ал.2, т.2 от ЗЗЛД забраната за обработване на така наречените „чувствителни данни” отпада в случаите, в които физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

При наличие на изрично съгласие, по смисъла на т.13 от § 1 на ДР на ЗЗЛД, за предоставяне на такава информация и след доказване на неговото наличие по несъмнен начин пред НОИ, няма пречка, при преценка НОИ да предостави конкретна информация за конкретно физическо лице. Преценката за наличие или липса на законово основание за разпространяване и предоставяне на лични данни, е предоставена изцяло на администратора на лични данни, от който се иска да предостави данните.

Визираните в искането планове „Инвалиди“ за хора с увреждания се предлагат от 1 април 2009 г. Като условие за ползването им лицата следва да представят/ предоставят решение на ТЕЛК. Като от неясните формулировки не може да се разбере каква информация от тези решения фигурира в базите данни на БТК. Приложен списък с единни граждански номера на 334 154 лица, за които се твърди че са абонати на БТК, за които е нужна информация от НОИ. След като от БТК са поставили като условие за ползване на техните преференциални планове представянето/ предоставяне на такова решение от лицата, и служители на дружеството най - малкото са видели при сключване на договор един такъв удостоверителен документ и са приели че той не е фалшифициран, не става ясно защо от дружеството третират над триста хиляди души като потенциални закононарушители извършили документно престъпление по смисъла на Наказателния кодекс на Република България, за да искат такава проверка от НОИ. От приложеният списък с единни граждански номера, по никакъв начин не може да се направи обосновано предположение, че лицата, имащи тези единни граждански номера са клиенти на дружеството и ползват тези преференциални планове. Съществуват само не подкрепени с никакви доказателства твърдения от страна на дружеството.

В изложения казус следва да се има предвид и целта на Закона за защита на личните данни, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.. В този случай с предоставянето на тази информация биха се нарушили и принципите на целесъобразност и пропорционалност, разписани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Националният осигурителен институт не следва да предостави исканата информация - дали по отношение на определени лица е налице загубена или намалена работоспособност или възможност за социална адаптация над 50% с валидно решение на ТЕЛК, което е безсрочно или със срок на валидност след 01.01.2009 г., на Българската телекомуникационна компания „ АД, на посочените правни основания чл.106 от Закона за гражданската регистрация във връзка с чл.4 от Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (43) 2013 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид